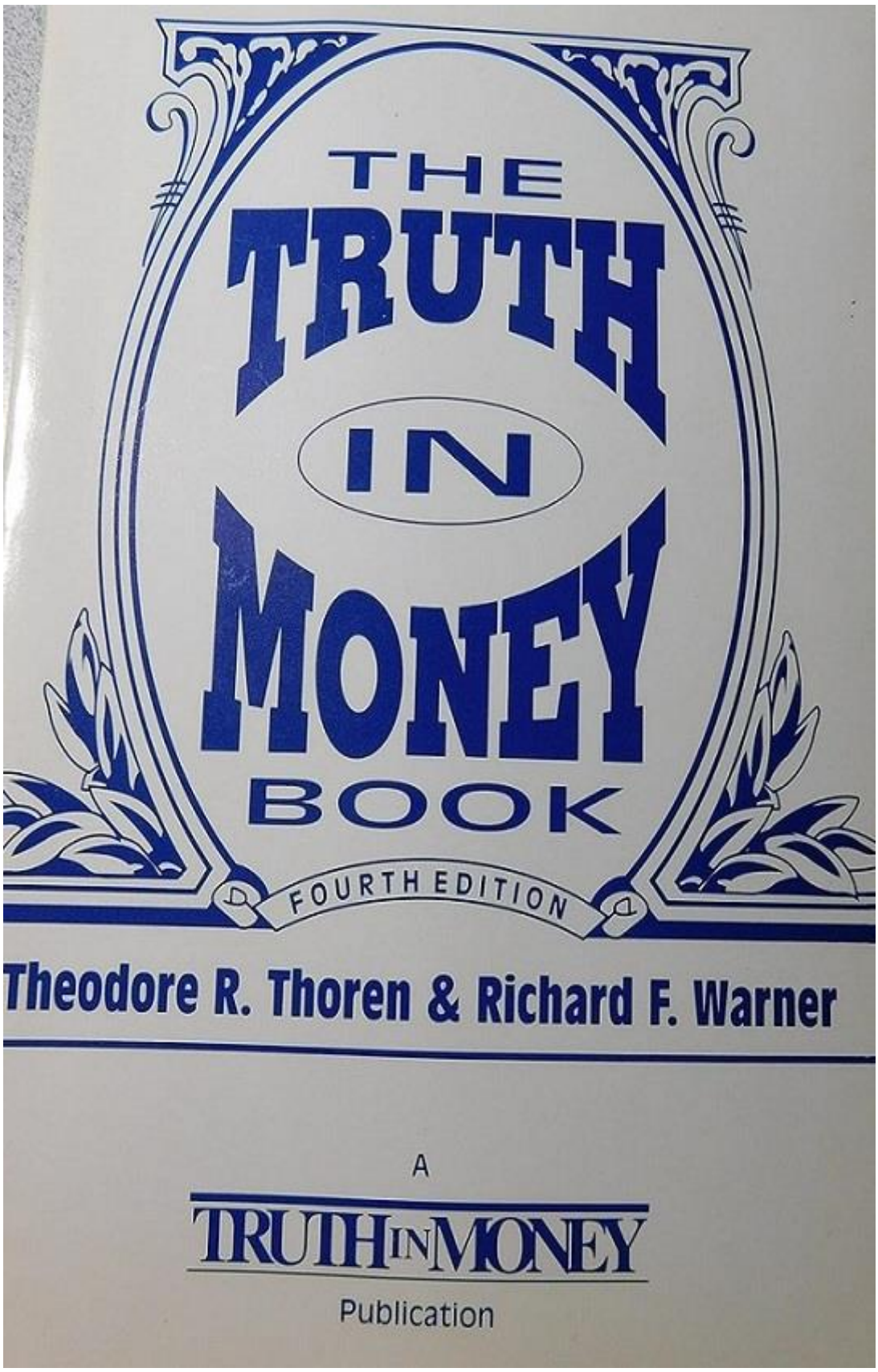

Adevărul din spatele banilor

Dedicatie

Acestă carte este dedicata lui Peter Cook. Celor patruzeci de ani de cercetare și analiză ai expansiunii sistemului monetar sub forma depozitelor rezervei fracționare, împreună cu rapoartele obiective ale descoperirilor sale și descoperirea sa a Științei Monetară, care au inspirat autorul să scrie această carte.Sunt îndatorat lui Peter Cook pentru generozitatea lui în a ne face disponibiă biblioteca sa și pentru a lui răbdare infinită ca profesor al adevărurilor care sunt vitale pentru justitia monetara si supravietuirea intiativelor economice libere.

Cuprins

Cuvânt înainte
Cum a apărut totul
Întrebarea de ce, a fost primul pas
Aflarea faptelor a fost al doilea pas
Găsirea soluției
Cum se implementează soluția
Anexele 1-12
Glosar
Bibliografie aleasă
Index
Despre autori

Cuvant Inainte

De la începutul civilizaţiei, instabilitatea monetară a persistat ca si cauza predominantă a nenorocirilor si a dorinței umane. Această carte examinează problema instabilitatii monetară folosind pur și simplu rationamente inductive(procesul cognitiv de a trage concluzii generale pe baza unor observații sau dovezi specific) metoda științifică de a privi de la efect înapoi la cauză. Acest studiu al cauzei instabilitatii monetare a condus autorii pe o cale revoluționară unde gândirea economică convenţională a trebuit să fie răsturnată pentru a permite adevărurilor simple să opereze. Soluția pentru problemele noastre monetare nu stă în vreo formula complexa economică ci în aplicarea onestității și a bunului simt. Cartea noastră descrie cum se poate face acest lucru și de ce efectul va fi stabilitate și prosperitate pentru toată omenirea. O sarcină imposibilă? Nu, deloc Să ne uităm la problemă prin ochii unui tânăr prieten de-al nostrum care ne-a întrebat într-o zi: „De ce prețurile continuă sa creasca și avem atâti șomeri și așa de multe falimenturi?"
Mai jos e răspunsul nostru.

Autorii

Cum a apărut totul

„Nu știu unde se duc banii mei!” s-a plans Ed în timp ce și-a închis portofelul după ce a plătit pentru un plin de benzina. A pornit motorul și am plecat de la benzinarie.
Ziarele și televiziunea spun mereu că inflația este sub control, dar eu nu sunt așa sigur că este un reportaj din lumea reală! Banii trec prin bugetul gospodăriei noastre atât de repede încât ti se invarte capul. Și suntem mereu fara bani la sfârșitul lunii și credeți că nu suntem extravaganți”.
„Da, creșterea prețurilor este o problemă teribilă, mai ales acum, când atât de mulți oameni sunt someri”, am răspuns.
„Tu ai spus-o. Sunt cu adevărat norocos. Am o slujbă bună și îmi poate intretine familia. Tot mai mulți dintre prietenii mei sunt disponibilizați și pentru unii dintre ei situația e cu adevărat critica. Unul dintre prietenii mei a pierdut această mică tipografie recent și a trebuie sa isi concedieze cei 14 angajați. A fost o tragedie pentru toți. A rezistat cât timp a putut pentru a preveni concedierile, doar că pana la urma a trebuit sa se recunoasca infrant.Imi spune că numărul de afaceri care se deteriorează este aproape ca în anii 1930. Doar că nu văd cum e posibil pentru o țară mare ca a noastră să ajungă intr-o criza economica ca aceasta.Ai crede că am învățat cum să prevenim astfel de probleme după depresiunea economica din 1930.”*
„Ed”, am spus, „te-ai gândit vreodată la...”
Ed a intervenit nerăbdător: „Am citit ziarele, dar uneori cred că sunt mai confuzi decât mine.Nu sunt leneș. nu sunt lacom. Încerc doar să imi un fac trai bun, cinstit. De ce nu reușesc?” Nu-l mai văzusem pe Ed într-o stare de spirit asa grava dar a continuat. „Încep să cred că este ceva suspect in tara asta. Dacă aș fi singurul care are probleme aș socoti că e ceva în neregulă cu mine. Dar milioane de oameni din toată țara sunt in aceasi situatie.Și-au pierdut locurile de muncă și au plecat din casele lor.Ei sunt confuzi și suparati.
„Și nu este ca și cum țara nu mai are nevoie de lucrurile pe care le făceau aceşti şomeri. Noi toți avem nevoie de încălțăminte, mașini și mâncare. Și totuși companiile de incaltaminte se închid, Detroit are probleme și la fel avem si noi fermierii. Unde naiba se va termina asta?” Ed s-a uitat la mine și mi-am amintit ca acestea erau aceleași întrebări pe care mi le pusesem atunci când am devenit interesat prima dată să studies problemele legate de banii nostri. Un răspuns scurt nu l-ar mulțumi. El ar vrea întreaga poveste. Știam cat mi-ar fi luat să descopăr adevăratul, dar uimitorul motiv al inflației.Nu am crezut motivul prima oara.El ar face-o?
În cele din urmă, am spus: „Îți cunosc sentimentele de frustrare. Eu însumi am trecut prin această etapă. Cu cativa ani în urmă am decis să-mi fac timp pentru a face un
studiu atent al acestor probleme pentru a afla motivul precis pentru care toți avem probleme sa prosperam. Dacă tu și Martha a-ți veni într-o seară la noi acasă — a-ti adduce câtiva prieteni dacă doriți - vă voi explica într-un limbaj simplu,

și cu o serie de diagrame, ce niște prieteni și cu mine am descoperit. Munca noastră a descoperit motivul pentru care sistemul monetar provoacă esecul atâtor oamenii harnici si de buna credință”
Ed a acceptat repede și a spus: „Aș vrea să vin dacă mă va ajuta să înțeleg această problemă.”
Și așa el și Martha și bunii prieteni Carl și Nancy au venit. Și asta le-am spus.

Cap.I

Prima seară impreună cu tinerii nostri prieteni

Intrebarea de ce ,a fost primul pas

„Am devenit interesat să studiez inflația când pur și simplu m-am întrebat de ce oamenii inteligenți ar putea suferi atât financiar de probleme care nu au fost create de ei.
„În 1974, un grup de prieteni ai mei ,oameni de afaceri au fost uniti,unul cate unul consecinţa studiilor începuse de fiecare independent.Am vrut să înțelegem de ce inflatia continua, și chiar s-a accelerat, în pofida eforturilor raportate ale politicienilor şi economiştilor pentru a o opri.Grupul s-a întâlnit informal de aproximativ două ori pe lună pentru a face schimb de idei, date și a citi informatii despre subiect. Poate cel mai important beneficiu al acelor schimburi de informatii a fost provocarea de a ne păstra studiile și gândirea strict la țintă și anume a descoperi
tocmai cauza fundamentală a inflaţiei. „Am format un grup de studiu special care era format din patru ingineri PE(inginerie stiintifica-stiinte exacte ca si matematica(consultant financiari)astronautica,fizica,proiectare structuri cladiri,etc.) și președintele unei companii de marketing și relații publice. Fiecare dintre noi avea cel puțin douăzeci de ani de experiență în afaceri mari, în poziții de raspundere. Campul nostru profesional era capacitatea de a rezolva probleme de inginerie, probleme de contabilitate, probleme financiare, probleme de organizare.
„Pregătirea noastră pur și simplu nu ne permitea să acceptăm ca criza economica este legata strict de inflatie.
Am recunoscut ca banii se bazează pe aritmetică și așa părea că ar trebuie să fie posibilă o soluție științifică la aceasta problemă – nu una care este întâmplătoare sau distructivă.
„A fost firesc pentru noi să folosim metoda științifică în eforturile noastre de a înțelege cauza inflației.Singurul nostrum obiectiv a fost de a descoperi de ce sistemul monetary este atât de instabil. Pentru a face acest lucru am folosit logica și aritmetica!
„Rezultatele studiului nostru pot fi rezumate într-o singura propozitie simpla: **Inflația este cauzată de erori grosolane în proiectarea sistemului nostru monetar.**

„Bine, asta este evident”, a spus Ed, „dar cine sunt ei?" „Ei bine,e foarte simplu, problema constă în așa-numitul Sistemul Federal de Rezerve(banca centrala USA) care nu este nici federala și nici nu este o rezervă de bani existenți!
„Erorile grave din sistemul monetar sunt inererente, adică au fost proiectate în sistem;dacă din accident sau intenție nu este relevant în acest punct.
„Alegem să numim aceste erori grosolane „ erori de proiectare”deoarece pot fi corectate printr-o schimbare în „designul sistemului”. Permiteți-mi să ilustrez ce vreau să spun.
Dacă termostatul din sistemul de încălzire a casei dumneavoastră continua să activeze centrala pentru mai multă căldură când temperatura din camera de zi este de 100°F(37,7 grade Celsius), tu ai lua măsuri pentru corectarea sistemului de încălzire deoarece există fie o eroare de proiectare, fie o defecțiune in sistemul centralei.
„În Sistemul Rezervei Federale, defectul este cauzat de erori de proiectare, pe care le vom identifica și care au existat în sistem inca de la adoptarea de catre Congres in 23 decembrie 1913 a Legii Rezervelor Federale.Statele Unite culeg acum efectul cumulativ al acestei proiectari defectuoase. Pe de altă parte, un sistem monetar conceput corespunzător este stabil, adică se auto-corectează.
„Erorile de proiectare din Sistemul Rezervei Federale sunt subtile, dar inconfundabile si identificabile și se pot corecta printr-o simpla Lege a Congresului”.
Carl fusese liniștit atent până la acest punct,dar acum a intervenit: „Este prematur să-ți cer asta sa numesti doar una dintre acele „erori de proiectare”?
„Acesta este chiar momentul potrivit pentru a numi cea mai importantă eroare de proiectare", am spus. „Este aceasta: aproape toate banii noștri se creează ca datorie cu dobândă. Banii sunt împrumutati în existență cu dobândă. Aceasta înseamnă că în cele din urmă, toți acești bani creați trebuie să fie rambursați agenției care i-a creat.„Cu toate acestea, agenția creează doar principalul ca împrumut.
Nu se creează dobânda datorată pentru principal, deși legal exista obligatia să fie plătita.
„Concluzia este că din punct de vedere matematic este imposibil să rambursezi bani care nu sunt creați de prima data. Pentru a folosi o analogie simplă: dacă ai o sticlă de lapte de un litru in ea nu poti turna un litru și un sfert. Sistemul nostru monetar este conceput pentru a permite tocmai o asemenea imposibilitate.”
Tinerii mei prieteni s-au uitat unul la altul uimiți... În cele din urmă, Ed a rupt tăcerea.
„Știu că banii nu cresc în copaci”, a spus el„Dar nu am visat niciodată că vor crește ca datorie!”„Da, luăm bani ca ceva de la sine înțeles încât niciodată nu te gandesti cu adevărat de unde vin ei.Din moment ce vom studia banii, ar trebui sa începem cu o definiție clară a acestora. Aici este definiție luată dintr-o publicație a Comisiei Camerei Reprezentanților pentru servicii bancare și valută.”

Ce sunt banii?

Banii sunt orice lucru pe care oamenii il vor accepta în schimbul unor bunuri sau servicii, în convingerea că acestia pot, la rândul său, să fie schimbati, acum sau mai târziu, cu alte bunuri sau servicii. Orice număr de materiale diferite inclusive

documentele IOU(I Owe You(esti proprietatea mea) un document care recunoaște existența unei datorii) pot servi drept bani.
Cum funcționează banii și ce reprezintă banii sunt aspectele sale importante și nu doar ceea din ce sunt făcuti .Astăzi, poporul american folosește monede, bancnote
(bani de hârtie) și depozite bancare (bani de pe carnetul de cecuri) ca bani.
„Majoritatea americanilor se gândesc la bani doar ca dolari de hârtie și monede. Pentru un copil mic, banii sunt bănuții de arama sau de nichel (subdiviziunile dolarului). La școala elementară banii copiilor sunt pentru pranz.Banii includ monede de 25 de centi și bancnote de 1 dolar. Un elev de liceu gandeste in termeni de bancnote: de cinci, zece și douăzeci de dolari.
„Când un tânăr își deschide prima cont bancar el devine conștient de bani într-o altă formă, și anume bani de credit bancar, sau pur și simplu bani la banca.
Este destul de firesc să ne gândim la numerele din conturile noastre bancare în termeni de bani de hârtie și monede. Casierul băncii vă va da numerar pentru un numerele scrise pe cecul dvs. personal. Si aici apare întrebarea interesantă: Să presupunem că toti oamenii dintr-o comunitate ar scrie și semna cecuri pentru suma totală în conturile și le-ar prezinta unui casier al băncii pentru numerar ar putea toți acesti oameni să-și primească banii în ziua aceea?„Răspunsul este: nu, nu ar putea. Nu există atâția bani în bănci într-o zi. Aproximativ 25% din masa monetară este sub formă de numerar. Cealalta parte de 75% din bani sunt sub forma de cifre scrise într-o carte, sau ca numere în conturile curente ale depunatorilor intr-un calculator. Pentru a sublinia, aproximativ 75% din depozitele bancare nu există ca numerar și
nu va exista niciodată!”„Ei bine”, a spus Ed, „chiar contează? Oamenii
nu toți își vor dori banii în numerar in același zi. Statistic, asta nu s-ar putea întâmpla niciodată.”
Tabelul 1
Componentele măsurilor privind stocul monetar (in miliarde de dolari)

Data	Furnizare Bani	Cerere din depozite	Balanta valutei	Procentaj % din aprovizionare
Aprilie 1980	386.5 mil.	277.4 mil	109.1 mil	28.2%
Aprilie 1981	433.3 mil	314.2 mil	119.1 mil	27.5%
Aprilia 1982	452.3 mil	326.0 mil	126.3 mil	27.9%
Aprilie 1983	496.5 mil.	353.9 mil	138.0 mil	30.5%

Sursa Indicatori Economici publicati in Mai 1982 si Iunie 1983

Am văzut asta când eram cam de vârsta ta, Ed,
i-am răspuns. „De fapt, am fost prins în ea. Când oamenii își pierd încrederea în băncile lor, așa cum au făcut-o în 1933 își vor dori banii inapoi în numerar. Astfel,

o isteria se dezvoltă. Am stat la coadă intenționând să imi scot banii. Au fost doar 110 USD, dar foarte importanti pentru mine la vremea aceea. Înainte să ajung la fereastra casierului,Președintele Franklin Roosevelt a semnat un proiect de lege care închidea toate băncile din țara. Majoritatea băncilor s-au redeschis în decurs de câteva săptămâni. Unele nu au făcut-o niciodată și deponenții la acele bănci și-au pierdut banii. Unele bănci au fost lichidate, iar deponenții au fost plătiți parțial sau integral în următorii cinci până la douăzeci de ani. După
acest lucru sa întâmplat guvernul a înființat Corporatia Federala de Asigurare a Depozitelor pentru a preveni panica și pentru a ajuta la protejarea oamenilor de a-și pierde economiile când băncile eșuează."
Nancy era nerăbdătoare să-și pună întrebarea: „Au fost suficienți bani în circulație în comunitatea dvs. pentru a menține afacerile în funcțiune cât timp au inchis băncile?"
„Nu, nu au fost. De aceea multe afaceri,mari și mici s-au închis. Nu erau destui bani disponibili în comunitatea noastră pentru ca oamenii să-sii cumpere produsele si serviciile oferite spre vanzare. Aceasta a fost situatia reala în toată țara. Mulți oameni nu au avut nici măcar suficienți bani pentru nevoile vieții -hrană, îmbrăcăminte și adăpost.
„Același lucru este valabil și astăzi. Niveluri ridicate de faliment și inactivitatea generală în afaceri sunt întotdeauna semne ale lipsei de bani. Iti dai seama că lipsa de bani devine din ce în ce mai acută dacă afacerile dau faliment in timp ce activitatea economica continua sa scadă. „Această lipsă de bani nu înseamnă doar un penurie de numerar. Este o lipsă de ambele tipuri de bani ,dolari în numerar, si cei înregistrați în carnetele de cecuri ale oamenilor, sau banii depusi la banci. Țineți minte că atunci când noi vorbim despre furnizare de masa monetară vorbim despre două componente. Trebuie să rețineți că:
Aproximativ 25% din masa monetară este în numerar.
Aproximativ 75% din masa monetară este în bancă in depozite care sunt pur şi simplu numere în conturile curente ale deponenților.
„Este un cec bani?" întrebă Nancy. „Cecul tău personal nu este bani", i-am răspuns, „dar este o modalitate convenabilă de a transfera bani. Cum bine stii salariile și cheltuielile sunt plătite în mare parte prin cecuri. Aceasta este o metodă convenabilă de transfer bancar din depozitul angajatorului la angajat. Un cec personal prezentat casierului băncii pentru numerar autorizează banca să scadă valoarea ,suma de numere in dolari)din contul tau. Deci, în sens practic, am putea spune că un cec personal reprezintă banii sau este convertibil în bani."
„Este aurul bani?" întrebă Martha. „Aurul și argintul nu sunt bani în Statele Unite , am răspuns eu. „Dar îmi amintesc că am citit despre monede de zece dolari din aur și dolari de argint reali", a răspuns Martha.
„Așa este, corect", am fost de acord, „„Dolarii de hârtie puteau fi rascumparati cu dolari de argint inainte de 1957.Dolarii de aur circulau legal pana in 1934 si erau sub diferse denominatii :1 dolar,2,5 dolari,3,4,5,10 si 20 numiti si „Pajura Dubla". Imi amintesc de președintele Franklin Roosevelt cerând la radio din 1933 tuturor să aduca monedele vechi la bancă pentru a primi bani de hârtie.Legea a impus o

penalizare pentru refuz". „Dar care a fost motivul pentru a restitui monedele de aur? a întrebat Carl. „Congresul a votat împotriva Standardului de Aur".
Dar de ce? întrebă Carl. „Am crezut că așa-numiții „bani grei" din argint real și aur au cei mai de încredere. Poate că acesta este motivul pentru care avem o inflație galopanta, pentru că am abandonat etalonul de aur în 1933".
„Inflația pare să fi început atunci. Dar abandonul standardului aur nu a fost cauza. O să auzi multe argumente pentru revenirea la aur ca standard pentru sistemul monetar și există sim ai multe argumente împotriva acestui lucru.
„Vă rog să vă amintiți că am răspuns la întrebarea, „Ce sunt banii?" Ar vrea unul dintre voi să definească banii pe baza faptelor despre care am discutat?"
Nimeni nu s-a oferit, așa că am întrebat: „Poate doriti sa o fac eu?"
Păreau că preferă asta, așa că am continuat." Aici e o definiție simplificată a banilor așa cum îi folosim astăzi în Statele Unite: Banii nu sunt doar bancnotele Rezervei Federale și monede de trezorerie. Cea mai mare parte a masei monetare a națiunii noastre (Money Supply) sunt numerele din conturile curente ale deponenților.

Rezerva Federală(Banca Centrala USA)

Grupul s-a gândit la definitie în timp ce eu am repetat-o. Au fost de acord să o accepte, așa că am continuat.Am scos o bancnotă de un dolar din portofel și am ridicat-o.
„V-ati întrebat vreodată cum o bancnotă de un dolar sau mai degrabă, vine un bilet al Rezervei Federale, ca acesta intra in existenta?" „Sigur", a spus Ed, „a fost tipărit".
„Corect, dar cine a autorizat tipărirea?" „Guvernul, presupun", a răspuns el. „Dar eu ghicesc acum, nu știu sigur." Am arătat spre linia de sus a bancnotei: „Ce spune aici?" Ed a citit cuvintele: „Statele Unite ale Americii iar deasupra scrie inscris al Rezervei Federale." "Corect. Acum, ce este un inscris?",„Ei bine", a spus el, „un inscris în domeniul bancar se referă la o promisiune de a plăti o datorie." Apoi a continuat: „Ce spui tu înseamnă că acest dolar reprezintă un dolar creanţă?"
Exact, am spus. „Asta este ceea ce înseamnă." „O datorie față de cine?",„Fata de sistemul bancar al Rezervei Federale". „Ei bine, atunci ne datorăm nouă!" spuse el cu ușurare evidentă.„Așa cred mulți oameni, Ed. Dar adevărul este că noi, oamenii din Statele Unite, suntem peste cap în datorii către sistemul federal regional al rezervelor și catre bancile comerciale. Cele doisprezece Bănci Regionale din Rezerva Federală sunt, de altfel, instituții private''' "Private!" a strigat Ed. „Cum poate banca centrală a Statelor Unite sa aiba bănci regionale private?"
„Nu sunt sigur de ce o fac, dar nu este dificil a dovedi că băncile regionale nu sunt agenții ale Guvernului federal.„Tot ce trebuie să faci pentru a dovedi statutul lor privat este scrii o scrisoare către o bancă a Rezervei Federale si sa soliciti un răspuns. Răspunsul va reveni într-un mod obișnuit in plic timbrat— nu unul stampilat cu insemnele Departamentului de Afaceri al Guvernului, sau deschideți pur și simplu cartea de telefon' și căutați „ Sistemul Federal de Rezerve al Statelor Unite ale Americii". Nu este listat în cadrul Guvernului Statelor Unite sau al Trezorerie S.U.A.. Il veți găsi listat în sectiunea cu celelalte corporatii private. Figura 1 este un extras din cartea de telefoane din Cleveland, Ohio.

Figure 1

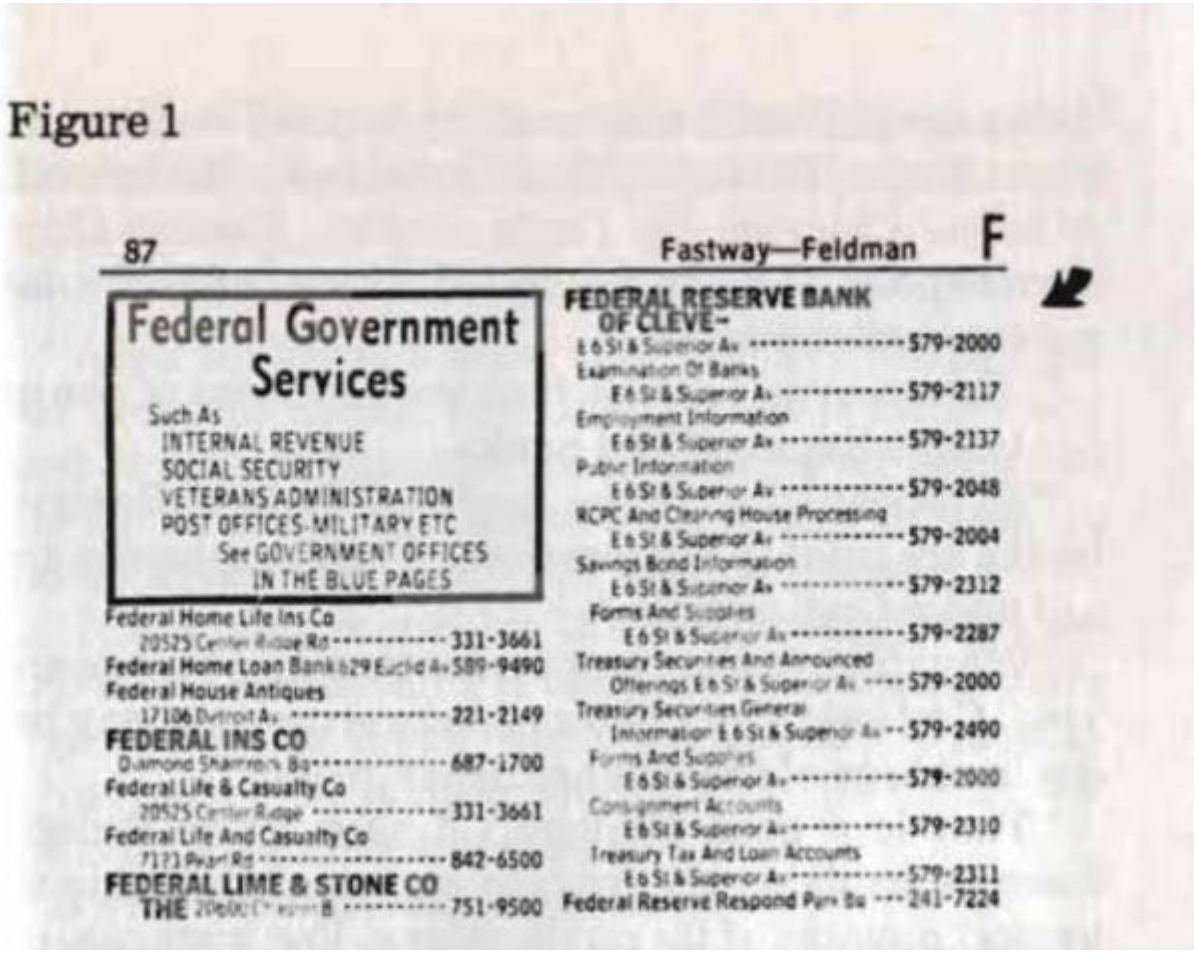

87 Fastway—Feldman F

Federal Government Services

Such As
INTERNAL REVENUE
SOCIAL SECURITY
VETERANS ADMINISTRATION
POST OFFICES-MILITARY ETC
See GOVERNMENT OFFICES IN THE BLUE PAGES

Federal Home Life Ins Co
20525 Center Ridge Rd 331-3661
Federal Home Loan Bank 629 Euclid Av 589-9490
Federal House Antiques
17106 Detroit Av 221-2149
FEDERAL INS CO
Diamond Shamrock Bg 687-1700
Federal Life & Casualty Co
20525 Center Ridge 331-3661
Federal Life And Casualty Co
7171 Pearl Rd 842-6500
FEDERAL LIME & STONE CO
THE 751-9500

FEDERAL RESERVE BANK OF CLEVE-
E 6 St & Superior Av 579-2000
Examination Of Banks
E 6 St & Superior Av 579-2117
Employment Information
E 6 St & Superior Av 579-2137
Public Information
E 6 St & Superior Av 579-2048
RCPC And Clearing House Processing
E 6 St & Superior Av 579-2004
Savings Bond Information
E 6 St & Superior Av 579-2312
Forms And Supplies
E 6 St & Superior Av 579-2287
Treasury Securities And Announced
Offerings E 6 St & Superior Av 579-2000
Treasury Securities General
Information E 6 St & Superior Av 579-2490
Forms And Supplies
E 6 St & Superior Av 579-2000
Consignment Accounts
E 6 St & Superior Av 579-2310
Treasury Tax And Loan Accounts
E 6 St & Superior Av 579-2311
Federal Reserve Respond Pay Bu 241-7224

‘

Încă un alt mod de a verifica este de a afla suma impozitului pe cladiri plătit de oricare dintre cele douăsprezece regionale ale băncii”.

„Impozit imobiliar!” exclamă Carl. „Așa este,aceste banci regionale platesc taxe imobiliare. Conform Secțiunii 7, art 3 din Legea Rezervei Federale din 1913, băncile sunt scutite:...de la impozitarea federală, de stat și locală, cu excepția taxelor
pe bunuriLE imobiliare.' „Este uimitor”, a spus Nancy. „Am lucrat în biroul comitatului pentru audit(IRS) și am văzut „taxe zero”.pentru biblioteca orasului,primarie
si clădirile de birouri a guvernului. Știu ca agențiile guvernamentale nu plătesc taxe imobiliare."

Sunt confuz, spuse Ed. „Îmi amintesc când Președintele Statelor Unite a numit un nou Guvernatorul al Rezervelor Federale. Dacă Fed este o corporație privată, cum de președintele numeste guvernatorul? El nu numește pe președintele la General Motors sau a oricărei alte corporații private.”

„Dă-mi voie să-ti explic”, i-am răspuns. „Sistemul Rezervelor Federale, care este adesea numit „Fed”, este compus din trei corpuri principale:

1.Consiliul Guvernatorilor.Această agenție este a guvernului. Sunt șapte membri. Fiecare este numit de Președinte pentru un mandat de 14 ani și confirmat de Senat.

2. Cele douăsprezece Bănci Regionale ale Rezervei Federale.Acestea sunt bănci private și se află în: Boston, New York, Philadelphia, Cleveland, Richmond,

Atlanta, Chicago, St. Louis, Dallas, Kansas City,Minneapolis și San Francisco. Aceste bănci sunt nete
agentii guvernamentale.
3. Băncile comerciale care sunt membre ale uneia dintre cele douăsprezece bănci regionale ale Fed.
„Ca să repet, cele douăsprezece banci regionale ale Rezervelor Federale sunt corporații private. Angajații lor nu sunt în cadrul serviciului public."
„De ce, acesta este cel mai fantastic lucru pe care l-am auzit pana acum, spuse Carl. Este ca si cum companie privată producatoare de armament conduce departamentul de apărare!"Este o analogie bună, am spus.FED(banca centrala)explică statutul privat al bancilor regionale în multe dintre publicațiile sale. De exemplu, pe
pagina 21 a broșurii ,,Pariu ca v-ati gândit"., (publicata de regionala FED New York)) găsim această afirmație:
Cele douăsprezece bănci regionale ale rezervei nu sunt institutii guvernamentale ci corporaţii nominal „deținute" de băncile comerciale membre, care trebuie sa cumpere acțiuni speciale necomercializabile(piata OTC sau over the counter,piata descentralizata in care instrumentele financiare nu sunt lista pe o bursa de actiuni sau instrumente derivate,ex. daca un siloz de grau este dispus sa cumpere dar sa si vanda grau oricarui agent economic interesat se poate spune ca acel siloz opereaza o piata OTC pentru grau)în regiunea in care activeaza.
„Băncile Rezervei Federale și băncile comerciale ne creează banii?" întrebă Martha.
„Da, o fac", am răspuns. „Sistemul Rezervei Federale și-a asumat puterea de a crea bani. Asta în ciuda faptului că Constituția prevede special că autoritatea de a crea bani trebuie sa rămâna guvernului suveran".
Constitutia prevede in art.1 sectiunea 8 paragraful 5 - Congresul va avea puterea... de a face bani (și} a reglementa valoarea acestora...
„După ce a fost adoptată Legea Rezervelor Federale din 1913,Fed și-a asumat autoritatea de a crea bani și ai împrumuta în circulație. De fapt, Fed împrumută bani către guvernul de la care a luat autoritatea de a crea bani !
„Este pur și simplu incredibil că guvernul este îndatorat față de ceva ce a creat el însuși. Acest organizație private folosește autoritatea constitutionala a guvernului de emitere a banilor pentru a crea banii de care guvernul se împrumută!"
Cei patru prieteni ai mei păreau uluiți. „Desigur, Fed cheltuiește niște bani în acest proces, am continuat, o sumă destul de mică care se creează atunci când scrie cecuri fără fonduri către plata salariile angajaților,taxe imobiliare hârtie pt. calculatoare și amenajarea spatiului,etc. Aceasta procedura se chema cheltuieli de functionare si intretinere.„Rezerva Federală creează și bani din aer(doar pe ecranul unui calculator)și îi împrumută. Iată un exemplu. Pentru că Trezoreria nu colectează niciodată suficiente taxe pentru a acoperi toate cheltuielile Congresului, diferențelor
sunt împrumutate.Unii bani sunt împrumutați de la populatie dar guvernul se împrumută și de la Sistemul Federal al Rezervelor, care este o bancă privată.

„Când Trezoreria se împrumută de la Fed, ei pur și simplu fac înregistrări contabile in contul guvernului. Acest tip de tranzacții creează noi bani care intră în circulație.
„Și de unde scoate guvernul banii pentru rambursările catre Fed?" am întrebat.
„De la contribuabili!" gemu Carl.Prietenii mei s-au uitat la mine în tăcere. În sfârșit, Earl a spus: „Totul acesta este nou pentru mine. Sincer, până in aceasta seara nu m-am gandit niciodata de unde vin banii.
Nu-mi amintesc să fi studiat vreodată despre Banca Rezervelor Federale când eram în liceu. Când aveam șaptesprezece ani, baschetul era mult mai important pentru mine decât să învăț cum funcționează băncile și de unde vin banii!"
„Nici echipei noastră de cercetare nu i-a venit să creadă la început" am recunoscut.
„Dar este un fapt că încă din 1913 Fed a creat bani să-i împrumute guvernului şi contribuabilii au suportat factura care crește cu o uluitoare ratâ.
„Întrebarea pe care nimeni nu pare să o pună vreodată este cum Fed și-a luat autoritatea de a crea bani. Răspunsul este că și-a asumat autoritatea creării de bani despre care Constituția spune că aparține Congresului."', am spus.
„Legea Rezervelor Federale a schimbat Coninstituția?" întrebă Nancy.
„Nu," am răspuns. „Potrivit Constitutiei, autoritatea creatoare de bani inca ii apartine
Congresului. Pentru a schimba asta, ar trebui să existe un amendament care ar elimina articolul 1, secțiunea 8. paragr. 5."
„Nu-mi place nimic care elimină lucruri din Constituție!" spuse Martha. „Autorii Constituţiei nu au creat-o dintr-un capriciu,fara vreun plan.Ei trebuie să fi avut un motiv foarte bun pentru a o scrie si furniza așa cum au făcut-o."
„Ai dreptate, Martha, au avut ", i-am răspuns. „Noi vom discuta chiar acest punct peste puțin timp." „Așteaptă un minut ,ma întrerupse Ed. „Vreau sa aflu mai multe despre modul in care Fed creează banii. Ai spus că Rezerva Federală creează bani din nimic?" „Da, am făcut-o", am spus.

Cum se creează banii

„Rezerva Federală creează bani din nimic. Dar asta este doar o mică parte din procesul de creare a banilor. Veti vedea că băncile comerciale, precum Fed, sunt și ele creatoare de bani. De fapt,băncile comerciale creează de câteva ori mai multi bani decat Rezerva Federală." „Vrei să spui că banca mea locală tipărește dolari?" întrebă Ed.
„Nu, nu asta am spus. Amintiți-vă, banii nu sunt doar toate bancnotele și monedele. Majoritatea banilor noștri sunt depozitele si creditele— banii din carnetul de cecuri.
Banii din carnetul de cecuri sunt creați de fiecare dată când cineva ia un împrumut de la o bancă comercială."'"Ce!" a urlat Carl. „Credeam că băncile au luat economiile
și au împrumutat o parte din ele!" „Nu, ceea ce tocmai ai descris este treaba „instituții de economisire" – sau așa-numitii „intermediari financiari". Acestea sunt asociații de economii și împrumut, bănci de economii mutuale și uniuni de credit. Acestea sunt numite pe scurt „institutii de economisire". „Acestia sunt intermediarii.
Ei iau bani de la public și împrumută a parte din ei către cei care vor un credit

„Băncile comerciale, pe de altă parte, sunt alt tip de instituție financiară.
Ei nu împrumută economiile pe care le iau la fel ca „institutiile de economisire”.
Când băncile comerciale fac împrumuturi sau cumpără valori mobiliare ei creează banii”. „Este incredibil”, a oftat Ed.
„Este un fapt incredibil, nu?” Am fost de acord. „Am simplificat pașii implicați în crearea banilor. Să ne uităm la ei.

Pașii simplii ai creării de bani

„Cel mai ușor loc pentru a începe explicația in procesul crearii banilor este guvernul federal. Guvernul federal este unul dintre cele mai mari si unici debitori din țară. Are o datorie uriașă. Aceasta înseamnă că sistemul bancar a creat o suma imensă
de bani pe care i-a împrumutat Trezoreriei. Vom vedea mai târziu că sectorul privat are și mai multe datorii. Dar mai întâi ne vom uita la datoria guvernului.
„Datoria guvernamentală este numită în mod obișnuit datoria federală si a crescut rapid de-a lungul ultimilor ani. Din punct de vedere tehnic, datoria ar trebui să aibă o limită. Dar pe măsură ce datoria crește, Congresul trebuie să voteze pentru o nouă „limită!”

Tabelul Nr.2
Cresterea limitei datoriei USA prin votul Congresului

An	Limita datoriei federale	Voturi pentru	Voturi impotrivă
1971(Mar)	430 miliarde	228	162
1973(Noiembrie)	476 mil	253	153
1976(Feb)	627 mil	212	189
1977(Oct)	700 mil	184	177
1978(Oct)	773 mil	213	194
1979(Aprilie)	798 mil	205	202
1979(Oct)	836 mil	209	165
1980(Mai 29)	879 mil	★	★
1980(30 Iunie)	925 mil	★	★
1980(31 Dec)	935 mil	★	★
1981(5 Feb)	985 mil	★	★
1981(30 Sep)	999.8 mil	★	★
1981(1 Oct)	1.079.8 triliarde	★	★
1982(28 Iunie)	1.143.1 triliarde	★	★
1982(28 Sep)	1.290.3 triliarde	★	★
1983(Mai)	1.388.0 triliarde	★	★

★ -Informatii nepublicate de catre Biroul de presa al Guvernului Federal

Această „limită” din mai 1983 trebuia să se mențină până la 30 septembrie 1983. Cu toate acestea, a fost depășita în chiar in luna respectiva și „limita” a trebuit

resetata pentru a menține functionarea guvernului pentru următoarele cinci luni (până la sfârșitul anului fiscal 1983).
Sursa: Comitetul de buget al Camerei; Serviciul de cercetare al Congresului
• Notă: În 1979, Camera Reprezentanților Statelor Unite ale Americii a aprobat o propunere (făcută de Comitetul pentru Căile și Mijloace(Ways and Means Committee) pentru a lega creșterea „limitei" datoriei cu rezolutiile bugetului Congresului. Conform noilor sale reguli, atunci când Camera votează o rezolutie pe buget , „limita" datoriei este stabilită automat la un nou nivel conceput pentru a acoperi cerințele privind cheltuielile și serviciile din noul buget. Aceasta procedura elimină hotărârea anterioară a Camerei conform căreia trebuiau sesiuni separate de voturi în mod specific privind datoria „limită" (După ce a fost trecută de către Camera Reprezentanților , o rezoluție bugetară comună merge la Senat, unde este tratată ca orice altă factură).
„Magnitudinea cresterii deficitului an de an, a forțat Congresul să majoreze plafonul datoriei din ce în ce mai des...chiar de câteva ori pe an.
Pentru a crește limita datoriilor, Congresul trebuie să treacă un rezoluție comuna(Camera si Senatul sa o aprobe) prin care se precizează suma suplimentară necesară."
Martha se uită la masă și apoi spuse: „Nu pot sa imi imaginez cum arată un milion de dolari, daramite un miliard de dolari!"
„Ei bine, iată o modalitate de-a il vizualiza. Dacă ai avea o teanc de bancnote de un dolar și le-ai pune una langa alta, s-ar intinde în jurul pământului de 3.7 ori. Și asta înseamnă doar un miliard! După cum puteți vedea, toti banii necesari pentru plata datoriei federale în numerar ar crea un lanț serios de hârtii în jurul ecuatorului!
„Dar înainte de a se crea banii de hârtie, banii electronici sau bani de contabilitate trebuie să intre în existență în conturile sistemului bancar. Iată pașii
care sunt implicati.
Pasul unu: Congresul legalizează un nivel superior federal al limitei de datorie astfel încât să poată fi depăşită cea precedentă.
Pasul doi: Trezoreria scrie obligațiuni purtătoare de dobândă pentru suma de bani necesară — să zicem, 1 miliard de dolari — și vinde aceste obligațiuni Rezervei Federale.
Pasul trei: Rezerva Federală cumpără obligațiunile creând banii, iar în schimb, Trezoreria primește un depozit ca si creanta de 1 miliard USD.
„Presto! Fed a creat, din nimic, un milliard de dolarii datorii pentru poporul american. Pentru a răscumpăra obligațiunile, datoria și dobânda trebuie rambursate către Fed." Deodată, Ed a intervenit: „Este greu de crezut! Eu credeam că banii vin in existenta datorita muncii oamenilor creând astfel bogăție, și că aceasta creează bani, iar banii circulă apoi de la o persoana la alta în schimbul unor bunuri și servicii.
Gresesc cu totul în privința asta?" „Ei bine," am răspuns, „să vedem ce a scris Comisia pt. Servicii Bancare si Valuta a Camerei Reprezentantilor despre asta în 1964. Iată o copie a publicatiei lor in Money Facts" La pagina 9 este întrebarea

numărul 47. Ați dori să o citiți?”Ed a luat cartea și a citit: Întrebarea 47: De unde ajunge Sistemul Rezervelor Federales a ia banii cu care creaza rezervele bancare?
„Care este răspunsul, Ed?” Am întrebat.Ed părea perplex în timp ce citi mai departe:
Nu ia banii, îi creează, atunci când Rezerva Federală scrie un cec, creează bani. Acest lucru poate duce la o creștere a rezervelor bancare — depozite la vedere — sau în numerar, dacă clientul prefera numerar, el poate cere bancnote si Sistemul Federal de Rezerve le va tipari prin Departamentul lor de Trezorerie. Rezerva Federală este o mașină de făcut bani. Poate emite bani sau cecuri. Şi nu are niciodată probleme în a-și face cecurile valide pentru că poate fabrica bancnotele de 5 și 10 USD necesare pentru a-și acoperi cecurile pur și simplu punand Departamentul de Trezorerie si Gravura să le imprime.
„Asta este sfârșitul răspunsului?” întrebă Carl.„Da, dar ascultați întrebarea numărul 48: Întrebarea 48: Cine a dat Rezervei Federale puterea de a crea banii necesari acoperirii acestor cecuri? „Ascultă răspunsul”, a spus Ed. Congresul. Pentru că această putere de a crea bani este dat de Constituţie, Congresului, numai Congresul poate delega această putere ceea ce a făcut prin crearea Sistemului Rezervei Federale — o agenție pe care Congresul a autorizat-o să creeze bani."Iat-o dezvaluita direct de la sursa”, a adăugat el.„Congresul are într-adevăr dreptul de a delega
puterea sa Constituțională de a crea bani unei agenții care are bănci regionale private?"a întrebat Nancy.
„Aceasta este o problemă foarte importantă”, am răspuns eu. „Dacă putem accepta faptul ca Congresul are dreptul de a delega această putere constituțională, atunci am putea fi de acord că este în regulă ca Congresul să delege oricare dintre celelalte puteri ale sale oricui, cum ar fi cea de a declara război. „Dar cred că ar trebui să încercăm să evităm a ne abate de la subiectul nostru principal, care este unul dintre pașii procesului de creare a banilor. Ca să recapitulez, Nancy, care este primul pas?"
„Congresul ridică limita datoriilor federale” "Corect. Martha, care este pasul doi?"
„Trezoreria scrie obligațiuni și le vinde către Fed." „Corect, dar nu uitați,ca sunt purtătoare de dobândă aceste obligaţiuni.Acestea devin obligaţii si trebuie să fie în cele din urmă plătite de poporul american prin impozitare, sau poate chiar prin confiscarea proprietății lor”.Stai puțin, ma întrerupse Ed. „Ceva nou a fost adăugat: ’confiscarea proprietății lor/ Cu siguranță nu te referi la proprietatea mea?"
„Vom reveni la intrebare întrebarea cand vom mai deslusi câteva fapte despre sistemul monetar la vedere,” Ei bine, bine, spuse Ed fără tragere de inimă.
Așa că am continuat. „Figura 2 este un rezumat al etapelor procesului de creare a banilor. Am desenat-o acum câțiva ani pentru a mă ajuta să înțeleg exact cum se creează banii. Cred că te va ajuta și pe tine.
Iată cei șapte pași simplii în crearea banilor.”
Pasul unu;Congresul trebuie să legalizeze o limita generală mai mare a datoriei astfel încât să poată fi depăşită cea anterioară.

Pasul doi: Trezoreria emite obligatiuni de stat purtatoare de dobanda pentru suma de bani necesară - să zicem, 1 miliard USD și vinde aceste obligațiuni Sistemului Federal de Rezerve.
Pasul trei: FED(Banca Centrala) cumpără obligațiunile creând banii şi în schimb Trezoreria primește un credit in depozit de 1 miliard USD.
Pasul patru: Trezoreria începe acum să scrie cecuri pentru acest miliard de dolari ca plata multiplelor sale cheltuieli.
Pasul cinci: cecurile sunt depuse în băncile comerciale de către beneficiari.
Pasul șase: Cecurile aprobate sunt trimise înapoi la Rezerva Federală.
Pasul șapte: Rezerva Federală verifica si apoi anulează aceste cecuri virand diverselor bănci comerciale sumele corespunzătoare. Aceasta crește baza folosită de băncile comerciale pentru a crea împrumuturile.

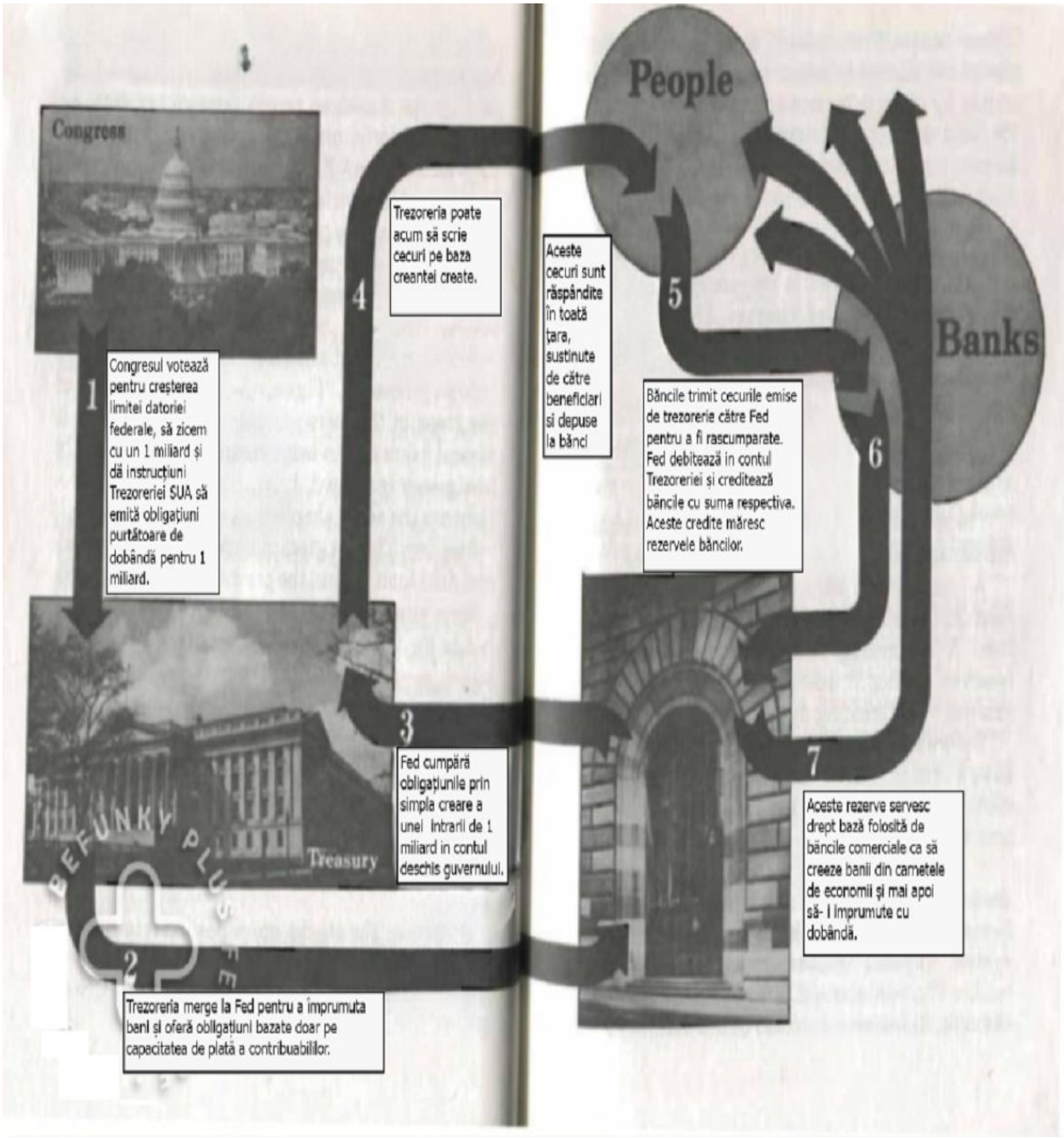

„Este important să vedem că sunt cu adevărat două niveluri de bani implicate în proces. La primul nivel sunt rezervele. Cantitatea de rezerve este controlată în totalitate și absolut de către Fed. Rezervele sunt denumite în mod obișnuit „banii cu putere mare".Rezervele sunt create de Fed și numai de catre Fed - așa cum este ilustrat în pasul trei. „La un doilea nivel sunt banii creați de băncile comerciale atunci când acordă împrumuturi (pasul șapte).„O bancă comercială trebuie să aiba rezerve create de Fed în conturile sale înainte de a putea face un împrumut. O bancă comercială nu își împrumută rezervele. Mai degrabă, folosește rezervele ca bază - sau catalizator pentru crearea de bani. „Înainte ca o bancă să înceapă să creeze bani, trebuie sa aiba
un anumit numar de rezerve in contul sau din banca regionala a FED.
Ca să repet, aceste rezerve poate fi create doar de Rezerva Federală.
„Să ne uităm din nou la pașii cinci și șase. La pasul cinci cecurile sunt compensate prin Sistemul de Rezerve Federale adică prin compensarea computerizată, sistem operat de bancile regionale ale Rezervei Federale. Suma totală a tuturor cecurilor — în cazul nostru un miliard sunt introduse ca rezerve in conturile sistemului bancar.
Acești bani nu vor fi împrumutati , vor acţiona totuşi ca catalizator pentru activitatea bancilor de creare a banilor..„Pasul șapte arată că băncile folosesc aceasta noua
rezervă de bani pentru a crea și mai mulți bani noi, în principal sub formă de împrumuturi cu dobândă acordate clienţilor. „Metoda folosită de băncile comerciale pentru a a crea bani se numește „expansiunea depozitelor cu rezervă fracționară".'În limbaj simplu înseamnă că fiecare banca comercială creează bani noi atunci când face împrumuturi". „Încă nu-mi vine să cred că băncile creează banii pe care ni-i împrumută," a oftat Ed. „Asta însemna că nu ar exista bani în circulație dacă oamenii
nu s-ar împrumuta de la bănci. Asta înseamnă că noi le facem o favoare bancilor si economiei cand ne împrumutam" „Da, acesta este un rationament corect ", am răspuns. „Împrumutand de la bănci pune mai mulți bani noi în circulație sub forma banilor din carnetul de cecuri. Banii din carnetul de cecuri sunt numiti și „depozite la cerere" de către bancheri deoarece clientul poate cere să isi retragă banii
din cont în orice moment. Iată ce Banca Rezervei Federale din New York are de spus
referitor la crearea de bani a băncile comerciale.Haideti să obținem mai multe informații despre banii conturilor de economii. De unde vin și au devenit ceea ce bancherii numesc depozite la vedere? De unde provin aceste depozite la vedere? Răspunsul este că băncile comerciale prin investitii si creante au proiectat aceste depozite. Evident, băncile trebuie să țină evidența banilor pe care-i creează ca împrumuturi. Ei fac asta incarcand contabilitatea pur și simplu folosind o diagramă T. Aici este un exemplu de împrumut de 10.000 USD".

Banca ABC

ACTIVE(BENEFICII)	DATORII
+ 10.000 USD	+ 10.000 USD

„De ce este un împrumut un activ?” a întrebat Carl. „Toate împrumuturile mele sunt datorii!”„Așa este”, am spus. „Pentru tine un împrumut este o datorie pentru că sunt bani pe care i-ai împrumutat și trebuie să-i plătesti. Dar pentru o bancă este exact opusul. Banca a creat banii și ține gajul tau ca si collateral, egal cu valoarea împrumutului. Pentru că poate apela la împrumut(restituirea creantei) sau in caz de necesitate poate lua garanția, este un activ pentru bancă.
„Contul vostru curent, pe de altă parte, reprezintă o raspundere(obligatie) pentru bancă deoarece în orice moment a-ti putea sa scrieți un cec ,banca este obligată sa-l onorezești si banii sunt transferați in contul celui pe care doriți să îl plătiți.”
„Deci pentru bancă un credit este un atu și un cont de economii o obligatie?” repetă Martha. „Da, așa este. Când împrumutatul în cele din urmă rambursează cei 10.000 de USD din exemplul nostru și scrie un cec către bancă, banca face următoarele modificări in contul lui.”

Banca ABC

ACTIVE(BENEFICII)	DATORII
- 10.000 USD	- 10.000 USD

„Dar cum e cu dobanda care trebuie plătita pentru acești 10.000 de dolari?” întrebă Ed. „Aceasta dispare în conturile băncii”.
„Pot băncile să creeze cati bani vor?” întrebă Martha.„Nu”, am răspuns. „Există anumite limite pentru suma pe care o pot crea băncile. Aceste limite includ rata dobânzii, deoarece atunci când ratele dobânzii sunt mari puțini oameni își permit să se împrumute. Când ratele sunt mari, băncile nu creează de obicei mulți bani. Există, de asemenea, alți doi factori: rezervele din sistemul bancar și rezervele obligatorii. „Suma maximă de bani pe care sistemul bancar în ansamblu o poate crea este guvernata de rezervele obligatorii, care se exprimă in procentaje." O rezerva obișnuită este de 15% . Dacă împărțiți suma noilor rezerve depozitate în sistemul bancar la rezervele obligatorii(15%), puteți afla cantitatea de bani noi pe care sistemul bancar i-ar putea crea ca împrumuturi. Formula arată astfel:

$\frac{1}{Rezerve\ Obligatorii}\ x\ Rezerve\ Noi$ =Extinderea maximă posibila(bani noi creati din

acordarea de credite)

Hai sa dam un exemplu.Daca Sistemul de Rezerve Federale creaza cecuri in valoare 1 miliard si le depoziteaza in bancile comerciale si rezervele obligatorii sunt de 15%
formula va fi urmatoarea:

$\frac{1}{0.15}\ x\ 1\ mil.USD = 6.667\ MILIARDE$ USD

„Deoarece acest răspuns include miliardul de dolari initial creat de Fed, pur și simplu il scădem pentru a identifica suma de bani noi care ar putea fi creată de sistem bancar comercial:
6.667 miliarde dolari -1.000 de miliarde = 5.667 de miliarde de dolari
care pot fi creati de către băncile comerciale
„Acum, să presupunem că am putea urmări un cec de 1.000 USD prin sistemul bancar. Acest cec face parte din împrumutul de un miliard de dolari pe care Fed îl acordă guvernului. Fed creează banii și îi împrumută Trezoreriei. Acest împrumut nou creat va afecta masa monetară a națiunii.
Se creează 5.667 USD din rezerve de 1.000 USD
„Acest cec special este plătit unui contractor in constructii , John Doe, care a fost angajat să umple gropile din parcarea Capitoliului. Domnul Doe semneaza cecul și îl depune în contul său curent la First National Bank. Domnul Doe are astfel un depozit bancar de 1.000 USD cu care să-și plătească facturile. First National Bank trimite cecul vizat înapoi la banca sa regională a Rezervei Federale pentru a fi rascumparat" — adică platit First National Bank și debitat din contul Trezoreriei. Rezervele Federale primesc cecul, îl anulează și crește contul First National Bank cu rezerve de 1.000 USD. Pe baza acestui credit de 1.000 USD, sistemul bancar comercial ar putea teoretic să creeze împrumuturi în valoare de 5.667 USD în plus față de rezervele inițiale de 1.000 USD de la Fed.
„Nu am putut înțelege cum funcționează asta când am am auzit pentru prima dată despre extinderea depozitelor cu rezerve fracționale in urma cu cativa ani. A trebuit să-mi dau seama pas cu pas de etape după cum urmează".
Etapa 1: First National Bank poate crea și împrumuta o sumă egală cu 85% din cei 1.000 USD , rezerve pe care ia primit când domnul Doe și-a depus cecul de trezorerie. Acesta suma este 850 USD. Să presupunem că 850 de dolari au fost creati de bancă și creditati în contul domnului Dick Peters și el folosește banii pentru a cumpăra o masina folosita. Banca creează banii ca o majorare în contul domnului Peters. Domnul Peters scrie un cec pentru 850 de dolari și îi dă lui Don Potter, dealer-ul de mașini second hand. Cei 1.000 de dolari ai domnului Doe rămân în contul lui curent și banca introduce 150 USD (15% din 1.000 USD) în contul ei de rezerve sa
cont Banca are acum 850 USD „rezerve în exces" și acum poate crea un împrumut de 850 USD pentru domnul Peters. El scrie prompt un cec și retrage banii.
Etapa 2: Don Potter, dealer-ul de mașini second hand, depoziteaza cecul de 850 de dolari din contul lui care se întâmpla să fie la o altă bancă, Second National Bank. După ce cecul de 850 USD este depus, Rezerva Federala(FED)reduce contul de rezervă al First National Bank cu 850 USD și trece in contul de rezervă al Second National Bank cei 850 USD. Second National este acum în măsură să creați un împrumut egal cu 85% din cei 850 USD, adică 722 USD. Acești 722 USD vor fi, de asemenea, creați ca depozit. De data aceasta, împrumutatul este Carl. El convertește o parte din subsolul lui într-o cameră și are nevoie de 722 USD pentru a plăti cheresteaua, panourile și ușile. Banca lui este Second National.

Etapa 3: Carl merge la managerul de credite prietenos de la banca și convine asupra condițiilor, garanțiilor și rambursării. Carl ia un depozit de 722 $ pe care banca il
creează și il adaugă la contul său curent. Carl merge la Smith Lumber Company(Companie de material lemnos) și scrie un cec pentru materialele de care are nevoie.
Etapa 4: Compania Smith Lumber depune cecul în contul lor de la Third National Bank, care este astfel capabil să creeze un depozit egal cu 85% din cei 722 USD, adică 614 USD. „Acest proces continuă până când toate rezervele în exces au fost utilizate pentru a sprijini împrumuturile, după cum se arată în tabelul următor.
Expansiunea banilor prin credit

Active				Datorii	
	Total	Rezerve obligatorii(15%)	Rezerve in exces	Imprumuturi si Investitii	Depozit la cerere
Rezerve Initiale	1000 USD	150 USD	850 USD	0	1000
Stadiul 1	1000	278	722	850	1850
Stadiul 2	1000	386	614	1572	2572
Stadiul 3	1000	478	522	2186	3186
Stadiul 4	1000	556	444	2708	3708
Stadiul 5	1000	623	377	3152	4152
Stadiul 6	1000	680	320	3529	4529
Stadiul 7	1000	728	272	3849	4849
Stadiul 8	1000	769	231	4121	5121
Stadiul 9	1000	803	197	4352	5352
Stadiul 10	1000	833	167	4549	5549
Stadiul 20	1000	961	39	5448	6448
Stadiul final al imprumuturilor	1000	1000	0	5667	6667

„Este important să rețineți că principalul de 1.000 de dolari este încă în contul lui John Doe la First National Bank. First National va avea 150 USD în contul său de rezervă la banca locală a Rezervei Federale pentru a sprijini acesti 1.000 de dolari. Primirea acestui cec de trezorerie de 1.000 USD a activat First National de a crea cei 850 USD pe care i-a împrumutat lui Dick Peters. „Cei 850 de dolari creati iau cu ei inca 850 de rezerve atunci când părăsesc First National si Don Potter scrie un cec
de 850 de dolari și retrage banii. Acest cec este depus la Second National Bank-Cei 850 USD raman în contul lui Don Potter în Second National .Cele 850 de rezerve pe care le-a adus acest depozit înseamnă că Second National poate crea un împrumut egal cu 85% din cei 850 USD adica 722 USD,acest imprumut sunt bani noi creati care nu au existat niciodata. „De fiecare dată când o bancă primește o parte din acel principal de 1.000 USD de rezerve, poate crea mai mulți bani până

când în cele din urmă procesul de creare își atinge limită matematică. Concluzia este că
masa monetară a crescut cu mult mai mult decât cecul inițial al Trezoreriei de 1.000 USD. Dacă rezervele obligatorii sunt de 15%, bancile comerciale ar putea crea o sumă suplimentară de 5.667 USD bani care nu au existat niciodată înainte.”
„Este un depozit același lucru cu un împrumut?” a întrebat Carl„Da. Terminologia este puțin confuză în acesta zonă, dar atunci când băncile creează împrumuturi banii sunt depusi în contul împrumutatului. Deci este un deposit. Desigur banii pusi într-intr-un cont din alta banca, sunt si ei un depozit, ca si banii dintr-un cont de economii.” „De unde vine această „cerință de rezervă obligatorie”.? Este întotdeauna 15%?” întrebă Ed. „Obligatia rezervei este specificată de Sistemul Rezervei Federale. Nu este întotdeauna 15%, si nici nu este este la fel pentru toate tipurile de conturi.Conturile de Economii de exemplu, au o cerință de garantare de obicei mult mai mica decât rezerva privind conturile curente. „Dacă Fed dorește să stimuleze activitatea de afaceri, poate scădea rezervele obligatorii. Pentru a infrâna aceasta activitate poate ridica cerința. Folosind exemplul nostrum de 1.000 USD din nou, efectul unor astfel de modificări poate arata asa:
Pentru a extinde cererea de masa monetara aplica 10 % rezerve obligatorii

$$\frac{1000\ USD}{0.10} = 10000\ USD\ (Max.de\ Masa\ monetara\ nou\ creata)$$

Pentru a reduce cererea aplica 20 % rezerve obligatorii

$$\frac{1000\ USD}{0.20} = 5000\ USD(Max.de\ Masa\ monetara\ nou\ creata\ )$$

„Să ne întoarcem la etapa 1”, a spus Carl, „unde Dick Peters a împrumutat cei 850 de dolari pentru a cumpăra o mașină folosită. De ce ai ales 850 de dolari?”
„În acest exemplu am folosit cei 1.000 USD ca rezerva inițiala care a intrat în sistemul bancar su forma unui cec emis pe Trezoreria Guvernului. (Amintiți-vă, Rezerva Federala(Banca Centrala private USA)a creat acesti 1.000 USD ca o datorie catre Trezorerie.} Din moment ce ne-am asumat o garantie obligatorie de 15%, o nouă rezervă de 1.000 USD în registrele First National înseamnă că banca trebuie
păstrați o înregistrare contabilă de 150 USD in conturile sale pentru a garanta economiile depunatorilor. În plus, bancii ii este, deasemenea, permis să creeze un împrumut în valoare de 85% din cei 1.000 USD, care este de 850 USD. Banca nu poate imprumuta banii din contul de rezerve obligatorii. Se creează bani noi, 850 USD în exemplul nostru și acesti bani sunt adăugați în contul împrumutatului. „A doua etapă a extinderii(masei monetare) a avut loc când Don Potter a incasat cecul domnului Peters și l-a depus la Second National Bank.Rezerva necesară de 15%. a permis Second National Bank să creeze un împrumut în valoare de 85% din 850 USD, adică 722 USD. Când aceasta a ajuns în contul companiei de material lemnos Smith Lumber Company la Third National

Bank a permis acestei bănci să creeze un alt împrumut în valoare de 85% din cei 722 USD, adică 614 USD. „Așadar", am continuat, „dupa cum reiese din calcule în partea de jos a coloanei 4 a tabelului nr. 3,s-ar adăuga până la 5.667 USD, care sunt toți bani noi creati de aceste împrumuturi — numite credite in carnetul de cecuri sau
credite din depozite in sistemul bancar comercial. Rețineți că această sumă este de peste cinci ori mai mare decat cei 1.000 USD intrati initial în sistem sub forma cecului Trezoreriei statului.„Și acei 1.000 de dolari făceau parte din miliardul de dolari pe care Fed l- a creat din nimic pentru a cumpăra obligatiunile Trezoreriei. Este corect?" întrebă Martha. „Așa este. Uneori, un grafic poate fi de ajutor înțelegerea unei coloane de numere. Aici este graficul pe care l-am alcătuit pentru a ilustra procesul de creare a banilor. Tab.3

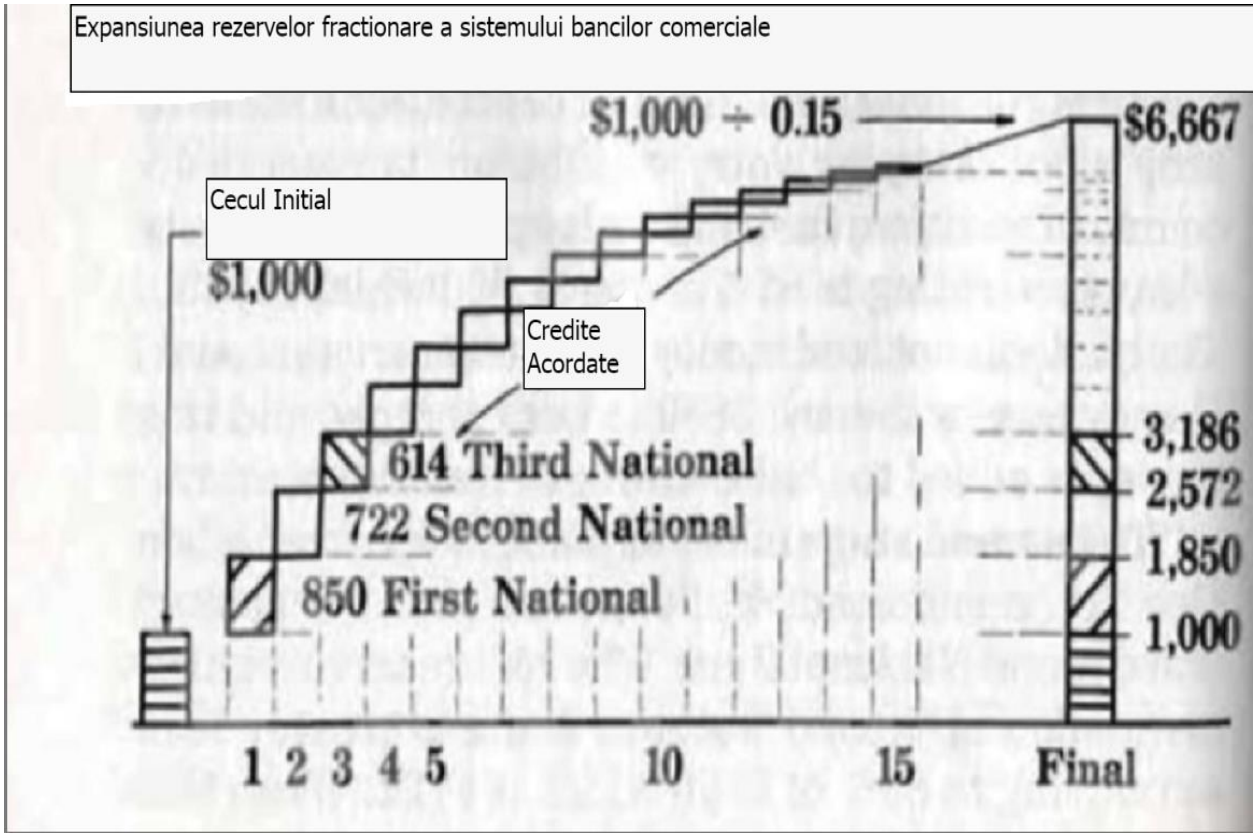

„Scara verticală din dreapta indică cât de multi bani au fost creati. Segmentele numerotate 1,2, 3,' etc., de-a lungul liniei orizontale reprezintă împrumuturile individuale acordate de băncilor comerciale . „Rețineți că începem cu deposit initial d 1.000 de dolari care a fost creat de Rezerva Federală. Acești 1.000 USD sunt baza care susține crearea de împrumuturi de către First National, Second National și
Third National și orice alte bănci care ar putea participa la procesul de extindere. „Depozitele noi (850 USD, 722 USD, 614 USD etc.) sunt create ca împrumuturi la fiecare bancă. Când aceste împrumuturi sunt adunațe împreună și apoi combinațe cu suma inițiala de 1.000 USD, descoperim că s-au adăugat 6.667 USD la masa monetară. Amintiți-vă că toți acești bani sunt o datorie. Chiar și cei 1.000 de dolari inițiali au provenit ca un împrumut de la Fed care Trezoreria SUA.

„Fiecare bancă din acest grafic este legată de două segmente: unul reprezintă un depozit pe care îl păstrează în registre; celălalt reprezintă un împrumut pe care îl creează pe baza rezervele aduse în bancă prin depozit.Depozitele pe care le primește, aducâND rezerve și pe baza acestor rezerve poate crea bani cu dobândă sau solduri in cont pe care îi poate folosi pentru a cumpăra echipamente, investiții etc. „Termenul rezerve bancare fracționate înseamnă ca totalul tuturor rezervelor deținute de toate băncile este doar o mică parte din suma depozitelor create și împrumutate cu dobândă. La acest exemplu, 15% din fiecare lot nou de rezerve pe care o bancă le primește trebuie desemnată drept „rezerve obligatorii.'
Când Dick Peters și-a luat împrumutul de la First Național sub forma unui cec de 850 USD inregistrat ca datorie in contul lui curent, a luat cu el 850 USD rezerve care erau adăugate în contul de rezerve al Second National Bank când cecul i-a fost platit. First National a pierdut rezervele la Second National dar nu au pierdut cei 15% din rezervele obligatorii. Acel 15% este înregistrat în al sau cont de rezervă. Depozitul inițial de 1.000 USD de la dl. Doe a rămas în contabilitatea First National. Similar , 15% din fiecare depozit ulterior va rămâne registrele tuturor băncilor participante la procesul de expansiune. Fiecare bancă va crea un împrumut egal
la restul de 85% din acel depozit.„Auzim adesea explicată cerința de rezervă ca și cum o bancă ar lua o anumită sumă de bani, să zicem 1.000 de dolari și a ținut 15% ca rezervă și a împrumutat 85%. Această explicație face să sune ca și cum nu are loc crearea de bani. „Cu toate acestea, matematica simplă a expansiunii depozitului de rezerve fracționare demonstrează că nu e cazul.
„Uită-te la exemplu. Cei 1.000 USD creati de Fed și injectati în sistemul bancar constituie de fapt doar 15% din suma totală de bani pe care sistemul bancar îi poate crea. Rezerva inițială a Fed a devenit 15% din acea mie de dolari din totalul banilor creați de sistemul bancar.

$\frac{1}{0,15} x\ 1\ mil.USD = 6667$ miliarde USD

„Indiferent care ar putea fi procentul necesarului rezervelor fractionare obligatorii din orice moment 15%, 10%, 20% etc. — cererea de masa monetara indică pur și simplu numărul maxim de multiplicare a rezervelor de la FED in sistemul bancar comercial .
„Așa vedem că, oricât de incredibil ar părea sistemul bancar comercial poate crea și creează sume de bani de până la câteva ori rezervelor fractionare obligatorii inregistrate de sistemul regional al băncilor apartinand Fed. Acesti bani creati pot fi imprumutati în circulaţie sau cheltuiti de către bănci.
„Poti merge la un prieten să împrumuti bani și asta se practica uneori. Dar un prieten nu poate împrumuta de mai multe ori suma de economii pe care le-a avut in bancă sau in pusculita. Cu toate acestea, exact asta face sistemul bancar". „Stai puțin", a exclamat Carl entuziasmat, „a banca creează un împrumut care reprezintă 85% din noua rezerva. Asta nu este „de mai multe ori". Pot vedea din grafic cum se adaugă. Dar fiecare bancă nu face decât să creeze câțiva bani la un moment dat."

„Asta este corect. Observați ce am spus: sistemul bancar comercial combinat poate împrumuta de până la 6.667 de ori mai mult decat cei 1.000 USD din exemplul nostru. Prin combinat am vrut sa se inteleaga întreg sistemul , sistemul total. Iată un citat direct pe acest subiect enuntat chiar de Fed."
Faptul că ceea ce poate fi făcut de sistemul bancar în ansamblu diferă atât de mult de ceea ce poate fi realizat de orice bancă individuală este unul dintre cele mai dificile de înțeles in totalitate situatii din domeniu bancar. Pare paradoxal, dar este un fapt fundamental de importanta extraordinara. Dificultatea este a vedea că puterea este limitată la o banca individuala, care poate împrumuta oarecum mai puțin decât suma de rezerve adiționale pe care le primește, poate, atunci când este exercitată de
multe bănci individuale, sa permita cu numeroase împrumuturi pentru suma de rezerve noi .Dar ceea ce primește fiecare bancă este în fiecare caz este mai mult decat ceea ce a fost deja primit de altă bancă,asa ca aceeași sumă continua sa genereze profit iar si iar , doar puțin diminuat de fiecare dată.
Consecința practică a acestui fapt este că Fed, prin furnizarea unui relativ mic volum de fonduri de rezervă suplimentare, face posibil pentru sistemul bancar ca întreg să furnizeze publicului un volum suplimentar mult mai mare de masa monetara. Dimpotrivă, prin retragerea unii relative mici sume, atunci când băncile membre nu au rezerve în exces, autoritățile Rezervei Federale pot face ca sistemul bancar să se împrumute cu suma retrasă sau sa isi reduca împrumuturile și investitiile— în consecință depozitele — de mai multe ori sumei respectivă.
„Profesorul economist Paul A. Samuelson,a consemnat în cartea sa de economie larg utilizata „O analiză introductivă":
Puțini înțeleg că toți banii noștri provin din operatiuni de indatorare si IOU(I Owe You - un document scris care oferă dovada unei datorii).
Sistemul bancar în ansamblu poate face ceea ce o banca mică nu poate face: își poate extinde împrumuturile și investițiile de multe ori in raport cu noile rezerve de numerar create pentru aceste operatiuni,chiar daca fiecare banca ofera ca si credit doar o parte din depozitele sale. „Rețineți că profesorul spune că sistemul bancar
extinde noile rezerve „create pentru el". Când Fed creează bani și îi injectează în sistemul bancar prin achiziționarea de valute sau orice active, acești bani noi sunt creați pentru sistemul bancar. Este un cadou, materie primă gratuită .
„Rețineți, de asemenea, că profesorul spune foarte clar că banii noştri provin din datorii şi operațiuni IOU(înscris economic care nu este negociabil prin care o persoană se obligă să achite o anumită sumă de bani unei institutii bancare beneficiare -creditor) Marea majoritate a banilor creați de Fed și sistemul bancar comercial este datorie. Toti banii creați ca datorie trebuie în cele din urmă să fie rambursați creatorului, cu dobanda.
"

Dacă ar exista o singură bancă?

„Dar să presupunem că există o singură bancă în comunitate, a întrebat Ed. Ce se întâmplă atunci? „Cu o singură bancă, extinderea totală permisă ar putea fi făcută

dintr-un pas dacă cineva ar dori să împrumute 5.667 USD imediat. O bancă cu monopolul crearii banilor... nu ar trebui să fie preocupată de pierderea rezervelor către alte bănci. Toți pașii din exemplu ar fi putut avea loc într-o singură bancă, dacă ar fi existat doar o singura bancă în sistemul monetar.Toate tranzacțiile din exemplu, plus multe altele,cate sunt necesare pentru a finaliza extinderea dorita, ar fi pur și simplu transferuri contabile de la cont la altul in cadrul aceleasi banci.
De fapt toate aceste tranzactii si toate acele împrumuturi făcute ar fi putut avea loc în aceeași zi, în ce priveste banca . „Singura îngrijorare pentru un monopol bancar unic ar fi să fie o cerere de numerar care depășește ceea ce are la îndemână in contul său de rezervă. O cerere de numerar este singura modalitate in care banca monopol ar putea fi supusă pierderii rezervelor.
„Descrierea expansiunii depozitului de rezerve fractionare privind cei 1.000 USD identifică în mod clar procedura sistemului combinat, gradual, pas cu pas care operează în comunitățile din toată țara in fiecare zi.

Suma totala de bani de pe piata este oferta totala de datorii

„În exemplul nostru cu mai multe bănci, fiecare bancă individual își păstrează cu prudență „rezervele necesare" ca masura împotriva retragerilor de numerar. Acest tip de prudenţa minimizează riscul lipsei de numerar care ar putea cauza îngrijorare în rândul clienților băncilor. „Cu toate acestea, toate băncile din acest exemplu au participat la crearea datoriilor de 5.667 USD fara dobanda aferenta.
.Chiar și cei 1.000 USD inițiali trebuie să fie rambursati la Fed cu dobânda.
„Să creez bani din nimic, pare mai ușor decât m-am putut gândi," a spus Ed. "Trebuie doar să fii un contabil bun la calculul procentelor. Bancherii cu siguranță primesc ajutor de la Fed. Fiecare alt producător pe care îl cunosc trebuie să cumpere materie primă. Bancherii își iau materia primă de fiecare dată când Fed pune bani în sistem".
„După cum vă puteți imagina, sunt unele probleme serioase cu sistemul actual. Dar nu putem trece cu vederea faptul că cel puțin acest sistem pune bani în circulație. Știm că banii nu cresc in copaci. Cumva banii trebuie să fie creați de ființe umane. Momentan,sistemul rezervelor fracționare este metoda utilizată de extindere a depozitului. A fost de mult timp! Unii savanți spun că acest sistem a fost folosit într-o formă sau alta de 4.000 de ani!"După cum începem să vedem, acest tip de sistem
are multe defecte și este instabil. Există multi bancheri care caută îmbunătăţiri care vor stabiliza permanent sistemul. „O mare problemă cu sistemul este că Fed nu numai că pune noi rezerve în sistem, astfel creșcand masa monetara, dar poate si elimina rezerve din sistem. Acest lucru este realizat atunci cand Fed vinde ceva o garanție guvernamentală,echipamente nedorite etc.Când rezervele sunt scoase din sistemul bancar, începe reacția în lanț de contractie. În cele din urmă împrumuturi care au fost create împotriva unui anumit nivel de rezerve trebuie să fie
rambursate, sau sa nu mai fie reînnoite, deoarece sprijinul rezervele nu mai e disponibil. Când Fed elimină rezervele din system,bancile comerciale trebuie să-și

restranga creditarea si comunitatea în ansamblul ei experimentează ceea ce se numește o lipsă a banilor.”

Ce se întâmplă cu cei 999.999.000 USD ramasi?

„Dar tu ai reprezentat doar 1.000 de dolari din acel miliard de dolari
pe care Trezoreria ia primit de la Rezervele Federale ca si credit . Dar restul?” a întrebat Martha.
— Pot să răspund la o parte din această întrebare,s-a oferit Nancy voluntar. Trezoreria continuă cu siguranță să scrie cecuri până se epuizează 1 miliard de dolari.” „Mai devreme sau mai târziu acele cecuri ajung într-o bancă chiar dacă sunt încasați mai întâi la un magazin alimentar”, a spus Carl. „Asta știm sigur.”
„Și banii creați de Fed sunt reserve pe care băncile le folosesc pentru a crea si mai mulți bani sub formă de împrumuturi”, Ed a adăugat cu un zâmbet. „Vezi, John, am învățat ceva nou: rezerve. Până în seara asta am crezut că sunt rezervele sunt acele
Fisicuri de monede îngrămădite în seifurile băncilor pentru a le plăti deponenților retragerile. Am învățat că asta este doar o parte din poveste.”
— Ai dreptate, Ed, dar am impresia că John nu ne-a spus tot ce trebuie să știm despre
Sistemul monetar al Rezervei Federale încă”, a spus Carl.
„Trebuie să rețineți că Fed este banca privata”, i-am explicat. „Băncile regionale ale Fed dețin rezervele băncilor membre în același mod in care că banca voastra comercială deține economiile din carnetul de cecuri|.
„În acest moment, permiteți-mi să vă pun o întrebare test”, am spus. „Să presupunem că necesarul de rezervă este de 12%. Cat de mult ar putea fi teoretic 1 miliard de dolari de noi reserve extins de sistemul bancar?”
A fost tăcere pentru câteva secunde înaintea ca Nancy sa vorbeasca ezitant: „Împărțim 1 miliard de dolari la 0,12?”. „Corect”, am spus, deci care este răspunsul?”
„Nu am fost niciodată foarte bun la zecimale. De ce nu împărțiți pe calculator?”
Am facut si iata raspunsul:

$$\frac{1\ mil}{0.12} = 8{,}333333333\ miliarde\ USD$$

„Acești 8,3 miliarde ar fi bani noi creați din nimic si pusi in circulatie prin sistemul bancar."
„Deci, aceasta este cauza inflației!”, a exclamat Martha.
— Stai liniştita, nu asta am spus. Tot ce putem spune cu siguranță și demonstra cu exemplul nostru este că 1 miliarde de reserve USD vor susține maximum 7,33 mil USD de noi depozite bancare atunci când rezerva obligatorie este de 12%. Acești bani noi sunt creati din nimic de băncile comerciale
„Amintiți-vă, acel miliard de dolari inițial care a început procesul de extindere nu este împrumutat de către bănci. El vine ca un „cadou gratuit” de la Fed și acționează ca un catalizator al procesului de creare de bani. A fost, de asemenea

creat din nimic. Fed a creat un împrumut când a înscris un credit în contul Trezoreriei. Rezultatul net este că 8,5 miliarde de dolari bani noi au intrat în economie: 1.000.000.000 $ creati de Fed și împrumutati guvernului; şi 7.333.000.000 USD creati de sistemul bancar o parte din ei ca împrumuturi, iar o parte a cheltuită în economie(salarii ale angajatilor,facuri la energie servicii,etc)."
„Cu siguranță ești atent la detalii", a spus Carl nerăbdător. „Dacă aceasta nu este cauza inflației, care este?"
„Este prea devreme pentru a ajunge la vreo concluzie într-un fel sau altul încă. Amintiți-vă,ca în acest moment noi încercăm doar să înțelegem cum opereaza sistemul nostru monetar . Majoritatea oamenilor nu știu.
— Acum e târziu, am spus uitându-mă la ceas.
„Acesta este un bun punct de oprire pentru prima noastră sesiune. Dacă doriți, ne putem revedea săptămâna viitoare."
— Ar fi grozav, spuse Carl entuziasmat. Iar ceilalți au fost de acord.
„Dar înainte de a pleca, să rezumăm faptele cheie pe care trebuie să le știți despre sistemul banilor.
1. Aproximativ 25% din masa monetară este în numerar.
2. Aproximativ 75% din masa monetară este în credite .
3. Banii nu sunt doar bancnotele Rezervei Federale și monedele de trezorerie. Majoritatea banilor națiunii noastre,masa monetara la un moment dat in timp sunt doar numere care verifica conturile deponenților.
4. Sub actualul sistem de datorie dominanta al banilor, cei mai mulți bani sunt creați ca datorie de către băncile comerciale atunci când acordă împrumuturi.
5. Cecurile Rezervei Federale intră în bănci ca depozite . Acestea sunt apoi folosite de băncile comerciale pentru a crea si mai mulți bani noi ca credite la depozite.

CAPITOLUL DOI

A doua seară
Intelegerea faptelor a fost al doilea pas
— Acele puncte rezumative pe care ni le-ai dezvaluit săptămâna trecută au fost de mare ajutor în înțelegerea elementelor fundamentale ale sistemului monetar" mi-a spus Ed in timp ce se asezau cei patru oaspeți în sufrageria noastră o săptămână mai târziu. Apoi a continuat: „Încă îmi este greu sa cred că majoritatea banilor noștri sunt creați din nimic de catre bancheri privati. Nu auzisem niciodată
înainte acest lucru. Este uluitor!"Da, aceste fapte despre sistemul monetar sunt surprinzătoare", am răspuns, „în principal pentru că povestea completă este rareori puse împreună pentru a putea înțelege mai usor. Multe fapte sunt analizate și disponibile. Problema este să știi unde să cauți și apoi cum să urmăresti efectul înapoi la cauza.Sursele majore de informații pe care le folosim în cercetările noastre sunt Congresul și Sistemul de Rezerve Federale.Congresului a publicat multe rapoarte privind sistemului monetar din ultimii 70 de ani.
Şi Fed are multe publicații in care explică,cum funcționează sistemul.''

„Dar de ce nu am auzit despre modul pe care l-ai explicat despre cum opereaza Fed? a intrebat Ed .Nu as putea sa va spun.Imaginați-vă cum ma simt, fiind parallel cu aceste lucruri in toata viata mea de intreprinzator. Am fost implicat ca om de afaceri ,in tranzactii de sute de milioane de dolari pe an si in nestiinta despre cum este creat un dolar ca si datorie si apoi retras. Cercetand faptele, imi revine responsabilitatea de a le arata celorlalti rezultatele si eforturile noastre de reformă să poata veni la timp pentru a salva țara de o altă recesiune care ar putea fi mult mai rea decât cea pe care am experimentat-o noi în anii 1930."

„Înainte de a începe în seara asta, am putea să rezumam pentru câteva minute și sa trecem peste ceea ce înseamnă rezervele bancare?" a întrebat Ed. "Am crezut că am înțeles aici săptămâna trecută, dar luni când am încercat sa ii explic șefului meu de la magazin, m-am încurcat .Te rog să explici din nou. Ce sunt rezervele și de unde vin?"

Ce sunt rezervele ?

„Aceasta este o întrebare importantă. Odată ce ai inteles partea cu rezervele, înțelegi fundamentele sistemului bancar.

„Rezervele sunt: 1) banii în numerar dintr-o banca comerciala;

2) depozite la credite deținute la un banca regionala a Sistemului de Rezerve Federale în numele unei banci comerciale.

„Va amintiti că există 12 Bănci regionale ale FED raspandite pe tot teritoriul SUA. Fiecare banca comercială are un cont de reserve fractionale la una dintre aceste băncile regionale ale Rezervei Federale.

„Rezervele îndeplinesc o dublă funcție: depozitele pot fi convertite în numerar pentru a satisface cerintele unei bănci ; si cea de-a doua functie e ca pot acorda credite pe baza acestor reserve in scopul de a crea masa monetara noua. „Fed este banca bancherilor private nu este detinuta de stat. Deci, ca să repet, rezervele sunt depozite sub formă de intrari in contabilitate la băncile Rezervei Federale oferite băncilor comerciale plus numerar. „Băncile Rezervei Federale sunt, de asemenea, sursa pentru distribuirea masei monetare în numerar (Trezoreria de monede și bancnote ale Rezervei Federale) pe care băncile comerciale trebuie să o aibă la dispoziţie atunci când clientii lor vor numerar.Numerarul este cumpărat de băncile comerciale. Ei plătesc pentru numerar cu rezervele din contul lor de reserve aflat la banca lor locală Fed. Când a clientul băncii scoate numerar dintr-o banca comerciala, rezervele acesteia scad proportional cu sumele acordate in numerar.

„În orice zi bancară, nivelul totalului rezervelor din sistem este relativ constant, chiar
daca rezervele se deplasează de la bancă la bancă in felul in care banii curg prin economie.Rezervele de la fiecare bancă din sistem vor scadea sau creste ca răspuns la mișcarea cecurilor și numerarului intre bănci.Acest lucru se intampla pentru că fiecare cec trebuie să fie susținut de o anumită cantitate de rezerve. Când cecurile transferă bani de la o bancă la alta, conturile de rezervă ale băncilor implicate sunt
debitate și creditate corespunzător.

„Permiteți-mi să subliniez că băncile nu acordă împrumuturi din rezervele lor.Scopul rezervelor este de a asigura baza pe care băncile creează împrumuturi. Odată ce
banii din carnetul de cecuri sunt creați și introduși în economie
, rezervele „se extind” până când împrumutul este platit si stins. Atunci rezervele sunt eliberate și se poate face un alt împrumut împotriva lor.
„Oferta noastră de bani – denumită în mod obișnuit masa monetara – este rezultatul creării banilor sub formă de împrumuturi bazate pe rezerve totale în sistemul bancar. De fapt, un termen mai corect pentru rezerve este baza monetară. Dacă folosim termenul baza monetară ca sinonim pentru rezerve, va fi mai usor de înțeles.”

De unde provin rezervele?

„Acum să vedem de unde vin aceste rezerve.
Este într-adevăr foarte simplu. Există doar o singură sursă a rezervele sau bazei monetară, Sistemul Rezervelor Federale. „Săptămâna trecută am aflat cum crește Fed rezervele atunci când împrumută bani guvernului. De asemenea, Fed creează rezerve atunci când cumpără titlurile de stat ale guvernului prin ceea ce se numește „Operațiuni pe piața monetara’.” „ Operațiuni pe piața monetara’”, a spus Ed, gânditor.
„Am auzit asta la știri, cred. Mie mi se pare că are ceva de-a face cu New York-ul Știi tu, Wall Street și toți mega-dolarii!” „Așa este”, am spus. „Operațiunile pe piața monetara au loc la New York in sucursala Rezervelor Federale care se află lângă Wall Street. Prin aceste operatiuni Fed din New York (care este
cea mai importantă bancă dintre toate cele 12 sucursale regionale FED) se reglementează valoarea rezervelor din sistemul national bancar. „Săptămâna trecută a-i spus că Fed creează bani din nimic de fiecare dată când scrie un cec, "spuse Martha„Emite Fed cecuri pentru a cumpăra lucruri prin aceste operațiuni pe Piata Monetara la New York?”„Da! Exact asta face”, am răspuns. „Când Fed decide să mărească rezervele însistemul bancar, cumpără titluri de stat.Fed cumpără bonuri de trezorerie de la dealeri care sunt specializati in aceste bonuri de tezaur, in acelasi
felul cum ai cumpăra un Chevrolet de la un distribuitor autorizat Chevrolet. Fed scrie un cec pentru acesta suma și îl oferă dealerului. Dealerul îl depune într-un cont de la o bancă comercială.Acest fapt mărește cel al contul de reserve al bancii. Înseamnă, deasemenea, că există o creștere a rezervelor totale din întregul sistem bancar.
„Fed-ul poate cumpăra de sute de milioane de dolari titluri de stat într-o zi folosind
această procedură. Fiecare dolar pe care îl folosește pentru a cumpăra bonuri de trezorerie sunt bani pe care îi creează din nimic.”„Introduc aceste operațiuni pe piața de securitati guvernamentale noi rezerve în sistem?” întrebă Carl."Da."
„Deci, cu aceste noi rezerve în sistem,bancile poate crea mai mulți bani ca împrumuturi, asa cum am învățat săptămâna trecută?” întrebă el.

"Da e corect. Iată cum sucursala regionala a Rezervei Federale din Boston rezumă aceste operatiuni.”
Pe scurt, cecul pe care Rezerva Federală l-a folosit pentru a plăti titlurile de stat a fost depus in sistemul bancar comercial, unde a dus, la rândul său, la crearea de noi împrumuturi sub formă de conturi de credit.
„Dacă Rezerva Federală decide să reducă suma de bani din sistem, doar inversează procesul. Vinde unele dintre titlurile sale de stat.
Când primește un cec de la dealer, Fed pur și simplu deduce suma de bani scrisa pe cec din contul de reserve al băncii comerciale cu care lucreaza dealerul. Aceasta înseamnă că sistemul bancar comercial a pierdut unele rezerve. Dar deasemenea inseamna că sistemul bancar nu are atât de multă bază monetară cu care să lucreze și astfel băncile nu mai pot crea la fel de mulți bani cum puteau înainte.Ar putea ca unele bănci să înceapa să apeleze la împrumuturi, în funcție de câti bani scoate Fed din sistem.”„Poate să facă aceste reduceri de masa monetara în mod deliberat?” întrebă Nancy.„Da, operațiunile pe piata de securitati guvernamentale sunt acte deliberate care pot creste sau scădea cantitatea de bani pe care băncile îi pot împrumuta.”
„Să presupunem că milioane de oameni de afaceri au nevoie de bani pentru a se extinde si în același timp milioane de oameni vor să cumpere case. Și să presupunem
niciunul dintre ei nu poate obține bani decât prin împrumut de la bănci.Vrei să spui că ei ar putea să nu primeasca acesti bani datorita reducerii masei monetare totale de pe piata?„Da, așa este. Valoarea rezervelor din sistemul bancar depinde aproape în totalitate de deciziile deliberate ale Fed”, i-am răspuns.
„Este o putere uriașă pentru o mână de oameni!” exclamă Carl.Da, este cu adevărat o putere extraordinară”, am spus. „Înțelegerea naturii rezervelor este fundametala pentru a intelege cum functioneaza sistemul nostru monetar. Prin modificarea cantității rezervelor din sistemul bancar, Rezerva Federală poate influența valoarea creditului disponibil firmelor, industriei, fermierilor etc. Prin creșterea rezervelor, Fed poate permite băncilor să creeze mai mulți bani. Prin reducerea rezervelor Fed pune presiune pe bănci și pe clienții acestora. „Rezervele bancare direct legate de datoria din economie.Deci această revizuire a capitolului rezervelor ne conduce direct la subiectul pe care ne propunem sa-l discutam în seara asta: datoria .”

Datoria: publica si privată

„Știi, John, nu sunt atât de sigur că trebuie să te îngrijorezi atât de mult pentru datorii, spuse Carl. Am citind în ziare că datoria nu este atât de mare deoarece activele pe care le avem depășesc datoriile.”
„Ei bine, America are un capital uluitor datorita activelor detinute. Dar indiferent cat de multe active detinem , vom avea întotdeauna nevoie de bani ca ne platim datoriile. Singura dată când bunurile oamenilor pot fi folosite pentru a-și plăti datoriile este în tribunal dupa intrarea in insolventa, am răspuns eu. „Luați în

considerare, de exemplu, MacDonald's. Este o companie cu active de milioane, poate miliarde de
de dolari, dar încă mai vor 1,25 dolari pe un hamburger. De ce? Pentru că nu își pot plăti datoriile cu active. Trebuie să facă afaceri cu bani!
„Faptul că aproape toți banii sunt creați ca datorii reprezintă o problemă pentru noi toți, chiar și pentru cei care au o mulțime de active. Odata cu combinarea datoriilor și cresterea uriasa a nivelului lor devin din ce în ce mai greu sa fie platite, cererea sistemului pentru masa monetara este mult mai mare decât banii existenti să plătească aceste datorii.
„Este întotdeauna ușor de spus când economia nu are suficienți bani în circulatie" am continuat.„Cum asa?" întrebă Ed. „Am crezut că este dificil pentru experți să-și dea seama dacă există prea mulți sau prea puțini bani în economie."
„Tot ce trebuie să faci este să citești ziarele", am răspuns. „Rapoarte frecvente despre executări silite de ferme, districte școlare cu probleme financiare, falimente și datoriile uriașe ale lumii sunt toate semne că sunt prea puțini bani disponibili. Aceste rapoarte sunt dovada că economia este tulburată prin puțini bani și prea multe datorii. „Să ne uităm la datoria totală a Statelor Unite. Iată o diagramă pe care am desenat-o pentru a ilustra modul în care datoria este în creștere.

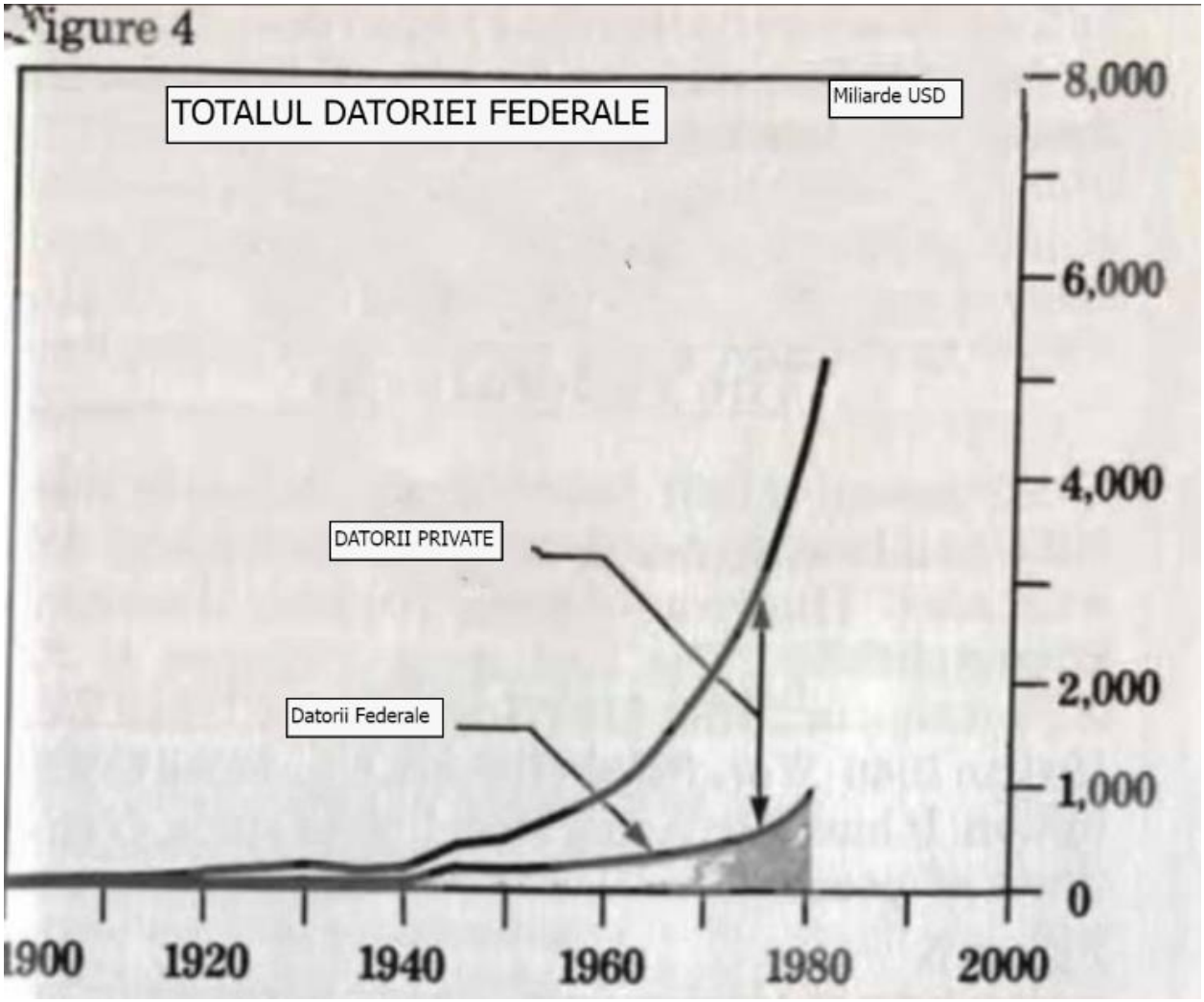

Datoria totală este formată din două părți:datoria federală și datoria privată. În măsura în care datoria guvernamentală de stat și locală nu apartine institutiilor si companiilor de stat este considerată datoria privată. Linia inferioară urmărește datoria federală din 1915.” Ed se uita la diagramă cu o privire întrebătoare.Apoi a spus: „Auzim multe despre datoria guvernamentală ca fiind uriașă și este, dar conform acestui grafic este doar o fracțiune din datoria totală.”
„Așa este”, am răspuns. „Guvernul este unul dintre cei mai mari datornici din țară astăzi. Cu toate acestea, datoria sectorului privat este de departe mai mare decât datoria guvernului.
Am întocmit un grafic al datoriei federale. Să ne uităm la el înainte să luăm în considerare datoria privată şi apoi sa le privim in ansamblu.

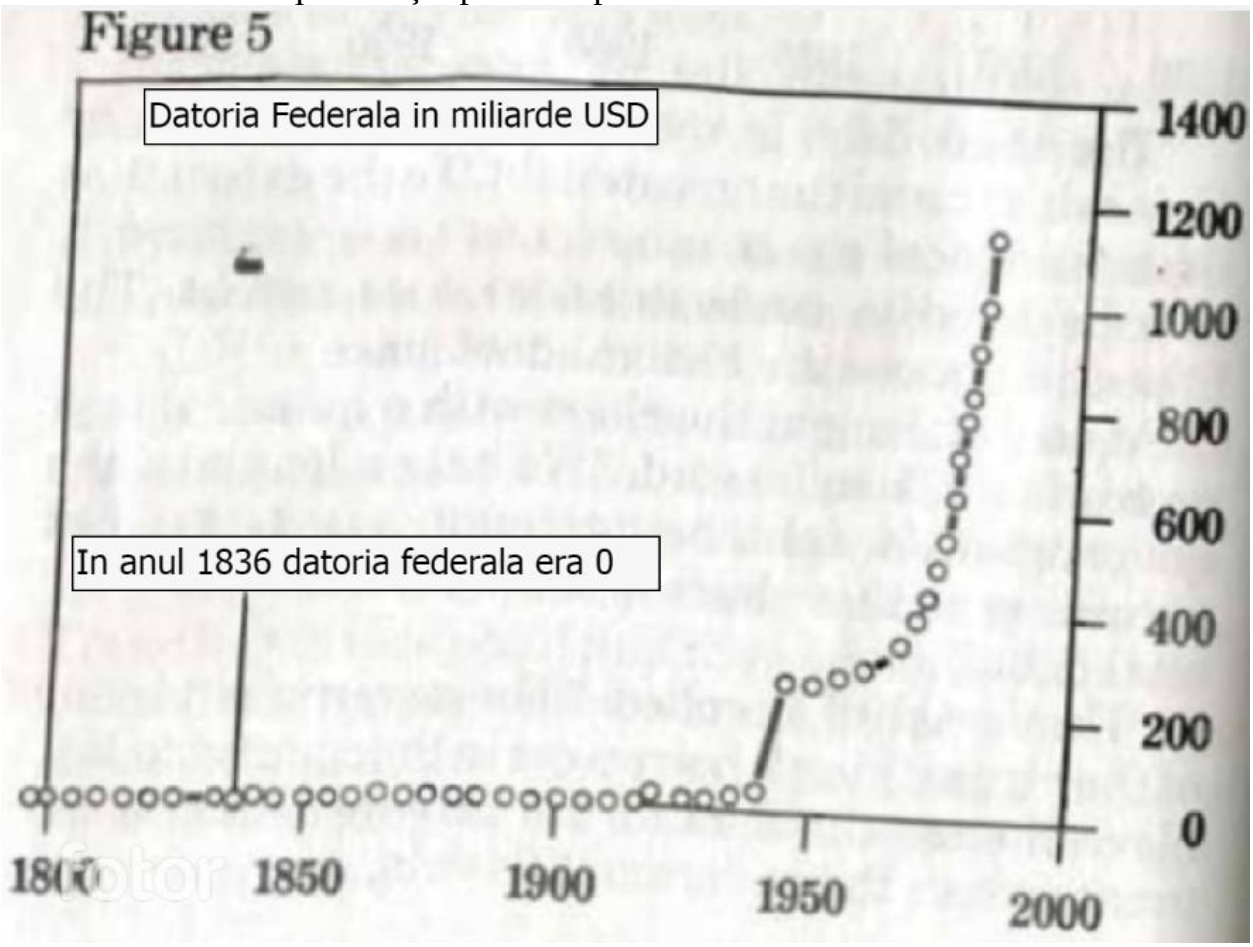

Datoria federal(a statului)

„La sfârșitul anului 1981, datoria federală era de 1.028,7 USD
miliarde și în creștere accelerata.” În 1836, datoria federal a fost zero! Asta a fost în timpul administratiei lui Andrew Jackson.Prima creștere majoră a fost de 25 de miliarde USD între 1916-1919 (primul război mondial). Apoi din 1940 pana in 1946 (Al Doilea Război Mondial)datoria a crescut la 269 miliarde USD. A crescut accelerat, chiar și în vremuri de pace. „Oamenii întreabă uneori: „De ce să vă faceți griji în privința datoriei federale? Ne datorăm acesti bani nouă înșine, nu-i așa?

„De fapt datoram acesti bani detinatorilor bonurilor de trezorerie, in proprietatea cetatenilor aceste titluri sunt doar intr-un procent mic 14% (143,6 miliarde USD). 131 miliarde USD către băncile din Rezerva Federală, care sunt institutii private iar băncile comerciale dețin aproximativ 109,4 miliarde USD.

Proprietarii datoriei federale (din anul 1981)

Datoria publică a Trezoreriei SUA -1.028,7 miliarde USD
Deținute de entitati nebancare și persoane fizice:
Agenții guvernamentale și fonduri fiduciare ale SUA - 203,3 mil.
Companiile de asigurări - 19.1 miliarde
Alte companii 37,8 miliarde
Guvernele locale ale S.U.A(50 de state si 5 teritorii fiecare conduse de 1 guvernator) - 85,6 miliarde USD
Persoane fizice; Obligațiuni de economii - 68,0 de mil USD
Alte valori mobiliare 75,6 mil USD
Investitori străini și companii internaționale - 141,4 mil USD
Fonduri mutuale de investitii - 5.2 mil USD
Alți investitori diverși - 152,3 mil USD
Total -788,3 mil USD
Deținute de bănci:
Băncile din Rezerva Federală 131,0 mil USD
Băncile comerciale 109,4 mil USD
Total 240,4 mil USD
Procentul deținut de persoane fizice; 14% (143,6 miliarde USD din 1.028,7 miliarde datoria in 1981 a SUA)
Investitorii diversi include asociații de economii și împrumut, instituții non-profit, corporații si fonduri fiduciare de pensii, dealeri și brokeri, anumite depozite guvernamentale,conturi și agenții sponsorizate de guvern.
Sursa este Buletinul Rezervei Federale din septembrie 1982
Cifrele pentru datoria federală sunt dată pentru anul fiscal 1981care se încheie în septembrie in USA.
„Figura 5 arată că datoria federală s-a acumulat in peste 200 de ani. A crescut foarte încet până în 1913, dar din 1940 a crescut intr-un ritm mai rapid decât oricând."
„Trebuie să existe o explicație logică pentru aceasta crestere vertiginoasa a datoriilor! Mă întreb care este? a exclamat Ed . „America a trăit cu o accelerare a datoriei de ani de zile. Poate că nu mai contează cat de mari devin aceste datorii, spuse Carl. Apoi adaugă: „Problema este că noi, contribuabilii, trebuie să continuam
sa plătim pentru datoria națională în creștere." „Va continua datoria federală să crească?" a întrebat Martha.
„Ei bine", am răspuns, „echipa noastră de cercetare si-a pus aceeasi întrebare în 1974 când datoria era de 475 de miliarde de dolari. În loc să speculăm cu privire la viitor, noi am ales să ne concentreze asupra ce a cauzat ca aceasta datoria să

ajungă la 475 de miliarde de dolari. Și am aflat.Dacă sunteți dispus să urmăriți acest obiectiv putin mai departe v-eti putea răspunde cu certitudine la propriile voastre întrebari.
„Desigur, Congresul continuă să voteze pentru marirea bugetului său și acest lucru, evident, provoacă cresterea datoriei. Dar unul dintre motivele pentru care Congresul trebuie să-și mărească bugetul este că există un generator automat de datorii in functiune. Acesta este dobândă compusă(principalul + dobanda din viitor)
„Am analizat mai întâi acest generator de datorii și efectul acestuia asupra datoriei federale totale. „Iată un grafic al costului anual al dobânzii datoriei federală.

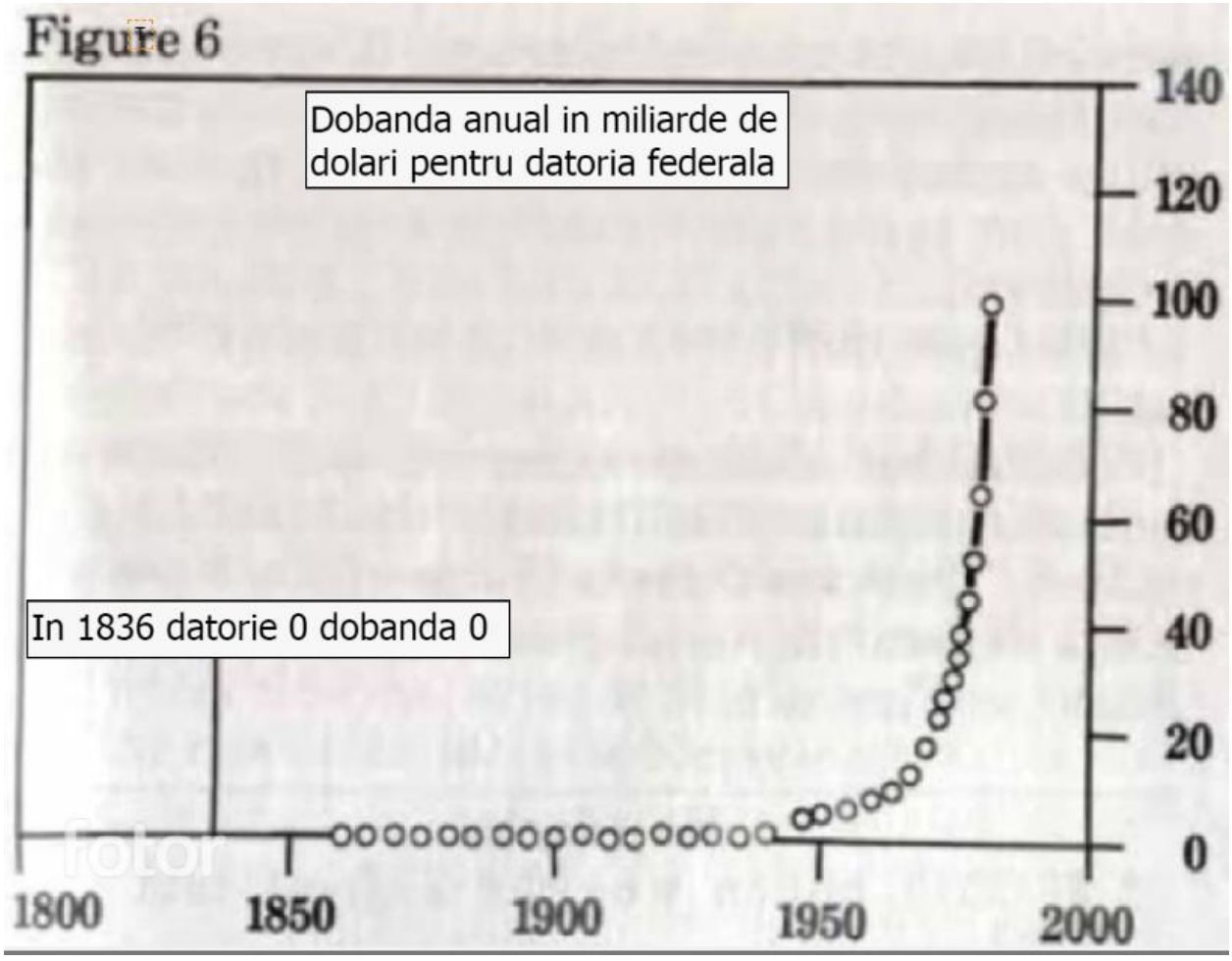

„În 1981, dobânda la datoria federală era 82,6 miliarde de dolari, a treia valoare ca mărime din buget după asigurarile sociale(welfare-ajutoare sociale sub diverse forme) și departamentul inzestrarii apararii. În 1836 când datoria era zero, costul dobânzii era zero.
„Atât curba datoriilor, cât și curba dobânzilor urmeaza drumuri similare. Acest lucru se datorează dobânzii anuale care este un anumit procent din datorie. Pentru

1981 a fost 8%. (Puteți calcula acest lucru împărțind 1.028,7 miliarde dolari datoria federală totală la 82,6 mil dobanda ceea ce este egal cu 8,0%.) În acel moment, Ed a intervenit: „Câttimp vom mai putea sa sustinem această rată de creștere a datoriilor? Conform graficele voastre, datoria escaladeaza de la an la an. Dar chiar și așa, noi nu simtim asta sau poate …?"
„Ești sigur că nu simți?" am întrebat. "Retine datoria federală face parte din datoria totală pe care am analizat-o cu cateva minute in urma.
Guvernul folosește banii pe care îi primește din impozitul pe venit pentru a-și plăti facturile , inclusiv datoria și dobânda la creanţe. Impozitele noastre cresc pe măsură ce datoria guvernamentală crește.„Cine primește acea dobândă de 82,6 miliarde de dolari" a întrebat Nancy.
„Deținătorii datoriilor guvernamentale. Aceștia sunt instituțiile și persoanele enumerate mai sus in subcapitolu„Proprietarii datoriei federale"am răspuns.
„Există trei fapte cheie pe care diagramele datoriei federale și a dobânzii la această datorie le ilustreaza:
1. 1.028,7 miliarde USD a fost datoria federală în 1981.
2. 82,6 miliarde de dolari a fost dobânda federala la datorii în 1981.
3.Nivelul datoriei, cât și al dobânzii continuă pe o panta ascendenta.

Lecții din istorie
V-ati putea întreba dacă si alte țări în trecut au experimentat asemenea datorii precum cele cu care Statele Unite se confruntă . Răspunsul este da! Putem indica istoria antică și studia problema inflația in Grecia. Am putea revizui și cum inflaţia a devenit o cauză majoră a prabusirii Imperiului Roman. În vremuri mai moderne experiența Franței din anii 1790 este un „manual" de ilustrare' perfecta a efectului bani-datoriei(bani creati din nimic pe ecranul unui computer si oferiti in circulatie ca imprumuturi purtatiare de dobanda)asupra unei națiuni suverană.
„Istoricul american Andrew Dixon White a publicat o înregistrare a inflaţiei franceze. White a înregistrat nu numai cantitatea datoriei ci şicostul corespunzător al diferitelor produse alimentare,îmbrăcăminte și combustibil. Figura 7 a fost conceputa din datele cartii lui White. Arată cursul bani- datorii al inflației monetare din Franța în deceniul 1790-1800, care a fost perioada Revoluției Franceze şi ascensiunea dictatorului Napoleon.

Figure 7

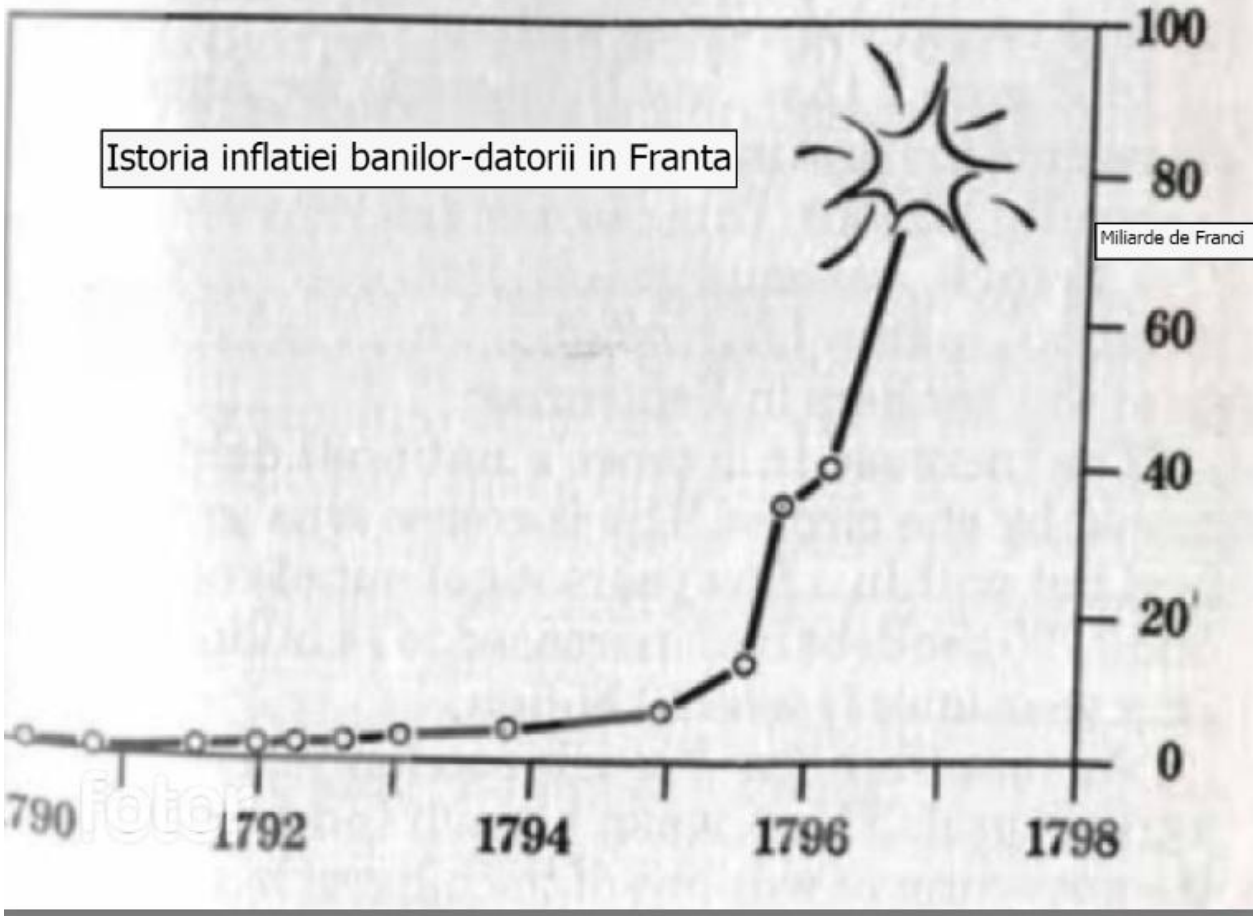

În 1790, Franța avea probleme financiare din cauza implicării anterioare în războaie străine (inclusive in Revoluția Americană). „ Adunarea Națională a fost convinsă să emită obligațiuni în scopul plății creditorilor. Adunarea Națională a vândut obligațiuni băncilor în schimbul creditelor de trezorerie și franci cu care guvernul obișnuia atunci să-și plătească datoriile."

„Relației dintre Adunare și bancheri a fost una la fel ca si relaţia dintre guvernul nostru și Rezerva Federală?" întrebă Nancy. „Vreau să spun, bancherii francezi aveau autoritatea de a crea bani?„Se pare că da", i-am răspuns. „Altfel, guvernul francez si-ar fi exercitat autoritatea monetara și ar fi emis banii fără datorii.

„În figura 7, primul cerc mic este pentru aprilie 1790 si reprezintă prima emisiune de bani- datorii de 400 de milioane de franci (0,4 miliarde). Toti acestia au fost cheltuiti până în septembrie 1790.Adunarea Națională Franceză nu a putut vedea efecte negative sau inflația, așa că au mai împrumutat 800 de milioane de franci în plus de la bancheri în septembrie. „Creșterea datoriei naționale a Franței poate fi urmarita prin cercurile din fig.7. Creșterea a fost treptată mai întâi, dar în câțiva ani a scăpat de sub control. De la mijlocul anului 1795, datoria crescuse la 14 miliarde de franci. Un an mai târziu a fost de 40 de miliarde. „În acel moment, economia franceză era în principal agricola. Nu era prea multă industrie și așa guvernul a fost unul dintre cei mai mari debitori din tara.

Poate vă întrebați dacă datoria Adunarii Nationale Franceze avea vreun efect asupra prețurilor mărfurilor pe piata. Există o legătură. Istoricul White a convertit prețurile unui eșantion de bunuri de consum în dolarii aferenti perioadei. Iată câteva extrase.

Inflatia Franceza intre 1790-1795

Preturi 1790	**Preturi 1795**
Ocaua de faina (30,8 kg)-40 USD	**45 USD**
Un carucior de lemne- 4 dolari	**500 USD**
O varza -8 centi	**5 USD**
O pereche de papuci – 1 dolar	**40 USD**
25 de Oua – 24 de centi	**5 USD**

Așa cum ilustrează aceste cresteri, ceva foarte serios s-a întâmplat cu sistemul monetar francez. Istoria
înregistrează că inflația fulgerătoare a distrus foarte economia franceză.Clasa de mijloc a dat faliment iar Napoleon a ajuns la putere. Franța nu si-a revenit din acest colaps timp de peste 40 de ani.” „Nu-mi place aspectul acelui grafic al datoriei francezilor, spuse Ed. „Seamănă prea mult cu cel al datoria guvernamentale ,totalul datoriei federale și al datoriei private SUA! Și acele creșteri ale prețurilor franceze sunt îngrijorătoare, pentru că am văzut prețurile bunurilor de consum, cum ar fi bomboanele și pâinea, crescand de zeci de ori în viața mea!”
„Da, diagramele datoriilor franceze și ale Americii sunt izbitor de asemănătoare”, am spus. "Vom vedea că este implicat un factor comun care determină creșterea datoriilor.
„Pentru a descoperi acest factor comun, noi trebuie să ne întoarcem acum la datoria privată a Americii, care vă veți aminti, este de aproximativ patru ori mai mare decât
actuala datorie federală.

Datoria privată

„După cum ilustrează figura 4, datoria totală a Americii a fost alcătuită din următoarele componente în 1981:
Datorie federală de 1.029 de miliarde de dolari
4.171 miliarde datorii private
Datoria totală de 5.200 de miliarde de dolari
„Datoria totală este de 5.200 de miliarde de dolari sau 5,2 trilioane de dolari Expertii financiari, așa cum ați subliniat, rar isi exprimă îngrijorarea cu privire la datoria privată. Dar ar trebui să fie extrem de preocupați.” O voi explica si de ce.
„Datoria privată reprezintă toți banii datorați de către sectorul privat al economiei – unii către bănci, (aproximativ o treime), — restul către alte instituții.
„Împrumuturi bancare pentru automobile, mobilă, locuințe electrocasnice sunt incluse în totalul datoriei private. Împrumuturile pe termen scurt și lung pentru întreprinderi sunt, de asemenea incluse.„După cum știți bine, băncile

nu vor împrumuta bani decât dacă împrumutatul este de acord să plătească o dobândă, în prezent în rata dobanzii este de 15%-20% pe an. Va trecut vreodată prin cap ca aceasta dobanda a datoriilor private este cauza majora a inflatiei.
După câteva momente de reflecție, Ed a răspuns: „Eu nu văd cum poate fi asta. Dobânda ipotecară pe care o platesc la banca imi scade din banii pe care ii cheltuiesc, cum poate asta să provoace inflație?"
„Ai observat vreodată că plătești dobânda nu numai pentru propria datorie, ci și pentru datoriile a sute de alte persoane si corporații?"
„Vrei să spui că străinii se îndatorează fără acordul meu și apoi mă împovăreaza cu
costul dobânzii?" "Exact!" am raspuns, „Ei bine, de asa ceva nu am mai auzit pana acum", a răspuns Ed mirat. „Permiteți-mi să vă dau un exemplu concret pentru a ilustra fundamentele procesului. Tu și Martha aveti un telefon, desigur. În 1981 compania de telefonie AT&T (American Telephone and Telegraph) a plătit băncilor 4,36 miliarde de dolari dobânzi la împrumuturile lor. Costul dobânzii este considerat a fi o cheltuială comercială legitimă deci AT&T transferă această taxă clienților săi. Erau peste 142,4 milioane de abonati în Statele Unite ale Americii în 1981, deci partea voastra din aceasta dobanda a fost de 30,62 USD (4,36 miliarde USD împărțite la 142,4 mil de clienti aste egal cu 30,62 USD pe telefon pe an, sau 2,55 USD pe lună.)" „Dar 2,55 USD pe lună nu înseamnă mulți bani atunci când luați în considerare ce serviciu bun ofera compania de telefonie, spuse Carl.
„Aproape toată lumea ar fi de acord că compania face o treabă bună", am răspuns. „Dar amintește-ți scopul acestui exercițiu este de a ilustra fundamentele procesului prin care plătim cu toții costul dobânzii altcuiva atunci când le folosim serviciile sau cumpăram produsul lor. Și amintiți-vă, 2,56 USD este doar vârful aisbergului. AT&T are mii de furnizori, companii mari și mici. Fiecare dintre acestia are propria sa datorie bancară. Costul dobanzii este inclus în costul produselor lor sau in
servicii către AT&T și către orice alt client bineinteles.Efectul piramidal al acestor costuri totale ale dobanzilor creste pretul la orice cumparam fie ca e seviciul de telefonie sau o pâine.
Haideti să ne uităm la dobânda plătită băncilor de AT&T și, de asemenea la compania alimentara Pillsbury.

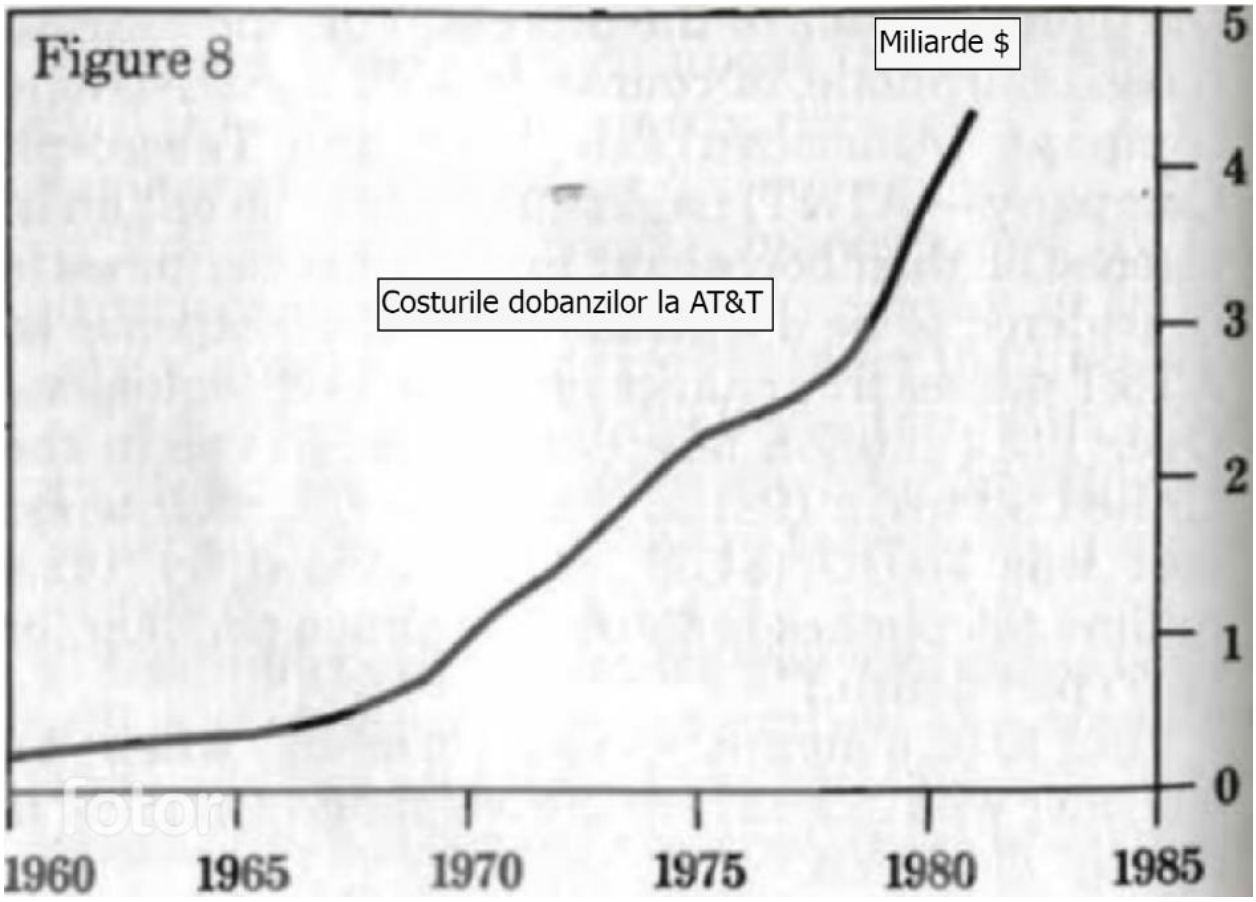

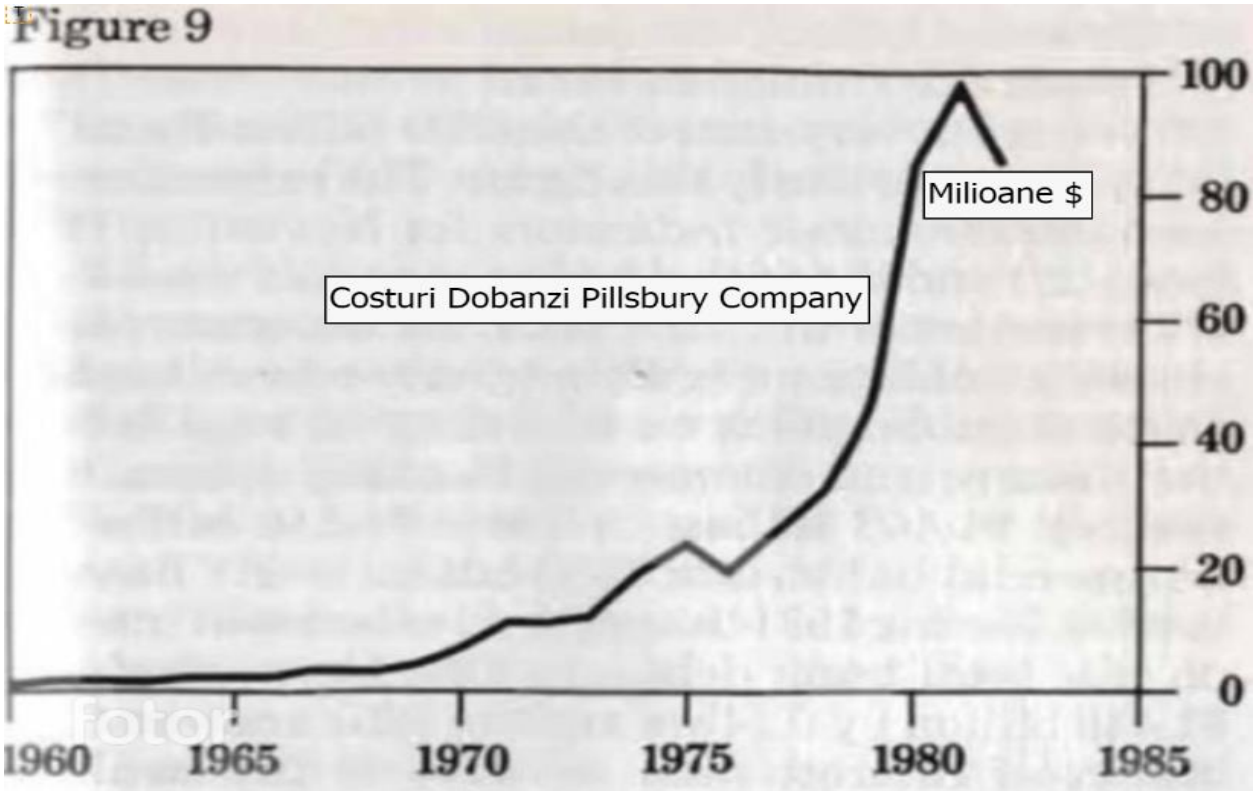

„Vânzările au crescut de opt ori pentru ambele companii din 1960 până în 1981. Costul dobânzii AT&T,s-a înmulțit de 75 de ori in aceași perioada (de la 280 de milioane de dolari în 1960 la 4,36 de miliarde de dolari în 1981). Costul dobânzii

la Pillsbury s-a înmulțit de 75 de ori (de la 1,2 milioane USD în 1960 la 90 milioane USD în 1981).
„Fiecare produs care este la vânzare poartă costul dobânzii care este canalizat prin intermediul firmei producătoare înapoi la o bancă. Acest cost este plătit de cumpărător - indiferent dacă este angajat, șomer sau trăind din pensie.In consecinţă fiecare a renuntat, fara sa stie, la puterea sa de cumpărare. Ca națiune avem o putere reala de cumparare mult mai mica ca urmare a scurgerii dobânzii către băncile comerciale." „Cu cât mai puțin?" întrebă Ed. „Aproximativ 200 de miliarde de dolari în 1981."„Pari foarte sigur de cifra de 200 de miliarde de dolari." „Este ușor să verificăm această cifră. Informatiile pe care le utilizam sunt din publicatiile Indicatorii Economici pentru luna noiembrie 1982 (pagina 28) și al 68-lea Raport anual al Consiliului Guvernatorilor Sistemului Rezervei Federale (tabelul care arată parcursul tuturor băncilor din Rezerva Federală). În aceste publicații constatăm că datoria totală către Sistemul Rezervelor Federale și bancile comerciale a fost de aproximativ 1.448 de miliarde de dolari în 1981 (1.316 de miliarde de dolari catre
băncile comerciale și 132 de miliarde de dolari către Rezerva Federala).În cursul anului 1981 rata aproximativ a dobânzii pe această datorie bancară totală a fost de 14%. Deci, înmulțind 1.448 de miliarde de dolari cu 0,14 ajungem la suma de 200 miliarde de dolari dobânzi plătite pentru datoria către sistemul bancar.„Nimeni nu contestă faptul că acești 200 de miliarde de dolaria au fost parte din costul producătorului de a face afaceri. „Problema este în sistemul monetar bazat pe datorii
întrucât producătorii sunt prinși în împrumuturi pentru a plăti dobânzi, costurile dobânzilor lor cresc, iar acest lucru face să crească prețul produselor lor. Sumele pe care ei trebuie să le împrumute pentru a plăti dobânda nu intra în circulație ci pur și simplu sunt adăugați la datoria lor (și astfel la datoria totală a țării).„Împrumutul pentru plata dobânzii mărește suma datoriilor în economie, dar nu crește masa monetară cu o sumă egală. Sistemul nu primește o injecție egală de bani pentru a acoperi datoria crescută. Acest lucru contribuie la un deficit de bani în raport cu produsele disponibile care au prețuri din ce în ce mai mari odata ce sarcina dobânzii crește." „Se pare că consumatorii nu beneficiaza de nimic cand datoria este în creștere. Este corect?"a intrebat Carl.„Așa este datoria în creștere și prețurile în creștere sunt însoțite de o lipsă de bani. În 1981,suma deficitului a fost de 200 de miliarde de dolari. „Să trecem la câteva detalii. Ed, cât de mult din aceste 200 de miliarde de dolari ai plătit?" Nu a existat nici un răspuns pentru câteva momente. apoi a spus: „Nu va fi greu de aflat?" interveni Martha.Ne-am putea face o idee aproximativă dacă cunoaștem populația Statelor Unite", „A fost aproximativ 222 de milioane în 1981." „Atunci să împărțim 200 de miliarde de dolari la 222 de milioane și asta ar trebui să ne ofere cel puțin un raspuns aproximativ.„Sunt 900 de dolari!" exclamă Ed, uitându-se la calculator cu uimire. „Dar asta nu poate fi corect
deoarece am plătit mult mai mult doar dobânda la ipoteca mea."
„Ed, acei 900 de dolari sunt o medie, de persoană", am răspuns. „Sunteti patru în familia ta".

„Deci contribuția mea totală și la dobanzile altora a fost de 3.600 USD! E aproape un sfert din venitul meu anual.” „Când voi plăti factura de telefon luna viitoare o să-mi amintesc de asta a spus Nancy.Cei 2,55 USD care-I plătesc către compania de telefonie pentru dobânda lor este vârful aisbergului, așa cum l-a numit John. Sumele mici pe care le plătim pentru dobânda imprumuturilor altor oameni insumeaza mulți bani!” „Când ratele dobânzilor sunt scăzute, aceste sume sunt | relativ mici", i-am răspuns. „Dar trebuie sa intelegem că pe măsură ce ratele dobânzilor cresc la împrumuturile catre băncile comerciale, suma totală pe care o plătim în dobânzi apare si in costurile crescute pentru bunuri și servicii,. În plus, costul dobânzii producătorilor, care este transmis consumatorului, este un rezultat direct la faptul că aproape toți banii noștri intră in existența ca o datorie față de Sistemul Federal al Rezervelor care este proprietate private.Daca dobanda aplicata producătorilor creste si preţurile pe care ei le percep clientilor se majoreaza.

„Crearea de bani ca datorie tine sistemul blocat intr-un cerc vicios în care tot mai multe împrumuturi sunt necesare doar ca ceva din masa monetara sa ramana in circulație.

Aș dori să ilustrez acest lucru cu un exemplu care implică unele călătorii interplanetare.” „Sper că explicația este simplă”, oftă Carl.„Mintea mea este plină de gânduri tulburătoare și cifre mari incat nu sunt sigur că mai poate face fata . Gandesc mai bine in cifre de ordinul sutelor. Cât de complicata va fi acesta explicație?” „E chiar mai simpla decât exemplul cu compania telefonica”, i-am răspuns. „Acele numere mari îmi năucesc mintea”, a continuat Carl.Când începi să vorbești despre un million de dolari mintea mea se opune efectiv; dar cand e vorba de un milliard dolari s-a terminat.De trilioane de dolari, uită!Mulți oameni reacționează în același mod la sume mari așa că ne vom limita la un imprumut de 100 de dolari si Carl il va imprumuta pe Ed devenind astfel bogat din plata dobanzilor.

„Ei bine, asta prezinta un real interes pentru mine... fara misto. Să mergem. Ai spus ca este implicata o calatorie interplanetara?" "Corect. Vom decola spre Pluto.

Experimentul Pluto

„Pentru a înțelege mecanismul care provoacă inflația, trebuie mai întâi să înțelegem cum sunt creați banii și cum sunt „stinsi” in economie. Problema este că, în timp ce multe carti, televiziunile ,rapoarte și articole din reviste descriu părți din ciclul de creare/stingere, puține informatii au reunit vreodată acest ciclu pentru a explica de ce sistemul bani-datorii este instabil și cum provoacă în mod evitabil inflație, urmată de recesiune si criza.

„Pentru a ilustra elementele de bază ale creării sistemul bani-datorii /stingere(termen folosit in economia ca process care anuleaza datoria sinonim cu plata finala a unui credit,etc), trebuie să începem de la zero. Pentru a face acest lucru trebuie sa mergem într-un loc in care nu sunt bani. Acolo vom înființa sistemul de bani- datorie

si urmând etapele de creare a sistemului bani-datorii, veți vedea rapid exact de ce acest tip de sistem este inerent instabil. Amintiți-vă, scopul acestei expediții este să

simplificam și sa clarificăm elementele fundamentale ale sistemul monetar actual al Statelor Unite.
Deoarece trebuie să începem de la zero, „erorile subtile” din proiectarea sistemului vor fi mai ușor detectate ca „erori grosolane” ceea ce sunt cu adevărat.”
„Să mergem”, îl întrerupse Ed, „Numărătoare inversă: cinci secunde, patru secunde, trei, două, unu, zero. . . „Suntem în drum spre planeta Pluto!”

Creând bani pe Pluto

„Ajungem pe Pluto și înființăm noua noastru comunitate. Ne dezvoltăm economia și în curând suntem gata să depasim stadiul trocului. Ne trebuie un mijloc mai convenabil pentru a face schimb de bunuri si servicii. Cu cunoștințele mele de specialitate in finanțe conving colonia să adopte sistemul de „credit pe carnetul de cecuri bancare” – așa cum este folosit acum pe planeta pământ — și să-l numesc pe Carl ca bancher alături de mine în calitate de consultant. Majoritatea coloniștilor sunt
mulțumiti să pună „afacerea complicată bancara în mâinile altcuiva, deci ei aproba legislatia pe care eu o scriu dand autoritatea exclusivă a bancherului de a guverna banii si treburile coloniei,obiectivele in linii mari.
„Eu și Carl începem apoi să ne pregătim reguli și proceduri de operare, pe care le putem modifica din timp in timp după cum ne-ar putea dicta „buna noastră judecată”.
„Carl numește această corporație privata Banca Centrală Pluto. El își asumă autoritatea de a crea dolari Pluto, așa cum Sistemul Rezervelor Federale si-a insusit crearea de dolari in U.S.A.
Dar nu am adus bani cu noi pe Pluto. spuse Nancy. „De unde va scoate Carl dolarii pentru banca lui de pe Pluto?”„El îi va crea!” i-am răspuns. „Din ce?” „Din nimic!”
„Este legal?” întrebă Martha. „Ei bine, este exact așa cum Rezerva Federală și băncile comerciale din Statele Unite creează bani: din neant. Va amintiți că am analizat acest subiect săptămâna trecută.” „Da, îmi amintesc”, a spus Martha. „Dar nu pot să mă fac să înțeleg că băncile pot crea bani din nimic.” „Martha, cineva trebuie să creeze banii. Asa cum am spus de atâtea ori, banii nu cresc in copaci. În acest moment, băncile creează bani aici pe pământ ca datorie purtătoare de dobândă. Experimentul nostru de pe Pluto va dezvălui problemele inerente aceastei metode într-o clipă. Haideti să vedem cum Carl merge mai departe cu treburile lui.
„Primul client pe care Carl îl are la banca lui este Ed care vine să împrumute 100 USD, ceea ce reprezintă o sursă de bani adecvată pentru mica noastră comunitate. Ed pare un om cinstit, si proprietati care valorează mai mult de 100 de dolari, cu care este dispus să garanteze împrumutul. Carl pregătește un bilet la ordin(cambie) la semnătura lui Ed și îi dă un carnet de cecuri la un depozit de 100 USD. Face acest lucru printr-o simpla înregistrare contabilă. Presto!Carl a creat o datorie de 100 de dolari față de Ed, pe care Ed este obligat să o plătească.lui Carl hai sa spunem la o dobanda de 6%.Si acum sa vedem ce se intampla.
„Trece un an. Carl, bancherul, îl anunță pe Ed că se datorează o plată a dobânzii de 6% ceea ce este 6$. Care sunt consecințele obligației lui Ed de a plăti costul

dobânzii? Există două posibilități: 1.Ed ar putea scrie un cec de 6 USD bancherului pentru a plăti dobanda. Rezultatul este că vor rămâne doar 94 USD in circulaţie si o datorie de 100 USD. Împrumutul continua pentru încă un an. La sfârșitul celui de-al doilea an, alti 6 dolari pentru dobanda. Când Ed plătește această dobândă, vor rămâne în circulație 88 USD.
Dacă Ed continuă să plătească dobândă 6 USD pe an, in al 17-lea an nu vor mai fi bani în circulație, dar datoria va fi în continuare de 100 USD. Carl va fi în cele din urmă obligat să intre în posesia proprietății gajate de Ed, conform legii. Este evident că Ed nu a fost prea înțelept să plătească regulat dobânda. Ed îl întrerupse: „Dar să presupunem că sunt fermier acolo pe Pluto. De ce nu plătesc dobânda lui Carl cu un sac de cartofi în valoare de 6 dolari?"Bancherul nu vrea cartofii tăi, el vrea banii sau garanția ta. Acum, hai sa examinam cea de-a doua posibilitate de a plăti împrumutul lui Ed.
2. La sfârșitul primului an, Ed alege să nu plătească dobânda ci să o împrumute de la bancher mărind principalul împrumutului la 106 USD. Carl este fericit a împrumuta cei 6 $ suplimentari. Nu-i nicio problemă pentru el.El poate să-l creeze asa cum a creat cei 100 de $ inițiali ca o datorie suplimentară față de Ed. Bancherul se grăbește sa sublinieze că dobânda pentru cei 6 USD suplimentari este de doar 36 centi in primul an. E un nimic necesar pentru a păstra masa noastra monetara in circulatie la puterea ei maximă de 100 USD."
„Detect o tenta de infumurare în vocea ta?" a întrebat Ed. „Este această a doua alternativă într-adevăr ceva banal așa cum pare?" „Pentru a răspunde la această întrebare, va trebui să calculăm costul dobânzii și datoria totală în primii cinci ani. Tabelul arată astfel:

Creșterea unei datorii de 100 USD la dobândă de 6%.

AN	Principal Imprumutat	Datoria la sfarsit de an	Dobanda la sfarsit de an	Masa monetara in circulatie(Bani)
1	100 USD	106 USD	6 USD	100 USD
2	100 USD	112.36 USD	6.36 USD	100 USD
3	100 USD	119.10 USD	6.74 USD	100 USD
4	100 USD	126.25 USD	7.15 USD	100 USD
5	100 USD	133.82 USD	7.57 USD	100 USD

„Datoria la începutul celui de-al doilea an este 100 USD inițialI plus dobânda de 6% care este:

100 $ (PRINCIPAL) +6 $ (DOBANDA)=106 $ DUPA UN AN
In al doilea an este:

$$\frac{106\ \$\ (Principal\ dupa\ un\ an\ plus\ dobanda)}{0{,}6\ (Rata\ dobanzii)} = 6{,}36\ (dobanda\ in\ anul\ II)$$

In cel de-al treilea an va fi :

$$100(princ.) + 6(rata\ dob.) + 6.36(dob.an\ II) = 112.36$$

112.36 USD datorie totala dupa 3 ani
Care este datoria la sfârșitul celui de-al cincilea an?
126,25 USD după patru ani+7,57 taxa de dobândă pentru al cincilea an
Datoria totală este de 133,82 USD după cinci ani
Uau, spuse Nancy. „Uite cum face dobanda să crească datoria.
„Ce părere aveți despre acest sistem de împrumut cu dobândă?"
„Ei bine, nu cred că este atât de rău", a răspuns Ed. „Dobânda este de doar 7,57 USD pentru un an." Martha a întrerupt: „Dar Ed, uită-te la datorie, a crescut cu o treime în cinci ani."„Da, știu", a răspuns Ed, „dar dobanda a crescut putin de la 6,00 USD la 7,57 USD. Doar 1,57 USD. Ne putem descurca cu asta."
„Crezi că ai putea face față creșterii după 50 de ani?" Am întrebat. Nimeni nu a răspuns.
„Ei bine, să nu speculăm cu privire la răspuns,am făcut calculele pentru 70 de ani. Nu este o perioada foarte lunga în istoria coloniei noastre Pluto.

Creștere datoriei -in interval de 70 de ani la dobândă de 6%.
bazat în întregime pe datorii."
Tab.7

An	Principal	Datoria la sfarsit de an	Rata dobanzii 6 %	Masa monetara in circulatie
1	100 USD	106 USD	6	100 USD
2	100	112.36	6.36	100
3	100	119.10 USD	6.74	100
4	100	126.25	7.15	100
5	100	133.82	7.57	100 USD
10	100	179.08	10.14	100
20	100 USD	320.71	18.15	100
30	100	574.35	32.51	100
40	100	1028.57	58.22	100
50	100	1842.02	104.26	100
60	100	3298.77	186.72	100
70	100 USD	5907.59 USD	334.39	100 USD

„Inspecția acestui tabel relevă mai multe fapte importante despre un sistem monetar care este bazat în întregime pe datorii."
• Datoria crește în fiecare an, iar suma reală de bani ramasi în circulație e doar ceea ce a fost împrumutat ca principal.

•Creşterea datoriilor este moderată în primii ani dar crește exponential în timp până la sume incredibil de mari: creșterea în exemplu Pluto fiind de 79,08 USD în primii zece ani, dar de 2.608,82 USD in intervalul dntre anii 60 și 70.
• În nici un moment nu se poate plăti datoria cu banii care sunt în circulație!Chiar de la sfârșitul primului an, cei 100 USD în circulația sunt cu 6,00$ mai putini decat principalul.Banca poate executa garantia depusa de debitor.
• În al 50-lea an, toți banii în circulația (100 USD) nici măcar nu pot plăti dobânda datorată băncii — 104,26 USD.
• Pe măsură ce datoria crește ca urmare a acumularea dobânzii, trebuie mai multe proprietăți gajate ca si garanție pentru datorie.
eu
„Calculul dobanzii lui Ed pare o treaba lunga si obositoare pentru mine și doar la banca mea datorează banii ! Chiar ar trebui să învăț o metoda mai „rapida și ușoara”.
„Aveți un an întreg pentru a calcula dobânda”,a râs Ed. „100 USD înmulțiti cu 0,06 este egal cu 6,00 USD dobânda datorată la sfârșitul primului an.”
„Asta e ușor de calculat”, a răspuns Carl. „Datoriile sunt înmulțite la rata dobânzii si va rezulta dobânda datorată .
Dacă te crezi atât de inteligent, de ce nu îmi spui care va fi datoria ta in cel de-al 20 an fără să te uiți tabelul ?”
Ed a tacut pentru câteva momente. Apoi am interveni eu, „Ei bine, cum colonia noastră m-a numit pe mine consultant financiar la Banca Centrală Pluto. va voi arăta cum se calculează rapid datoria lui Ed. Aceasta este o problemă în dobândă compusă. Formula de calcul pentru dobânda acumulata este:

$$\boldsymbol{D = P(1 + r)^n}$$

Unde:

D este datoria la sfârșitul anului
P este principalul împrumutat (100 USD în acest caz)
r este rata anuală a dobânzii (0,06 în acest caz)
n este anul în cauză

„Această formulă este similară cu alte formule în care rezultatul este determinat prin înmulțirea unei cantități la o altă cantitate care, la rândul ei, este ridicata la o putere exponenţială.Fiind ridicata la o putere exponențială înseamnă că această a doua cantitate este înmulțit cu ea însași.De cate ori este inmultita,asta fiind stabilita de puterea exponentiala. Matematicienii vorbesc despre acest tip de formulă ca având următoarele formă generală:

$$y = a^x$$

„x” din formula generală este exponentul.

„O altă caracteristică a acestei formule generale este că pe măsură ce ‘a din formulă se înmulțește cu ea însași de mai multe ori, graficul acestor sume trasează o curbă care este la început plată, dar apoi se ridică abrupt in sus până devine aproape linie verticală.Deoarece formula pentru dobânda compusă pentru orice datorie data de principal este în această formă generală, graficul oricărei datorii cu dobândă compusă va fi unul care contine aceste curbe exponenţiale. De exemplu,
Graficul datoriei totale federale(Figura 4) este un exemplu clasic de curba exponentiala. Vom vedea mai multe dintre aceste curbe într-o clipă.
„Acum să găsim datoria la sfârșitul primului an (n=1) folosind formula dobânzii compuse.

$$D1 = 100\$ \cdot (1.06)^1 = 106\ \$$$

„Datoria la sfârșitul celui de-al doilea an (n=2) este:

$$D_2 = 100\ \$ \cdot (1.06)^2 = 112{,}36\ \$$$

„Datoria la sfârșitul celui de-al 20-lea an (D=20) este:

$$D_{20} = 100 \cdot (106)^{20} = 320.71\ \$$$

„Aveți întrebări despre aceste calcule?” am întrebat.
„Da, da”, a spus Martha. „Poți explica cum sa inmultesti la o putere exponentiala cum ar fi $(1.06)^{20}$.Cum faci asta?”O modalitate, desigur, este de a înmulți 1,06 cu 1,06 și apoi înmulțiți produsul respectiv cu 1,06 și continuați procesul de 20 de ori! Cum ar fi:
1,06 x 1,06 x 1,06 x 1,06 x 1,06 x ... 3,2071
„Din fericire, există o modalitate mai ușoară: pur și simplu folosește un calculator! O altă modalitate ușoară este să folosești matematica din tabelele matematice care dau valorile exponentiale pentru diverse rate ale dobânzii pentru orice an .Bancheri folosesc frecvent astfel de tabele.

Curba exponenţială

„Cu o clipă în urmă am menționat că aceasta formula urmărește un tip distinct de curbă — curba exponențială.”
— Stai puțin, îl întrerupse Nancy. "Eu nu înțeleg cum o formulă poate face o curbă. Ne explici cum funcționează asta?”„Desigur”, am răspuns. „Metoda este foarte simplă.Toți cei care sunt implicați folosesc o formulă pentru a obține mai multe
numere diferite și apoi traseaza aceste numere pe hârtie milimetrică. Pentru a ilustra acest lucru am desenat a diagramă pentru formula exponențială utilizată a calcula
dobânda compusă. Acest grafic arată cum o mica datoria crește foarte rapid când dobânda este acumulată. „Doar uitati-va la Figura 10”, am continuat. „Linia orizontală din partea de jos a diagramei este marcata în ani—10 ani, 20 de ani, 30

de ani,etc. Linia verticală este marcată în dolari. Folosind formula pentru dobânda compusă, o putem vedea care va fi datoria după 10 ani, 20 de ani, 30 ani, etc. Folosind datoria de 100 USD și o rată a dobânzii de 6%. constatăm că datoria crește de la 100 USD la 320,71 USD după 20 de ani.

$$D = P(1 + r)^1 = 106\ \$$$

$$D = P(1 + r)^2 = 112.36\ \$$$
$$D = P(1 + r)^3 = 119.10\ \$$$
$$D = P(1 + r)^{20} = 320\ .71\$$$

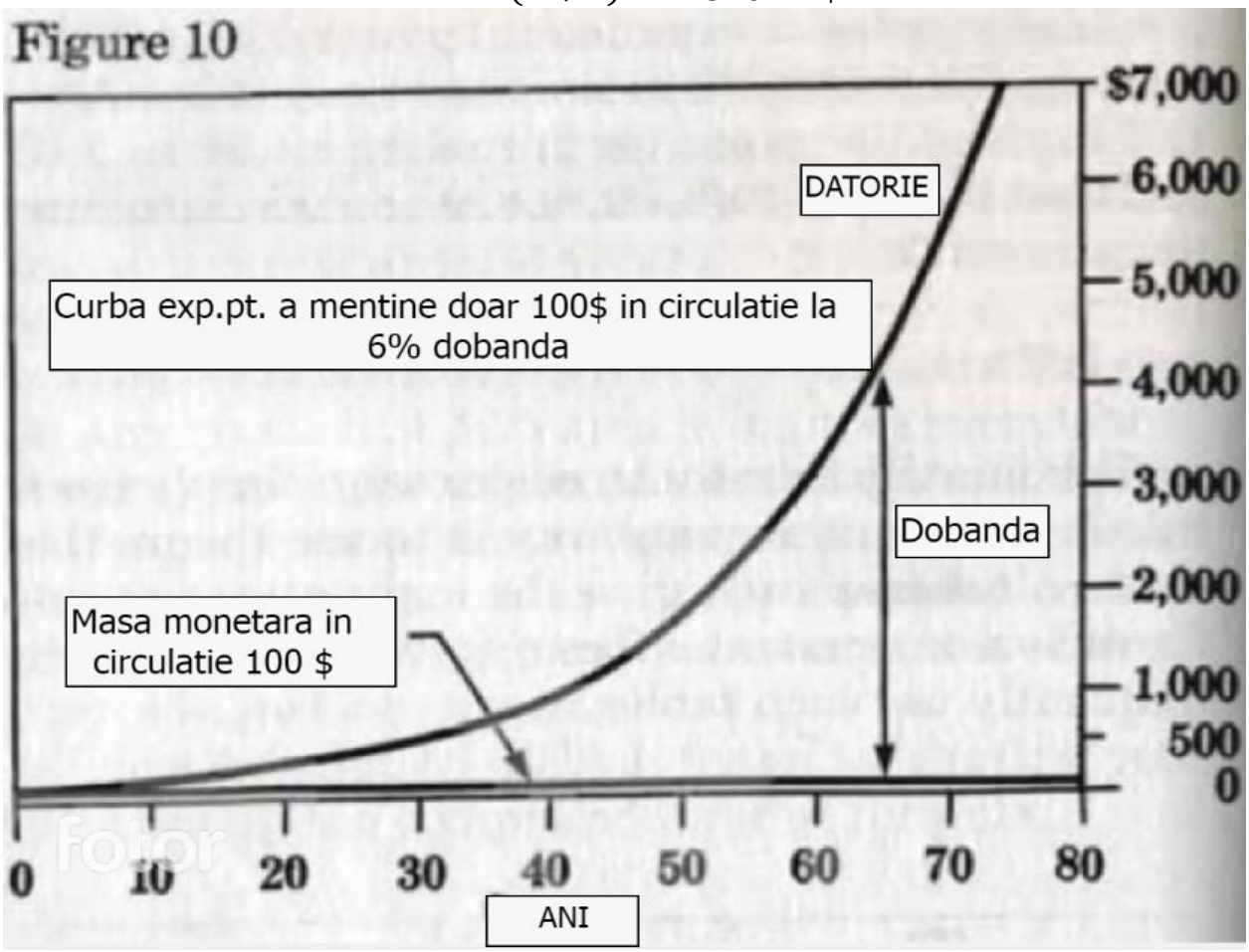

Pentru a trasa curba care ilustrează această creștere a datoriei, pur și simplu facem puncte pe graphic care corespund cu cantităţile în creştere prezentate în Figura 10. Linia care leagă acestea puncte urmăreste o curbă care este destul de plată la început, dar apoi devine aproape perpendiculara pe măsură ce trece timpul.Matematicienii explică că aceste numere cresc exponențial — adica cresc tot mai mult devin sume mai mari de fiecare dată când exponentul creste. Când aceste puncte sunt
unite, rezultatul este o curbă exponențială. „Amintiți-vă că, în acest exemplu, Ed nu plătește din dobânda sa și nici nu plătește cei 100 USD inițiali . Vedeti ce se întâmplă cu datoria lui? Din cauza formulei matematice a dobânzii compusa, datoria lui crește exponențial.
„Cei 100 de dolari pe care i-a împrumutat inițial rămân în circulație și probabil au fost subdivizati în sume mai mici de 20 USD, 10 USD, 5 USD, 1 USD etc.”

„Ce e cu acei 320,71 USD(dobanda dupa 20 de ani)? Nu e si aceasta suma in circulație deasemenea?" întrebă Nancy. Apoi reia în grabă: „Nu, bineinteles ca nu este. Doar principalul datoriei inițiale de 100 de dolari este în circulație. Tot uit asta.”
„Așa este”, am spus. „Diagrama arată o datorie inițială de 100 USD ca o linie dreaptă paralela cu cea a anilor. Această linie reprezintă o datorie de 100 USD care are
a fost transformat în numerar și este în circulație. Linia curba de deasupra acești 100 USD reprezintă creșterea dobânzii la această datorie de 100 USD. Banca ține o evidență a acestor taxe în creștere. Banca le adaugă în contul de credit al lui Ed. Ed va trebuie să plătească această datorie în cele din urmă. Dar pe moment poate doar plati 100 $ din ea in bani deoarece sunt singurii bani in circulatie.
Stai asa, a spus Ed, „am cheltuit acei 100 de dolari demult. Câțiva dolari se întorc din când în când în schimbul cartofilor mei, dar trebuie să cheltuiesc ceva si alte lucruri de care familia mea are nevoie. Ce am la mine în buzunar e maruntis în comparație cu cei 100 de dolari pe care i-am luat imprumut, ca să nu mai vorbim de cei 320,711$ datorați băncii.”După o ezitare , a continuat: „Hei, chiar dacă aș putea să câștig înapoi toți cei 100 de dolari și să-i plătesc la Pluto Central Bank, aș fi în continuare dator la ei.”„Ed, cât ai mai datora băncii după ce iți plătești principalul datoriei?” am întrebat. „Hai să vedem”, a răspuns el, „ar fi 320,71 USD minus
cei 100 USD. Adică 220,71 USD. Teapă! Acum văd. Acești 220,71 dolari nu au existat niciodată ca bani, așa ca e imposibil să-mi plătesc datoria totală în bani!”
„Așa este”, am spus.„Este incredibil!” a exclamat Martha.
„Cei 220,71 dolari pe care Ed nu îi poate plăti în bani vor fi trebuie plătiti cu garantiile lui Ed. Pluto Central Bank va trebui să execute silit proprietatea lui Ed pe care a gajat-o datorita datoriei care a continuat sa creasca.„Pe grafic este reprezentată această datorie neplătită prin diferența dintre masa monetară (100 USD în exemplu nostru) și linia care urmărește creșterea vertiginoasă a creanţei."
„Ce înșelătorie!” exclamă Ed. „Cei 220,71 dolari pe care Ed îi va datora băncii in al 20-lea an nu a existat niciodată ca bani. Termenul general pentru această datorie nerambursabilă este datorie nemonetizată cee ace inseamna datorie care nu se regaseste niciodata in bani fizici in circulatie ci doar in registrele contabile bancare.Există si datorie monetizată?” a întrebat Nancy.„Da, cei 100 de dolari sunt o datorie monetizată. Cei 100 de dolari sunt bani, banii din carnetul de cecuri. Se creează bani. Pluto Central Bank a creat bani doar ca intrari in contabilitate în contul creditului lui Ed.
„Deci vezi că datoria totală a lui Ed este compusă din doua parti:
Datorie monetizată de 100,00 USD
Datorie nemonetizată de 220,71 USD
Datoria totală este de 320,71 USD în al 20-lea an.„Acei 220,71 USD sunt plati de dobânzi acumulate pana in cel de-al 20-lea an rezultate din cei 100 USD împrumutati, nu?” spuse Ed.„Corect. Te-ai obligat să plătești la bancă o taxă pentru utilizarea celor 100 USD.” „Da, știu asta. Dar nu am fost de acord să plătesc 220,71 USD dobândă pentru utilizarea unei mizerabile sume de 100 USD.”Ba da,

ai fost de acord", protestă Carl. „Am exersat pe calculatorul lui John. Ai fost de acord să plătești o dobândă. Ei bine, 100 USD împrumutați cu 6% ajung la datorii de 320,71 USD după 20 de ani." „Ei bine, nu pot să plătesc. Acum ce se întâmplă?"
„Te execusilit și iau proprietatea pe care ai gajat-o. Inchid împrumutul și îmi sun avocatul," a declarat Carl.„Nu atât de repede", a răspuns Ed. „Încep să văd o ieşire din această excrocherie. Problema este că nu există destui bani in circulatie. John, hai să introducem mai mulți bani în circulație și o să-mi rezolv problema!"
„Bine, este destul de ușor. Pluto Central Bank poate crea ceva mai multi la fel ca primii $100 pe care ti i-a împrumutat ție. Cât mai vrei?"
„Nu, nu vreau să mai împrumut. sunt pana in gat in datorii am destule probleme acum. Altcineva ar trebui săîmprumute.Împrumutul este singurul mod în care putem obține mai mulți baniîn circulație, așa cum am înțeles eu."
„Da, în sistemul monetar bazat pe crearea de bani ca datorii, aceasta este singura cale. Cât vrei în circulație Ed?
„Suficient pentru a-mi acoperi datoria bancară si ceva de rezervă. Să facem o valoare rotundă de 1.000 USD pentru ușurință calculelor. Dacă nu putem primi încă nouă oameni ca mine sa imprumute fiecare cate o 100 de dolari , să luăm guvernul Pluto
să împrumute banii pentru un proiect public in apărare, asistenta sociala sau pentru a construi un baraj."
„Nu este nimic în neregulă cu un proiect public", am intervenit, „atâta timp cât sunt următoarele prevederi sunt respectate."
1. Coloniștii votează în favoarea imprumutului;
2. sunt dispuși să fie taxati pentru a plăti datoria;
3. există suficientă forță de muncă disponibilă pentru realizarea proiectului.
„Pentru a nu fi deturnat", a spus Martha cu nerăbdare, „de ce nu suntem de acord cu acești trei conditii. Sunt nerăbdătoare să văd cum va iesi Ed din datorii!"
Atunci suntem cu toții de acord. Principalul împrumutat acum a fost sporit de la 100 USD la 1.000 USD. Banii în circulație (Masa monetara) sunt deci 1.000 USD. Hai
sa facem un nou tabel pentru a arăta datoria combinată a coloniei Pluto.
„Asta va fi simplu", a spus Nancy, „tot ce avem nevoie este să înmulțim cifrele din tabelul 7 cu zece. Le voi scrie." Iată ce a scris ea.
Tab.8

Nivelul cresterii datoriei coloniei Pluto pentru 1000 $

Ani	Principal	Datorie la sfarsit de an	Rata dobanzii pe an 6%	Bani in circulatie(masa monetara)
1	**1000 USD**	**1060**	**60**	**1000 USD**
2	**1000 USD**	**1123.60 $**	**63.60 $**	**1000 USD**
3	**1000 USD**	**1119 $**	**67.40**	**1000 USD**
4	**1000 USD**	**1262.50**	**71.50**	**1000 USD**
5	**1000 USD**	**1338.20**	**75.70**	**1000 USD**

10	**1000 USD**	**1790.85**	**101.37**	**1000 USD**
20	**1000 USD**	**3207.14**	**181.53**	**1000 USD**
30	**1000 USD**	**5743.49**	**325.10**	**1000 USD**
40	**1000 USD**	**10.285.72 $**	**582.21**	**1000 USD**
50	**1000 USD**	**18.420.15**	**1042.65**	**1000 USD**
60	**1000 USD**	**32.987.69**	**1867.22**	**1000 USD**
70	**1000 USD**	**59.076.93 $**	**3343.92**	**1000 USD**

„Partea mea din datorie este aceeași ca în tabelul 7 ,spuse Ed în timp ce studia noul tabel. Banii în plus în circulație chiar îmi rezolvă problema. O să lucrez ca un spartan în câmpul meu de cartofi și voi umple piața cu cartofi. Voi economisi încontinuu si imi voi plati creditul la sfarsitul primului an 106 $ fara probleme. Şi sunt o mulțime de bani rămași în circulație după ce plătesc principalul și dobanda mea."

„Dar să presupunem că recolta de cartofi eșuează din cauza inundatiilor sau secetei și nu poți plăti banca
până în al cincilea an?" întrebă Carl. „Totuși nu e nici o problemă", a răspuns Ed. „Plătesc pur și simplu 126,25 USD. Există o mulțime de bani în circulație. Tot ce trebuie să fac e sa muncesc din greu și să câștig." „Ed are dreptate, dacă muncește din greu și este gospodar, atunci, conform tradiției americane, el poate plăti datoria lui bancară chiar sa și acumuleze surplus. Dar ca el sa reusească ceilalți trebuie să eșueze.E ridicol, spuse Martha. „Poate suna ridicol", am răspuns, „dar cu sistemul monetary bazat pe datorii nu sunt niciodată destui bani sau credit pentru a achita tot principalul împrumutat plus toata dobanda. Unii oameni pot acumula sufficienti bani sau credite pentru a plăti partea lor din capital și dobândă, dar asta are ca rezultat deficit de bani în economia generală. Mai mult împrumutul este necesar pentru amânarea falimentului. Și ține cont, este doar o amânare. Colapsul final este inevitabil. Lasă-mă să ilustrez.„Să presupunem că Ed are succes în cultivarea cartofilor. Acumulează 106 USD și își plătește împrumutul bancar plus dobândA la sfârșitul primului an. Apoi vor rămâne doar 894 USD în circulație. (1.000 USD-106 USD = 894 USD)." „Stai puțin", protestă Carl. „Acești 106 dolari
nu dispar, sunt în bancă." „Adevărat, cei 106 USD sunt în bancă, dar nu sunt în circulaţie. Nu mai fac parte din oferta monetară,Dobânzile și plățile la principalul creditului incredintate unei bănci sunt scosii întotdeauna din circulație."

Procesul de stingere a datoriei

— Dar asta e de noaptea mintii , spuse Nancy. „Vrei să spui că banii plătiți la o bancă sunt scoși din circulaţie?"Intocmai,definiţia masei monetare este „bancnote și monede și din carnetele de cecuri în circulație ale publicului". Dacă un împrumut este rambursat către o banca nu mai este in circulatie publica. Eliberează unele reserve monetare, dar banii noi nu pot fi creati și eliberati in circulatie până când cineva nu scoate un alt împrumut.

„O mica broșură de la Fed in New York numit Banii: stăpâni sau servitori? (pag 15) explică procesul de stingere astfel: ... creditul bancar nu este o stradă cu sens unic. Adaugă la masa noastră monetara bani, desigur, dar oferta noastră de bani

scade pe măsură ce creditele bancare sunt rambursate. Băncile, deci, pot „distruge” sau „stinge banii”, asa cum îi și „creează”, „Broșura continuă apoi să clarifice în continuare procesul de stingere cu această declarație utilă:
Atunci când debitorii rambursează împrumuturile, ei folosesc banii în conturile lor curente. Băncile distrug banii pe care i-au creat, când nevoia economica expira*
„Tot ce trebuie să-ți amintești despre acest important proces de stingere este că este inversul procesului de creare. Astfel, atunci când plătiți la o bancă împrumutul, banii sunt pur și simplu anulați de bănci din evidenta contabila.Din moment ce banii au fost creați ca o intrare in contabilitate bazată pe „rezerve”, rambursarea banilor
înseamnă pur și simplu că împrumutul se întoarce in neantul din care a fost creat. În
acest proces unele rezerve sunt eliberate. Acestea pot fi folosite pentru a crea un alt împrumut, dar acest lucru nu este automat. Cineva trebuie să fie dispus și capabil să se împrumute pentru a continua procesul de creație. „Astfel, băncile comerciale creează bani când împrumuturile sunt făcute, și distruge banii atunci când împrumuturile sunt rambursate.”
„Vrei să spui că atunci când împrumuturile sunt rambursate către o banca comercială exista bani mai putini in circulație ?”
întrebă Ed. „Exact”, am răspuns.
„Deci, când se fac anunţuri la televizor că „masa monetara a scăzut astăzi cu 3 miliarde de dolari”, înseamnă că 3 dolari miliarde în împrumuturi au fost rambursate băncilor?", a întrebat el. „Da”, am spus și apoi am adăugat, „sau ar putea însemna
acei bani au fost mutați în conturi de economii care nu fac parte din masa monetara. Dar de obicei înseamnă acei bani au fost stinsi prin rambursarea împrumutului.

Scaderea masei monetare a experimentului Pluto

„Acum să vedem cum acest proces afectează masa monetară de pe Pluto.„Să presupunem că Ed nu plătește banca până in al 20-lea an. Cu cât va fi redusa masa monetară pana in al 20- lea an? Aici sunt
cifrele:
100,00 USD principalul initial al lui Ed +220,71 $ dobândă pana al 20-lea an
De plata 320,71 USD către bancă în anul 20. „Câți bani au mai rămas în circulație în colonie?
1.000,00 USD -320,71 Plata lui Ed = 679,29 USD au rămas în circulație în anul 20
„De-a lungul celor 20 de ani, datoria coloniei Pluto s-a agravat chiar dacă masa monetara a rămas 1.000 USD. La sfârșitul celui de-al 20-lea an și după ce Ed își achită datoria, cifrele arată astfel: Datoria totală a coloniei Pluto de 3.207,14 USD
320,71 plata lui Ed luată din masa monetara Datoria totală rămasă este de 2.886,43 USD trebuie plătită la o masa monetara de 679,29 USD! „Dacă Ed nu-și plătește datoria până în al 40-lea an, conditiile vor fi si mai rele de fapt, imposibile!

100.00 $ principalul lui Ed +928,57 $ dobândă totală datorată în anul al 40-lea
Datorie de 1.028,57 USD către bancă în al 40-lea an

„Comparând acest lucru cu masa monetară, constatăm că datoria lui Ed depășește cei 1.000 de dolari care sunt în circulație!
1.028,57 USD datorie -1.000 USD masa monetara = 28,57 $ mai multe datorii decât bani!
„Desigur, datoria totală a coloniei s-a adunat pe parcursul celor 40 de ani si este de 10.285,72 USD.”„Așteaptă un minut”, îl întrerupse Carl. „Vrei să spui datorăm Băncii Centrale Pluto 10.285,72 USD? De ce, nu putem plăti suma asta. Nici măcar datoria lui Ed nu ar putea să fie plătită cu toată masa de bani de 1.000 USD... dacă ar putea pune mâna pe ei — ceea ce nu poate!Colonia este în faliment!! Apoi a făcut o pauză pentru o clipă.„Vrei să spui că sistemul monetar al Statelor Unite functioneaza asa? Vrei să spui că Statele Unite e in falimentar din cauza sistemului de datorii-bani?”„Da”, am răspuns. „Zi de zi în Statele Unite, datoriile publice și private se maresc în timp ce masa monetară, deși crește o parte, este în scădere dinamică din cauza pierderii puterii sale de cumpărare. Pentru a împiedica economia să intre in faliment, trebuie să fie împrumutați din ce în ce mai mulți bani
a apărut doar pentru a păstra niște bani în circulație.”
Prietenii mei stăteau acolo blocați. În sfârșit Ed a vorbit: „De ce a trebuit să ajung la 30 de ani pentru ca cineva sa imi explice in modul in care ai facut-o tu cum functioneaza sistemul bancar.Apoi Carl a adăugat: „Este fantastic. Nimeni nu a explicat sistemul astfel — folosind 100 USD ca datorie.John ne-a prins în capcană pentru a-i asculta simplificat explicația folosind acea momeală de 100 $
Acum înțeleg de ce aveam probleme serioase pe Pluto. Lucrul care mă îngrijorează este că arată ca suntem în același tip de necaz și aici pe pământ!"
Stai putin Carl, a obiectat Ed. „Ce vrei să spui ca am avut probleme pe Pluto? Nu tu ai avut probleme, ci eu. Eram îndatorat până la gât. Mi se pare că tu ai doar de câștigat din acest sistem monetar. Dacă nu îmi pot plăti datoria față de tine, ceea ce nu pot decât dacă altcineva împrumută de la tine primești proprietatea mea!”
„Nu fi atât de încordat”, a răspuns Carl. „Eu doar conduc sistemul pe care l-a sugerat John. Când noi am aterizat pe Pluto, nici unul dintre noi nu avea habar cum se pot
crea banii. John a fost cel care a pus bazele la toată treaba. Dacă ai de gând să dai vina pe cineva, da vina pe el — nu pe mine. Încercam doar să imi castig existenta de asemenea. nu am inteles ce se intampla mai mult decât ai făcut-o tu!”
Acum calmează-te, Carl, spuse Nancy. „Noi toți știm că tocmai lucrai la sistemul pe care John l-a înființat. Dar cu siguranță trebuie să existe o altă cale de a crea bani fără a provoca toate aceste probleme.” „Da, există”, am răspuns, „și vom intra în acest subiect în timpul următoarei noastre sesiuni. Dar să încheiem cu exemplul nostru pe Pluto și sa vedem cum se raporteaza la problemele de pe pamant.
„Fundamentul mathematic al sistemului bancar de creare a banilor bazat pe creante
este același oriunde în univers și în orice moment al istoriei. Tabelul 7 ilustrează acest fapt de bază. V-ati lamurit cu privire la aceste tabele?Tinerii mei prieteni au dat din cap în semn de aprobare.

Tabelul 8 este similar, dar cu un deznodamant de 10 ori mai mare pentru că Ed dorea mai mulți bani în circulație.
Figura 11 compară experiența datoriei de pe Pluto cu ce s-a întâmplat cu cetățenii din Statele Unite inca din 1914.
Fig.11

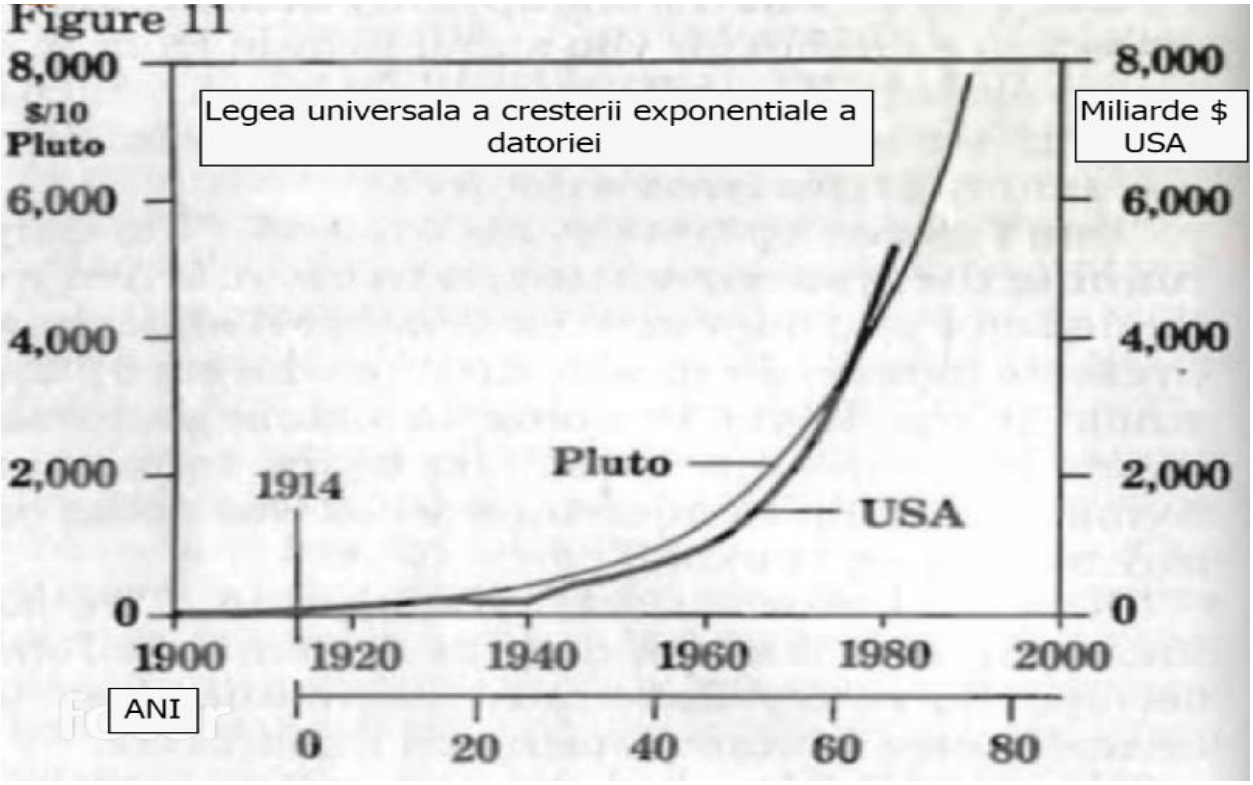

Curba superioară este pentru colonia Pluto. Scala din stânga se aplică acestei curbe care reprezinta cresterea datoriei coloniei dupa ce a imprumutat acei 1000 USD in circulatie. Asta a fost ceea ce Ed a vrut să fie împrumutat în circulație, ca să poată reuși să-și achite datoria bancară. „Curba inferioară este datoria totală reală a Statele Unite ale Americii, luata din Figura 4. Scala este cea din dreapta."
„Este greu de crezut", a exclamat Martha. „Curbele au aproape aceeași formă"
„Ambele curbe sunt exponențiale, așa că se supun legea matematicii:

$$D = P(1 + r)^n$$

„Pe Pluto am păstrat (r) constanta dobânzii la 6% pe măsură ce anii (n) au trecut. Astfel,

$$Datorie = Principal\ imp.(P)x(1 + 0.6)^n$$

„În Statele Unite rata dobânzii in timp a variat de la mai puțin de 1% la peste 20%.Principalul împrumutat a crescut de la mai puțin de 100 de miliarde de dolari în 1915 la câteva mii de miliarde în anii 1980.
„Dobanda determină cât de repede crește datoria.Ritmul de creștere a datoriei lui Pluto a fost determinat de o rată constantă a dobânzii de 6%. Ritmul Americii

de creșterea a datoriilor s-a accelerat. Creanţa a crescut mai repede decât pe Pluto. De ce? Pentru că ratele dobanzii Statelor Unite au fost majorate de la sub 1% (în timpul celui de-al doilea razboi Mondial) la 20% in anii recenti.
Din acest motiv linia care urmărește creșterea datoriilor S.U.A. după 1970 devine mult mai vertiginoasa decât linia creșterii datoriilor pe Pluto."
„Acum este clar pentru mine că „erorile grave" din sistemul monetar sunt rădăcina tuturor necazurilor economiei noastre, spuse Ed. „Dobanzile cumulate de plătit in urma datoriei totale cauzeaza teribile necazuri în economie — necazuri care îmi afectează viaţa. Dar cum putem rezolva o astfel de problem colpesitoare?" a continuat el. „Ai spus că Canada, Franța, Marea Britanie, Germania - toate aceste țări au același tip de sistem monetar. Se pare ca toți mergem pe toboganul falimentului împreună dacă nu se întâmplă o minune." „Suntem în necazuri profunde", am fost de acord. „Dar situația nu ar trebui considerată fără speranță în secolul al XX-lea.„S-ar crede că o naţiune care poate dezvolta tehnologia, echipamentele și automatizarea ,trimite astronauti pe lună și ii aduce înapoi în siguranță pe pământ, cu siguranță ar trebui sa fie capabila să-și rezolve problemele cu bani. nu crezi asta?" Da, așa s-ar părea, încuviință Nancy. "Dar trimiterea de oameni pe Lună a fost un realizare științifica și inginerească.Oameni de știință și ingineri trebuie să se ocupe de fapte.Problemele de bani implică politicul și asta pare să agraveze dificultățile."
„Nancy, rezolvarea problemelor călătoriilor în spațiu a fost considerata cândva, de majoritatea oamenilor, un vis imposibil. Dar când oameni capabili de buna credinta sunt organizati pentru a o realiza, efortul s-a materializat.Mulți dintre oamenii de știință și inginerii care a lucrat în proiectele spatiale și în alte programele au devenit acum managerii propriilor companii sau ajuns în govern.
Acești bărbați sunt familiarizati cu metode stiintifice de a afla solutiile oricarei probleme, indiferent cât de complexa ar putea părea. Ei știu să conceapa comenzi automate pentru stabilizarea sistemelor interconectate. Nu crezi că ar putea sa corecteze problema inflației dacă si-au propus cu adevărat asta? Bineînțeles că ar putea!"„Atunci de ce nu o fac?" întrebă Nancy nerăbdătoare."Nu știu; poate ar trebui să-i întrebăm. Între timp, să ne terminăm munca pentru această seară și sa enumeram concluziile la care am ajuns până acum.

Ecuația DUM (debt=usury+money sau datorie=dobanda+masa monetara)

„Figura 12 este o imagine generală a stării care se dezvoltă întotdeauna într-o ţară având sistem monetar bani-datorie.

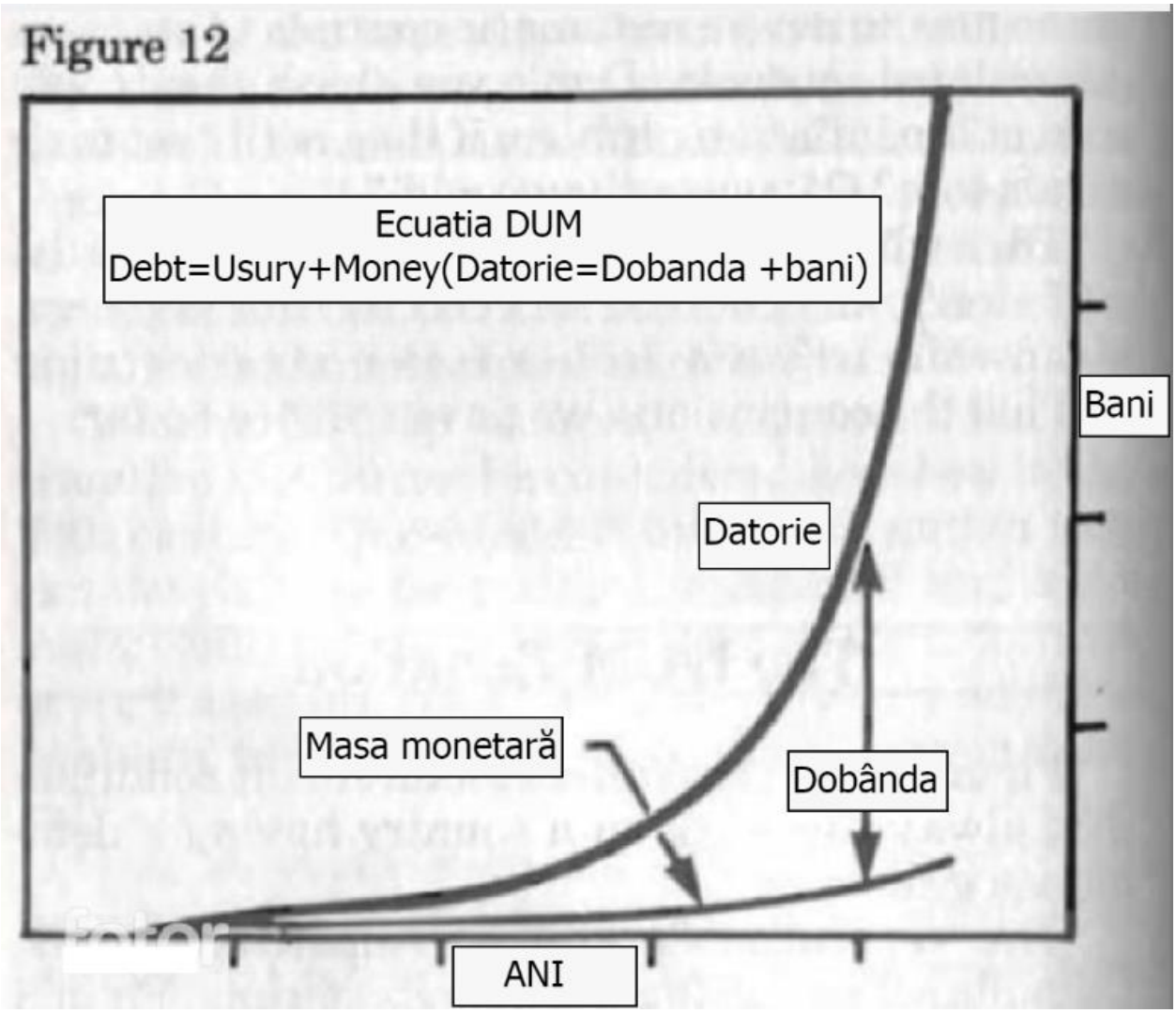

„Scala verticală poate fi in dolari americani,dolari canadieni, lire sterline engleze, franci francezi, mărci germane, yeni japonezi sau ce vrei tu. Forma este întotdeauna o curbă exponențială. Ea trebuie să fie pentru că datoria crește în funcție de formula:

$$D = P(1 + r)^n$$

Această formulă provoacă cresterea exponentiala a datoriei. Este o lege matematică.

„Amintiți-vă, aceasta este formula care guvernează creșterea datoriilor.Banii pentru a plăti dobânda oricarei datorii generată conform acestei formule nu sunt creati automat cu datoria în acest sistem bani-datorie. Este important să realizăm ca in

prezent întreaga masă monetară este datorată băncilor. În total, țara este datoare băncilor de peste trei ori masa monetară. „Masa monetară este partea „monetizată" a datoriei. Este partea care a fost transformată în carnete de cecuri, bani, valută și monede. Totalul datoriei constă din această „datorie monetizată" plus „datoria nemonetizată" care este sub formă de înregistrărilor contabile efectuate în conturile de împrumut ale debitorilor. „Diferența dintre datoria monetizată (aprovizionarea monetară) și totalul datoriei este dobanda.Exprimata matematic avem:

Datorie=camătă + bani sau D=U + M „Ceea ce este pur și simplu o tampenie!” observă Nancy. „Tocmai de aceea numim ecuația DUM(prost ,tampit in engleza).

Iată definiția științifică a cămătăriei

Camăta: orice taxă a unui un creditor privat (fie 1% sau 100% Rezerva Federală sau
băncile comerciale) pentru folosirea banilor creditorului i se permite sa creeze bani din nimic in contul bancar al împrumutatului, care poate fi un individ, o companie sau un govern, ca o datorie fata de imprumutat și cu un câștig de dobândă bun pentru creditor. „Este ciudat”, a spus Martha. „M-am gândit mereu la camătă ca o dobândă excesivă. Dar tu spui aici că si 1% poate fi camătă. Cum e asta?"

Iată distincția. Dacă creditorul este un grup privat și creează bani pentru a fi împrumutați, din nimic, taxa pentru utilizarea lor este numită camătă. Carl a creat cei 100 de dolari ca o datorie împotriva lui Ed, Prin urmare, orice dobanda ii va aplica este definită corect ca si camătă, chiar dacă este doar 0.25%.”Ei bine, atunci, dacă Ed ar împrumuta niște bani economisiti in urma vanzarii cartofilor de pe campul lui și percepe 50% pe an, asta nu ar fi camătă?" întrebă Nancy.

„Nu ar fi cămătărie, pentru că Ed nu a creat banii din nimic. Ia castigat prin munca sa din câmpul de cartofi. Are dreptul la o taxă pentru renunțarea la banii lui câștigați cinstit.Numele distinctive pentru aceasta taxa este dobanda. Poate că nimeni nu ar fi
dispus să-i plătească 50% așa cum a sugerat Martha, dar el ar putea concura cu Banca Centrală Pluto și cere 6%. Da, și dacă cineva ar fi in mare nevoie de bani , Ed ar putea percepe 10% sau chiar 25% și încă ar putea să-i imprumute la aceste rate mari.

Într-o societate liberă valoarea dobânzii ar fi negociata între Ed, creditorul și împrumutatul lui. Iată o modalitate bună de a vă aminti distincția între dobândă şi cămătărie.

Banii creați de un creditor privat, când sunt împrumutati, dau naștere la cresterea datoriei primare și taxei pentru utilizarea lor (ce se numește în mod obișnuit dobândă) corect definită este cămătărie.

Banii câștigați, atunci când sunt împrumuți, dau naștere unei datorii secundara si comisionul de utilizare a acesteia este dobanda. „Când datoria primară este rambursată către banca care a creat-o din nimic, banii sunt stinsi adica distrusi, scazuti din masa monetară. Plățile de cămătărie, de asemenea, sunt eliminate ca bani din masa monetară . „Când datoria secundară este rambursată creditorului, , banii nu se sting. Rămân într-un cont curent și încă fac parte din masa monetară. În acest fel datoria secundară şi dobanda nu provoca o scadere a masei monetare (cum se intampla in cazul datoriilor primare şi al cămătăriei). Dar ele constituie un cost de producție și, prin urmare, contribuie la creșterea preturilor. În 1981, datoria secundară totală în Statele Unite au fost de aproximativ 3,7 trilioane de dolari și dobânda la această datorie s-a ridicat la 525 de miliarde de dolari.

Tabelul 9

Defalcarea datoriei totale a Statelor Unite
(sfârșitul anului 1981)

Datoria guvernamentală federală	1.029.000.000.000 USD
Datoria sectorului privat	4.171.000.000.000
Datoria totală (sfârșitul anului 1981)	5.200.000.000.000 USD
Dobânda/camătă anuală la datoria totală (sfârșitul anului 1981)	728.000.000.000 USD
Din totalul datoriei Bancile Comerciale și Rezervă Federala detineau:	1.448.000.000.000 USD
Camătă la cei 1.448.000.000.000 USD	203,000,000,000 USD
Creditori din afara sistemului bancar au imprumutat	3,752,000,000,000 USD
Dobânda la cei 3,752,000,000,000 USD	525,000,000,000 USD

„Este nevoie de a investiga pentru a descoperi cum camătă și dobanda influențează economia. Odată ce înțelegi fundamentele, acest lucru, devine foarte simplă.
„În această seară am parcurs mult teren care este nou pentru voi. Poate ar trebui să ducem aceasta sesiune la capăt în acest punct. Dar înainte de a o face, haideți cinci minute sa rezumam elementele principale ale discuției din această seară.
„Rezumatul săptămânii trecute conținea cinci elemente.In aceasta săptămâna vom continua cu cel de-al șaselea," Ar fi util să aruncăm o privire asupra celor cinci puncte pentru o reîmprospătare, spuse Ed.
„Este o idee bună", a adăugat Carl.

Fapte cheie

I. Aproximativ 25% din masa monetară este în numerar.
2. Aproximativ 75% din masa monetară este în credite de depozite bancar.
3.Banii nu sunt doar bancnotele Rezervei Federale și monedele Trezoreriei.Majoritatea banilor națiunii noastre (masa monetara) sunt doar numerele din conturile deponenților.
4. În conformitate cu actualul sistem monetar dominat de datorii, cei mai mulți bani sunt creați ca datorie de către băncile comerciale atunci când acordă împrumuturi.
5. Cecurile Rezervei Federale intra in depozitele bancilor ca si credite. Acestea sunt apoi folosite de băncile comerciale să creeze mai mulți bani noi ca si credite acordate.
6. Datoria federală a fost de 1.029 de miliarde de dolari la finalul anului 1981.
7. Dobânda la datoria federală a fost de 82,6 miliarde USD în 1981.
8. Datoria, cât și dobânda continuă să creasca uimitor.
9.Datoria totală a Statelor Unite în 1981 a fost 5.200 de miliarde de dolari (1.029 de miliarde de dolari datoria federala plus 4.171 de miliarde de dolari datorii private.)
10. Sarcina anuală a dobânzii asupra datoriei totale în 1981 a fost de 728 de miliarde de dolari și creste exponential.
11.Acești 728 de miliarde de dolari sunt plătiți de consumatori, noi deoarece

costurile cu dobânzile sunt incorporate în prețul de vânzare a tot ceea ce cumpărăm,
fie ca e un produs sau serviciu.
12.Bani creați de un creditor privat (Rezerva Federala(Bancile Centrale de peste tot și băncile comerciale) când sunt împrumutati, ridica datoria primara si comisionul pentru utilizarea acesteia este camătă.
13.Bani câștigați(institutii nonbancare) atunci când împrumutați dau naștere la o datorie secundara si comisionul de utilizare a acesteia este dobanda.
14. Oferta monetară a poporului american este redusă serios în fiecare an de cererea
stingerii platilor pentru camătă. În 1981, această sumă a fost de 200 de miliarde de dolari.
15.Puterea de cumpărare a poporului american a fost redusă și mai mult de creșterea prețurilor datorată creșterii costurilor cu dobânzile.
16. Datoria totală într-un sistem monetar bazat pe creerea de bani ca datorii este egal cu camăta plus masa monetară:
D(debt)=U(usury) + M(masa monetara) - Ecuația DUM.
17.Toți banii plătiți unei bănci comerciale pentru a reduce din principalul imprumutat și cămătăria(taxa bancii) la un împrumut elimină bani din circulatie. (Bani plătiți către o banca comercială sunt ,,stinsi".)
18. Un sistem monetar dominant bazat de datorii este instabil deoarece:
a) majoritatea banilor sunt creați ca împrumuturi și de aici datoriile ;
b) numai principalul este pus în circulație ca masa monetară (Ml) când împrumuturile bancare sunt realizate;
c) deci nu sunt suficienți bani pentru a plăti dobândă (cămăta) datorata bancii fără a reduce masa monetara și a face imposibila stingerea datoriei totale deoarece orice plată de cămătă scoate bani din circulație;
d) această micsorare a masei monetare declanșează cererea de împrumuturi suplimentare doar pentru a păstra bani in circulatie;
e) împrumuturile suplimentare extind datoria exponențial extinzând astfel povara dobanzilor care cresc exponenţial.
„Punctul 18 rezumă exact cauza inflației fulgerătoare a Americii".
„Un lucru este foarte clar pentru mine acum", a spus Ed.
„Am învățat că banii nu sunt creați ca urmare a muncii. Banii sunt creați mai întâi și apoi trebuie sa muncim pentru a-i rambursa, plus dobânda/cămătăria bani care nu sunt creati odata cu principalul imprumutat. Am crezut mereu că oamenii muncesc şi creaza bunastare și cumva banii sunt creati ca rezultat al acestui proces. Dar din moment ce ai nevoie de bani mai întâi — pentru a începe orice afacere — acum văd ca banii sunt creati și asta îți permite să lucrezi. Şi poate ca îți poți achita datoriile șau poate ca nu vei putea."
Există vreo soluție la această problemă? a întrebat Martha.„Da, există", am liniștit-o. „O problemă bine înțeleasă este pe jumătate rezolvată. Acum că înțelegem că banii-datorie sunt la rădăcina necazurilor inflației noastre, va fi relativ mai ușor să vedem ce avem de făcut pentru a rezolva problema. Asta vom studia săptămâna viitoare."

Si așa s-a încheiat a doua noastră întâlnire .

CAPITOLUL TREI

A treia seară
Găsirea soluției
„Aveti vreo întrebare despre care am vorbit în timpul primelor noastre două sesiuni?" am început eu și apoi am așteptat câteva clipe. Nici unul nu a răspuns. Apoi am continuat: „A-ti avut timp să revizuiți rezumatul faptelor cheie, în special cel de la punctul 18?"
18. Un sistem monetar dominant bazat de datorii este instabil deoarece:
a) majoritatea banilor sunt creați ca împrumuturi și de aici datoriile ;
b) numai principalul este pus în circulație ca masa monetară (Ml) când împrumuturile bancare sunt realizate;
c) deci nu sunt suficienți bani pentru a plăti dobândă (cămăta) datorata bancii fără a reduce masa monetara și a face imposibila stingerea datoriei totale deoarece orice plată de cămătă scoate bani din circulație;
d) această micsorare a masei monetare declanșează cererea de împrumuturi suplimentare doar pentru a păstra bani in circulatie;
e) împrumuturile suplimentare extind datoria exponențial extinzând astfel povara dobanzilor care cresc exponenţial.
— Încă nu am memorat punctele, spuse Carl,dar le-am studiat. Mi se pare treaba grea, mai ales când ajung într-un punct care este dificil de realizat,paragraful a: Majoritatea banilor sunt creați ca împrumuturi și, prin urmare creanţă.
„Acest punct este într-adevăr greu de înțeles pentru mine. Pentru că toată viața mea am considerat banii sunt folositi pentru a plăti datorii sau pentru a cumpăra alimente,
dar acum dintr-o dată văd asta ca în present sistemul în sine e o datorie. Înțelegând asta mă obligă să fac o schimbare radicală în gândirea mea care nu mi se pare foarte usoara!De fiecare data cand ma uit la bancnota de un dolar în aceste zile văd acele cuvinte în partea de sus:„Bancnotă de la Rezerva Federală". Cu greu îmi vine să cred ca cineva a trebuit să împrumute acel dolar cu camătă pentru a-l aduce in existenta,
mai întâi ca intrare in contabilitatea bancilor și apoi ca bancnota tipărită."
„Și același lucru este valabil și pentru banii creditelor bancare", am adăugat eu.
„Cineva trebuia să se împrumute cu camătă pentru a aduce acei bani în existență. Și banii ies din existenţă cand camăta şi principalul sunt rambursati progresiv băncii. Aceste sume sunt uriașe: câteva miliarde de dolari în fiecare zi sunt scosi din existenta.Această pierdere de bani din economia națiunii se regasesc în lipsa fluxului de numerar care rezultă în tot mai multe cereri de împrumut către bănci — singurul loc în care banii sunt creați pentru a reintregii aprovizionarea.
„Iată o analogie utilă. Masa monetara a națiunii poate fi comparată cu apa dintr-o găleată.Apa se scurge din galeata prin două găuri, una etichetată rambursări de capital și cealalta plati pentru cămătărie(dobanda). Acum, pentru a împiedica găleata să ramana uscata trebuie să adăugăm apă — adică noi împrumuturi —

continuu la o rată egală cu scurgerea din acele două găuri. Dacă sectorul privat nu poate sau
nu doreste să împrumute, indiferent de motiv, masa monetara scade și asta încetinește activitatea afacerilor.Opreste-te putin,putem reveni asupra acestui fapt pentru un minut?" a întrebat Carl. „Această fapt ca banii dispar din existență atunci cand sunt restituiti bancii e greu de digerat.
Să presupunem că merg la banca mea și îi dau casierului zece dolari rata împrumutului meu pentru mobilă. Vrei să spui că cei 10 dolari dispar ca bani?"
„Da", am răspuns. „Acei 10 dolari dispar ca parte a masei monetară, când îți părăsesc mâna.Dar reapar în statistici ca deținuti de bancă ca reserve atunci când îi ia casierul. Gândește-te la asta in acest mod: toți banii din bancă sunt în afara circulației. Ei
au devenit o parte a rezervelor băncii.Celalalta parte din rezerve sunt numere scrise în Contul de rezerve deschis la filiala regionala a Rezervelor Federale(Banca Centrala). Rezervele nu fac parte din masa monetară. Rezervele sunt o bază monetară care este utilizată de băncile comerciale pentru a crea bani-datorii.
„Desigur, sunt oameni care își rambursează împrumuturile bancare cu numerar. Majoritatea oamenilor plătesc cu cecuri, dar principiul implicat este același.
„Când rambursați un împrumut cu un cec personal, banca scade pur și simplu suma din contul vostru,Banii ies din circulație, deși — așa cum am explicat mai devreme o anumita suma a rezervelor bancare va fi eliberată de rambursarea împrumutului vostru.„Auzim adesea că masa monetară este în scădere. Plățile împrumuturilor și dobânzilor sunt o cauză majoră a declinului masei monetare. O altă cauză este retragerea rezervelor din sistemul bancar de către Rezerva Federală atunci când vinde titluri de valoare prin operațiuni pe piata bursiera. „Trebuie să ne amintim în continuare că rezervele sunt o bază monetară. Această bază este folosită de sistemul bancar comercial pentru a crea bani sub formă de împrumuturi. Toate împrumuturile astfel create alcătuiesc masa noastra monetară. Am rezumat acest lucru în
punctele cheie 4 și 5:
4. În conformitate cu actualul sistem monetar dominat de datorii, cei mai mulți bani sunt creați ca datorie de către băncile comerciale atunci când acordă împrumuturi.
5. Cecurile Rezervei Federale intra in depozitele bancilor ca si credite. Acestea sunt apoi folosite de băncile comerciale să creeze mai mulți bani noi ca si credite acordate.Așa cum am spus anterior, rambursarea împrumuturilor către băncile comerciale inversează procesul. Când a împrumutul este rambursat, banii revin înapoi pentru a crea putine rezerve și la neantul din care au fost creati.
„Amintiți-vă că se creează doar principalul împrumutului când un debitor semnează un contract de împrumut. Când noi privim economia în ansamblu, prin urmare,vom
descoperi că nu sunt destui bani în circulatia pentru a rambursa principalul și toate dobânzile principalului. Știm ca aceste dobanzi sunt plătite băncilor de milioane de oameni în fiecare zi. De unde vin acești bani?"

„Știu de und vin”, a întrerupt Ed cu un zâmbet înțelegător. „Am făcut acea descoperire acolo pe Pluto. Oamenii frugali ca mine pur și simplu lucrează dublu și economisesc bani din masa monetara generala care se afla acolo datorita unuia sau multor debitori. Dar chiar dacă perseverăm, doar puţini dintre noi vor putea evita datoriile mari şi falimentul.""Exact!" Am răspuns: „După cum am aflat săptămâna trecută, nu sunt niciodată suficienți bani în circulație pentru a plăti dobânda acumulata sau cămătăria plus principalul cumulat .Ed a reușit să-și plătească datoria, dar datorita unei parti din datoria altcuiva. Pe termen lung, o datorie in sistemul nostru monetar bazat pe bani imprumutati pentru a putea stinge alte datorii, trebuie să falimenteze pe mulți doar pentru ca unii să reușească”.
„Dar John, e ceva ce pur și simplu nu văd.”spuse Nancy.
După cum am înțeles explicația ta, mi se pare că ai spus că există
prea puțini bani în circulație;eu m-am gândit ca cauza inflație ar fi o abundenta de bani.Nu este așa/ Sloganul care descrie inflația este :mulți bani urmăresc prea puține bunuri” dar este total inselator. Vă puteți dovedi singuri că nu este o declarație bazata pe fapte mergând la un magazin alimentar. Oameni nu mai fac cumpărături ca înainte, nu pentru că au prea multi bani si magazinele sunt goale, ci pentru că au prea puțini bani să cumpere aceeași calitate și aceeași cantitate de bunuri asa cum obisnuiau. „Uită-te doar în ziare. Suntem în mijlocul unei recesiune chiar acum și totuși rapoartele vin că stocurile sunt la niveluri record. Oameni nu cumpără mașini, electrocasnice, case, chiar și îmbrăcăminte, nu pentru că au prea mulți bani ci pentru că au prea puțini, „Oamenii dau faliment intr-o rată alarmanta nu pentru că au prea mulţi bani ci pentru ca au prea putini! „Am aflat că banii sunt retrași din circulație și stinsi cu fiecare principal și plata dobânzii platite la bancile comerciale si Rezervele Federale. Pe măsură ce tot mai multe credite sunt stinse exista o cerere tot mai mare de bani. Dar cu rate ale dobânzilor ridicate și economia într-o criză,
prea puține firme se împrumută.Banii nu sunt creati la o rată suficientă pentru a ține pasul cu cresterea datoriei.
„La sfârșitul anului 1981 era de aproximativ de 11,6 ori mai multa datorie totală în economie decat bani. Chiar și cu banii care își schimbă rapid mâinile (ceea ce economiștii numesc „viteza banilor”), pur și simplu nu sunt suficienți bani disponibili pentru a-si putea plati toti dobânzile și principalul și sa isi mențina un nivel de trai rezonabil.
Banca Rezervei Federale din New York a explicat că lipsa banilor cauzează recesiunea afacerilor și șomajul. De fapt, penuria de bani este cauza tuturor celor trei cele mai grave probleme economice: inflaţia, criza economica şi şomajul.
„Efectele lipsei de bani se manifestă în numărul de eșecuri în afaceri. În 1972 au existat 9.566 eșecuri — aproximativ intr-un an. Dar până în 1982 numărul a crescut la 25.346, ceea ce era al doilea cel mai mare numar de falimente dupa recordul din 1932 de 31.822.”„Dar mi se pare că dacă este o lipsă de bani, nu ar trebui să avem nevoie de o bancnotă de 50 de dolari doar pentru a ne face cumpărăturile săptămânale”, a spus Nancy. „Nu văzusem niciodată una până acum câțiva ani. Acum cheltui una aproape în fiecare săptămână la magazinul alimentar.”

„Și, de fapt, cumperi mai puține lucruri cu acea bancnotă de 50 de dolari decât ai facut-o acum câțiva ani, am adăugat. „Gândește-te la acea curbă exponențială. Cantitatea de bani care se împrumută în sistem crește rapid, dar calitatea lor adică puterea lor de cumpărare – este în scădere.” „Nu văd legătura dintre creșterea datoriei ,prețurile mari și faptul ca banii nu mai au valoarea de dinainte. M-am gândit ca inflația crește prețurilor, nu datoriile”, a spus Carl.

Datorii și prețuri în creștere

„În multe privințe, inflația este un termen înșelător”. „Pentru că ne trec prin maini mai mulți bani pare ca preturile sunt crescute . Cee ace indică cu adevărat că valoarea banilor noștri este scazuta. Această reducere a valorii banilor este direct legată de tipul de creștere a datoriilor pe care noi l-am ilustrat in exemplul nostru Pluto.”

Asta e ideea, interveni Ed. „Pe Pluto noi a trebuit să continuam să împrumutam din ce în ce mai mulți bani in existenta pentru a pune doar o parte in circulatie. Pentru a plăti împrumutul înapoi la bancă, a trebuit să cresc prețul cartofilor. Cartofii erau tot aceasi, dar a trebuit sa cer mai mulți bani pentru ei pentru că împrumutul meu bancar a fost mai mare. Aceasta este ideea, John?

"Corect. Te-ai lovit de principiul implicat. Trebuie să rețineți că formula care guvernează creşterea datoriei este sub formă exponenţiala.

Aceasta înseamnă că există o cerere încorporată pentru sume tot mai mari de bani care urmează să fie create. Metoda folosită pentru a pune bani în circulație necesita tot mai multe datorii. Cea mai mare parte a datoriei este folosita pentru a plăti taxe neproductive ale dobânzilor. Acestea sunt costuri ale afacerilor si se adauga la costul fiecarui lucru pe care il cumperi. „Pentru a vedea punctul că inflația este într-adevăr deflația valorii banilor, să ne uităm la următoarea rationament.

„Acum câțiva ani, pâinea costa 50 de centi. Acum adesea costă mai mult de 1 dolar o pâine în magazin.

$$\frac{Pâine = 50c}{Pâine = 1\ \$}$$

„Vezi că pâinea este aceeasi, dar că s-a întâmplat ceva cu banii?”

Înțeleg, spuse Martha. „Ai nevoie de două ori mai multi bani pentru a cumpăra aceeași pâine.Acum câțiva ani am fi cumparat doua paini cu un 1 dolari . Chiar îmi amintesc când costa 25 de centi la brutăria noastră locală!Asta înseamnă că tu puteai cumpăra patru pâini cu 1 dolar.Azi 1 dolar cumpără doar o paine! Asta înseamnă că valoarea dolarului a scăzut.” „Așa este”, am spus. „La un moment dat, un dolar putea cumpăra chiar si zece pâini!” „Dar încă nu văd cum creerea banilor ca datorii poate provoca această scădere a valorii dolarului”, a continuat Martha.

„Cum cauzează datoria pierderea valorii banilor?”

„Pentru a răspunde la această întrebare importantă, haideți sa revenim la împrumutul de 100 de dolari al lui Ed pe Pluto. Am văzut cum dobânda a făcut ca datoria lui Ed să crească chiar daca principalul său inițial împrumutat era doar de 100 USD. În tabelul 7 putem vedea că undeva în între al zecelea și al 20-lea an, datoria sa s-a dublat la 200 USD. Aceasta înseamnă că la principalul lui împrumutat de 100 de dolari, el datora băncii o suma egala de 100 de dolari, în

dobândă. Acesta este dobândă acumulata pe care o datorează pentru împrumutul de 100 USD pe cei zece ani.Inițialul de 100 USD a fost creat din nimic, de Carl la Banca Centrală Pluto. „Dacă Ed nu poate rambursa cei 200 de dolari, s-ar putea decide să plătească dobânda de 100 de dolari, dar va trebui să o facă împrumutandu-se. „Cei 100 $ pe care el ii împrumută nu vor fi productivi. nici nu vor intra în circulație. Vor fi plătiti imediat către bancă și principalul datoriei lui Ed se va dubla la 200 $ cu aceasi rata a dobanzii. Repet: nu va rezulta nici o creere nouă de bani din această datorie suplimentară. „Pentru a face ceva progrese în a-si plăti datoria in crestere, Ed va trebui să mărească prețul cartofilor. Până în al 12-lea an, datoria lui Ed se va fi dublat. Pentru a plăti aceasta datorie, Ed va trebui să-și mărească prețurile. „Această secventa a evenimentelor se întâmplă pentru milioane și milioane de oameni de afaceri de peste tot din Statele Unite astăzi.Prețurile trebuie crescute pentru a tine pasul cu costul cămătăriei care se aplică la toate bunurile si serviciile.

„Pentru că tot principalul original, plus toata cămătăria(dobanda), nu poate fi niciodată rambursată într-un system bani – datorie este nevoie de mai multe împrumuturi pentru a plăti dobanda neplătită. Creșterea prețurilor este singura cale să plătească taxele de cămătărie tot mai mari. „Din moment tot mai multi dolari-datorie sunt solicitati să plătească aceleași bunuri și servicii, valoarea sau puterea de cumparare a fiecarui dolar scade. „În America, guvernul înregistrează creșterea prețurilor bunurilor și serviciilor raportata la scăderea puterii de cumpărare a dolarului. Mai întâi, să ne uităm la creșterea prețurilor măsurată de indicele prețurilor de consum.

Indicele prețului de consum

„Indicele prețului de consum (IPC) are o definiție tehnică folosită de statisticieni și economiști. Pentru scopurile noastre ne putem referi la index ca: masoară evoluția de ansamblu a prețurilor marfurilor cumpărate si a tarifelor serviciilor utilizate de către populație intr-o anumită perioadă, denumită perioada curentă, față de o perioadă anterioară sau perioada de bază.Comparând indicele unui an cu altul putem descoperi cât de mult au crescut sau scăzut prețurile și, prin urmare, determina ce se întâmplă cu valoarea — puterea de cumpărare — a dolarului.

După cum puteți vedea din Figura 13, prețurile au crescut constant de la mijlocul anilor 1950. Acest graphic pur și simplu ilustrează ceea ce am experimentat.

Pe acest grafic, prețul „cumpărăturilor" din cosul de baza cu mărfuri și servicii a fost de 100 USD în 1967, Să luam 1967 ca an de bază și sa-l numim indice de 100%. În 1850, prețul acelorasi nevoi a fost mult mai mic, de fapt a fost de 27 USD, sau 27% din anul nostru de bază sau indicele 27. În 1914, prețul a crescut la 30 de dolari. Până în 1979, bunurile și serviciile costau de două ori mai mult decât în 1967, iar indicele era de 217,4. Prețurile continuă să crească și in octombrie 1982 indicele a fost de 294.1.Priviți mai atent la punctele maxime și minime ale acestui grafic. Creșterea abruptă din anii 1860 s-a datorat inflației care a urmat războiului civil. Apoi a intervenit declinul post-razboi care s-a mentinut pana in anii 1900.

Fig.13

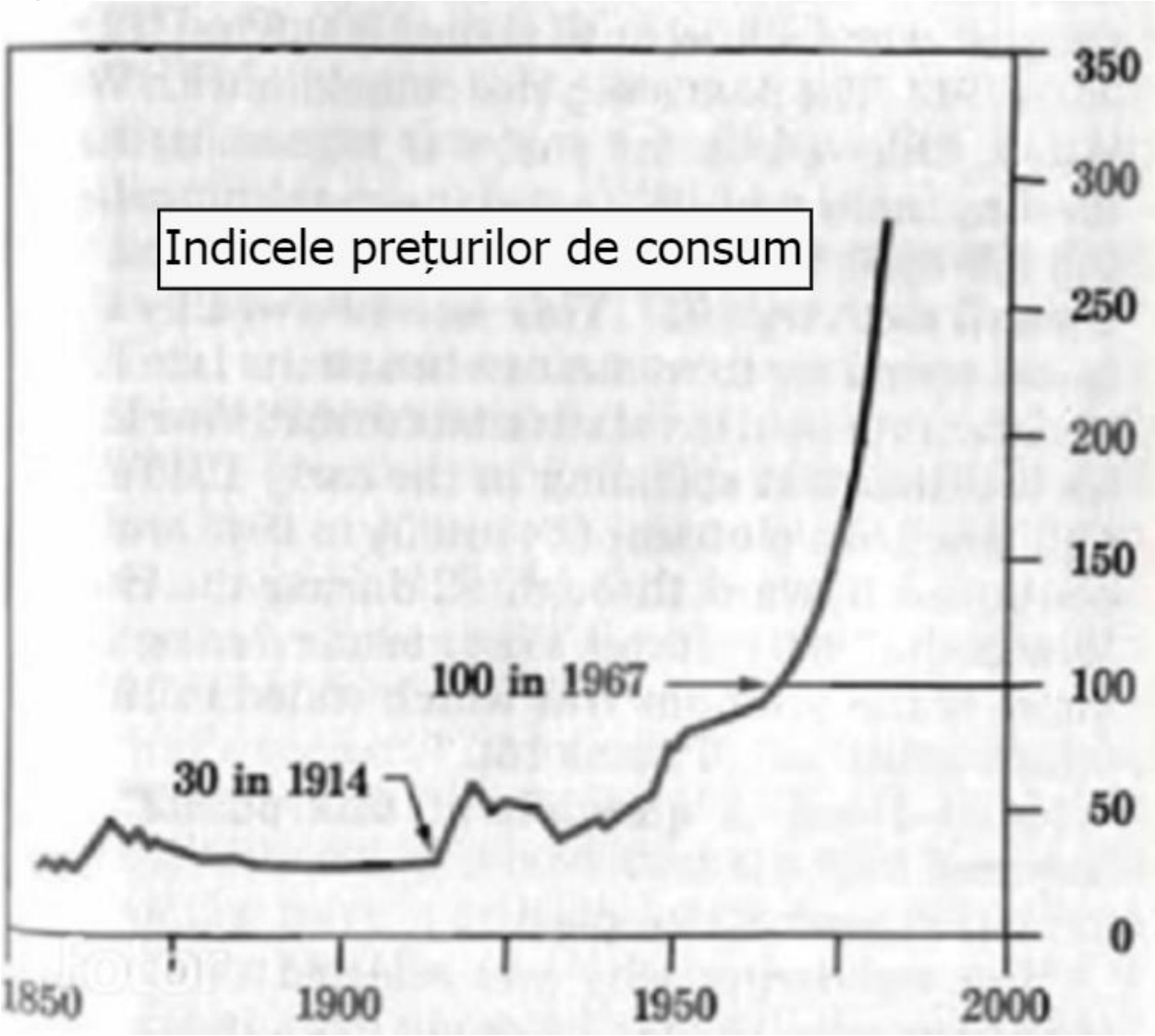

IPC a fost de 30 dolari în 1914. Următoarea ascensiune coincide cu Primul Război mondial urmat de recesiunea postbelică, apoi a intervenit o incetinire a cresterii la mijlocul anilor 1920 urmata de colapsul economic din 1929-1930.Secţiunea inferioară este recesiunea cu o mică recuperare in 1937. Aceasta a fost urmată de Legea de împrumut și închiriere (a fost o lege promulgată de Franklin Delano Roosevelt în timpul celui de-al doilea război mondial la 11 martie 1941, care dispunea vânzarea, închirierea sau împrumutarea oricărei categorii de mijloace militare tuturor țărilor a căror apărare era socotită vitală pentru apărarea Statelor Unite) pentru a reînarma Marea Britanie la sfârșitul anilor 1930 și apoi propria noastră implicare în al Doilea Război Mondial cu cheltuielile de reînarmare la începutul anilor 1940.IPC a atins un platou de 54% pentru scurt timp în 1945 și apoi a continuat în sus spre 82% în timpul Războiul din Correa in anii 1950. A crescut și mai vertiginous în cei 12 ani ai războiului din Vietnam care s-a încheiat în 1975, punct în care IPC a fost 161%.” „Pot să pun o întrebare acum?” a întrebat Carl.Da, desigur, am răspuns.Mă întreb de ce ai ales 1967 drept anul de referință pentru graficul indicelui prețurilor de consum. De ce să nu alegi un an par, cum ar fi 1960, sau începutul anilor 1900?”

„Am ales 1967 pentru că, în studiile noastre, am găsit ca multe din datele publicate i-au 1967 ca an de referință, așa că pentru a simplifica comparația noastră am ales anul 1967. Se poate alege orice an ca referință — 1960 sau 1900 sau oricare altul. Să încercăm anul 1900 și sa vedeti efectul. Tot ce trebuie să facem este să modificați scara din Figura 13. Anul de referință trebuie să fie întotdeauna IPC = 100."
„Așa că înmulțim IPC al anului 1900 care era 25 $ cu patru pentru a obține 100!" a exclamat Ed.
„Corect. Așa IPC 100 pentru 1967 pe scara verticala ar deveni 400, iar 217,4 pentru 1979 ar deveni 869,6. Aceasta înseamnă că prețurile specifice nevoilor au fost de patru ori mai mari în 1967 decât în anul 1900."„Da, iar în 1979 acele prețuri erau de peste opt ori mai mari decât în 1900", a adăugat Martha. „De opt ori mai mari?" a întrebat Nancy a întrebat: „Unde vezi asta?" „Ei bine", a răspuns Martha, „dacă înmulțiți indicii cu patru pentru a face o bază de 100 în 1900, tu trebuie să înmulțesti 217,4 cu patru pentru a da 869,6 în 1979. Asta înseamnă că în 1979 prețurile erau de peste opt ori mai mari decât în 1900." „ Corect", am răspuns. „Și observați că IPC a crescut și mai mult până în 1982. Poate că lui Nancy îi este greu să creadă că preţurile pentru cele mai multe nevoi au crescut de șase pana la opt sau nouă ori din 1900."
— Nu ai putut să-mi dovedești asta, a intervenit Carl zambind.Nu eram nascut inca pe atunci.Nici eu dar imi amintesc ca in 1941 obisnuiam sa fac diferite comisioane in magazinul bunicului meu . „Prețul unei pâini mici era de cinci cenți iar pâinea mare era de zece cenţi. „În 1914, laptele integral a fost livrat acasă pentru zece cenți un litru. Care este prețul astăzi în supermarketuri?" „Aproximativ 80 de cenți", a răspuns Nancy. „Și continua sa urce! Asta e problema noastră."
„Daca se iau în considerare îmbunătățirile tehnologice care au fost aduse în producția de pâine și lapte și la orice altceva în ultimii 60 de ani, prețurile ar fi trebuit să creasca progresiv, nu sa escaladeze! Corect?" am întrebat.
Prietenii mei s-au uitat la mine pentru câteva clipe. Apoi Ed a vorbit.
„Desigur, ceea ce spui este logic. Preturile ar trebui sa scada pe măsură ce sunt introduse metode de producție mai bune. Dar se pare că nu mai trăim într-o lume logică. Se întâmplă ceva anormal în această țară, așa cum am spus-o de atâtea ori înainte." „Ai dreptate", i-am răspuns. „Acum, dacă te vei concentra pe ceea ce poate dezvălui Indicele prețurilor de consum,vei fi pe cale să înțelegi ce este greșit cu banii noștri!
„Referindu-ne din nou la Figura 13, veți observa asta ca în trecutul îndepărtat, inflația din timpul războiului a fost întotdeauna urmată de o perioadă de deflație, ca cea de după Razboiul Civil(1865) și Primul Război Mondial (1918). Dar dupa al Doilea Război Mondial (1945) nu a fost practic nici o scadere a IPC.
Inflația a continuat să crească în timpul Războiul din Coreea în anii 1950 și a devenit și mai precipitate în timpul şi după războiul din Vietnam, ajungând la 301.8 $ până în septembrie 1983 și încă în creștere!
Pentru a analiza mai precis această curbă IPC, echipa noastra de cercetare au netezit curba cresterii IPC. Rezultatul a fost Figura 14.

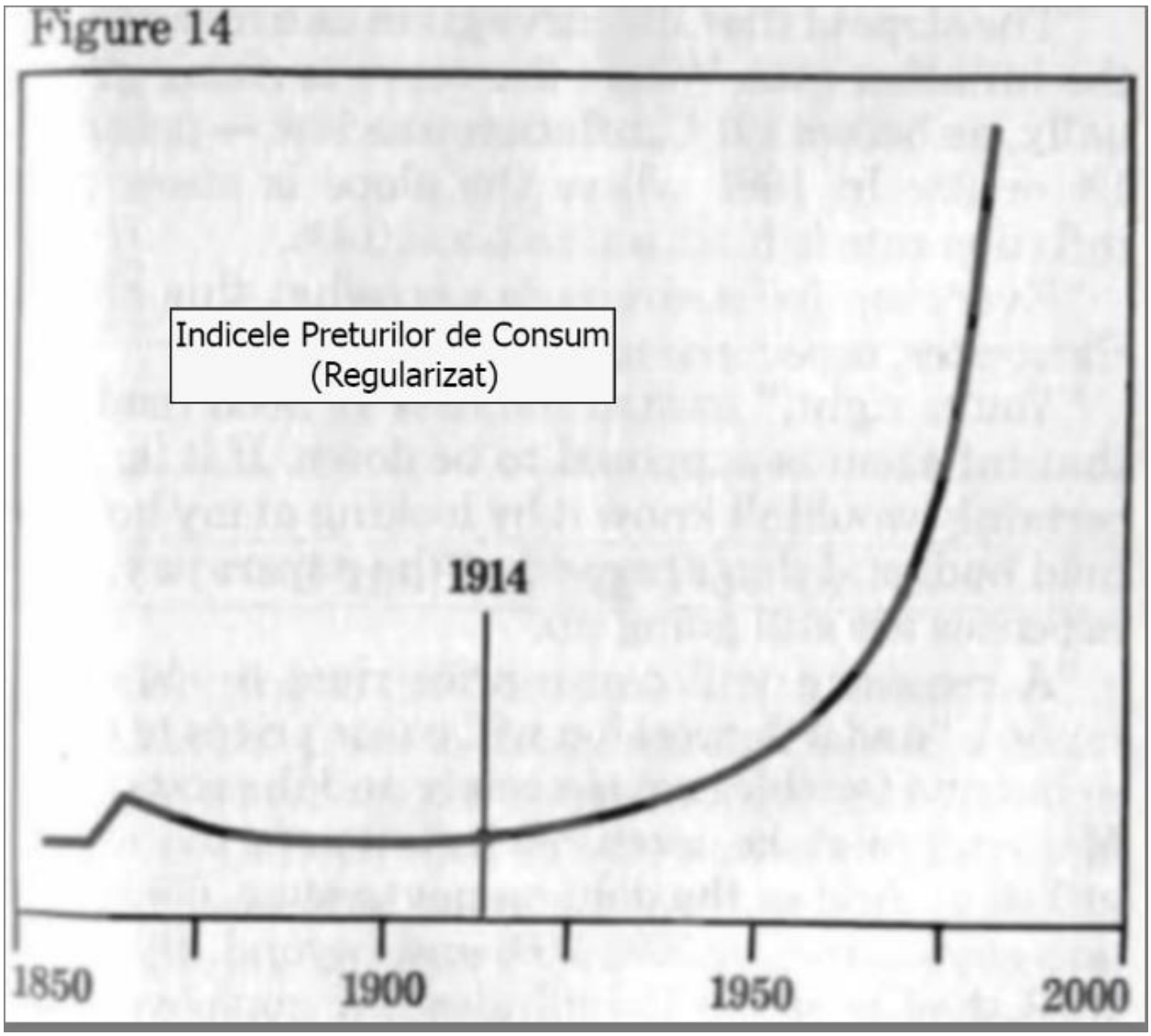

Înainte de 1914, curba IPC este relative plata, dar după 1914 tendința este tot mai precipitata.” „Nu este Figura 14 o simplificare prea excesivă a curbei IPC?" întrebă Ed. „Nu chiar”, am răspuns. „Cu siguranță ești binevenit pentru a arunca o privire la calculele pe care le-am folosit pentru a netezi acesta curbă.
Dacă a-ti schița într-un mod regulat, acesta curbă continuă pe Figura 13 între anii 1940 și 1981, ați constata că coincide îndeaproape cu Figura 14. Tot ceea ce este menit acest grafic sa arate este că în medie, IPC a crescut din ce în ce mai mult în ultimii 80 de ani. Veți recunoaște această curbă ca exponențială.
„Panta curbei IPC ne oferă măsura ratei inflatiei în SUA. Acolo unde curba este în creștere graduala precum înainte de 1914, inflația era scăzută — poate 1% sau 2%. În 1981, unde panta este vertiginoasa, rata inflației este mai mare, de fapt e de 10,4%. „Toată lumea simte efectele pe care le ilustreaza acest grafic mai ales la supermarket.”
— Ai dreptate, spuse Martha. „Am citit că inflația ar trebui să scadă. Dacă este, cu siguranță nu v-ati da seama uitându-va la bugetul familiei mele. Nu-mi pasă ce spun ziarele, cheltuielile noastre continuă să crească.”
„O recesiune va duce la încetinirea creșterii prețurilor”, am răspuns, „și o depresiune economica va face ca prețurile să scadă si mai rau

— dar cu un cost teribil pentru societate și economie.
Nu vă înșelați, chiar și o inflație de 5% este prea mare. Iar în sistemul datorie-bani, 5% inflatie în curând crește la 10%, 20% și mai mult. Pe la mijlocul anului 1983, Indicele prețurilor de consum a trecut peste 300 . Aceasta înseamnă că prețurile au fost de trei ori mari decât erau în 1967.
„Altfel spus, înseamnă că banii nostrii devin lipsiți de valoare, repede. Cât de repede?Să mergem la Figura 13 și să alegem mai multe valori ale IPC. Aici sunt.

Tab. 10

Cresterea IPC

An	IPC,1967 =100(Baza Calcul)
1900	25 $
1914	30$
1920	60$
1925	54$
1930	50$
1967	100$
1975	161$
1977	182$
1979	217$
1981	272.4$
1982	292$
1983	297.1$

Puterea de cumpărare

„Referindu-ne la Indicele prețurilor de consum, putem
vedea că prețul bunurilor și serviciilor în eșantionul care alcătuiește indicele a fost 100, adică 100%, în 1967. Din tabelul 10 putem vedea că aceleași bunuri și servicii ar putea fi achiziționate în 1900 pentru un sfert, $\frac{25}{100} = \frac{1}{4} = 25\%$ din ceea ce costau mai tarziu in 1967.Deci puterea de cumparare a unui dolar in 1900 a fost de patru ori mai mare decât a fost în 1967.

$$\frac{100}{IPC} = \frac{100}{25} = 4$$

„Bunicii vostrii ar putea confirma adevărul despre aceste numere din propria experiență.”„Nu trebuie să mă întorc în 1900 pentru a-mi aminti prețuri mai mici”, a spus Ed. „Îmi amintesc acum 20 de ani când o acadea costa 10$ și o mașină nouă costa 2.000 $, deci realizez ca puterea de cumpărare se prăbușește.”
„Completând calculele $\frac{100}{IPC}$ pentru fiecare dintre valorile din tabelul 10, am continuat, obținem prabusirea puterii de cumparare a $ incepand din anii 1900.

Tab.11

Puterea de cumparare a dolarului bazata pe valoarea etalon 1 in 1967

An	Putere de cumparare
1900	**4 $**
1914	**3.33 $**
1920	**1.67 $**
1925	**1.85 $**
1930	**2.00 $**
1967	**1 $**
1975	**0.62 ¢**
1977	**0.52 ¢**
1979	**0.46 ¢**
1981	**0.37 ¢**
1982	**0.34 ¢**
1983	**0.33 ¢**

Un dolar din 1967 rămas la saltea mai cumpăra de doar 34 de cenţi de bunuri şi servicii în 1982. Aceasta înseamnă că în 15 ani poporul american a fost furat progresiv de două treimi din puterea de cumparare a dolarului.Iată cum apar aceste fapte in forma grafica.

Fig.15

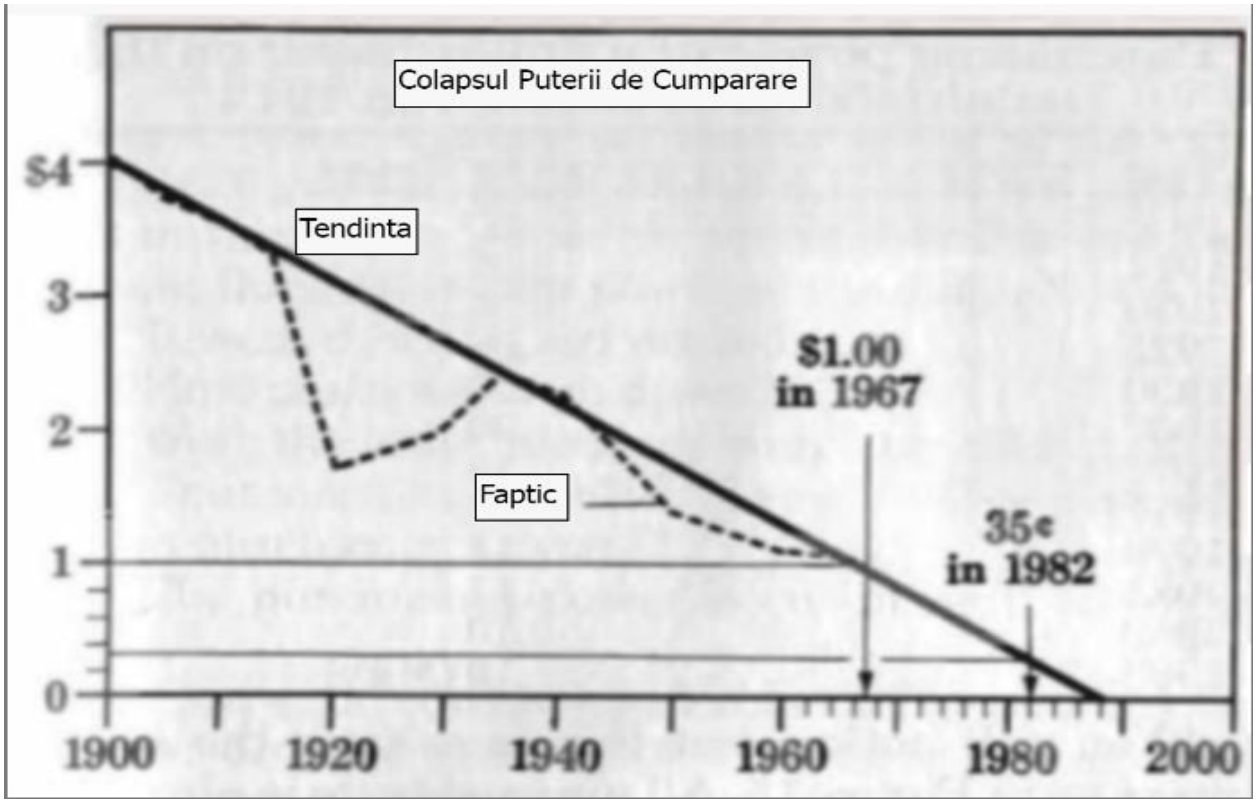

„Linia groasa e proiectia în viitor. Aceasta indică faptul că până la sfârșitul anilor 1980 dolarul nostru ar putea valora 0..
„Acest jaf este și mai dramatic atunci când se bazează pe dolarul din 1914, anul în care Sistemul Rezervelor Federale a intrat în vigoare. Uitandu-ne înapoi la Tabelul 10, IPC în 1914 era de 30$. Deci, împărțind 30 la IPC-ul fiecaruia dintre anii luati în considerare, obținem următoarele cifre în Tabelul 12”.
„Vrei să spui că un dolar din 1914 valorează doar 10 centi astăzi?" s-a plâns Carl. „Sunt acele numere corecte?” „Sunt corecte,”, i-am răspuns. „Am compus un graphic Figura 16 – pe baza acestor cifre.”

Tab.12

Puterea de cumparare baza fiind anul 1914 cu valoarea etalon 1.

An	Putere de cumparare
1900	**1.20**
1914	**1.00**
1920	**0.50**
1925	**0.56**
1930	**0.60**
1967	**0.30**
1975	**0.19**
1977	**0.16**
1979	**0.14**
1981	**0.11**
1982	**0.10**
1983	**0.10**

„Veți observa că acestea corespund exact curbei din Figura15. Tot ce avem nevoie pentru a soluționa este sa alteram scara verticală, astfel încât valoarea 1 (1,00 USD) sa fie la anul de referință, care în acest caz este 1914.
„Cum explici declinul curbei între 1915 și 1930?” întrebă Ed.
„Ca o consecință a inflației din timpul Primul Război Mondial, prețurile s-au dublat între 1914 și 1920(fig.16). Pe Tabelul 10 veți vedea că IPC a sarit de la 30 la 60 în acei cinci ani. Deci, ce vă spune asta despre puterea de cumpărare a dolarului?” „S-a prăbușit”, a răspuns Carl. „Cât a scăzut?” Ei bine, indicele a crescut de la 30 la 60.” „Asta înseamnă că s-a dublat”, am spus. „Ce înseamnă asta pentru puterea de cumpărare?” „Puterea de cumpărare este redusă la jumătate” spuse Martha.
Este correct uitati-va la Tab.12 ,puterea de cumparare a scazut de la 1 $ in 1914 la 50 de centi in 1920.Puterea de cumparare este exact opusul IPC.Cand puterea de cumparare creste indicele scade si invers.

Figura 16

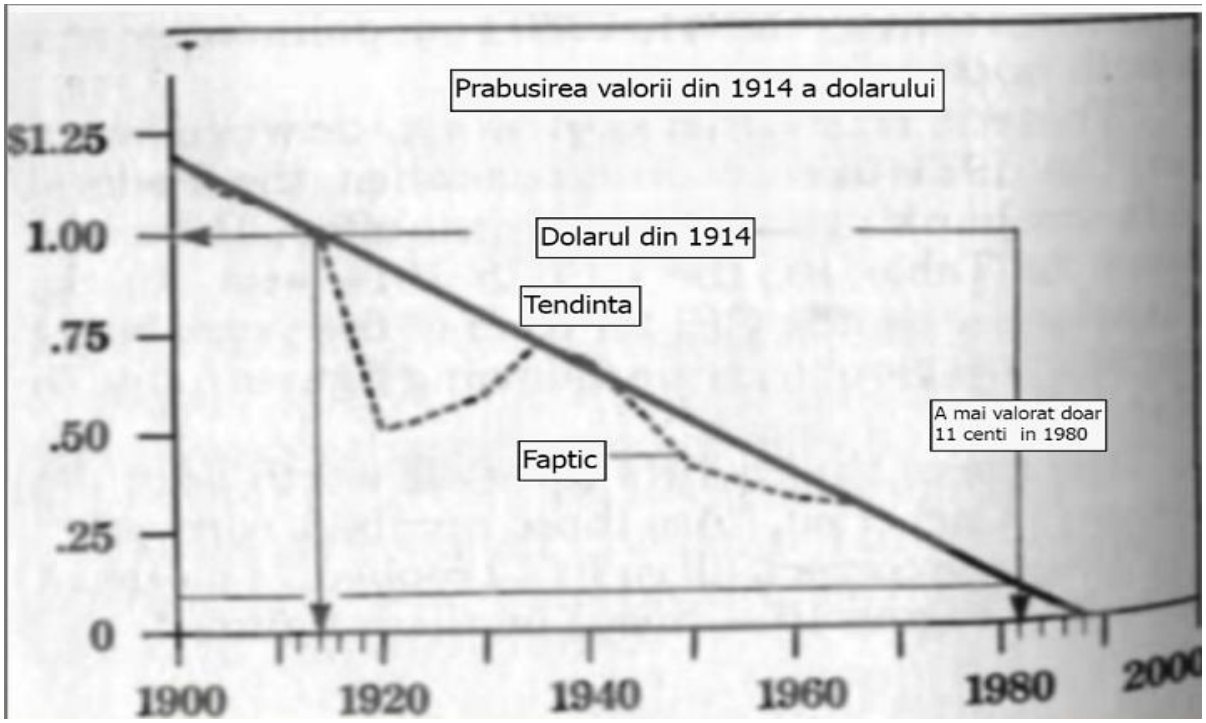

Apoi Ed a întrebat: „Am dreptate sa cred că noi putem folosi aceeași curbă pentru orice an de referință pur și simplu schimbând scara verticală?" „Da, este corect. Să încercăm un alt exemplu. Cât valora un dolar etalon al anului 1930 în anul 1979?" „Folosind Tabelul 11 și cu anul 1930 ca an de referință si sa-l împărțim la 2 spuse Ed. "Punen 1,00 USD în coloana anului 1930 și 0.46 centi împărțiti cu 2 este egal cu 0.23 centi în coloana anului 1979"

— Corect, am spus. „Acum încearcă să folosești tabelul 12. Acolo avem 0.60 centi în coloana din 1930.Pentru a-i converti într-un dolar trebuie să împărțim la 0.60 și avem 0.60/0.60 = 1.Pentru anul 1979 trebuie să împărțim din nou la 0.60, deci 0.14/0.60 = 0.23 care este 23c."

„Este pur și simplu incredibil", a oftat Carl. Valoarea dolarului continuă să scadă, să scadă mereu."

A recunoscut cineva vreodată aceasta problema ?

„De ce nu face Congresul ceva în privința acestei pierderi teribile a puterii de cumpărare?" întrebă Martha. „Congresul a încercat să rezolve problema inflației de ceva timp, am răspuns. „Faptul că toate eforturile lor au eșuat mă face să cred că congresmenii și de asemenea, președinții noștri nu am înțeles corect problema."

— Ei bine, nici eu până la aceste sesiuni, spuse Ed.„Și nu cu mult timp în urmă am devenit conștient de cauza problemei si eu", am adăugat. „Problema cu Congresul nostru este ca ei reprezintă în mod colectiv ignoranța noastră cu privire la sistemul monetar. Când noi, publicul larg, vom deveni mai bine informați, vom putea cere reforma."

„Cred că încep să înțeleg necazul"spuse Carl. „După cum văd eu, sunt mai multe lucruri care ne reduc puterea de cumpărare și cresc costul nostru de viață. Mai întâi avem Rezerva Federală care creaza bani ca datorie. Apoi avem băncile comerciale care folosesc aceste „rezerve" pentru a crea sim ai multe datorii.

Și rezultatul tuturor acestor datorii este creșterea costurile cu dobânzile care se adaugă la preturile bunurilor si serviciilor. Și adăugând la asta eu pot vedea ca atunci când ratele dobânzilor cresc, așa cum au facut-o recent povara datoriei devine mai rapid insuportabila. „Este un rezumat excelent", am spus.
„Dar ceea ce nu văd este cum să rezolv aceste probleme, spuse Carl. „Evident că avem nevoie de bani sa plătim dobânda, dar de unde să vină acesti bani?"
„Asta este ceea ce vom discuta în această seară. Rețineți că sistemul monetar este doar atât: un sistem.A fost inventat de oameni și cu siguranță deschis spre schimbare și îmbunătățire. „Să ne uităm încă o dată la Constituție ce spune despre bani."
Articolul 1, Secțiunea 8, Clauza 5:
Congresul va avea puterea...sa bata moneda(to coin engleza) și sa reglementează valoarea acestora... „Dicționarul ne spune că „a bate moneda" înseamnă „a face; a crea'".„Dar Fed creează bani, nu Congresul!" interveni Ed.„Asta este adevărat. În prezent,Sistemul Rezervelor Federale și-a asumat autoritatea de a crea bani. Fed îi împrumută în circulație ca o datorie purtatoare de dobanzi.Aceste datorii sunt matematic imposibil să fie rambursate.
„Am aflat că dobanzile sub forma de cămătărie sunt cauza fundamentala a inflatiei.Inflatia nu este cauzata de sindicate, comercianți, cheltuieli cu carduri de economii, oameni de afaceri, politicieni, birocrați sau bancheri.Cauza fundamentală a inflaţiei este sistemul monetar dominat de datorii.De ceea ce este nevoie urgent este o sursă de bani fără datorii." „De unde putem obține acești bani fără datorii și rapid?" întrebă Ed.
„Hai să vedem ce a avut de spus unul dintre cei mai mari gânditori din întreaga zonă a integrităţii monetare despre sursa legitimă de bani fără datorii."

Guvernul ar trebui sa creeze,sa emita si sa puna in circulatie toata masa monetara necesara pentru a satisface cheltuielile Guvernului si pentru puterea de cumparare a consumatorilor.Privilegiul de a crea si emite bani nu este doar prerogativa suprema a Guvernului ci este si cea mai importanta oportunitate creative a sa.Prin adoptarea acestor principii dorinta de mult simtita pentru un mediu uniform ar fi indeplinita.Contribuabilii ar fi scutiti de plati uriase de dobanzi.Finantarea tuturor afacerilor publice si conduita Trezoreriei vor deveni excluziv treburile administratiei.Banii vor inceta sa fie stapani si vor deveni servitorii umanitatii.

ABRAHAM LINCOLN

Lincoln! ,a exclamat Nancy.Intelegea aceste probleme financiare?Da a inteles,a fost unul dintre cei mai mari presedinti din toate timpurile din mai multe motive. Dar dupa ce am inceput sa studiez problema banilor admiratia mea pentru el a crescut si mai mult. Am descoperit ca nu numai ca a vazut ce e gresit in acest sistem dar a actionat pentru a indrepta lucrurile.Multi altii au inteles deasemenea

problema .Mai jos e inca unul.

Daca poporul american vreodata va permite bancilor private sa controleze moneda in primul rand prin inflatie si apoi prin deflatie bancile si corporatiile ii vor impresura si ii vor deposeda de toate proprietatile incat copiii lor se vor trezi fara adapost pe continentul pe care au trait inaintasii lor.Crearea si emiterea banilor ar trebui luata din mainile bancilor si redata Congresului si poporului carora de fapt le apartine Cred sincer ca puterea de a face bani in mainile institutiilor bancare e mai periculoasa pentru libertate decat armatele permanente.

THOMAS JEFFERSON

Benjamin Franklin,Andrew Jackson,Daniel Webster,Thomas Edison,Charles Lindberg- acesti oameni si multi altii de-a lungul istoriei au inteles scris despre importanta investirii cu autoritatea monetare a guvernului suveran.Dar cel face pe Lincoln sa iasa in evidenta fata de restul este faptul ca a pus in aplicare crearea de bani fara datorii de catre guvernul suveran.

Dolarii Greenback

„În 1861, președintele Lincoln și secretarul său al Trezoreriei au solicitat băncilor din New York împrumuturi pentru a plăti efortul de război al Nordului.Li s-a spus că rata dobânzii la împrumuturile de război ar fi de 24% pana la 36%.Lincoln a fost îngrozit și a plecat foarte tulburat. „În cele din urmă, președintele Lincoln a fost sfătuit să faca Congresul să adopte o lege care să autorizeze tipărirea de monedă legală completă bancnote de trezorerie pentru a plăti eforul de război. Lincoln a recunoscut marile beneficii ale ecestei emisiuni monetare. La un moment dat a scris: „... I-am dat poporului acestei Republici cea mai mare binecuvântare pe care a avut-o vreodată - banii lor de hârtie pentru a-și plăti propriile datorii ...”

Biletele Trezoreriei au fost tipărite cu cerneală verde pe spate și pentru asta oamenii i-au denumit „greenbacks- spate verzi”. „Aproximativ 400 de milioane de dolari din acești bani au fost cheltuiti în circulație pentru a plăti soldaților Uniunii salariile și a cumpără provizii de război. Cam in acelasi timp 49.338.902 USD din, așa-numitii shinplastures-pansamentele tibiei popular(era bancnote de hârtie de valoare mică, de obicei 25 de centi,50 sub un dolar) au fost, de asemenea, cheltuiti în circulație.Emisiunea totală a fost de 449.338.902 USD. Această sumă a fost propunerea legala pentru toate datoriile, publice si private. Din moment ce greenbacks au fost cheltuiți direct de guvernul S.U.A. nu au fost supuși niciunei dobanzi sau datorie.

Figura 17: Un greenback datat 1 august 1862

„Ce s-a întâmplat cu toți acei Greenback?" întrebă Martha.
„A existat o oprire bruscă a problemei în 1863. Congresul a revocat Legea Greenback în acel an și a promulgat în locul său Legea privind Banca Națională. Băncile naționale au fost deținute privat iar bancnotele naționale pe care le-au emis erau purtatoare dedobânzi.Actul a prevăzut, de asemenea, că Greenbacks ar trebui scosi din circulație de îndată ce acestia reveneau la Trezorerie odata cu plata impozitelor.Retragerea greenbacks a început în 1866 şi a continuat câțiva ani. Aceea a fost critica perioada de reconstrucție pentru națiune, când oferta de bani fara datorii ar fi trebuit mărită nu scăzuta. Billetele verzi, nefiind o sursă de profit pentru bănci, erau un obiect special al acestui atac. Băncile erau hotărâte să obțină proprii bani-datorii înapoi în circulație și au reusit. Au fost schimbări în legile bancare și a banilor în următorii 50 de ani.„Apoi, în 1913, Legea Rezervelor Federale a înlocuit Legea bancară națională care a înlocuit anterior Legea Greenback-ului. „Există un loc în lume despre care știm ca are bani fără datorii în circulație astăzi", am continuat. „Unde e asta?" Ed a întrebat repede: „Mi-ar plăcea sa emigrez cât mai curând!"

Banii fără datorii din Guernsey
Este o dependență a coroanei britanice formată din câteva Insule ale Canalului. Este situată în largul coastelor Normandiei, iar în timpul verii este o destinație agreată de turiști atât francezi cât și englezi. Apărarea și relațiile internaționale sunt

asigurate de Regatul Unit dar Guernsey nu face parte din acesta și nici din Uniunea Europeană.
— Ei bine, vei avea câteva călătorii de făcut, Ed. Insulele Canalului sunt situate la la aproximativ 150 de km de Anglia și la vreo 75 de km de Franta. Insulele fac parte din Marea Britanie dar de-a lungul secolelor si-au menţinut independenţa lor în mai multe moduri, unul dintre ele este dreptul administrației locale de a crea și cheltui proprii bani în circulație. „Pe una dintre aceste insule, Guernsey, istoria emiterii de bancnote ilustrează cum este posibil ca bani emisi fara datorii sa transforme o comunitate din conditii de sărăcie la prosperitate într-o relativa scurtă perioadă de timp. „Când soția mea, Marian, și cu mine eram ultima dată în Marea Britanie, am făcut o călătorie specială în Guernsey, care acum este în primul rând o stațiune de vacanță și, în mod ironic, un centru bancar. Există de asemenea acrii și acrii de sere care sunt obișnuite să cultive roșii și flori."
„Ce zici de vacile Guernsey?" a întrebat Ed râzand . „Unchiul meu a avut o cireada din Guernsey.Niciodată nu am știut că strămoșii lor trăiau pe o insulă din Canalul Mânecii și că probabil au mâncat fân cumpărat cu bani fără datorii!"
„Da, încă mai sunt o mulțime de vaci Guernsey pe insula.De fapt, problema distribuirii produselor fermelor prin piața locală din portul St. Peter , principalul oraș de pe insulă, a condus la unul dintre primele bancnote făcute de administrația locală.
„În 1815, nu la mult timp după închiderea Războaielor Napoleonice, insula Guernsey era într-o stare deplorabila. Drumurile erau cu gropi adanci, noroioase nu erau trăsuri și era aproape imposibil pentru un vizitator chiar să închirieze un cal.
„Așa cum a descris-o o consemnare locală:"... călătorul părăsea insula în grabă și sub cele mai nefavorabile impresii. „Și zidurile portului aveau nevoie de reparații. Dar din nefericire și finanțele locale erau în dezordine. Guvernul avea o datorie mare care aducea o dobândă anuală aproape egală cu bani colectati din impozite și taxe. „Insularii au fost reticenți să meargă mai departe cu datoria către băncile locale în vederea realizării lucrărilor rutiere necesare și tocmai în acest moment unii dintre liderii lor au venit cu revoluționara ideea de a-și emite propriile bancnote, fără datorii, pentru a plăti îmbunătățirile atât de necesare.
„Prima bancnota a avut o valoare relativ mica și aceste bancnote au fost folosite de oameni să-și plătească impozitele. Această bancnotă a fost un mare succes,si a făcut posibilă îmbunătățirea drumurilor să fie făcută fără a crește datoria guvernului insulei.
„Piața a fost o problemă serioasă și când s-a pus problema construirii unei pieţe închise în 1819, s-a decis să se plătească pentru acest proiect printr-o emisiune fără datorii.Marian și cu mine am copiat această explicație de pe o placă din interiorul pieței care, de altfel, este încă în picioare și este în uz zilnic:
„În 1820, statele au convenit să construiască o piață acoperita pentru 5.500 de lire sterline. Deoarece aveau 1.000 de lire sterline în mână, 4.500 lire sterline a cate o lira sterlina au fost emise în garanția unui mic impozit pe băuturile spirtoase. Munca a fost întreprinsa și piața finalizată și deschisa în 1822. „Fiecareia dintre cele 36 de magazine i s-a încasat 5 lire sterline în chirie. De indata ce au fost primite cele 180 de lire sterline în fiecare an, au fost arse dar oricum i-ar fi luat

Statului mult timp sa distruga asa cei 4500 de lire asa ca au contribuit in contul datoriei pietei cu 300 de lire pe an din impozitul pe vinul importat. 30 de lire sterline din acestea au fost rezervate pentru efectuarea de reparații și 270 de lire sterline s-au dus către stingerea mai multor bancnote de hârtie. „Dupa 10 ani nici una dintre biletele eliberate pentru a plăti imobilul nu au ramas in circulatie, nu se plătise dobândă și acolo a ramas un venit constant de 180 de lire sterline.” „De fapt, am stat în interiorul acestei frumoase piate din granit.Nu m-am putut abține să nu mă minunez de înțelepciunea oamenilor care au văzut că vecinii lor s-ar putea bucura de un serviciu public necesar fără sa trebuiasca să suporte povara unor dobânzi mari de-a lungul multor ani. „Insula își produce în continuare propriile bilete și oamenii continuă să se bucure de beneficii.

Figura 18: O bancnotă de o liră din Guernsey.

Marea Britanie însăși a avut sisteme de bani fără datorii în diferite momente ale istoriei sale. Pentru 700 ani de la 1100 până la începutul anilor 1800 — a avut o emisiune de bani fără datorii, tally stick money(o bucată de lemn avand crestături pentru elementele unui cont ,targ,și apoi împărțită în jumătăți, fiecare parte păstrând câte una..) Și și-a finanțat cheltuielile pentru Primul Război Mondial cu o emisiune fără datorii. Aceste bancnote au fost numite „Bradbury’s” după secretarul de Trezorerie,John Bradbury, a cărui semnătură era pe fiecare bilet.

Satisfacerea nevoii de bani a oamenilor

„Nevoia urgentă în Statele Unite de astăzi este o emisiune monetara fără datorii. Acest lucru este posibil! Legea Rezervelor Federale a lăsat puterea guvernului de a crea banii intactă.” „Dar Congresul trebuie să acționeze, nu-i așa?” a întrebat Carl. „Va fi nevoie să faci ceva mai întâi pentru a-i face pe oameni sa înțeleaga ce este în neregulă și apoi congresmenii să înțeleagă și să facă ceva.”

— Este adevărat, am spus. „Educându-ne pe noi înșine, pe prietenii și congresmenii noștri despre banii fără datorii este primul pas în rezolvarea

problemei.” „Sincer, nu văd că ar fi foarte dificil să înființezi un sistem monetar fără datorii condus de Trezoreria, spuse Nancy. „Mă tot gândesc la asemănarea dintre sistemul monetar și cel al sistemului postal. Poșta emite și anulează timbre.Asta pare a fi la fel ca o monedă autoritatea emitând și stingând bani.Cu siguranță Trezoreria poate sa emita sume de bani egale cu nevoile contribuabililor. Desigur, s -ar putea! ” spuse Martha. "Este cumva inflația la oficiul poștal, urmată de deflație? Nu! Furnizarea de timbre este guvernată de ceea ce oamenii au nevoie, nu de ceea ce cred unii „experți” ca e bine pentru ei. Vă puteți imagina consiliul de conducere al Postei Americane facand în secret o sedinta pentru a decide de câte timbre are nevoie țara în fiecare săptămână?
„Dacă putem primi atatea timbre de cate avem nevoie , ar trebui să putem organiza sistemul monetar să răspundă nevoilor oamenilor la fel. ”"Ai dreptate, Martha", a spus Nancy. „Trezoreria ar putea conduce sistemul monetar ca oferta masei monetare sa îndeplinească automat nevoile oamenilor. Atunci nu am avea bani scosi din circulație tocmai când avem nevoie de ei cel mai mult. Vă puteți imagina oficiul poștal refuzând sa emita timbre de Crăciunul când cererea este cea mai mare? Dacă oficiul poștal poate furniza timbre raportat cererii, cu siguranță că trezoreria poate satisface nevoia oamenilor de bani! ” „Nancy face ca totul să sune atât de ușor”, a remarcat Carl. „Crezi că ar putea fi atât de simplu?”
„Ei bine, mecanismul de distribuire al banilor ar putea funcționa la fel cum a descris Nancy. Trezoreria ar fi singurul creator de bani. Făcând Trezoreria autoritatea monetara în țara nu ar elimina băncile,ci pur și simplu ar face inutila să practicarea expansiunii monetare pe baza creditelor cu rezerve fractionare.
Nu ar fi avut nevoie sa creeze bani bazati pe împrumuturi din rezervele deponenților . Când mai mulți bani ar fi solicitati de bănci, băncile ar avea acces g la Trezorerie pentru a împrumuta banii necesari cerințelor clientilor.Mecanisme de de operare de acest fel există deja în Sistemul Rezervelor Federale.„Un sistem monetar echilibrat corespunzător nu esueaza prin împrumuturi sau datorii. Dar o face prin cerințele imposibile de restituit al acestor bani-datorii. Prin aceasta vreau să spun că este furnizat un canal prin care banii să curgă în economie care poate fi folosit de către oamenii pentru a -și plăti dobanda datoriilor. Acești bani sunt bani fără datorii și când sunt stinsi nu provoacă o micsorare critică a masei monetare care să ducă la inflație. „Chiar și sistemul monetar actual ar putea fi echilibrat chiar acum.Bancile apartinand Fed sa cheltuie in circulatie la fel de mult ca si dobanzile pe care le percep .Acesti bani ar fi bani fara datorii pe care nu i-ar crea din nimic eliberand cecuri bazate pe fonduri care nu exista.„Da, dar este corect?” A întrebat Ed.Bancile si-ar folosi autoritatea monetară pentru a cumpăra orice doresc necontand daca asta ar fi necesar comunitatii locale sau nu! ”
„Adevarat”, i-am raspuns. „Singurul mod in care astfel de cheltuieli ar putea fi juste și corecte ar fi daca băncile Rezervei Federale federală ar cheltui banii in beneficiul oamenilor. Asta s-ar intampla , dacă reprezentanții alesi de popor si-ar trimite facturile pentru proiectele si serviciile publice aprobate de votanti sa fie platite de aceste banci . Acest tip de aranjament nu este foarte satisfăcător. Există o modalitate mai bună.„Soluția este simplă. A fost încercat și a finctionat. Evident, ceea ce este necesar este o sursă de bani fara datorii care sa

intre în economie pentru a înlocui banii care ies din circulatie prin plăți de dobândă catre bancile comerciale.„Singura sursa legala de bani fara datorii ar fi Trezoreria Nationala. Din fericire, Constituția ne garantează dreptul la bani fără inflație, fără deflație si liberi de datorii. După cum a dovedit Lincoln, este perfect legitim ca guvernul să plătească pentru apărarea comună cu bani fără datorii. Sistemul poștal este la fel legitim ca intretinerea lui sa se faca din bani fara datorii; Sistemul federal de autostrăzi este altul; Sistemul Parcului Național este altul. ”
„Dar cum am putea sa oprim guvernul sa faca deficit bugetar ceea ce se intampla chiar acum? ” a întrebat Ed.„Nu acuzați guvernul de cheltuieli. Acuzati-l ca se imprumuta prea mult . Fiecare bănuț pe care guvernul il cheltuie depășind încasările sale fiscale trebuie imprumutat cu dobanda.Stim ca sistemul actual cere ca guvernul sa faca tot mai multe împrumuturi de la agentia pe care a creat-o în 1913, -Sistemul Rezervelor Federale. Când va veni în sfârșit momentul în care guvernul își va exercita datoria suverană de a crea bani fara datorii, va îndeplini această datorie bazandu-se pe șase reguli principale.

Cele șase reguli ale legii monetare într-o societate liberă

1. Trezoreria națională sa fie singura sursă creativă de bani și credit monetar în economie.
2. Trezoreria națională oferă fără datorii credit public pentru a plăti toate cele necesare, realizabile și cheltuielile autorizate în mod corespunzător ale guvernului național.
3. Trezoreria națională asigură serviciile financiare nevoilor sectorului privat cu împrumuturi de sume minime adecvate pentru bănci.
4. Trezoreria națională va acorda împrumuturi direct entităților private, în cazuri speciale în care sunt substanțiale împrumuturi sunt necesare pentru proiecte sau servicii de vitale interesului public.
5. Trezoreria națională va face împrumuturi fără dobândă directe trezoreriilor publice de stat și locale pentru serviciile și proiectele publice autorizate de alegători și pentru ajutor în caz de dezastre.
6. Veniturile guvernamentale și cheltuielile guvernamentale vor fi menținute în echilibru.

„Aceste reguli sună grozav pentru mine”, a exclamat Ed. „Dar cum facem ca Congresul să le adopte? John, ai putea sa ne explici puțin mai multe despre cum functioneaza acestea?" „Da, o voi face”, am răspuns.„Puteți vedea din aceste șase reguli de bază că controlul guvernului asupra emiterii de moneda nu elimina afacerile private sau sistemul privat bancar. Este atât de evident că controlul guvernului asupra Oficiului Poștal nu a distrus întreprinderea privată.
În același mod, controlul adecvat asupra dreptului suveran și responsabilitatea de a crea bani promovează întreprindere privată. Să ne uităm la fiecare regulă în parte pentru a vedea cum funcționează în moduri practice pentru beneficiul economiei.”

Regula numărul 1

Trezoreria națională va fi singura și sursa creatoare de bani si credit în economie.
„Această regulă stabilește baza pentru Guvernul federal să-și reia statutul constituțional prerogativa de a crea bani și de a „reglementa valoarea acestora. Această regulă returnează autoritatea crearii banilor guvernului suveran.

Odată ce Trezoreria SUA este înființată drept izvor pentru toți banii, nu va mai fi necesar ca sistemul bancar sa creeze bani. Prin urmare, aceasta regula face expansiunea depozitelor de rezerve fracționale sa fie inutile.
„Banii vor fi creați de Trezoreria SUA ca împrumuturi și cheltuieli fără datorii sub formă de credit din carnet de cecuri, fie numerar.
„Valoarea banilor creați de Trezorerie fi menţinuta la un nivel constant prin intermediul aplicarii legilor matematice încorporate sistem monetar public care se autocorecteaza.
Regula numărul 2
Trezoreria națională oferă fără datorii credit public pentru a plăti toate cele necesare, realizabile și cheltuielile autorizate în mod corespunzător ale guvernului naţional.
„Această regulă subliniază modul în care banii fara datorii vor curge de la Trezorerie spre public prin cheltuielile serviciilor publice necesare in economie. Nu face ca aceste servicii să fie cadouri gratuite publicului pentru că fiecare dolar creat astfel și cheltuit in circulația trebuie eliminat la timp din circulatie.
„Cheltuielile publice fără datorii trebuie făcute numai pentru servicii necesare, realizabile și autorizate. Acestea sunt trei cuvinte importante. De exemplu, proiectele inutile,imposibile sau neautorizate nu primesc bani publici.
„Aceste criterii simple ar fi liniile directoare pentru Congres în munca sa de a elimina cheltuielile de risipita și utilizarea greșită a fondurilor publice.”
Regula numărul 3
Trezoreria națională asigură serviciile financiare nevoilor sectorului privat cu împrumuturi de sume minime adecvate pentru bănci.„Cu autoritatea monetară supremă returnata Trezoreria Statelor Unite, băncile nu ar mai fi creeze și sa stinga bani.Ele vor continua să primeasca economiile clientilor, dar activitatea lor de creditare ar fi doar pe baza acestor economii (și a altor câștiguri) nu pe pe baza expansiunii depozitelor.Vor continua sa ofere toată gama actuală de servicii.
„Activitățile de creditare ale băncilor se vor baza pe economiile clienților lor, veniturile din investiții, taxe de servicii, etc. Băncile nu vor crea bani. „Deoarece băncile nu ar mai practica expansiunea depozitelor bazata pe rezerve fractionare, vor avea nevoie de a sursă suplimentară de fonduri în vederea finanțării dezvoltarii economice și asigurarea unei economii în expansiune. În perioadele economice de crestere, depozitele imprumutabile pot ajunge la o cerere minima.„În cazul în care o bancă sau un grup de bănci sunt incapabil să strângă fonduri suficiente pentru a oferi un împrumut mai mare, vor avea acces facil la fereastra de imprumut a Trezorerie (la fel cum băncile au acum acces la fereastra de reduceri a Rezervei Federale).Băncile (individual sau colectiv) ar putea astfel să se împrumute la rata actuală a Trezoreriei și mai apoi să împrumute banii către clienți. „Orice rata de dobanda ar utiliza băncile in concurență cu rata de creditarea a Trezoreriei aceasta va constitui venitul lor care va fi folosit pentru a plăti pentru costurile lor de intretinere și a le oferi un profit.
„Folosind fereastra de împrumut al Trezoreriei, băncile vor putea finanţa nevoile tot mai mari alesectorul privat. Prosperitatea în economie se va reflecta imediat printr-o stare înfloritoare și de prosperitate a sectorului bancar.

Nu ar fi aceasta o concurenta sănătoasă pentru bănci?" întrebă Carl. Da, într-adevăr ar fi, i-am răspuns. „Acum să ne uităm la Regula numărul 4."

Regula numărul 4

Trezoreria națională va acorda împrumuturi direct entităților private, în cazuri speciale în care sunt substanțiale împrumuturi sunt necesare pentru proiecte sau servicii de vitale interesului public.„Această regulă clarifică și mai mult relația între Trezorerie şi sectorul privat.„Deși masa monetară va fi guvernată automat să crească odată cu nevoile tot mai mari ale economiei, așa cum se subliniază în Regula numărul 3, pot apărea unele cazuri în care băncile nu pot finanţa anumite proiecte mari.Deci trebuie să furnizăm sectorului nebancar un canal direct către Trezorerie. Regula numărul 4 oferă acest canal.

„Împrumutul direct de la Trezorerie de către non-bănci, entități private precum Chrysler sau Lockheed ar apărea atunci când cererea de împrumut depășește a economiile comune ale băncii (sau ale grupului de bănci).

„În plus, împrumutul direct de la Trezorerie trebuie să fie realizat numai pentru proiecte sau servicii de interes vital pentru bunăstarea generală a oamenilor."

Regula numărul 5

Trezoreria națională va face împrumuturi fără dobândă directe trezoreriilor publice de stat și locale pentru serviciile și proiectele publice autorizate de alegători și pentru ajutor în caz de dezastre.

„Administrațiile de stat și locale ar trebui să aibă acces la bani fără dobândă, în special pentru proiecte de capital cum ar fi instalarea unui sistem de apă sau repararea podurilor sau întreținerea autostrăzilor.

„Această regulă conturează relația benefică care trebuie să existe între Trezoreria Federală și Guvernele de stat și locale. Contribuabilii nu ar trebui impovarati cu datorii imposibil de platit cauzate de împrumuturi de la băncile comerciale pentru proiecte ale serviciilor publice locale.Serviciile publice și proiectele trebuie plătite prin finanțare fără dobândă.

„În conformitate cu această regulă, proiectele și costurile ar necesita aprobarea alegătorului. Banii pentru a plăti proiectele, serviciile și ajutoarele în caz de dezastre, ar fi împrumutate la 0%-dobândă de la Trezoreria Federală. Statul și impozitele locale ar fi aprobate și percepute pentru a plăti împrumuturile fără dobândă și banii ar fi stinsi pe măsură ce sunt rambursati la Trezorerie.

„Dacă o comunitate ar decide ca e necesat să construiască o statie de pompieri, de exemplu, finantarea cu dobândă 0%. asigură contribuabilii că vor platipentru această facilitate o singură dată la un cost convenit de, să zicem, 250.000 USD. În baza actualei finanțări bancare-datorie contribuabilii ar putea plăti pentru noua stație de trei ori: 250.000 USD pentru clădirea reală și 500.000 USD pentru dobânzile compuse! „Regula numărul 5 elimină această povară excesivă asupra contribuabililor locali."

„Oh, astea sunt vești bune!" a exclamat Martha. „Ar fi grozav să vedem taxele noastre locale reduse în loc sa creasca. Acum sunt curios cum vei explica Regula numărul 6."

Regula numărul 6

Veniturile guvernamentale și cheltuielile guvernamentale vor fi menținute in

echilibru.
„Într-un sistem monetar proiectat corespunzător, echilibrarea bugetului național este redusa la o chestiune simplă de aritmetică.Bani fără datorii pentru cheltuielile guvernamentale ies din Trezorerie şi intra in economie. Acești bani fără datorii sunt în cele din urmă intorsi Trezoreriei si stinsi prin următoarele trei canale:
1.Platile de principal și dobândă făcute de bănci către Trezorerie pentru banii împrumutati a-i oferi credite clientilor;
2.Platile de principal și dobândă facute catre Trezorerie de către debitorii nebancari;
3. Impozitele federale.
„Suma de bani returnată către Trezoreria pentru stingere va fi menținută în echilibru cu cheltuieli guvernamentale fără datorii prin ajustarea ratei dobânzii practicată de Trezorerie asupra acestor împrumuturi către bănci și alți debitori direcți. Rata de creditare a trezoreriei va fi matematic reglementata de lege pentru a menţine acest echilibru. Dobânda maximă pentru creditele acordate de Trezoreriei naționale ar fi stabilita prin lege la un nivel care nu ar fi descuraja intreprinderile private. „Dacă devine necesar, impozitele (altele decât impozitul pe venit care nu ar trebui să fie necesar) ar fi percepute pentru a limita rata dobanzii Trezoreriei.
„De exemplu, dacă cheltuielile guvernamentale esențiale ar creste substanțial (in cazul unei urgente naționale) excesul de cheltuieli ar fi stins prin creșterea taxelor federale.
„Pentru că societatea are o nevoie perpetuă pentru servicii publice de bază, crearea de bani fără datorii și stingerea lor ar fi un proces continuu. Dobânda încasată de Trezorerie la împrumuturile sale si taxele sunt dispozitivele de control folosite pentru a păstra cheltuielile si stingerea(indepartare de masa monetara din circulatie pentru a nu crea devalorizarea valutei) in echilibru, deci echilibrarea bugetului național și stabilizarea valoarea dolarului.” Masa monetară crește sau scade dacă împrumuturile stinse sunt sau nu înlocuite cu noi împrumuturi.
Concluzie
„Ultima parte începe să aibă sens pentru mine!” exclamă Ed. „Dar cum instalăm un sistem pe baza acestor reguli? Va fi nevoie de o lege a Congresului, nu-i asa?”
„Da, va fi”, am răspuns, „și la următoarea noastră întâlnire eu
va voi prezenta un plan pentru a obține un sistem adoptat cu bani sănătoși
în legile pământului nostru și al fundamentului de liberă întreprindere.Am o diagramă utilă care ilustrează modul în care acest sistem functioneaza.
„Hai să ne revedem aici peste o săptămână. Sunt sigur că după acea întâlnire vei ști exact ce trebuie să faceți pentru a ajuta la stabilirea unui program rezistent la inflație in sistemul monetar din America.”

CAPITOLUL PATRU

A patra seară
Cum se implementează soluția

A patra noastră întâlnire sosise și Ed a deschis brusc conversația aproape in momentul în care a intrat pe uşă.

„În prima noapte în care ne-am întâlnit m-am dus acasă și nu am putut dormi nici o clipă. Nu am dormit prea bine nici dupa a doua seară a noastră. Dar după sesiunea de săptămâna am încetat să mă mai simt atât de speriat. Știi de ce? Pentru prima dată de când am început să mă gândesc la inflație — cum îmi afectează familia, prietenii, locul în care locuiesc, compania pentru care lucrez — brusc m-am simțit plin de speranță.

„De speranță?" a exclamat Carl. „Tara esueaza total si tu te simți plin de speranță? Trebuie să fii nebun! Nu am putut dormi în fiecare noapte din ultimele trei săptămâni îngrijorându-ma despre cum ar trebui să iesim din mizeria în care ne aflăm. Aș vrea să vă cunosc leacul pentru insomnia Rezervei Federale!"

„Incerc să va explic," continuă Ed. „Din ce inteleg din ziare,de la radio si televizor este că experții nu se pot pune de acord cu privire la ce cauzează inflația. Unele teorii sunt la modă pentru un timp și apoi, brusc dispar inlocuite de altele noi. Cred că este aceasta confuzie și incertitudine care face pe toată lumea să se simtă atât de nesigură, atât de speriată și atât de nebună.

„Totul pare a fi complet opusul a ceva stiintific cum ar fi aselenizarea de exemplu. Când NASA a vrut să trimita astronauții pe lună au angajat oameni de știință și ingineri care au elaborat detaliile și au construit mașini, toate conform legilor fizicii si matematicii. „Calculele lor au fost făcute conform științei, a continuat Ed, „deci oamenii nu au fost niciodată neliniştiti,speriati sau nebuni gândindu-se că acestea legi ar putea să nu funcționeze corect. Singura preocupare era dacă oamenii de știință și inginerii au înțeles legile în mod corespunzător și apoi cât de bine le-au aplicat. „Proiectul aselenizarii a fost incredibil pentru că am văzut ca navetele spațiale au aterizat exact așa cum au calculat oamenii de știință.Ei nu au ghicit sau teoretizat sau spus că nu isi puteau dea seama de ce lucrurile s-au întâmplat așa. Au confirmat că legile științifice sunt adevărate ducand echipajul pe lună.Aceasta a fost dovada că legile fizicii și matematicii pe care oamenii de știință le-au folosit sunt reale.

„Acum, ce am scos din graficele lui John și din discuțiile pe care le-am avut, este că și banii se conformează legilor matematicii. Aceste legi sunt adevaruri de bază și pot fi înțelese de toată lumea. „Sistemul nostru monetar actual este prost conceput și ignoră legea matematică într-un mod care provoacă sărăcia şi colapsul economic.Când încearcăm să reglam acest sistem prost proiectat,cu adevărat încercem să schimbam legile aritmeticii!

„Încep să văd că nu suntem obligați sa ignoram și sa lasăm acest sistem absurd să isi continue cursul distructiv. Putem proiecta un sistem care utilizează legile matematicii in beneficiul tuturor. „Ceea ce mă face să mă simt plin de speranță în privința problemei banilor este că acum înțeleg destul despre sistemul monetar și cauza inflației pentru a vedea că un alt colaps poate fi prevenit.In seara asta John ne va spune cum va putea fi prevenit? „Sunt de acord că este o consolare să înțelegeti problema și să știți că există o soluție",spuse Martha.„Dar mi se pare grozavă această descoperire. Pentru secole oamenii au suferit şi au murit din cauza inflației și depresiunii economice. Acum știm care sunt cauzele aceastei suferințe. Dar cel mai important, știm asta o astfel de suferință nu trebuie sa se mai repete vreodată."

„Într-un fel”, se alătură Carl, „presupun că are sens că cauza inflatiei a fost descoperită cauza prin analiză științifică. La urma urmei, oamenii de știință și economistii sunt învățați să privească in detaliu și sa descopere cauze ascunse. Acesta este exact pe ceea ce noi este necesar să ne concentram in a descoperi cauzei inflației. Multi economiștii recunosc că nu își pot da seama ce provoacă inflație. Mie mi se pare ridicol. Dacă noi putem merge pe Lună, cu siguranță putem ști ce e in neregula cu banii nostri! Găsirea rădăcinii inflația trebuia să fie pur și simplu o descoperire științifică.” „Sunt de acord că descoperirea cauzei inflației trebuia să fie științifica, a continuat Nancy, dar pentru mine ravagiile cauzate de regulile matematice aplicate greșit sunt o problemă morală, nu doar o problemă științifică interesantă.„Uitati-vă în jur la propriile noastre familii și in vecinătate. Câți dintre noi avem părinți cu venituri fixe care intampină dificultăti in a o scoate la capăt? Uitati-vă la ratele criminalității din orașele noastre și chiar de aici, unde trăim. Uitati-vă la creşterea uriașa a furturilor de masini. Uitati-vă la tinerii nostrii— mulţi dintre ei pur și simplu nu au speranța de a obține o educație pentru că ei sau părinții lor nu pot plăti pentru asta. Uitati-vă la modul în care ne cresc impozitele. Uitati-vă la starea jalnică a pieței imobiliare cu prețurile caselor în creștere și atât de mulți oameni care nu pot deține o casă. Uitati-vă la câte mame merg la muncă pentru că familia lor nu poate trăi cu un singur venit. Uitati-vă la rata divorțurilor. Majoritatea consilierilor matrimoniali recunosc că problemele legate de bani sunt la baza multor divorțuri. Uitati-vă la minunatele noastre instituții - arta noastră muzeele și orchestrele, bibliotecile și școlile noastre — toate acestea trebuie să-și reducă activitățile, nu din cauza lipsei de interes pentru ei din partea localnicilor comunităților, ci din cauza necazurilor financiare serioase. Toate acestea se întâmplă pentru că banii noștri isi pierd puterea de cumpărare. Capacitatea noastră de a cumpăra ceea ce avem nevoie și pentru a ne sprijini activitățile esentiale ne sunt furat de un sistem monetar stupid, printre alte nebunii! „Și uitati-vă la bisericile noastre. Ele ar trebui sa ofere conducere spirituală în comunitățile noastre, dar sunt derutate și tulburate de această problemă ca toti ceilalti? „Toate acestea nu sunt doar o problema matematică interesantă. Sunt și probleme morale implicate.” „Da, Nancy”, am spus, „și toate au de-a face cu cel care are dreptul de a crea bani: institutiile private pentru profitul lor sau poporul pentru propria lui bunăstare. Știu că unii ar putea spune că sună a comunism dar confiscarea bunăstării reale a oamenilor, care este sigură într-un sistem monetar de cămătarie, pur și simplu nu poate fi descrisă drept „întreprindere liberă”. Înțelegerea noastră taie prin deghizarea care acoperă prezentul sistem și scoate clar în lumină problemele morale.

Care sunt problemele morale?

„Când ne gândim la problemele morale implicate, noi trebuie să ne punem două întrebări simple.

Întrebare: Când se creează bani,cui ar trebui să aparțină?

Răspuns: Guvernului Suveran sub al cărui autoritatea este creată.

Întrebare: Cine este autoritatea suverană în Statele Unite ale Americii?

Răspuns: Poporul american.

„Acestea sunt întrebări și răspunsuri vitale”am continuat. „În antichitate monarhul unei țări era suveranul și a fost însărcinat cu responsabilitatea de a oferi un mediu stabil de schimb pentru el sau subiecții sai. În America nu avem monarh. Poporul este suveran și, urmând această linie de raţionament, ar trebui să tragem concluzia că banii americani ar trebui să aparțină poporului american ca întreg atunci când sunt creati de autoritate suverană. Cu toate acestea, când Congresul a permis privatei entitati Sistemul Rezervei Federale să preia autoritatea crearii banilor, Congresul a renunțat astfel la propria autoritate constituțională asupra sistemului monetar al țării.
„Majoritatea banilor noștri sunt creați de cele 12 bănci regionale private ale Rezervei Federale și de băncile comerciale. Singurii bani creați de guvern în folosul poporului sunt monedele care sunt fabricatE de către Biroul Monetăriei SUA. Aproximativ 3% din masa monetară este în monede. Banii creați de bănci aparțin băncilor și nu oamenilor în ansamblu. „Autostrăzile naționale sunt construite prin autoritatea Congresului și aparțin poporului. Acelaşi principiu al guvernului suveran din sistemul de autostrăzi ar trebui să se aplice și banilor Dar în cadrul actualului sistem monetar de cămătărie, bani creați de Rezerva Federală privată pentru bancile comerciale functioneaza ca si capital liber de lucru pentru aceste bănci. Aceasta este problema morală implicata.
„Într-un sistem monetar proiectat corespunzător, bani ar fi creati ca o utilitate publica si disponibili pentru a servi nevoile oamenilor și tuturor celorlalte sectoare ale economiei. Regula aprovizionării cu masa monetara și cererea ar fi supremă într-un astfel de sistem. „Banii nu ar trebui să fie creați niciodată de instituții private. Crearea privată de bani pentru câștig personal sau corporativ, subminează funcțiile corespunzătoare ale banilor într-o societate liberă și subminează libertatea în sine”. „Ce vrei să spui prin „funcțiile banilor”?” întrebă Nancy.

Funcțiile banilor în societatea liberă.

„Substanța unei economii sănătoase stă în primul rând in toate **resursele** sale – atât naturale, cât și umane. Acestea constau din materii prime, plus cunoștințe, abilitățile și echipamentele necesare pentru a converti materiale în produse utile și distribuirea lor.”„Dar acele lucruri în sine nu au nimic de-a face
face cu banii, îl întrerupse Carl. „Talentele noastre şi materiile noastre prime sunt ale noastre.” "Adevărat." i-am răspuns. „Banii nu pot crea talent sau pune minereu de fier într-un munte. Dar fără bani, folosind talentele noastre umane și procesând brut materialele devin dependente de o stânjenitoare metoda primitivă de schimb.
„Iată cele trei funcții esențiale ale banilor:
1. Pentru a activa producția.
„Banii au o calitate unică care oferă modalități pentru ca oamenii să-și folosească talentele, să facă descoperiri și sa dezvolte noi invenții. Bani fac roțile producției să se rotească.”
2. Pentru a simplifica schimbul de bunuri și servicii.

3. Pentru a furniza o unitate standard pentru măsurarea valorii bunurilor și serviciilor și pentru stocarea economiilor.
„Este incredibil că chiar și în vremurile moderne noi nu am putut implementa această a treia funcție a banilor. Evident, pentru ca banii să servească un standard de măsurare stabil, inflație, deflația și depresiunile economice trebuie oprite permanent."

Cei face pe bani cu adevarat bani?
„Am o întrebare cu adevărat prostească", a început Martha introspectiv. „Probabil ar fi trebuit să te întreb in prima seară cand ne-am întâlnit, dar atunci nu mi-a trecut prin cap. Am învățat atât de multe despre bani în timpul întâlnirilor noastre incat întregul meu concept despre ei s-a schimbat radical. „Mi se pare că folosim multe lucruri diferite ca bani. Sunt si cele evidente, cum ar fi bancnotele și monedele. Apoi sunt banii din carnetul de cecuri, carduri de credit, chiar și cupoane comerciale, ca si cele de pe cutiile de cereale, bonuri de masa ... o mulțime de lucruri! Ce au toate acestea in comun? Presupun ca intreb: ce-i face pe bani cu adevarat bani?" „Nu este deloc o întrebare prostească", am răspuns. „Este una dintre acele întrebări care este fundamentală pentru înțelegerea corectă a banilor pe care nimeni nu pare sa o puna vreodată. „Știm cu toții că, de-a lungul istoriei, nu doar un singur articol sau substanta a fost folosita de toate civilizatiile ca bani. Betele increstate, cochiliile de scoici, porumbul, margelele, aur, argint, numitile voi... toate acestea și multe altele au fost utilizate ca bani. .Deci ce este ceea ce dă banilor utilitatea lor? Ce ii face atat de utili și de doriti ?
„Știm că nu contează din ce sunt facuti banii.Prin urmare, utilitatea lor este încorporată intr-un alt mod. Monedele de aur, de exemplu, sunt puțin folosite ca monedă deoarece metalul prețios din care acestea sunt făcute are rareori aceeași valoare pentru a fi folosite ca monede de 5 sau 20 de $.O moneda de aur de 20 $ valorează azi sute de dolari, pur și simplu pentru că este făcuta din aur.Deci aurul valoreaza mai mult decât cei 20,00 USD inscriptionati pe monedă. „Prețul aurului crește și scade. Pretul face ca monedele de aur sa fie instabile pentru a fi utilizate ca bani.

Utilitatea monetară
„Faptul este că utilitatea indiferent care ar fi materialul folosit trebuie să fie încorporata în ei. Bonurile de masa sunt un bun exemplu. Cu o zi înainte ca programul guvernamental a tichetelor de masa sa fi început, un milion de tichete alimentare ar fi fost fără valoare. Fără legea bonurilor alimentare, nu ar fi fost cerere pentru ele. Ar fi fost doar foi de hârtie. Legea, totuși, a dat acestor bonuri utilitate. O cerere pentru ele a fost construită, iar acum tichetele circulă în comunitate ca un fel de bani.
„Bancnotele, monedele și carnetele de cecuri sunt necesare ca bani dintr-un motiv foarte simplu. Orice societate are taxe impuse de guvernul reprezentativ poporului. Tot ceea ce folosesc oamenii pentru a-și plăti impozitele devine bani. Acest lucru este adevărat pentru că oamenii trebuie să-și plătească impozitele în ceva ce Trezoreria va accepta. Oamenii au nevoie și de o unitate standard care poate fi folosită pentru plata datoriilor personale.

„După cum se întâmplă, aici, în America, IRS acceptă bani doar sub forma de cecuri sau bancnote ale Rezervei Federale.Deci acestea sunt cele mai larg acceptate mijloace de plată în Statele Unite. Dacă, mâine, IRS ar decreta că va accepta timbrele verzi de la Sperry & Hutchinson ca plata taxelor, aceste timbre verzi ar deveni imediat utilitate monetară și ar fi în general acceptate ca bani.
— Te ajută această explicație, Martha? „Da. Încep să văd că legea e cea care da banilor utilitate"" „Așa este", am răspuns. „Este esențial, deci în primul rând, pentru ca legile care guvernează banii să fie legi de care sa beneficiază toți oamenii, nu doar câțiva. „Un sistem monetar construit pe o lege partinitoare va face exact ce face sistemul nostru monetar acum: colaps economic.De aceea este inutil să te chinuiești cu sistemul actual. Ceea ce avem nevoie acum este reforma monetară, nu alte mici ajustari.

Banii și chiuveta ta din bucătărie

„Micile retusuri nu vor reproiecta sistemul. Sistemul Rezervei Federale este un sistem privat bazat pe crearea banilor ca datorii. Acest tip de sistem este instabil. S-ar putea să fim capabili să-l peticim temporar. Cu toate acestea, am arătat că are erori de bază in proiectare. Prin urmare nu va putea produce niciodată în mod automat suficientă bani fara inflație. „Ceea ce trebuie să fie configurat este un sistem de credite publice , cu alte cuvinte, opusul sistemului federal privat de bani creati ca datorii. „Pentru a înțelege diferența dintre un sistem monetar cu datorii private și un sistem monetar de credit public, trebuie să vă gândiți la chiuveta de la bucătărie„Apa care curge în chiuvetă de la robinet și apoi afară la canal prin scurgerea chiuvetei e o buna ilustrare a modului în care banii intra și ies din economie.Apa care curge în chiuvetă reprezintă sursa nelimitată de bani a autorității monetare private care creează bani din nimic.Drenul reprezintă dispariția sau stingerea banilor când acestia sunt rambursati autorităţii monetare.

Chiuveta Rezervei Federale a datoriilor private

„Mai întâi, să ne uităm la chiuveta care reprezintă sistemul privat bani-datorie. Studiind calea „apei" – adică a masei monetare – care curge prin tevile datoriei private instabilitatea acestui tip de sistem va deveni evidentă.

Figura 19 ilustrează chiuveta datoriei-bani. Chiuveta Rezervei Federale are un singur robinet și două drenuri. Robinetul este autoritatea monetară, în în acest caz un sistem bancar privat. Creează bani din nimic și îi toarna în chiuvetă, mai ales ca datorii. „Vom spune că economia chiuvetei poate funcționa un an cu o masă monetara de 1.000 USD. Pentru a introduce această sumă de bani în chiuvetă, trebuie sa împrumutam 1.000 USD de la sistemul bancar. Acest împrumut deschide robinetul. Cu ambele scurgeri închise, robinetul se deschide și toarnă 1.000 USD din banii împrumutati în chiuvetă la o rată a dobânzii convenită de, să zicem, 20%.Acum trebuie să plătim dobândă de 20%, adica 200 USD banca deschide drenul de scurgere pentru dobânda. Dar unde sunt banii?Nu sunt bani în chiuvetă pentru că tot ceea ce a fost creat a fost un împrumut de 1.000 de dolari.Acesta s-a scurs prin drenul de stingerea a datoriei atunci cand principalul a fost rambursat.Văd,ca banii impusi ca dobândă sunt imposibil de plătit,spuse Carl din pricina ca nu au fost creati odata cu creerea principalului.Minunata demeonstratie.

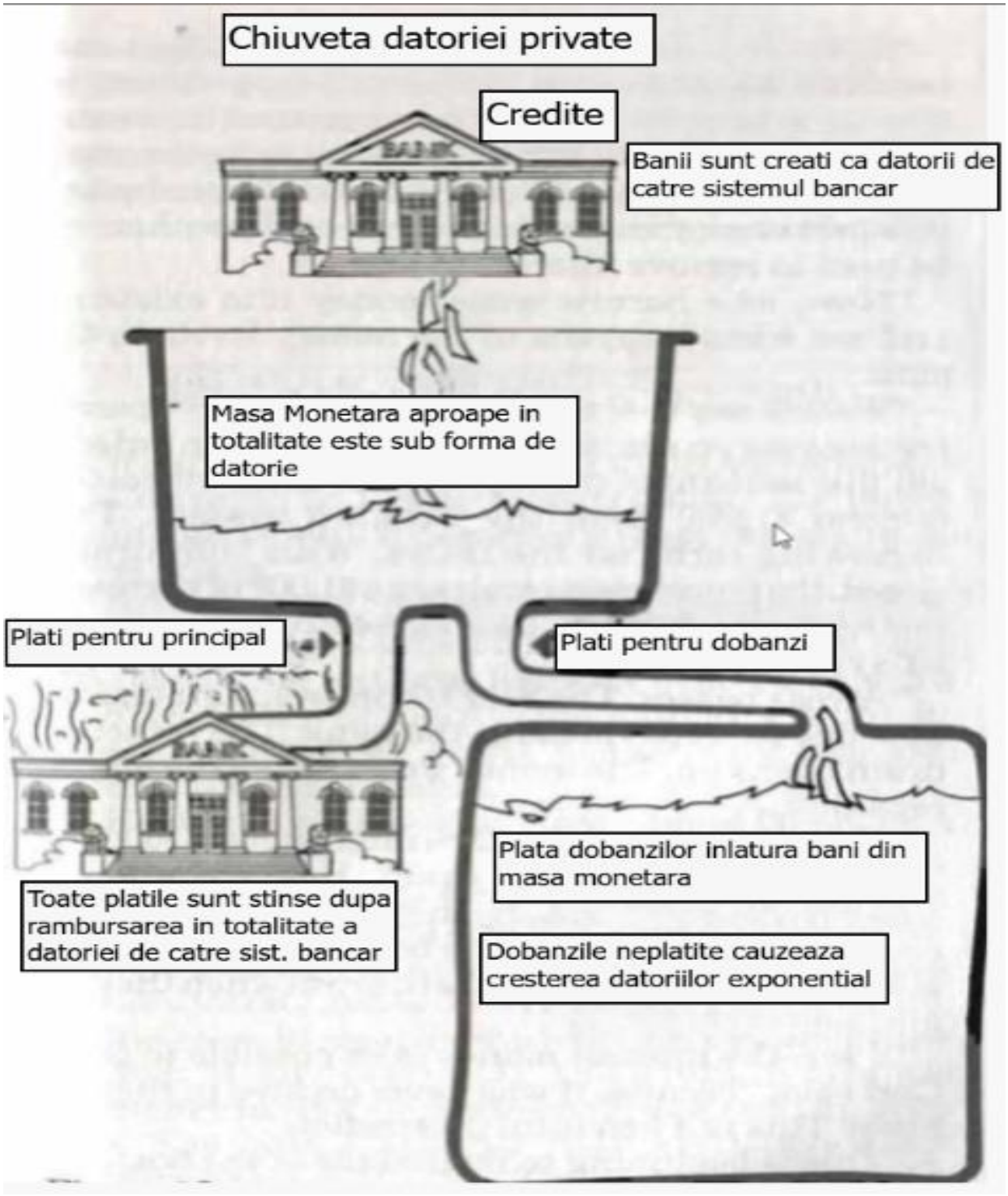

Asta incepe sa imi reamintească de necazul peste care am dat cu imprumutul pe Pluto,a spus Ed. „Singura modalitate de a deschide din nou robinetul de debit este de a mai împrumuta niste bani. Și când acest imprumut se face pentru rambursare, sunteți în aceeași bucla fara scapare.Nu o să mă las păcălit din nou de schema asta. Haide, John, arată-ne acum chiuveta de bani a creditele publice."

Chiuveta creditul public

Cu totii am vazut ilustrarea deficitului de bani care a avut loc în chiuveta bani - datorii. Chiuveta de bani bazati pe credite publice este proiectata astfel încât acest deficit sa nu apara niciodată. „În Sistemul Monetar de Credite Publice ,Trezoreria Nationala este sursa banilor nu Băncile private.

Trezoreria națională este înzestrata cu autoritatea monetară: autoritatea de a crea bani. Chiuveta creditelor publice are două robinete și trei scurgeri.
„Iată cum funcționează.” (vezi Figura 20 de mai jos) „Ca și în exemplul nostru anterior, presupunem că economia poate funcționa cu o masă monetară de 1.000 USD. Trezoreria naţională îşi exercită autoritatea monetara și creează 1.000 USD din nimic și în acest caz, îi împrumută sistemului bancar rata plafonului trezoreriei de 6%. Băncile la rândul lor folosesc banii pentru a face împrumuturi afacerilor și persoanelor fizice. Rata dobânzii băncilor este stabilită peste ratele trezoreriei, astfel încât băncile să poată face profit.

Fig.20

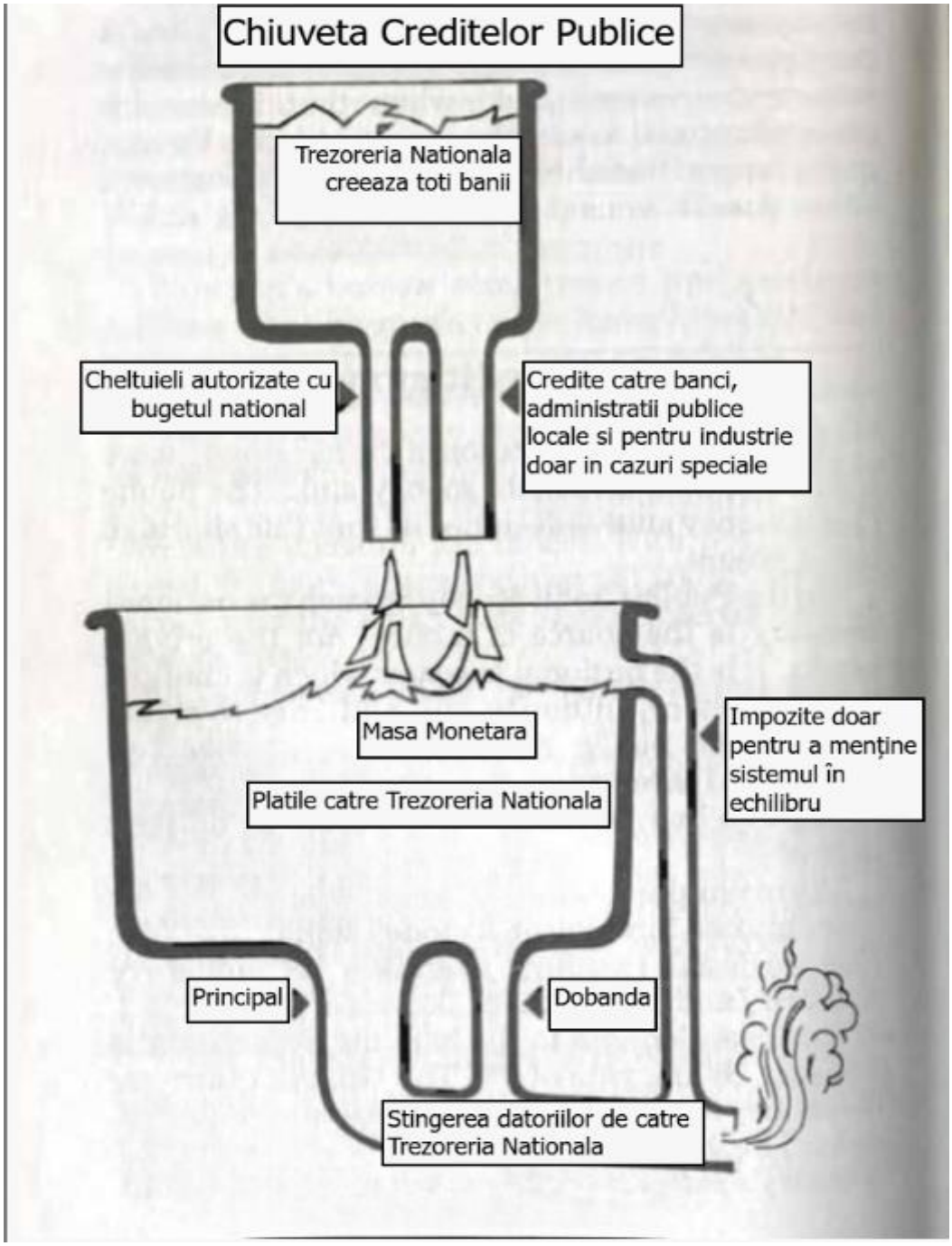

În acest exemplu, băncile se împrumută cu 6% și împrumută la 10%.
„Se deschide robinetul de bani al trezoreriei și 1.000 de dolari curge în chiuvetă.
„În același timp, guvernul aprobă bugetul său anual pentru cheltuieli publice. Hai să asumam costul necesar al cheltuielilor publice, pentru proiecte autorizate si realizabile, din acest an la 200 USD. „Exercitându-si autoritatea monetară, Trezoreria creează 200 USD pentru a plăti cheltuielile aprobate. Al doilea robinet al trezoreriei se deschide și cei 200 de dolari bani fără datorii se revarsă în economie. „Trece un an. Datoria de 1.000 de dolari a sectorului privat trebuie rambursată.Drenul principal se deschide odata cu plătile oamenilor catre bănci, iar băncile plătesc Trezoreria.Banii dispar— se sting de îndată ce ajunge la Trezorerie. „Atunci se deschide drenul dobânzilor. Băncile plătesc dabanzile datorate trezoreriei. Au împrumutat 1.000 de dolari din trezorerie la 6% și i-au acordat clientilor cu 10%. Prin urmare, debitorii plătesc 100 USD dobândă către bănci (10% din 1.000 USD). Băncile plătesc 60 USD din aceasta trezoreriei (6% din 1.000 USD). Cei 60 de dolari ies din dobânda și dispar,se sting.
Băncile păstrează 40 USD la care au dreptul. „Acești 40 de dolari pe care băncile i-au câștigat rămân în economie şi nu sunt stinsi. „Pentru că 200 de dolari bani fără datorii au intrat în economie, nu a fost necesar a se face un alt împrumut pentru a plăti dobânda datorată pentru cei 1.000 USD. Vedeti voi , atat Principalul (1.000 USD) și banii necesari pentru plata dobanzii catre Trezorerie (60 USD) s-au revărsat în economie si apoi au iesit din nou din ea.
Văd că sunt suficienți bani pentru a plăti dobanzile in acest sistem, spuse Carl, dar ai spus că Chiuveta Creditului Public avea trei drenuri. Unde este a treia scurgere și când este ea folosita?"„Al treilea dren de scurgere este canalul de scurgere al impozitelor guvernului”, i-am răspuns. „Este acolo în acest caz ca cheltuielile bugetare sunt mai mari decât suma de bani care este stinsa prin scurgerea dobânzii într-un timp dat. „În acest exemplu, trezoreria stinge cei 60 de dolari bani fără datorii când i-a primit ca plăți de dobânzi la creditul băncilor. Băncile au reținut 40 USD ca profit și pentru a-și acoperi cheltuielile generale. Aceste două sume însumează 100 USD. „Guvernul a creat și a cheltuit 200 de dolari în circulaţie. Deci, scăzând dobânda băncilor 60 $,trezoreria și profiturile reținute de bănci cei 40 $, din emisiunea fără datorii de 200 USD, noi aflam că există 100 $ putere de cumpărare în exces în economie. „Pentru a menține sistemul în echilibru, acești 100 USD vor trebui scosi din masa monetară.Cel mai simplu mod de a face acest lucru este de a taxa .Guvernul va trebui să treacă o lege care impune o taxa, să zicem pe benzină. Cei 100 USD sunt colectați treptat de către Trezorerie şi stinsi. Odată ce banii sunt stinsi impozitul se abrogă. Astfel,impozitele permanente pot să nu fie necesare.Tabelul de mai jos e un rezumat al modului în care banii au intrat și iesit din economiei.
„Dacă economia crește, cum putem obține mai multi bani în chiuvetă? a întrebat Martha. „Oamenii vor dori a-si vedea economiile și profiturile in continuă crestere.” Tot acestea s-ar întâmpla dacă scurgerea impozitelor este astupata, scurgerea dobânzii este închisă puțin și ambele robinete sunt tinute deschise!Banii vor continua sa se varse si sa iasa din economie si economia va creste proportional prosperitatea si cererea pentru bani.

1000 USD CREDIT DE LA TREZORERIA NATIONALA CATRE BANCI CU 6% DOBANDA
BANCA SOLICITA 10 % DOBANDA = 100 $ TREZORERIA RECUPERA CEI 6% = - 60 $ BANCA PASTREAZA PROF DIN DOB.= 40 $ CHELTUIELILE PUBLICE CU BUGETUL =200$ TREZORERIA STINGE CEI 6% = -60$ BANCA RETINE PROFITUL 4% = -40$ RAMASI IN CIRCULATIE =100$ PENTRU A PASTRA SISTEMUL MONETAR IN ECHILIBRU GUVERNUL TREBUIE SA SCOATA CEI 100 $ DIN ECONOMIE SI O FACE PRIN TAXE CATRE POPULATIE

„Rețineți că banii din creditele publice răspund nevoilor economiei. Robinetele nu sunt pornite și oprite după capriciul deciziei politicii.Fluxul de bani întâlnește întotdeauna cererea de bani, „Acum, ținând cont de chiuveta noastra, să vedem cum fluxul echilibrat de bani din Sistemul Monetar cu Credite Publice poate fi aplicat într-o societate democratică cu liberi întreprinzatori.

O revizuire a primelor principii

„Să începem prin a revizui principiile de bază care guvernează un sistem monetar de credit public.

„Va reamintiti din discuția noastră despre Reguli Monetare din Societatea Libera prin care guvernul suveran trebuie să fie singurul creator de bani. Acest principiu este piatra de temelie a unui sistem monetar cinstit. Într-o societate liberă în care justitia și drepturile omului caracterizează ideea poporului de bună guvernare, autoritatea monetară trebuie să fie întotdeauna un slujitor al poporului.

„Autoritatea monetară – care ar trebui sa fie Trezoreria Națională trebuie să pună bani la dispoziția tuturor serviciilor si proiectelor necesare, realizabile și autorizate corespunzător. În egală măsură, trezoreria trebuie sa aiba grijă ca banii să fie la îndemână tuturor întreprinzatorilor privati . Bani pentru sectorul privat sa fie pusi la dispoziție prin: reciclarea economiile oamenilor în cadrul sistemului bancar; împrumuturi de la trezorerie"; și, ca ultimă soluție în cazuri speciale, prin împrumuturi directe de la trezorerie către afacerile individuale . „ Sistemul Monetar cu Credite Publice este fară inflaţia deoarece masa monetară este întotdeauna mai mare decât valoarea datoriei din sistem.

Ratele dobânzilor și veniturile guvernamentale sunt regulate sa tina in echilibru circulatia dobanzii si taxele cu fluxul cheltuielilor bugetului fara bani-datorii. Datorita acestei balante matematice inflatia nu va exista.

Succesul de pe Neptun

„Pentru a înțelege aceste principii ale unui sistem monetar proiectat corespunzător, este util să ne izolam de absurditatea sistemului monetar de pe pământ. De cand colonia noastră anterioară a ruinat economia pe Pluto, haideți să o facem corect

de data asta. Să pornim spre Neptun. Acolo vom face stabili un sistem conform principiilor Științei Monetară și veti descoperi beneficiile unui sistem monetar guvernat de o aritmetică bună. Înțelegerea noastră științifică a banilor ne oferă un avantaj extraordinar pe măsură ce începem să ne construim sistemul. De exemplu, recunoaștem necesitatea plasării autorităţii monetare în cadrul guvernului suveran. Pornind de la această bază, începem să organizam unui sistem de creeare a banilor. „Este stabilit un guvern democratic, reprezentativ. Reprezentanții aleși se adună pentru a discuta nevoia de utilități publice precum drumuri, apă,scoli, poduri, un serviciu postal si bani. „Trezoreria Neptun este înființată și este însărcinată cu responsabilitatea de a crea suficienti dolari Neptun pentru a plăti proiectele publice necesare coloniei. Pentru a oferi acestor dolari Neptun utilitate monetara stabilim ca acestia sunt necesari pentru plata tuturor datoriilor si impozitelor. Se adoptă o lege care stabilește dolarii Trezoreriei Neptune ca mijloc legal.„Sistemul nostru monetar de credite publice incepe să funcţioneze atunci când Trezoreria primeşte o listă de nevoi urgentă a unor proiecte de lucrări publice care a fost întocmit și aprobat de reprezentanții noștri.Trezoreria este instruită să creeze banii necesari si să plătească pentru echipamente, materii prime și forța de muncă. „În același timp, începe o întreprindere privată sa functioneze. Sunt stabilite asociații de economii și împrumuturi pentru a oferi oamenilor un loc sigur pentru a-și depozita bani și o sursă de împrumuturi pentru a ajuta la finanțarea afacerilor. Desigur, aceste instituții vor oferi conturi curente și alte servicii bancare utile. „Trezoreria Neptun este împuternicită prin lege să creeze bani și sa-i împrumute acestor asociatii, această cerere de împrumuturi sa nu depășește economiile pe care le au disponibile pentru a le împrumuta. Observați că acestor asociatii, bancile de pe Neptun le este interzis prin lege să creeze bani. „Pentru a vedea cum Sistemul Monetar Public de Credite Neptun funcționează, să ne uităm la un singur proiect. „Legislatura Neptun consideră că este necesar pentru a construi un drum public. Acest proiect public este votat si trece. Trezoreria lui Neptun este prin aceasta autorizata să creeze dolarii Neptun necesari pentru a plăti proiectul. Acesti bani sunt cheltuiti în circulație de către departamentul de autostrăzi cu plata muncitorilor, materii prime și echipamente. „În cele din urmă, Trezoreria va scoate acești bani din circulatie si ii va stinge.Reprezentantii nostrii votează în favoarea unei taxe care va fi percepută pentru folosirea drumului. Această taxă va fi plătită către Trezoreria si banii stinsi.Acest proces este gradual și are loc pe o perioadă specificată in număr de ani.”

— Stai, spuse Carl, asta nu ar reduce masa monetară și provoca o lipsă de bani?”

„Da, masa monetară s-ar reduce”, i-am răspuns: „dar în timp ce banii sunt retrase din circulatie prin taxa de drum si nu ar provoca un dezechilibru în sistem deoarece Trezoreria ar crea bani în același timp pentru a plăti nevoia continuă a comunității de servicii publice si proiecte. De exemplu, întreținerea autostrazii si curatarea de zăpada iarna sunt doar două cheltuieli necesare care ar necesita bani noi pentru a fi cheltuiți în circulație în mod regulat. Acești bani ar înlocui ceea ce este scos din circulație de taxă.Masa monetara poate crește sau scades în funcție de nevoile economiei. Acest nivel de bani nu este important. Ce este important este

sa avem suficienți bani cu putere de cumpărare stabilă pentru o economie sănătoasă și o piata liberă . „Dar de unde își va lua sectorul privat bani?" întrebă Carl. „Nu toată lumea poate avea o un contract cu guvernul Neptun”. „Nu, desigur că nu”, am răspuns. „Pe Neptun banii sunt disponibili la dobânzi mici stabilite de Trezorerie. Împrumuturile sunt acordate băncilor la fel cum se intampla acum cand băncile obțin împrumuturi de la Rezerva Federală prin asa numita ,,Fereastra de reducere”(Discount Window) in actualul sistem bani-datorie de pe pământ. Trezoreria creează banii și cumpără o obligațiune purtătoare de dobândă de la banca împrumutată. Rata dobânzii aplicată la toate imprumuturile de la trezorerie este determinata pe Neptun de Computerul Trezoreriei, care este programat pentru a menține fluxul încasărilor Trezoreriei într-un echilibru cu fluxul cheltuielilor Trezoreriei.„Dacă cheltuielile publice încep să creasca mai repede decât colectările de dobânzi,veniturile trezoreriei(taxe,accize,impozite) vor trebui crescute. Computerul ar detecta acea tendință ar indica creșterea necesară în rata dobânzii la creditele noi ale Trezoreriei. „Un plafon rezonabil al ratei dobânzii, să spunem 6%, ar fi stabilit prin lege. Pot exista momente când o creştere majoră a cheltuielilor guvernamentale este inevitabila - ca o sumă uriașă de bani necesară pentru a ajuta oamenii după un dezastru natural. Un imens afluxul de bani ar însemna că mai mulți bani ar trebui să fie scosi din circulație pentru a păstra sistemul in echilibru.Pentru a face acest lucru rata dobânzii ar trebui crescută. Dacă se ridică rata dobânzii si nu este practică sau acceptabilă, Trezoreria ar trebui să retragă banii în exces printr-o taxă, cum ar fi o acciza, taxe de circulatie pe drumurile publice, amenzi, impozite etc., dar niciodată un impozit pe venit.
„Deoarece scopul impozitelor sub un Sistem Public de Credite nu este de a acumula venituri la buget , ci doar de a retrage bani din circulație, nu ar fi nevoie de venituri corporative sau personale pentru a-si atinge nevoia cheltuielilor bugetare. „Asta mă da pe spate!” exclamă Ed. „ Este așa de logic și atât de opus a ceea ce se întâmplă acum în America. Chiar mă zguduie.”
„Ei bine, dacă asta te zguduie, încearcă asta”, am spus. „În cazul în care veniturile din dobânzi încep să se apropie de cheltuielile publice,Trezoreria ar reduce pur și simplu dobânda." Ed gemu.
„La Neptun ratele dobânzilor niciodată nu au văzut cresteri la 20% sau peste, așa cum fac ei pe pământ. Aceasta este deoarece unul dintre principalele scopuri ale dobanzii în economia lui Neptun este de a oferi un mijloc pentru returnarea banilor din cheltuielile guvernamentale înapoi Trezoreriei şi scosi din circulaţie. Rata dobanzii este stabilită prin simpla stabilire a nivelului la care plățile de dobânzi la împrumuturile Trezoreriei sunt egale cu cheltuielile guvernului.
„Desigur, băncile percep dobânzi și ratele lor sunt stabilit epeste plafonul ratei dobânzii a Trezoreriei. Aceasta oferă marja necesară pentru acoperirea cheltuielilor băncilor și să obțină profit. Ține-ti minte asta pe Neptun, băncile funcționează la fel ca si casele de economii și împrumut.Ei împrumută din fondul depozitelor de economii. De asemenea, se pot împrumuta si de la Trezoreria și împrumuta acești bani clienților lor. „Factorul important este că în Sitemul Monetar de Credite Publice oferta de bani satisface invariabil cererea pentru aceastia.

Cheltuielile bugetare fără datorii sunt în echilibru cu dobânzile și impozitele

Pe Neptun cheltuielile publice fara datorii ale guvernului oferă suficienți bani pentru plata atât a dobânzile cât și impozitele către guvern. Dacă plățile dobânzilor scot banii din circulatie la un ritm în echilibru cu cheltuielile guvernului,impozitele pot fi menținute la zero. „Colonia Neptun înțelege corect relaţia dintre guvernul suveran şi autoritatea monetară. Și astfel membrii coloniei înțeleg că prin exercitarea acestei autorităţi monetare de catre un guvern suveran nu va fi nevoie niciodată sa taxezi oamenii să plătească pentru serviciile publice. „La urma urmei, dacă coloniştii Neptun decid că sunt necesare anumite servicii publice sau proiecte, pur și simplu votam pentru ele și dacă vor trece, banii sunt creați de Trezoreria să se plătească pentru asta. De ce să plătim pe altcineva să ne creeze bani? Trezoreria are tot ce trebuie pentru a crea bani pentru oameni: autoritatea monetară. A crea bani este cea mai ușoara parte a realizării oricărui proiect demn. Doar imaginați-vă diferența dintre ușurința de a crea 100 de miliarde USD necesari pentru plata sistemul național de autostrăzi și ani de muncă grei necesari pentru a construi acest sistem.” „Dar întotdeauna am crezut că guvernul avea nevoie de a disciplina împrumutul pentru a-l menține sub control, spuse Ed. "Uau! Guvernul Statelor Unite a avut, cum ai numit-o—disciplina împrumutului de ani de zile! Asta nu l-a împiedicat să facă peste un trilion de dolari datorie,a exclamat Carl. Fără așa-numita disciplină, datorii naționale cresc ametitor inevitabil într-un sistem de bani-datorie,i-am răspuns. „Desigur”, a fost de acord Ed, imi amintesc. sunt atat de obisnuit să gândesc negativ la cheltuielile guvernamentale, că îmi este greu să schimb vitezele.”

Cheltuieli publice și datorii private

„În sistemul monetar de credit public de pe Neptun există întotdeauna bani fără datorii disponibili pentru debitorii individuali pe care să-i folosească pentru a plăti dobânda pe propriile lor împrumuturi. Este corect?” întrebă Martha.„Așa este”, am răspuns eu. „Există bani fără datorii în sistem pentru ca oamenii să-i folosească pentru a-si plăti dobanzile. Pe măsură ce populația din Neptun crește și pe măsură ce afacerile publice și private cresc, masa monetară crește. Dar datoria totală către Trezoreria nu trebuie sa fie niciodată mai mare decât banii livrati. „Desigur, nu va exista niciodată nici o datorie publică, deoarece cheltuielile publice vor fi plătite cu bani creați pentru colonie de către Trezoreria Neptun.
„Ar putea Sistemul Public de Credite de pe Neptun lucra pe pământ?” întrebă Nancy. „Desigur”, i-am răspuns. „Acest tip de sistem este pe baza principiilor științei monetare și poate fi implementat oriunde în univers. Am desenat o diagramă simplificată (vezi Figura 21 mai jos) care arată cum aceast sistem fara inflațiefuncționează. „Pagina din dreapta reprezintă totalul afacerilor private din economie iar aceasta include si băncile. Economia se extinde sau se contractă pe baza cât de dispuși și capabili să producă sunt cetățenii, nu pe baza cât de dispusă sau capabilă este autoritatea monetară de a crea bani
Trezoreria este singura sursa de bani.

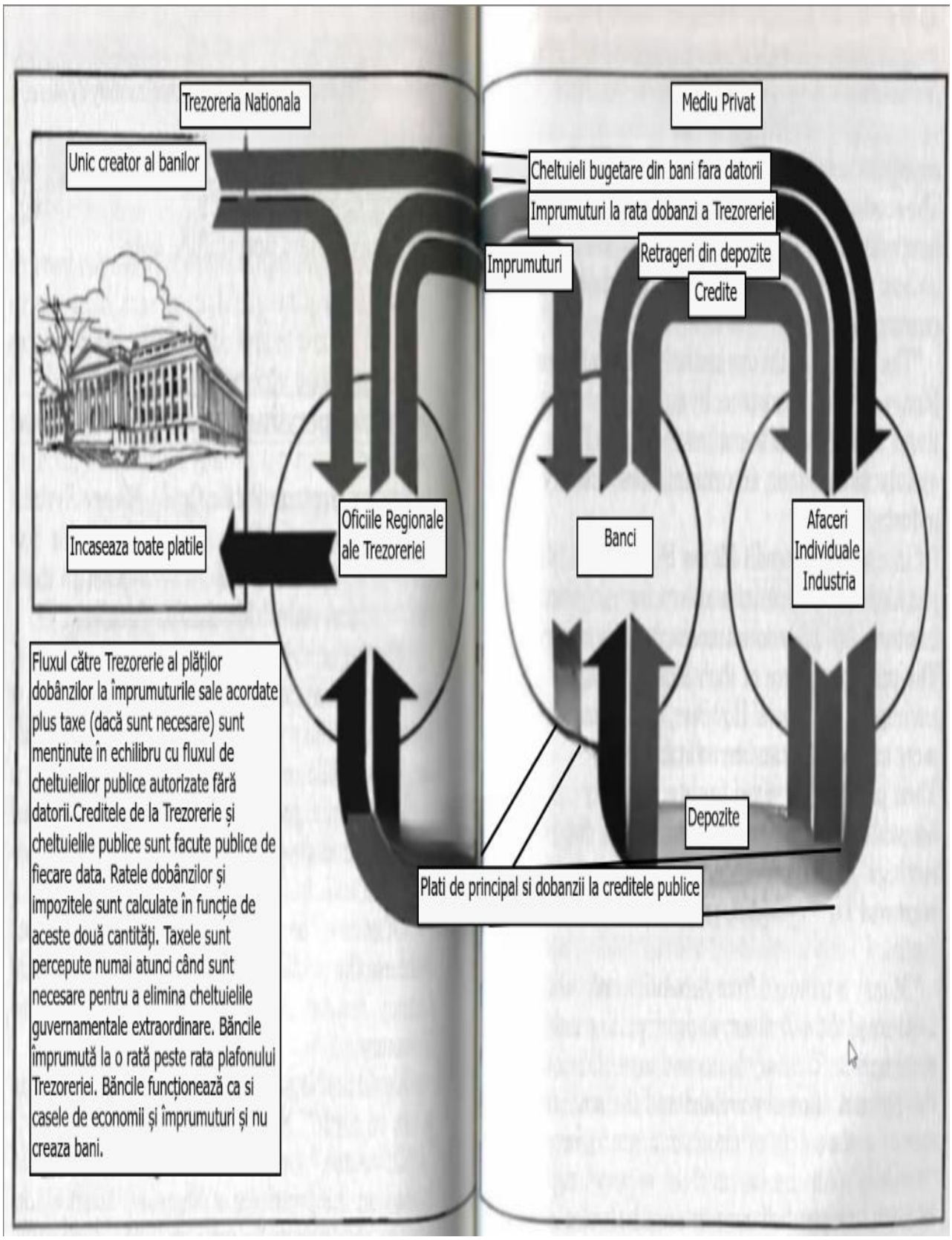

Banii iau naștere prin cheltuieli guvernamentale și prin împrumuturi acordate de Trezorerie în principal către bănci sau, în anumite cazuri, direct către industrie. „În sistemul monetar de credit public, băncile sunt la fel ca orice altă afacere. Ei nu pot sa creeze bani. Ei nu primesc gratuit materie primă. Sursa principală a fondurilor lor de împrumut sunt economiile oamenilor.

Cu toate acestea, dacă băncile au nevoie mai mulți bani îi pot împrumuta de la Trezorerie.Profiturile lor sunt derivate din capacitatea lor de a oferi servicii cu taxe și să împrumute profitabil din economiile deponenţilor şi din propriile lor fonduri împrumutate — și în competiție cu altele bănci. „Banii sunt scoși din circulație numai atunci când sunt returnati in totalitate Trezoreriei ca plati pentru împrumuturile Trezoreriei și impozite. Evident suma de bani creată și suma de bani scoși din circulație sunt riguros monitorizate. Tot ceea ce este implicat in nivelul încasărilor, plăților și soldurilor este echilibrat cu unica sursa Trezoreria. Încasările și plățile individuale nu trebuie să fie monitorizate — numai sumele totale la sfârșitul oricei perioadă de timp dată. Acesta este modul în care Băncile din Rezerva Federală urmăresc acum fluxurile de bani în și dinspre băncile comerciale. „Rețineți că sectorul privat se poate împrumuta de la Trezoreriei atunci când este necesar.„Banii sunt creați și trimiși în economie prin doua canale:

I. Ca plăți pentru cheltuielile guvernamentale naționale autorizate.

„În acest canal sunt cecurile scrise pentru autoritate guvernamentală suverană Trezoreria. Aceste cecuri plătesc pentru nevoile publice precum apărarea națională, poșta administratia publica, etc.

2. Ca împrumuturi acordate sectorului privat.

Aceste împrumuturi ale Trezoreriei sunt acordate în principal către bănci; dar, de asemenea, în cazuri speciale, pot fi acordate direct către industrie.

Banii pe care băncile îi împrumută de la Trezorerie sunt reîmprumutati clienților băncii cu un profit competitiv, rata dobânzii. „Banii revin la Trezorerie ca principal și plăți de dobânzi la împrumuturile acordate sectorului privat,dar și ca plăți de impozite,taxe si astfel sunt scoși din circulație.”

Apoi Nancy a spus: „Mă uit la diagramă,Figura 21. Banii care ies din Trezorerie sunt creati pentru cheltuielile guvernamentale si pentru acordarea de credite sectorului privat sau industriei?„Da am răspuns. „Și fluxul de principal, de dobânzi și impozite care se intorc in Trezorerie sunt banii care sunt înlăturați. Fluxul de bani din Trezorerie catre economie sunt cei creati . Principalul, dobânzile și impozitarea sunt venituri.Balanta cheltuielilor guvernamentale fără datorii si veniturile fiscale integrate este matematic reglementata pentru a menține bani în plus fără datorii în circulație. Cu banii in plus acest lucru în circulație datoria totală nu ar putea fi niciodată mai mare decât oferta totala de bani, așa cum se întâmplă în cadrul Sistemului Rezervei Federale.

„Acum,hai sa vedem daca putem rezuma diferențele între Sistemul Monetar de Credit Public și Sistem Privat de bani- datorii, administrat de Rezerva federală. ”

Diferențele între Sistemul Monetar de Credit Public și Sistem Privat de bani-datorii

Sistemul Monetar de Credit Public	Sistemul Privat al Rezervei Federale
Banii sunt creati fara datorii	Banii sunt creati in mare parte ca datorii de bancile comerciale
Banii isi mentin puterea de cumparare	Banii isi pierd puterea de cumparare pana cauzeaza depresiune economica

Fara datorie nationala	Datorie nationala cu crestere exponentiala
Masa monetara este extinsa sau contractata dupa nevoile societatii	Masa monetara este extinsa sau contractata dupa decizii private secretizate in mod normal contrar interesului national sau obiectivelor guvernului
Taxele sunt tinute la un minim necesar	Taxele sunt extinse mereu
Fara impozit pe venit	Impozit pe venit maxim acceptat politic
Platile colectate de dobanzi nu depasesc masa monetara din circulatie	Colectarea platilor de dobanzi de catre banci reduc masa monetara,creste datoria,rata dobanzii ,preturile si taxele.
Toata datoria poate fi rambursata	Datoria nationala nu poate fi rambursata niciodata in totalitate
Banii sunt cheltuiti in circulatie pentru cheltuielile guvernamentale	Banii sunt cheltuiti in circulatie sume relativ mici si numai cu cheltuieli ale circuitului Rezervei Federale si al bancilor comerciale.
Trezoreria nu ia credite niciodata	Trezoreria nu colecteaza suficiente venituri din sectorul public si privat asa ca se imprumuta de la banci private sau alte institutii private pentru a acoperi deficitul bugetar
Trezoreria imprumuta bani la banci	Trezoreria ia credite de la bancile private
Ratele dobanzilor sunt stabilite doar ca sa echilibreze dobanzile percepute ca plati cu cheltuielile guvernamentale	Ratele dobanzilor sunt stabilite la New York prin protocoale secrete doar pentru a crea profit unor bancheri privati
Bancile opereaza ca si case de economii si credite ofera imprumuturi doar bazate pe depunerile clientilor si creditele de la Trezorerie	Bancile comerciale private creeaza bani prin sistemul rezervelor fractionare de expansiune a depozitelor
Sistemul e fara inflatie si nu creeaza depresiune economica	Sistemul este instabil si creeaza cicluri de inflatie-depresiune(boom-bust cycles)

Răspunzând la unele obiecții

„Opreste-te un minut/” a spus Ed întrerupandu-ma. "Ideea guvernului care creează bani fără datorii sună bine odată ce ai înțeles cum întregul Sistem Monetar de Credite Publice se potrivește în ansamblu. Dar dacă le spunei oamenilor că guvernul s -a gândit să creeze banii noștri ar suna ca o forma comunism.Ei nu si-ar aminti ca Constituția stipuleaza ca banii noștri să fie creati și reglementați de Congres si doar de Congresul . Multi nici macar nu stiu ca asta spune clar

S -ar putea să ai dreptate", am spus.Ei ar putea crede asta. Dar opinia neinformată nu poate schimba faptul că Sistemul Monetar de Credit Publice se bazează pe constituție și este cel mai sanatos sistem de a păstra și promova interesele intreprizatorilor. „Concepția populară a comunismului este a unui sistem în care statul deține totul și individul funcționează numai pentru stat și deține puțin sau deloc.Dacă asta e adevarul nu pare ciudat că băncile americane, care sunt deținute în mod privat, au făcut afaceri mari cu tarile comuniste de ani de zile? Pare doar dubios că băncile americane deținute în mod privat, au birouri în locuri precum Moscova, de exemplu. În realitate, Blocul Comunist este indatorat băncilor americane cu multe miliarde de dolari.Aceasta sugereaza ca banii sunt creati de mecanismul datoriei atât în lumea liberă, cât și în lumea comunista. Poate din acest motiv băncile se aglomerează dincolo de perdeaua de fier.
„Dar să ne întoarcem la ale noastre în Sistemul Monetar Public de Credite, este adevărat că guvernulcreează banii, dar întotdeauna ca răspuns la nevoile oamenilor. Echilibrarea din creere și stingerea datoriei este facuta de legile matematicii. Momentan în Statele Unite,banii sunt creati conform politicilor, nu a legii. Distincția aici poate suna subtil, dar este profund importanta. "
"Încă nu inteleg", a spus Ed. „Politica este schimbătoare", am răspuns. „Deciziile politicilor bancare pot reduce drastic suma de credit care este disponibila. O astfel de „criză de credite" poate produce o depresiune economica gravă. Sau, o decizie a politicilor financiare poate încuraja sau descuraja împrumuturile către un anumit sectorulal economiei care va prospera sau se va prabusi în consecinţă."
„Cred că inteleg, a spus încet Ed. „Spui ca aceste politici pot fi arbitrare sau chiar periculoase pentru economie. Dacă, pe de altă parte, daca sistemul monetar este guvernat de legi matematice, care sunt imparțiale, acesta va fi just pentru toată lumea nu -i așa? " „Da, este corect. Punctul important este imparțialitatea SMPC(Sistemul Monetar Public de Credite).Scopul lui principal este sa furnizeze economiei bani pe care oamenii sa-i poata folosi cum cred ei de cuviinta. În SMPC ,banii sunt doar o utilitate publica. Deoarece banii in SMPC nu creeaza inflatie, nu pot distruge sectorul privat, ci il ajuta să prospere.
„Nu există nici un motiv pentru care vreo națiune, nu doar a noastră ci oricare alta, care se străduiește pentru libertatea poporului său, sa nu îmbrățișeze un sistem monetar public de credite pur și simplu proclamându-l lege a societatii şi implementand procedurile necesare pentru a crea bani fara inflație."
„Bine", a spus Carl, „dar s-ar putea argumenta că acest sistem i-ar da guvernului federal mai multă putere. Mulți oameni cred că are deja prea multă putere așa cum este in prezent. Când te uiți la lucruri superficial, se pare că sistemul bancar este mai aproape de oameni și mai de încredere decât guvernul nostru. Uită-te la mine, am fost bancherul acolo pe Pluto. Toată lumea a avut încredere în mine. La urma urmei, in cine poti sa ai mai multa de încredere decât bancherul tău? Pune autoritatea creearii banilor în mâinile guvernului și oamenii ar spune ca chestia ar fi un dezastru în cel mai scurt timp."„Asta e adevărat", am răspuns. „Oamenii sunt încurajați să aibă încredere în experții financiari și să nu aibă încredere în alesii oficiali. Ideea este că sistemul de datorii-bani este în mod inerent instabil. Sistemul nostru politic, însă, bazat pe Constituție, este un sistem stabil de guvernare.

Sistemul monetar are nevoie de acest tip de stabilitate. „Carl, hai să ne uităm doar la parcursul Rezervei Federală pentru a vedea cât de bine a performat sistemul monetar cu rezerve fracționare și practica sa de cămătărie de când a fost înființat la sfârșitul anului 1913".

Sistemul Rezervei Federale dupa 69 de ani

Tab.13

	Din 1913	**In 1981**	**Crestere**
Datoria Guvernamentala	**1,2 miliarde $**	**1029 miliarde**	**De 837 de ori**
Impozite pe venit	**0.03 miliarde $**	**287.5 miliarde $**	**De 9533 de ori**
Putere de cumparare	**1$**	**0.11 centi**	**De aproape 9 ori a scazut**
Achizitii reale de proprietati si creante detinute de banci	**Neglijabile**	**1448 miliarde $**	**!!!!! Cititorul poate trage concluzia singur**

Sursa Revista Indicatori Economici 1982,Bugetul pe scurt,pag.30,Raportul Anual al Bordului Guvernatorilor FED,1981.

„Acum, dacă considerați că aceasta este o poveste genială de succes pentru salariatul american, haideți nu facem nici o modificare", am spus, arătând, ironia pe care am simțit-o.Ce analiza îngrozitoare?" a strigat Martha. „Este groaznic! De ce suportăm asta?" „Este o analiza șocanta. Este greu de imaginat ceva mult mai rău. Dar să fim clari despre un lucru: introducerea SMPC nu înseamnă pur și simplu transferul prezentului sistem înapoi la Congres.Autoritatea monetară poate să nu fie dat ă Congresului în forma actuală. Rezerva Federală are o dictatură totală asupra cantitatii de bani care este permisă în sistem. Deciziile Fed sunt luate în secret. Aceste decizii sunt adesea dăunătoare economiei și bunăstarii publice.
„ SMPC, pe de altă parte, blochează autoritatea monetară în lege și elimina complet deciziile politice arbitrare. In acest sistem masa monetara din sistem variază numai in functie cerere. Ratele dobânzilor sunt stabilite științific, nu prin decizii politice și vor rămâne stabile," „Vrei să spui că nu vor mai fi majorări bruste ale dobânzii care ne scot din minti?" exclamă Ed. „Absolut corect!" i-am răspuns. „Proiecte publice sau private nerealizabile sau fara insemnatate vor fi oprite sau împiedicate a fi realizate din cauza lipsei de bani in economie."
„Va împiedica sistemul public de credite falimente?" întrebă Nancy.
„Da", am răspuns. „Dar acest sistem de credite publice nu va schimba natura umană. Cineva care este leneș sau care are o idee imposibil de realizat foarte probabil va falimenta. Cu toate acestea, eșecul va fi rezultatul direct al propriilor greșeli și nu pentru că falimentul este un ingredient necesar al actualului sistem

monetar.Într-un sistem monetar bazat pe cămătărie insolventa este cauzata de restricții deliberate ale masei monetară.„Este important să vedem ca în SMPC Public banii necesari pentru finanțarea sectoarele publice și private ale națiunii se creează numai de autoritate publică suverană și aparține cetatenilor:
a.. să cheltuiască pentru nevoile publice naționale;
b. să investească în deservirea nevoilor private.
„Cu SMPC acest principiu devine legea pământului.”
„Aș dori să pun o întrebare”, a spus Ed. "Ce este?" i-am răspuns.
„Nu s-ar putea spune că banii creati de SMPC implica inflație pentru că ar crea prea mulți bani dacă fiecare propunere legitimă de împrumut si-ar primi banii necesari?” "NU!" Mai întâi de toate, țineti minte ca ratele dobanzii sunt mici și banii pentru a plăti dobânda există în masa monetară. Dacă proiectul este legitim și poate satisface o nevoie în economie, o piață va fi gata să absoarbă bunurile și serviciile furnizate. În plus, cea mai populară concepție greșită despre inflația monetară este teoria că nivelul prețurilor variază proporțional cu suma de bani care se afla in circulatie. Teoria este adevărată, dar se aplică numai dacă economia este practic fără datorii.Aceasta știm că este o condiție care nu există și nu a existat niciodată. „Conceptul de ‘prea multi bani urmarint prea putine bunuri” nu se aplică unui Sistem Monetar de Credite Publice deoarece suma de bani pusa in circulatie prin imprumuturile facute de sectorul privat va fi direct proportionala cu ceea ce acest sector este capabil sa produca si sa cumpere. „Putem vedea că „prea mulți bani urmarind prea puține bunuri’ nu este nici măcar o declarație faptica în sistemul monetar bazat pe cămătărie,așa cum este in prezent administrat de Fed. Doar uitați-vă la creșterea masei monetare în circulatie în timp ce, mărfuri nevândute sunt în toate magazinele și depozitele din țara. Și totuși oamenii nu au destui bani să cumpere aceste stocuri imense de mărfuri. Unde merg oare toti banii?” „Pentru plata cămătărie” a exclamat Ed. "Corect!" „Bine, bine, înțeleg asta”, a spus Carl, „dar oare toată prosperitatea cauzată de Sistemul Monetar de Credit Public nu ar alimenta inflația cum afirma reporterii financiari?”
Am clătinat din cap. „Carl, ce este prosperitatea?” am întrebat.
Cred că prosperitatea este atunci când nu exista somaj și când nevoile și aspirațiile oamenilor sunt îndeplinite”, a răspuns el. Apoi a adăugat: „Prosperitatea mea ar fi să-mi dețin casa, fara datorii, să pot să-mi iau familia in vacante și sa detin o mașină decentă în loc de rabla asta veche. Și mi-ar plăcea să am bani într-un cont de economii și nişte investiţii bune.Când te gândești bine, astea nu sună rău. Toate aceste lucrurile înseamnă locuri de munca pentru altcineva. Și aș vrea să lucrez ca sa obtin aceste lucruri.Aș vrea să fiu plătit corespunzător pentru propriile mele lucrări, astfel încât să îmi permit lucrurile pe care le fac alții. Asta m-ar face să mă simt prosper.” „Atunci întrebarea reala este: ce in procesul de satisfacerea a nevoilor și aspirațiilor oamenilor provoacă inflație?” am întrebat. Prietenii mei s-au gândit la asta. „Răspunsul este că nu există absolut nimic in satisfacerea nevoilor și aspirațiilor oamenilor care provoacă inflație. Cauza inflației nu este prosperitatea ci lipsa banilor fără datorii din actualul sistem. Aceasta este cauza pe care SMPC o elimină. În SMPC nu există nici un motiv pentru inflație indiferent câte tranzacții comerciale au loc în fiecare zi! „Este o tragedie ca ciclurile prosperitate-depresiune

sunt gândite și învățate să para ca sunt naturale si inevitabile cand de fapt sunt provocate de bancherii privati. Adevărul este că ele sunt direct atribuibile politicii de manipulare a masei monetare și creditelor din sistemul monetar.
„Prosperitatea nu provoacă inflație la fel cum o moară de vânt nu face vântul sa bată. Deciziile politicilor financiare care restrâng fluxul de bani cauza Depresiunilor economice.Ideea că depresiile sunt necesare pentru a contracara prosperitatea este una dintre cele mai fantastice concepții greșite ale gândirii economice actuale." „Sunt convins că sistemul datorii-bani este sortit eșecului", a spus Martha. „Asta este cu adevărat clar. Și m- am convins, de asemenea, că SMPC e promisiunea de masa monetara stabila și o bază solidă pentru adevărata intreprindere libera. Ceea ce mă îngrijorează cu adevarat este că nu vom putea niciodată trece un proiect de lege al Sitemului Monetar Public de Credite prin Congres. În primul rând oamenii trebuie să fie educați și să-și educe la randul lor congresmenii. Pare o muncă imensă, imposibilă! Și totul ar trebui făcut rapid."
„Colonizarea Americii părea imposibilă", am răspuns. „Scrierea Declarației de Independență si a Constituției părea imposibilă. Câștigarea Războiul de Independenta a părut imposibil.Popularea acest vast continent părea imposibila. Aselenizarea părea imposibila. Dar în ciuda unor șanse reduse și, în unele cazuri, opoziție considerabila, toate aceste sarcini imposibile au fost realizate.
„Desigur că nu minimizez provocarea care este înainte, dar un număr mare de elemente lucreaza in avantajul reformei monetare.În primul și în primul rând este faptul că deteriorarea economică e un semn inconfundabil că prezentul sistemul nu funcționează corect. Fiecare încercare de a îmbunătii condițiile folosind sistemul economic tradițional a eșuat total. Oamenii încep să puna serios la îndoială doctrina economică și cauta noi informații și soluții științifice.
„Un alt factor ca preluand informații corecte, oamenii vor recunoaște , prin bunul simț nativ (ceea ce este mai bun decât geniul)un sistem monetar drept care se bazează ferm pe Constituție și care este corect pentru toți.
„Sistemul actual, cu imposibilitatile lui matematice pare să producă un comportament irațional al guvernului. Acest comportament tinde să discrediteze funcționarii publici și, în mod tragic, pune la îndoială procesul democratic.
„Provocarea este de a educa oamenii la fel de repede
posibil. Succesul în a face față acestei provocări constă in ceea ce fiecare individ și el sau ea ,dorește și este capabil să facă pentru a „răspândi cuvântul". Este nevoie de ,,oameni monetari de minut" „Având în vedere urgența condițiilor actuale, bunăvoința oamenilor, și informațiile corecte, sarcina de a promova proiectul de lege pentru SMPC in Congres nu este mai imposibila decât trimiterea de oameni pe lună. „Mai ai întrebări?" am întrebat. Numeni nu a răspuns. „Nu mai am acum", a spus Carl, „dar aș dori să văd dacă pot enumera pentru mine beneficiile sistemului monetar de credit public". „Bine", am spus, „tu începi și eu voi umple orice goluri" Și iată lista pe care am făcut-o în acea seară.

Beneficiile SMPC

1. Banii devin disponibili permanent la rate rezonabile ale dobânzii.
2. Activitatea de afaceri și ocuparea forței de muncă creste .
3.Inflatia este oprita protejand salariile,economiile,pensiile si pe cei care depind de

un venit fix.
4. 4. Falimentele nu mai sunt necesare pentru echilibrare prosperitatii.
5. Datoria privată este plătibilă pentru totdeauna.
6. Prețurile scad odată cu datoria și se stabilizează când datoria devine exigibilă.
7. Sunt eliminate ciclurile de expansiune și criza.
8. Toate datoriile primare existente, atât publice, cât și private, se diminuează și în cele din urmă ating un nivel sub cel a masei monetare.
9. Împrumuturile guvernamentale federale încetează complet.
10. Impozitarea federală este redusă drastic imediat.
11. Impozitele de stat și locale se reduc treptat la mai puţin de jumătate din nivelurile actuale.
12. Datoria nationala este redusa si eliminata, să nu mai crească niciodată.
13. Oamenii care lucrează la toate nivelurile își permit să cumpere case si sa se bucure de o pensionare demna.
14. Guvernul constituțional se ridică și înlocuiește autoritatea monetară privată.
15. Practica cămătăriei în cadrul Legii Rezervei Federale este complet eliminata.
16. Sistemul bancar este scutit de pragul de lichiditate de zi cu zi și lupta pentru fonduri de rezervă.
„Este o listă palpitantă!" a exclamat Martha. „Este ușor de văzut cum am obținut Sistemul Monetar Public de Credite de la zero pe Neptun, astfel încât coloniştii sa beneficieze de aceste lucruri. Dar cum remediam mizeria în care ne aflăm aici pe pământ?" „Nu este momentul pentru o remediere", i-am răspuns. „Este nevoie de o lege completă pentru stabilirea unui sistem public de credite monetare.Colegii mei si eu am subliniat prevederile de bază a unei astfel de legislaţii. Iată-le."

Elementele cheie ale Legii Sistemului Monetare Public de Credite
1. Trezoreria Statelor Unite este singura sursa emitenta de masa monetare inițiala.
2. Legea Sistemului Rezervei Federale din 1913 și toate modificările, codurile și reglementările sunt abrogate. Băncile Rezervei Federale cu proprietatile lor si activele lor sunt transferate Trezoreriei USA.
3. Băncilor private, instituțiilor și persoanelor fizice le este interzis să creeze bani sau bani din credite sub orice formă.
4. După cum este desemnat în articolul 1, secțiunea 8, clauza 5, al Constituției Statelor Unite, Congresul va crea, va furniza și reglementa banii și creditele pentru toate cerințele Statelor Unite, atât publice, cât și private.
5. Bani și creditele necesare pentru plata obligațiilor guvernului național vor fi cheltuite în circulație fără datorii.
6. Trezoreria deservește nevoile financiare ale sectorului privat prin împrumuturi către bănci și alte entitati private.
7. Rata dobânzii aplicată de Trezoreria Statele Unite pentru toate împrumuturile acordate sectorului privat va fi reglementata matematic pentru a se retrage bani din circulație la o rată care va menține echilibrul cu cheltuielile Trezoreriei Taxele vor fi percepute numai dacă și când cheltuielile autorizate ar necesita o rata a dobânzii Trezoreriei mai mare decât cea reglementata prin plafonul legal.

8. Trezoreriile guvernamentale de stat și locale se vor putea califica la credite fara dobanzi direct de la Trezoreria Nationala pentru a finanta proiecte locale aprobate prin vot .
9, Toate obligațiile financiare legitime în vigoare atunci când legea SMPC este laprobata vor ramane in vigoare pana la plata in totalitate.
10. Împrumuturile guvernamentale federale sunt interzise pentru sunt inutile.
— Dar John,ma întrerupse Carl, trebuie să trecem din actualul nostru haos monetar la SMPC cumva.Cum facem aceasta tranziție?"
„Stai linistit , tranziția este nedureroasă. Obligaţiile existente faţă de bănci vor rămâne în vigoare până la plata lor. Nimeni nu va fi pagubit sau isi va pierde economiile sau investitiile. Pe de altă parte, aproape toată lumea trebuie să piardă în prăbușirea inevitabila a prezentului sistem de cămătărie.
„Nu va exista nici o schimbare în serviciile sistemului bancar stabilite pentru public, dar bineînțeles extinderea depozitului de rezerve fractionare, nemaifiind necesar, va înceta.

Concluzia

„Deci vezi, modificările pot fi făcute", am spus.
„Abraham Lincoln, singurul președinte modern responsabil de a fi emis bani fără datorii a spus asta referitor la dreptul suveran al Guvernului de a creea bani:
„Privilegiul de a crea și de a emite bani nu este doar prerogativa supremă a guvernării, dar este cea mai mare oportunitate creativa a guvernului."
„Dar nu am fost niciodată învățat asta la școală", m-a intrerupt Carl. „Nu am fost niciodată învățat nimic la școală despre cum se creează banii. A fost după ce am ieșit din şcoală , impresia că banii pot fi înțelesi, încredințati sau administrati de experți in domeniu.."
„Exact", am răspuns, „și această credință larg răspândită a dus la un mare abuz de facut de cativa și cea mai mare pierderea a libertății trăită vreodată în America. Inflatia este prețul ignoranței monetare. Şi depresiunea economica este rezultatul abuzului monetar.„Bărbații geniali și inspirați care au scris Constituția Statelor Unite ale Americii au studiat sistemele de guvernare care au existat încă de la începutul istoriei. În a lor înțelepciunea ei au decretat în mod specific că controlul sistemul nostru monetar aparține guvernului federal conform legii. „Trebuie, prin urmare, să tragem concluzia că autoritate crearii banilor, fiind cel mai puternic instrument dintre toate, trebuie restrans în mod corespunzător sa serveasca interesului public şi să fie păzit şi păstrat ca aparținând tuturor oamenilor pentru totdeauna. Aceste elemente vitale ale guvernării , pentru oameni trebuie doar să fie mai larg și pus în aplicare.„Până când acest lucru se realizează, continuăm sa îmbrățișam cea mai subtilă și debilitantă formă de tiranie la care a cazut vreodată o națiune de pe pământ victimă .
„Implementarea SMPC, cu principiile și controalele sale legale, va elimina inflația, datoria națională, datorii private imposibil de plătit, șomajul involuntar,insolventa afacerilor și nevoia de impozite corporative și personale pe venit pentru totdeauna."
Acesta este adevărul din spatele banilor.

ANEXA 1

Inflația, explicata

Inflația într-un sistem monetar dominat de datorii, cum e cel administrat de Rezerva Federală, este definita corect ca : devalorizarea monedei indusă de datorii, De fapt, doar într-un sistem monetar in care banii creati sunt datorii inflația a avut loc vreodată, de la prima inflație înregistrată care a distrus vechiul Babilonul acum peste 4.000 de ani, până în zilele noastre. Inflația se caracterizează prin pierderea puterii de cumpărare a dolarului (sau a oricărei alte unități monetare). Creșterea constantă a prețurilor este un simptom al acestei pierderi de putere de cumpărare. Este devalorizarea dolarului care obligă la creșterea generală a prețurilor. Devalorizarea dolarului, la rândul ei, este cauzată de defectul inerent în sistemul monetar dominant al datoriei și anume crearea majorității banilor ca datorie. Acest fapt blochează sistemul într-un cerc vicios de escaladare a împrumuturilor într-un efort zadarnic de a plăti atât dobânzile cât și principalul. Un sistem monetar dominat de datorii este în mod natural inflaționist, din cauza penuriei de bani pentru a plăti dobânda. Reducerea masei montare forţează continuu cresterea împrumuturile, ceea ce necesită creșterea continuă a prețurilor pentru a acoperi costul acestor împrumuturi de catre mediul de afaceri.

Devalorizarea dolarului duce la o valida cererea de creștere a masei monetare. Mai mult bani sunt împrumuți în existență pentru a face față acestui cereri de masa monetara,dar sumele nu sunt niciodată suficiente pentru a tine pasul cu costul in cresterea al datoriei care a declanșat ciclul în primul rând. Creșterea masei monetare care are loc în perioadele de inflație este pur și simplu rezultatul escaladarii împrumuturilor facute de sectorul privat și persoanele fizice. Ei fac acest lucru pentru a plăti costuri de dobânzi mai mari, fie proprii, fie pe cele care se reflecta în creșterea prețurilor mărfurilor, serviciilor și cheltuielilor generale. Cauza principală a acestei escaladari este o lipsă cronică de bani. Deficitul de bani este egal cu banii necreati, neplătibili rezultati din dobânda datorată pentru escaladarea datoriei.Această creștere a masei monetare este conceputa greșit a fi cauza inflației, în timp ce de fapt este doar un alt simptom al inflației. Greseala de crede ca cauza inflatiei este creștere masei monetare se bazează pe credința că banii sunt ca o marfă care devine mai valoroasă atunci când aceasta este mai rara și mai puțin valoroasa când cantitatea disponibila creste. Dacă inflația este într-adevăr o condiție cresterii masei monetare din în sistem, ar fi rezonabil să ceri fiecare cetățean să ardă o bancnotă de 20 de dolari pe zi pentru a scădea masa monetare. De asemenea, dacă teoria că banii sunt ca o marfă este adevărata, bani împrumutați la rate mari ale dobânzii ar trebui să fie foarte valorosi și să cumpere mai multe bunuri decât bani împrumutați cu dobândă mică. Cu toate acestea, experiența recenta a arătat că banii împrumutați cu 20% dobânda au cumpărat mult mai puțin în 1981 decât banii împrumutați cu o dobândă de 8% cu câțiva ani mai devreme.În sistemul monetar dominat de datorii, prețurile cresc ca o reflectie a dobanzilor in crestere suportate de producători. Termenul „inflația prețurilor” identifică în mod clar procesul de creșterea prețurilor. Cu toate acestea, termenul „inflație”, când este aplicat economiei în ansamblu, nu reușește să identifice

fenomenul în funcţiune care provoacă cresterea preţurilor și, prin urmare, este înșelător. Cel mai precis și descriptiv termen pentru fenomenul gresit numit „inflației" este devalorizarea monedei indusă de plata datoriilor.

ANEXA 2

Corectarea greselilor sistemului monetar din punct de vedere stiintific

Devalorizarea monedei indusă de datorii (de obicei cunoscuta sub numele de „inflație") are o cauză matematică, prin urmare nu este un fenomen cu care trebuie „luptat" așa cum este continuu descris in media. Pentru a elimina „inflația" cauza matematică e cea care trebuie să fie înțeleasa. Datoria a indus devalorizarea monedei cu simptomele şomajului şi crizelor, poate fi corectata prin aplicarea principiilor și regulile științei monetare. Când acestea principiile și regulile sunt utilizate pentru proiectarea structurii unui sistem monetar, acestea operează automat pentru a elimina toate aceste probleme.
Principii și reguli ale științei monetare
1. Banii sunt o utilitate publică, creabilă numai prin lege.
2. Autoritatea monetară este puterea exclusivă de a crea și distruge banii.
3. Autoritatea monetară este puterea supremă în guvernare civilă, pentru că banii comandă resursele.
4. Dobandirea și intretinerea profesiilor liberale si afacerilor depinde in intregime de autoritatea monetară care trebuie sa fie în structura guvernului suveranului, și niciodată în cadrul independent al institutiilor private.
5. Banii nu pot avea valoare în sine, ci servesc ca o reprezentare valabilă şi indispensabilă a oricarei capacități productive sau de dezvoltare exista în economie,
6. Banii sunt căutați și acceptati universal în schimbul bunurilor și serviciilor prin legi care impun folosirea lor pt. plata datoriilor si impozitelor.
7. Banii își servesc scopul principal ca mijloc de schimb acceptat universal în procesele de stimulare a dezvoltării economice si mentinere a productiei, distributiei și schimbului.
8. Banii nu trebuie să fie făcuți din materiale prețioase
9. Singurele forme de bani necesare pentru a-și îndeplini scopul principal sunt soldul din carnetul de cecuri bancar,bancnotele si monedele. (Numerarul este pus la dispoziție de Trezorerie pentru a furniza cererea de masa monetara în sectorul privat)
10. Cantitatea de bani necesară pentru o economie sănătoasă este pur și simplu suficienți bani pentru a asigura cererea pentru orice serviciu public și capabilitate privata există în economie.
11. Toți banii necesari pentru o economie sănătoasă trebuie pusi la dispoziție în mod continuu de către autoritatea monetară.
12. Calitatea banilor rezidă exclusiv în stabilitatea lor în raport cu valoarea mărfurilor şi serviciilor.
13. Lipsa de bani deprimă activitatile economice si provoacă şomaj cronic

si falimente.
14. Un guvern suveran care își exercită autoritatea monetară creează bani și ii cheltuiește în circulație pur și simplu prin scrierea de cecuri viabile fără fonduri pentru cheltuielile autorizate naționale.
15. Un guvern suveran care își exercită autoritatea monetară creează bani și ii împrumută în circulaţie prin acordarea de credite sectorului privat la o rata a dobanzii accesibila
16. Când banii sunt rambursați la trezoreria guvernului suveran exercitându-și autoritatea monetara , banii sunt scoși din circulaţie.
17. Cheia stabilității în calitatea sau valoarea banilor consta pur și simplu în menținerea echilibrului între fluxul de masei monetare emise de trezorerie în circulație, fără datorii și fluxul de dobânzi și încasări de taxe de la sectorul privat înapoi la trezorerie,bani care apoi sunt scosi din circulației.
18. Singurul scop al impozitării federale este de a permite trezoreriei să mențină un echilibru între fluxurile de cheltuieli de trezorerie și veniturile monetare fără să se depășească rata maximă a dobânzii etalon. Fiecare dintre aceste 18 puncte simple este un principiu simplu pentru proiectarea Sistemului Monetar de Credit Public rezistent la inflatie si depresiune.
Descoperirea acestor principii constituie o descoperire fenomenală în înțelegerea cadrului științific pentru progresul economic, nestingherită de concepţiile greşite monetare şi erori.

ANEXA 3

Masa monetara a Americii nu se limitează la bancnotele și monedele care sunt în circulație in vreun moment anume. După cum am văzut, bancnotele și monedele reprezintă aproximativ 25% din ceea ce este considerat masa monetară. Procentul de 75% din masa monetară este compus din soldurile din conturile curente. Dincolo de acestea, există numere scrise în registre contabile care reprezintă conturi de economii plasate în bani,institutii cooperative financiare, economii și împrumuturi sau instrumente monetare ezoterice(celebrele derivative swap care au dus la prabusirea economiei mondiale in 2008)care nu sunt temeinic definite în literatura disponibilă. Cifrele masei monetare sunt întocmite din rapoartele făcute de instituțiile financiare către băncile FED. Economiștii desemnează cele patru definiții printr-un fel de abreviere si simboluri.Prima definiție este cunoscută ca Ml, urmat de M2 (care este Ml plus soldurile conturilor curente de economii), M3 și L.
Fed spune că M1 este în posesia publicului (adică masa monetara din afara băncilor) plus conturile curente.
Acei cititori care doresc să investigheze definiţiile celorlalte măsuri ale masei monetare pot face referire la Statisticile Rezervei Federale care sunt emise săptămânal și pot fi obținut de la oricare banca regională a Rezervei Federale.
Este important să ne dăm seama că Ml sunt cu adevărat toti banii care sunt imediat disponibili pentru tranzacționari in afaceri. Este imposibil să cumpărați o mașină nouă cu un certificat de depozit, carnet de economii sau o polita de asigurare.

.Aceste forme de economii trebuie sa fie convertite în Ml — numerar sau bani pe carnetul de cecuri înainte de a putea fi folosiți pentru a face o tranzacție.
Cea mai importantă caracteristică a masei monetare si, paradoxal, cel mai putin cunoscuta de cei care ii guvernează și cei care publică comentarii despre asta, este faptul că banii se reduc si isi pierd puterea de cumparare intr-un ritm din ce în ce mai mare odata ce datoria către sistemul bancar crește. Acest ritm în prezent creste de trei ori pe an. În 1982 o rată a împrumuturilor de aproximativ 6 miliarde de dolari pe zi a fost necesara pentru a păstra masa monetară necesara (M1) . În 1972 era nevoie de doar 2,4 miliarde de dolari pe zi .

ANEXA 4

Exemplu de calcul al rambursări ipotecare
Contractarea pentru cumpărarea unei locuințe este un pas major pentru oricine . A cadea de acord sa imprumuti intre 40.000 USD - 100.000 USD este o decizie importantă, mai ales în vremuri inflaționiste.Dar decizia este și mai grea atunci când realizăm că debitorul se oblica să ramburseze principalul împrumutat, să zicem 40.000 USD, plus de două ori mai mult aproximativ 80.000 USD in dobânzi. Poate fi asta adevărat? Haideti să ne uităm la calculul matematic al unui credit ipotecar mediu pe o durată de 30 de ani.
Formula pentru plata lunara a dobânzii la o ipoteca este:

$$N = P \cdot \frac{r(1+r)^n}{(1+n)^n - 1}$$

unde:
N este plata lunară
P este principalul împrumutului
r este rata dobânzii lunară sau anuală rata dobânzii împărțită la 12
n este durata împrumutului în luni
Să presupunem că scoatem 40.000 de dolari și ii vom achita într-o perioadă de 30 de ani la o dobândă anuală convenită de 10% (0,10).
Acum, să înlocuim cifrele corespunzătoare în formula:

$$N = 40000 \cdot \frac{\frac{0.10}{12}\left(1+\frac{0.10}{12}\right)^{360}}{\left(1+\frac{0.10}{12}\right)^{360}-1} = 351.03\ \$$$

N = 351,03 USD

Astfel, vedem că plata noastră lunară va fi de 351,03 USD. Când înmulțim plata lunară cu 360 de luni (12 luni ori 30 de ani) vom afla ca la sfarsitul creditului ipotecar vom fi platit bancii o uluitoare suma de 126.370,80$!Aceasta înseamnă că în timp ce am rambursat cei 40.000$ pe care i-am împrumutat sa cumpără casa, plătim suplimentar 86.370,80 USD în dobanzi— suficient pentru a mai cumpăra două case! Evident, rata dobânzii percepute are un efect profund asupra plății ipotecare lunare și asupra sumei de bani pe care o primește banca ca dobânda.Când rata dobânzii ipotecare este 15%, de exemplu, aflăm că după 30 de ani vom afla

că după 30 de ani am plătit băncii de 4 ori si jumatate suma imprumutata. Ca să fiu mai specific, dacă am împrumutat 40.000 USD la 15% pentru 30 de ani, plata noastră lunară este de 505,78 USD. Înmulțind acest lucru cu 360 de luni, descoperim spre uimirea noastră că la sfârșitul ipotecii am plătit băncii 182.080,80 USD! Dacă, pe de altă parte, împrumutăm aceiași 40.000 USD la 5% vom plăti pentru casa noastră doar de două ori mai mult, întrucât la 5% plățile lunare se ridică la 214,90 USD. Înmulțirea cu 360 de luni face un total de 77,364.00 $.
La 2% costul dobânzii se ridică la 13.283 USD după 30 de ani. Desigur, la 0% dobândă ,pur și simplu plătim înapoi principalul inițial împrumutat.
Plata dobânzii la o casă este o cheltuială mare care trebuie luata în considerare de orice potențial cumparator. Această cheltuială este și mai mare atunci când noi înțelegem că banca a creat originalul ,suma împrumutată din nimic cu pur și simplu din mișcarea unui pix și sunetul unui computer.

ANEXA 5

Pretul Utilitatilor

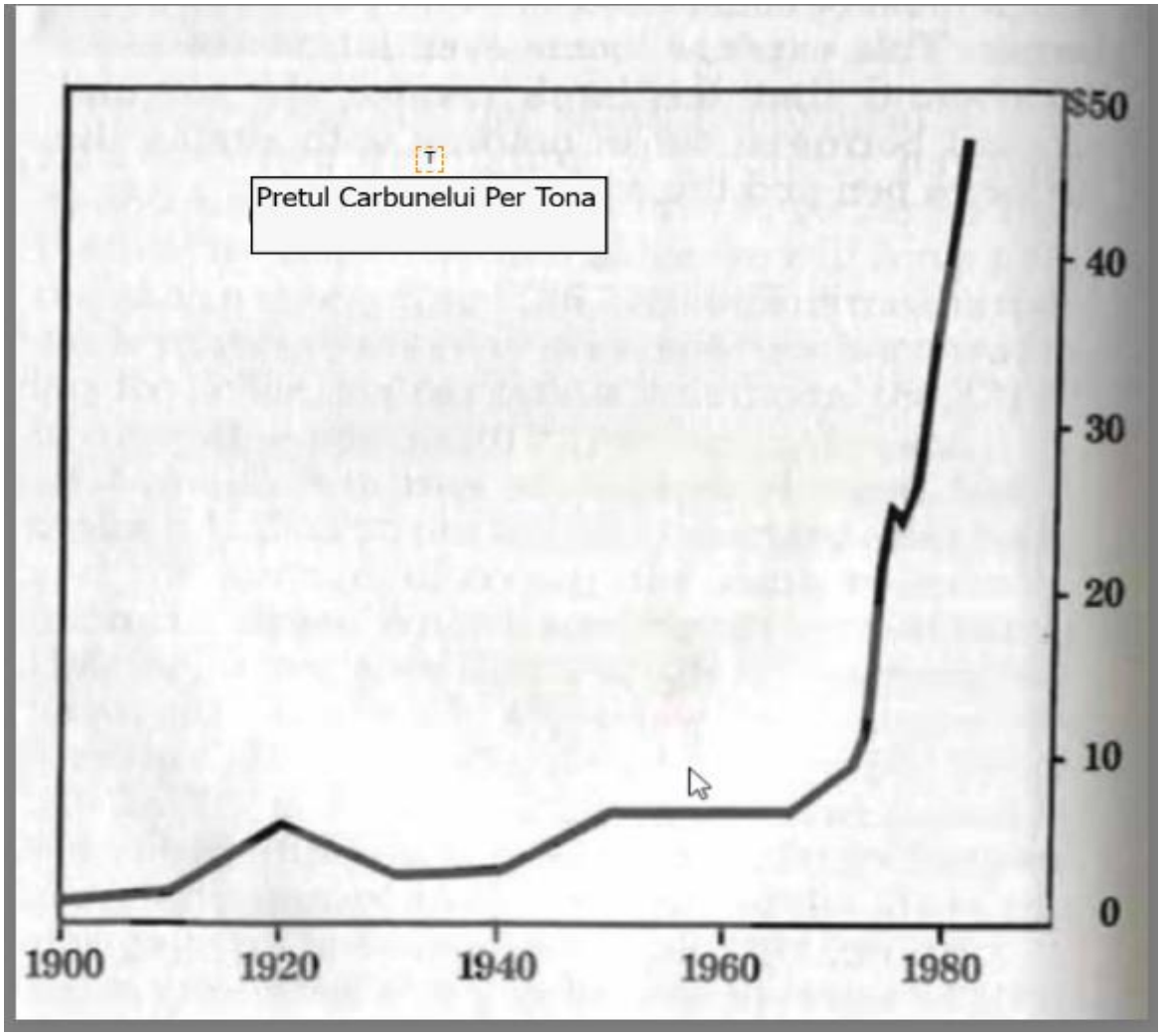

Fig.23

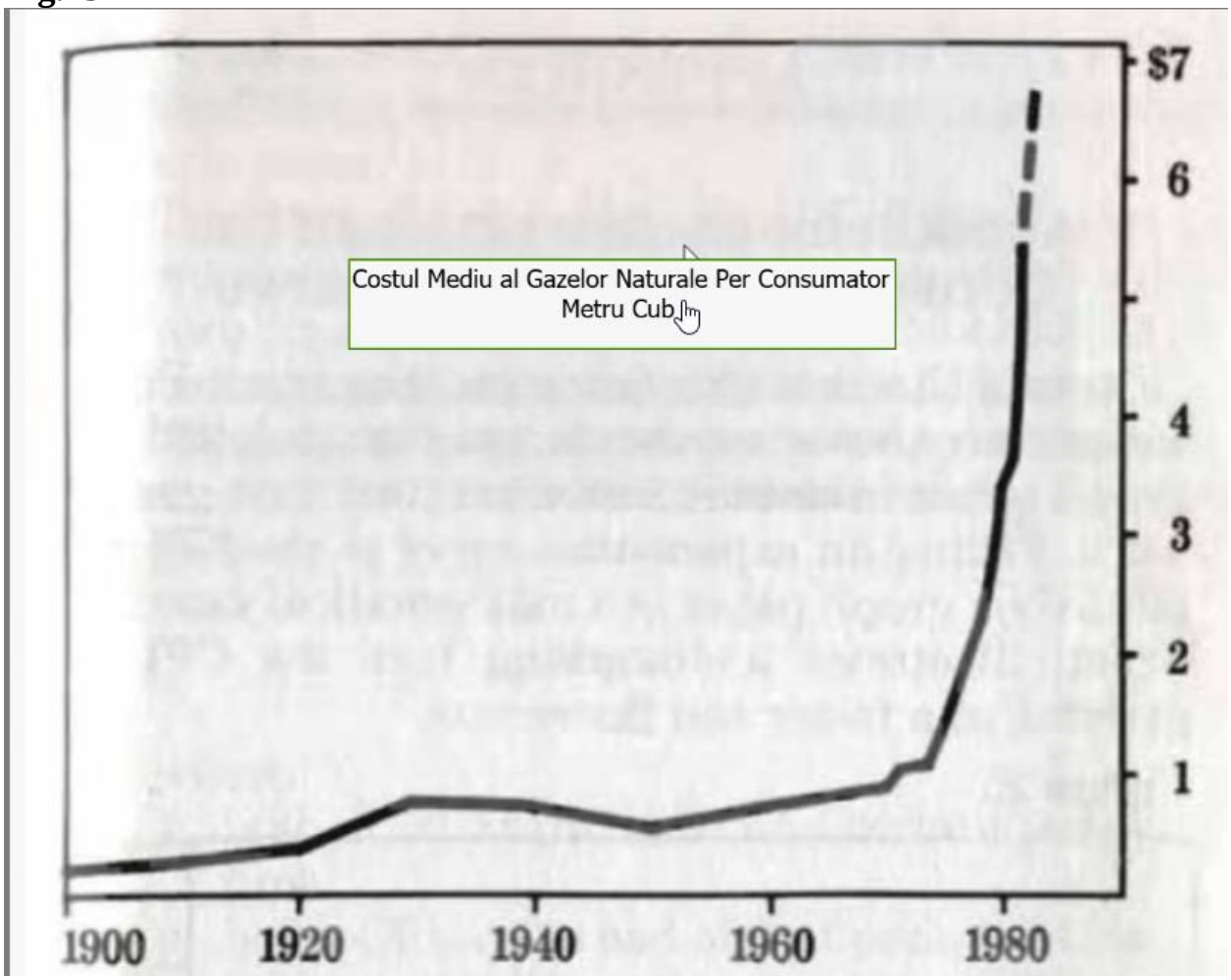
Costul Mediu al Gazelor Naturale Per Consumator
Metru Cub
$7
6
4
3
2
1
1900
1920
1940
1960
1980

Fig.24

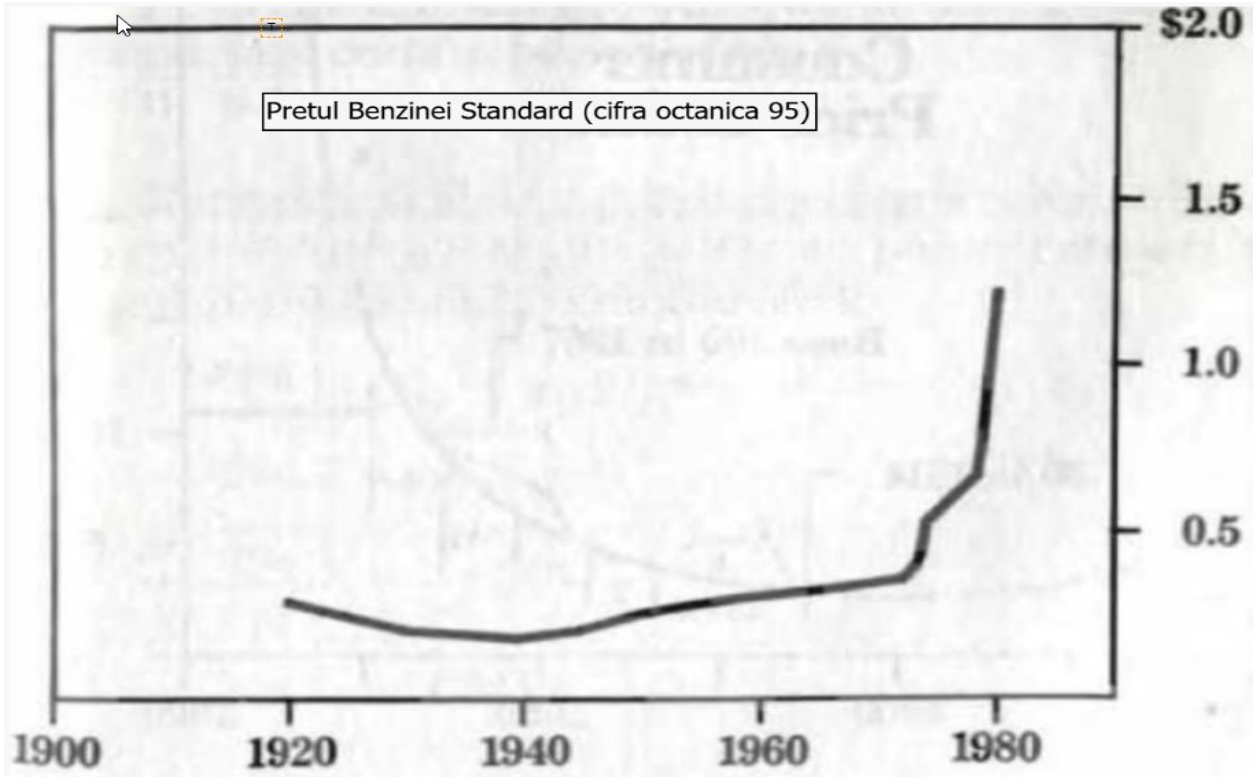
Pretul Benzinei Standard (cifra octanica 95)
$2.0
1.5
1.0
0.5
1900
1920
1940
1960
1980

ANEXA 6
O analiză matematică a curbei indicelui prețurilor de consum

Afirmatia că creșterea Indexului Prețurilor de Consum urmărește o curbă exponențială atunci când este reprezentat pe hârtia milimetrică implică mai mult decât bănuieli sau presupuneri. Potrivirea unei curbe exponențiale la IPC trasata pe hârtie milimetrică este un exercițiu matematic ce ilustrează un fapt tulburător: IPC creste într-un ritm din ce în ce mai rapid.

Fig.25

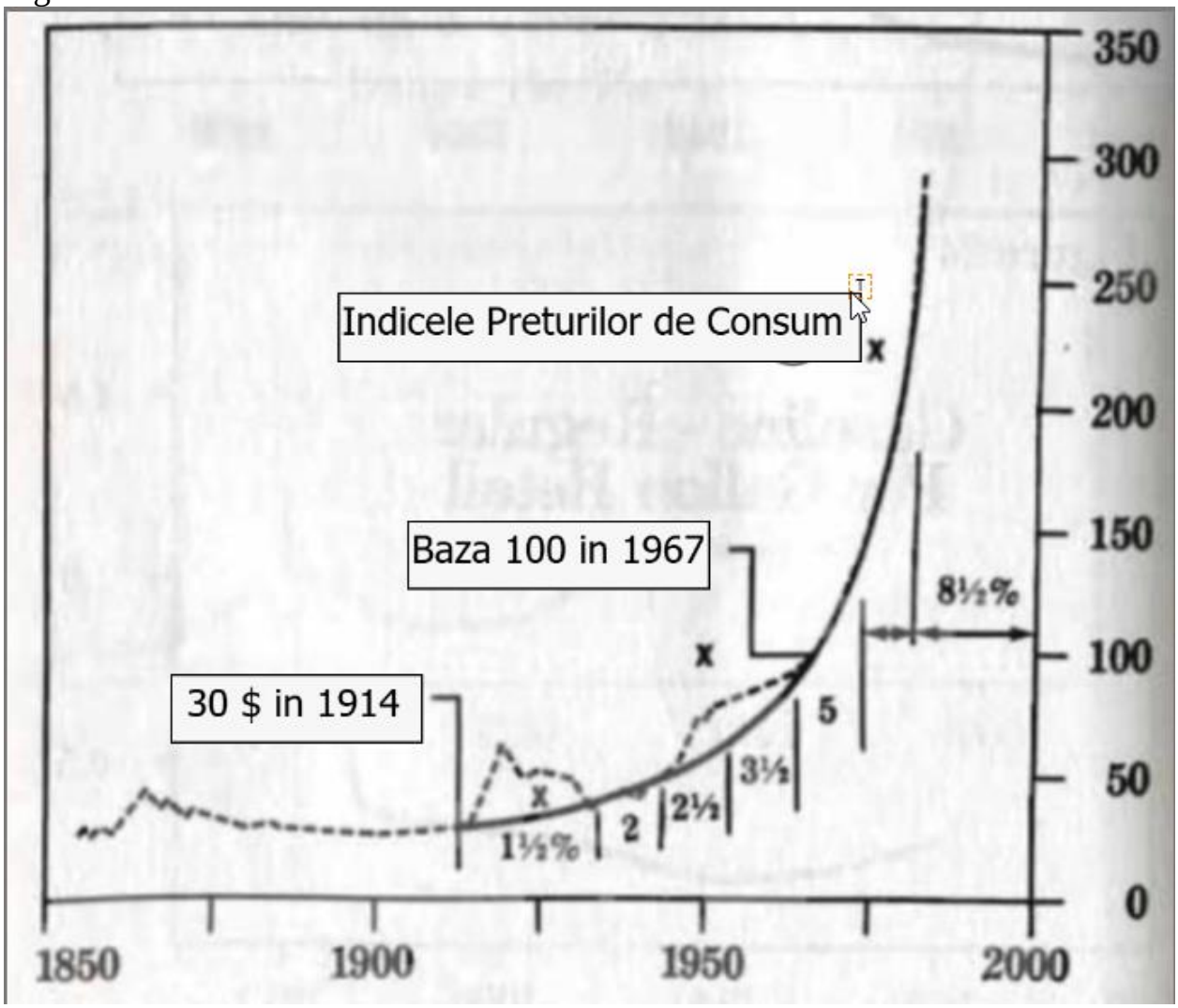

Cum potrivim o curbă exponențială la IPC?
În primul rând, este reprezentat graficul pentru fiecare an pe hârtie milimetrică. Linia întreruptă este un IPC real luat din datele guvernuluiLinia continuă este curba cresterii preturilor de la 30 $ în 1914 la 294.1 $ în octombrie 1982 favorizând valorile efective ale IPC din 1965 încoace. Rata la care IPC crește de la an la an poate fi apoi calculat matematic prin ecuația:

$$y_1 = y_0(1+n)^\gamma$$

unde:
y0 este IPC-ul la începutul unei anumite perioade de timp.

y1 este IPC-ul la sfârșitul acelei perioade de timp.
r este rata anuală de creștere a IPC în acea perioada de timp.
n este perioada de timp în ani
Mai întâi trebuie să stabilim dacă o rată constantă a curbei exponențială se potrivește punctelor reprezentate între 30 și 294,1. (Notă: 1982- 1914 = 68 ani)

$$y_{1982} = y_{1914}(1+r)^{68}$$

$$\mathbf{294.1 = 30(1+r)^{68}}$$
$$\mathbf{\sqrt{68} \cdot \frac{294.1}{30} = 1 + r}$$
$$\mathbf{r = 0.03414}$$

Folosind această valoare pentru r, calculați mai multe valori ale IPC :

An	IPC
1925	43.38
1950	100.46
1975	232.52

Aceste valori sunt afișate cu „x” pe diagramă.Este clar că IPC-ul real nu este o curba exponentiala constantă .Rata este mai mică de .03414 în primii ani şi mai mare decât .03414 între anii 1970 și 1980. Acum continuăm să calculăm creșterea reală ale valorile lui „r”. Curba netezită este analizată prin secțiuni. Luați secțiunea de 20 de ani (1914-1934).

$$y_{1934} = y_{1914}(1+r)^{20}$$

Din curba netezită găsim ca y1934 = 40,4.

$$40.4 = 30(1+n)^{20}$$

r = 0.015
r = 1,5%
În mod similar, calculăm „r” pentru celelalte secțiuni pe măsură ce urcăm curba. Iată-le:
1934 to 1944: 2%
1944 to 1954: 2.5%
1954 to 1964: 3.5%
1964 to 1974: 5%
1974 to 1982: 9%
Ceea ce înseamnă aceasta este că IPC are caracterul unei curbe exponenţiale dar cu o caracteristică suplimentară îngrijorătoare. Rata de crestere a
IPC în cadrul celor trei segmente de zece ani de la 1944 până în 1974 nu este constantă. Creșterile merg de la 2% până la 5%. Între 1974 și 1982, doar opt ani, rata este de 9%. Aceasta reprezintă grafic faptul că bunurile de larg consum devin din ce în ce mai scumpe cu o rată mai rapidă decât au făcut-o vreodată în trecut. De fapt, prețul oricărui lucru poate fi analizat prin această metodă. Am trasat creșterea în prețul cărbunelui, taxele imobiliare , pantofi si toate urmează cursul

acestui tip de exponenţial de curba in care rata de crestere este tot mai mare pe masura ce timpul trece. Folosind aceste tehnici se poate proiecta nivelul viitor al prețurilor bunurilor de consum. De fapt, odată ce am stabilit caracteristicile curbei noi am descoperit că IPC-ul real din 1967 incolo coincide foarte strâns cu valorile pe care le avem calculate înainte ca cifrele reale să fie afisate de către guvern la sfârşitul anului. A fost posibil să proiectăm în 1967 cât ar fi IPC-ul în 1982.

ANEXA 7

O ilustrare a puterii dobânzii compuse

Întrebare,dacă un penny(1 cent) ar fi fost împrumutat cu 6% dobanda compusa în anul zero (naşterea lui Iisus Hristos), și nu s-ar fi facut nici o plata pana in 1983, cu cât am fi datori?

Răspuns

Folosind formula pentru dobânda compusă obtinem:

$$0.01 \cdot (1.06)^{1983} = 1.518905$$

Dacă calculăm această sumă în picior cub de aur(1 cubic feet=0.30,48 metru cub) (cu o greutate de 1.205,6 livre pe picior cub adica 546.578 gr) la 400 USD la 12 uncii la o livră, nu 16) 1 uncie =28.34 grame, răspunsul este: 2,62473941 picioare cubi de aur

Cât aur este acesta? Să-l calculăm referindu-ne la mărimea soarelui deoarece cantitatea este atât de mare.

Diametrul soarelui:865.000 de mile(1.392.684 km)

Volumul soarelui: 4,98825575 x 10^{28} picioare cubi

Câți sori:5,261837266 x 10^{12}

Acesta este un număr greu de înțeles. Poate fi spus mai simplu? Da. Să presupunem ca sunt un 1.000.000.000 (un miliard) de sori într-o galaxie si exprimam cifra în galaxii deci vom avea 5.261 de galaxii.

Deci suma de bani pe care ar trebui să o rambursăm la un 1 cent împrumutat la 6% dobândă compusă cu 1.983 de ani în urmă ar fi de 5.261 galaxii fiecare conţinând 1.000.000.000 de sori de aur solid. Acum să presupunem că rata dobânzii a fost de 1% în loc de 6%. Cât de mult ar trebui să plătim 1983?

0,01 USD x $(1.01)^{1983}$ = 3.709.233,82 USD

Aceste calcule arată efectul uimitor al dobânzii compusă și, de asemenea, reducerea dramatică a datoria pe termen lung prin reducerea ratei dobânzii cu cinci puncte procentuale de la 6% la 1%. Dacă dobanda ar fi fost zero, suma datorată în 1983 ar fi pur și simplu centul împrumutat initial. Se spunea că atunci când Einstein era felicitat în urma descoperirilor sale științifice importante, el a răspuns că munca lui nu se compara cu ceea ce el considera cea mai mare invenţie: dobanda compusă.Puterea imensă a formulei dobanzii compusă este ilustrată în acest exemplu simplu. Formula este evidentiata în numărul din noiembrie 1976 al revistei Precis,a publicația Bankinvest, Zurich, Elveția.

ANEXA 8

Rata Dobanzii „Primordiale” sau initiale

Fig.26

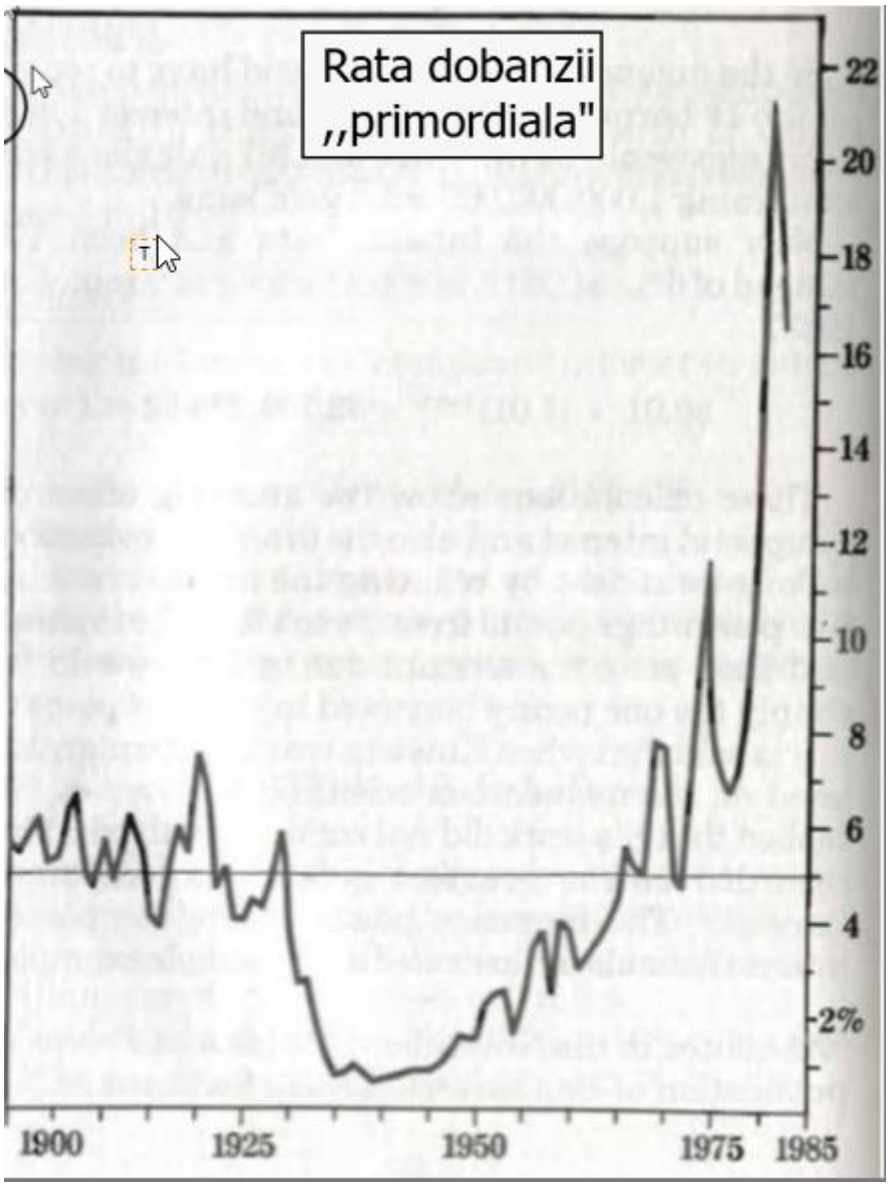

Această diagramă a fost trasată din datele disponibile in orice bibliotecă .
O analiză matematică a valorilor din 1940 până în 1981 arată că „rata primară” urmează o curba exponentiala, avand un ritm de crestere anual.. În contrast cu perioada 1939-1945 în care „rata de originala” a fost mai mică decât 1%.
Nici Congresul, nici Președintele nu au vreun control asupra ratelor dobânzilor. Băncile comerciale specifica care va fi rata la un moment dat.

ANEXA 9
Dobânda compusă și „Regula lui 72”
Pentru a aproxima perioada de timp pentru o datorie sau investiție la dobândă

compusa sa se dubleze, puteți aplica pur și simplu „Regula lui 72” a bancherilor. Folosind această metodă, împărțiți 72 la rata anuală a dobânzii.Coeficientul rezultat va fi numărul de anii in care orice investiție sau credit dat debitorului se va dubla. Astfel,un împrumut de orice sumă la o rată a dobânzii de 10% va determina ca acesta sumă să se dubleze în 7,2 ani, daca nu se fac plăți de principal sau dobândă.

Rata Dobanzii %	Perioada de timp pentru ca datoria sa se dubleze
1 %	72 ani
2 %	36 ani
5 %	14.4 ani
10 %	7.2 ani
20 %	3.6 ani

Să presupunem, prin urmare, că împrumutați un dolar la dobândă compusă. Care ar fi creșterea datoria in ani,la o dobanda să spunem de 1% - dacă nu se fac plăți? La 20%?

Fig.27

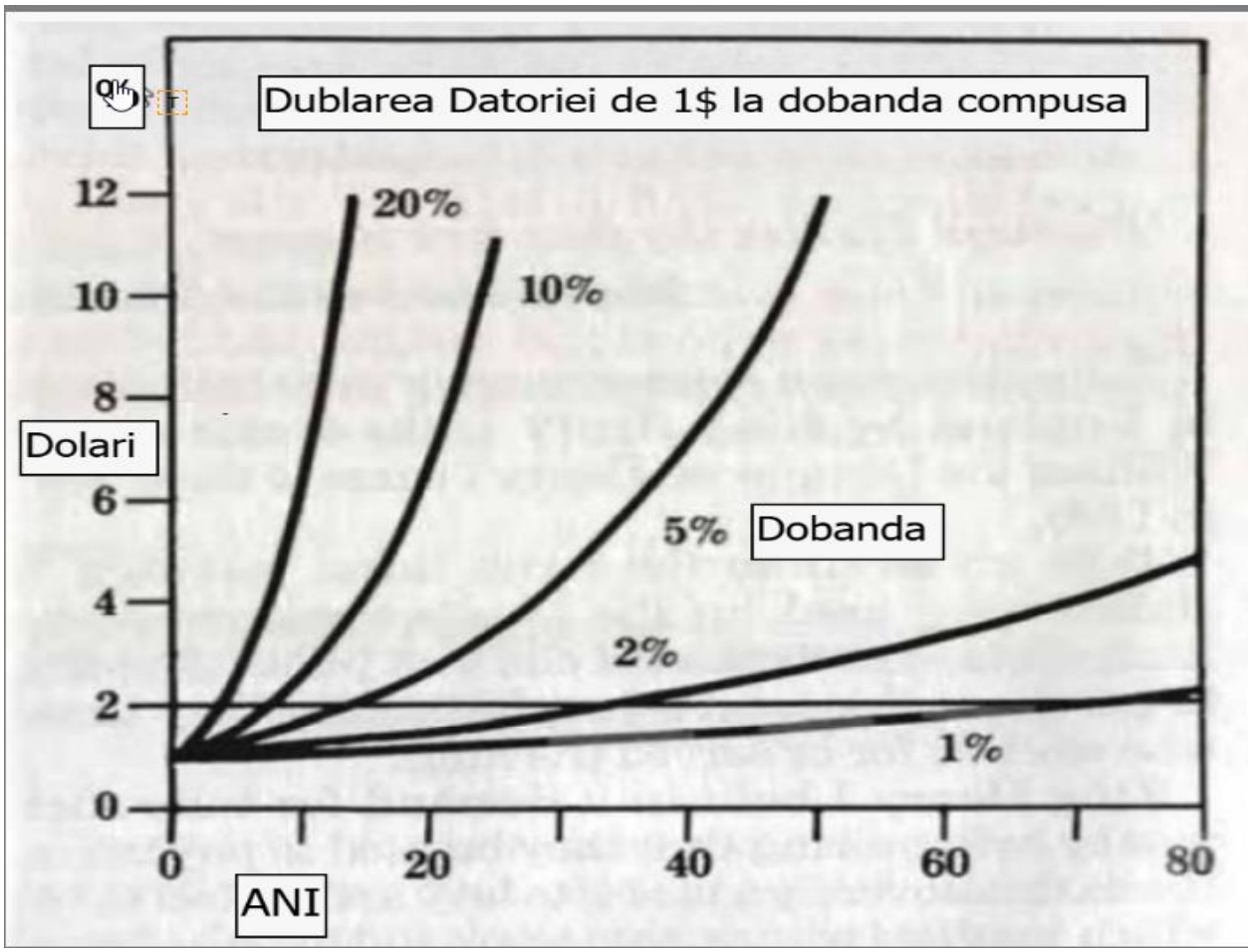

Graficul arată cât timp va dura pentru ca datoria de un 1,00 USD sa se dubleze la un număr de rate diferite ale dobânzii. Este important de remarcat faptul că cu cât este mai mare rata dobânzii, cu atât datoria se va dubla mai repede.

ANEXA 10
Secolul al XII-lea si sistemul monetar fără datorii

„Si-amoru-ti pe răboj nu-l socotesc ” - Sonetul 122 al lui Shakespeare
Țărușii răboj ca formă de bani în Anglia au fost introduse de regele Henric I, al patrulea fiu al lui William Cuceritorul. Henric I a venit pe tron în 1100.Tally sticks (din latinescul talea, care înseamnă „țăruș’) au fost folosite de vistieria regelui — Fiscul — pentru finanțarea proiectelor sociale și publice, să cumpere proviziile instanței și să-i plătească pe cei care lucrau sau il slujeau pe rege. Regele Henric I instituit cererea pentru acesti tarusi prin obligativitatea lor in plata impozitelor. Puterea suverană de a percepe și de a colecta taxe a insuflat o cerere economică pentru ceva ce altfel ar fi fost bucăţi de lemn fără valoare. Aceasta impunere a fost factorul care a infuzat „valoare” în tarusii raboj și, astfel, i-a dotat cu utilitate monetară. Negustori englezi,fermierii, mestesugari etc., lucrau și făceau comerț pentru a obtine țărușii Fiscului din cauza decretului care ii stabilea ca singura metodă acceptabilă de plată a impozitele regelui. Singura sursă de țăruși pentru plata impozitelor era oferita prin cheltuielile reagale care erau facute de asemenea in aceasta moneda. Acesti țăruși au fost folositi exclusiv ca bani in Anglia timp de 594 de ani,partial pentru inca 89 de ani si temporar pentru alti 43 deci un total de 726 de ani. Atât o emisiune a fiscalitatii regale, cât și una privata au circulat pe scară largă in piata.Răspândirea este ilustrată si de referințe literare, inclusiv versul dintr-un sonet shakespearian (citat mai sus).
Tarusii erau bastoane înguste de lemn (în mod normal alun dar și salcie, sau alt lemn) variind în lungime de la aproximativ opt inci până la lungimi de trei picioare sau mai mult(de la 20 cm pana la peste 1m). Erau netezite turtite cu un cuţit.
Figura 28

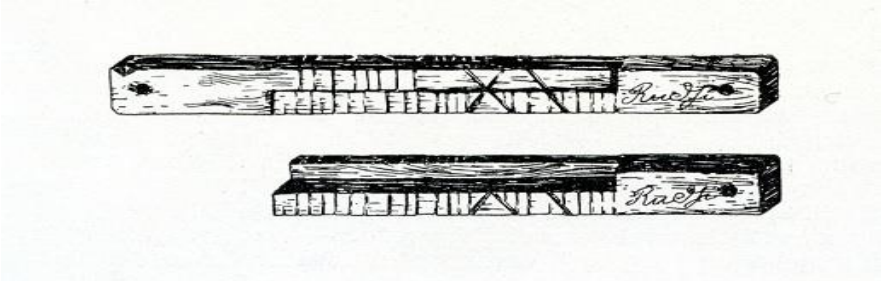

Suma de bani reprezentând valoarea tranzacției era consemnata pe tarus prin crestături. Denominațiile mai mari erau indicate prin crestături adanci pe o față a bastonului, cele mai mici erau indicate prin crestături mai mici pe faţa opusă.Tarusul era mai mult plat decât pătrat și suprafețele plane au fost folosite pentru a scrie natura tranzactiei si numele celor implicati.

După ce băţul a fost crestat şi inscripţionat pe ambele fețe, era despicat pe lungime pentru a ramane cate o parte fiecareia dintre cei care incheiau tranzactia dar cu o bucată puțin mai lungă decât cea cealalta .Partea mai lungă (tulpina sau contrafoliul) ramanea platitorului iar cealalta mai scurta (frunza sau foliul) era păstrata de către cel platit.
Tarusii Trezorerie Regale au fost crestati în mod distinct si diferit pentru a-i împiedica să fie confundati cu tarusii activitatilor private. Când taxele erau colectate taxe, gramezile de tarusi raboj erau prezentate colectorului de taxe. Acestea erau împerecheate — pentru a se asigura împotriva falsurilor— cu jumatatile lor care fuseseră tinute in Visterie si impozitul era astfel platit.
Acest sistem a fost folosit de către Fiscul englez până în 1826. Când sistemul a fost în cele din urmă abolit,acest stoc de bastoane care fuseseră adunate in timp de Fiscul Regal au fost folosite ca lemn de foc în birourile institutiilor monarhiei.In 1834 pe când bastoanele erau arse în cuptorul Camerei Parlamentului cosul s-a supraîncălzit și a pornit un incendiu care a distrus complet clădirea. Aproximativ 1.300 de astfel de tarusi au supraviețuit focului, dar numai o pereche completă se afla printre ei.
Surse:
Biroul Public , Chancery Lane, Londra.
Ghid pentru camera medievală, Biblioteca Britanică, pag. 233-234.
Ecoul istoriei, de Paul Carson, Institutul de Științe Monetare.
Cum sa vindeci inflatia de Hyrum J.Amundsen pag.6-7

Știința Monetară și etalonul aur
Un seif plin cu ligouri de aur pare solid și sigur. Dar întrebarea care trebuie sa o înfruntăm este: oprește acest aur inflația?Răspunsul este: nu.
Convertibilitate în aur, cu sau fără aur ca etalon in sistemul bancar, nu poate opri niciodată inexorabila crestere a datoriei nerambursabile produsa de sistemul bancar de credite bazat pe expansiunea depozitelor prin rezervele franctionare.Acesta este viciul care trebuie scos din sistemul monetar pentru a face dolarul rezistent la inflație și a stabiliza economia. Premisa tuturor argumentelor folosite pentru a susține un standard de aur pentru sistemul monetar se bazează pe definiția falsă ca inflația apare atunci cand sunt prea mulți bani in circulatie.În urma acestei premise false,se presupune că masa monetară trebuie limitată prin conectarea sa la o cantitate finită de aur. După cum aceasta carte a dovedit pe deplin,ca inflația este cauzată de o lipsă cronică de bani,însoţită de creşterea exponenţială a datoriei. Limitarea ofertei monetare prin aur (sau orice alte mijloace) prin urmare, nu poate rezolva niciodată problema inflației.. În afară de această neînțelegere a relatiei cauza-efect în ceea ce privește inflația, etalonul aur ridică unele probleme fundamentale și practice care sunt rar aduse in discutie de catre sustinatorii etalonului aur. În primul rând, trebuie pusă întrebarea:de unde va lua Statele Unite aurul necesar pentru a trece dolarul sub standardul aur? Rezerva Federală revendica aurul Trezoreriei datorita creantelor guvernului va fi necesar ca Trezoreria să se aprovizioneze cu aur cumpărandu-l de pe piata mondiala.Aceasta creeaza mai multe probleme în sensul că furnizorii mondiali de aur sunt in primul

Rând tari caUniunea Sovietică, Africa de Sud și India. Ce persuasiunea va folosi Statele Unite pentru a convinge aceste țări să aprovizioneze Trezoreria noastră cu aur? Ce vom folosi să plătim aceste țări pentru aur? Vor accepta ei grâu, tehnologie,bancnote ale Rezervei Federală în schimbul aurului lor? Si in plus, cine va stabili prețul aurului? Va fi prețul aurului diferit pe plan intern fata de cel internațional care se stabileste în Zurich și Londra?Cum va negocia Statele Unite cu un cartel controlat privat care stabilește prețul aurului? La un nivel mai filozofic, este imposibil sa vezi cum poate revenirea la un standard de aur sa rezolve problemele rezervelor bancare fractionare întrucât rădăcinile acestui sistem bancar izvorăsc de la aurarii antici și practica lor de a crea banii ca datorii bazate pe aur. Nu este timpul pentru metode științifice pentru a elibera omenirea de înrobirea mitologiei aurului? Criza monetară a națiunii este o lipsă de bani. Este imposibil să rezolvi această problemă prin conectarea masei monetare la un etalon aur,argint,grau sau orice alta resursa.

Pur și simplu, masa monetară trebuie lăsată să se extindă
și sa se contracte numai pe baza nevoilor și capacităţile oamenilor şi resursele acestora.Limitarea banilor limitează economia și este fatală pentru progres. Oficiul Poștal nu limitează numărul timbrelor disponibile publicului pentru a menține prețul scazut al expedierii unei scrisori. Timbrele sunt disponibile strict pe baza ofertei care satisface cererea.Un sistemul monetar proiectat corect ar trebui să funcționeze exact pe aceeași bază științifică.

De ce aur?

Incapacitatea aurului de a menține puterea de cumparare confruntat cu expansiunea depozitului cu rezerve fracționare este ilustrat in următorul tabel din studiul guvernului intitulat Raport către Congresul Comisiei despre rolul aurului în mediul intern și international al Sistemelor Monetare .Prețul unei uncii de aur(31.10 uncie gr) a atins vârful în ianuarie 1980. De atunci prețul a scăzut și (la momentul publicării cartii) se ridică la aproximativ 400 USD pe uncie.

Indicele prețurilor cu ridicata, totuși, a continuat sa creasca.

O uncie de aur nu si-a menținut constant puterea de cumpărare, chiar și în anii în care Sistemul monetar al Statelor Unite a fost operat sub forma etalonului de aur (1873-1933).

Tab.14

Puterea de cumparare a aurului masurata de indicele pretului cu ridicata in USA

Indicele 1986 considerat baza 100

Ani sau Luni	Pretul in $ pe uncia aur(31.10 gr)	Indicele Pret. cu ridicata baza an 1957 -59- ca baza 100 @	Pretul Aurului	Pretul cu ridicata	Puterea de cumparare a aurului
1896	20.67 $ *	25.4	100	100	100

1914	**20.67 $ ***	**37.3**	**100**	**146.8**	**68.1**
1920	**20.67 $ ***	**84.5**	**100**	**332.7**	**30.1**
1933	**20.67 $ ***	**36.1**	**100**	**142.1**	**70.4**
1934	**35.00 $ ***	**41.0**	**169.3**	**161.4**	**104.9**
1945	**35.00 $ ***	**57.9**	**169.3**	**228.0**	**74.3**
1970	**35.00 $ ***	**117.1**	**169.3**	**461.0**	**36.7**
1972	**38.00 $ ***	**126.4**	**183.3**	**497.6**	**36.9**
1973(Feb)	**42.22 $ ***	**134.6**	**204.3**	**529.9**	**38.6**
1973(Feb)	**89.00 $ #**	**134.6**	**430.6**	**529.9**	**81.3**
1973(Mai)	**114.75 $ #**	**141.3**	**555.2**	**556.3**	**99.8**
1979(Apr)	**245.30 $ #**	**244.0**	**1186.7**	**960.6**	**123.5**
1980(Ian)	**850.00 $ #**	**270.4**	**4112.2**	**1064.6**	**386.3**
1981(Mai)	**501.00 $ #**	**311.6**	**2423.8**	**1226.8**	**197.6**

* Pretul oficial in USA
# Cel mai mare pret pe piata internationala de la Londra
@ Statistica Ministerului Muncii a Indicelui Pretului cu Ridicata a tuturor resurselor.Datele intre anii 1860 si 1965 preluate de la Departamentul de Comert, articolul Evaluarea cresterii economice pe termen lung
Date publicate de Ministerul Muncii ,statisticile din 1967 si 1957 ca baza a Incidelui 59.

Trezoreria Statelor Unite deține aur?

Frecvent se pune întrebarea: detine vreo cantitate de aur Trezoreria Statelor Unite? Raportul Comisiei Aur stabilite pentru a investiga face urmatoarea delaratie: Certificate de aur, care sunt evaluate la 42,22 USD uncia aur, sunt obligatiuni ale Trezoreriei, emise către Rezerva Federală de către Trezorerie ca si garantii in aur pentru datoria catre FED. Certificatele reprezintă revendicarea Rezervei Federale asupra activelor Trezoreriei, pentru care Trezoreria a primit un depozit de contrapartidă în contul său la Rezerva Federală.Tot aurul deținut de Trezorerie a fost monetizat în acest mod. Rețineți că Raportul constată că „tot aurul deținut de Trezoreria a fost monetizat în acest mod". Asta înseamnă că tot aurul din Fort Knox sau oricare dintre alte depozite din tara, a fostipotecat băncilor Rezervei Federale. In timp ce aurul poate fi prezent fizic în seifurile Trezoreriei, nu este proprietatea Trezoreriei.

Aur și frică

Una dintre cele mai remarcabile caracteristici ale aurului este capacitatea sa de a crea încredere în mintea multor oameni, în ciuda incapacității sale evidente de a preveni panica economică sau chiar de a-si păstra propria putere de cumparare. Aurul nu a reușit în mod constant să prevină panica socială.Totuși, când teama de o depresiune majoră intervine, publicul se repede la aur la fel ca si cel care incercand sa se salveze de la inec se repede catre mal.

Din păcate, publicul descoperă curând ca aurul este un salvator care provoacă doar coborâre mai rapidă la fund. Misterul este că această lecție crudă este atât de repede uitată iar cand economia este iar in pericol aurul isi gaseste din nou adeptii

dezbaterilor privind introducerea etalonului aur. Când colapsul monetar amenință, frica ii conduce pe mulți la teoria falsă că banii trebuie să se bazeze pe o resursa materială. Cauza prăbușirii sistemului monetar bazat pe datorii este totuși complet nelegat de aur la fel cum a reda un etalon metalic dolarului este complet irelevant pentru a rezolva problema colapsului acestui sistem.

Aurul și maniacii colectionari

Frica îi determină, de asemenea, pe mulți să strângă aur pe premisa că atunci când banii eșuează, deținătorii de aur vor putea să-l schimbe pentru bogăție reală - mâncare, apă, combustibil, etc. Președintele Franklin Roosevelt ar trebui facut responsabil pentru această falsă speranță cu ani în urmă, când, în 1934, a dovedit că preşedintele Statelor Unite poate face aurul inutil ca mijloc de schimb când a semnat un proiect de lege care le cerea tuturor cetăţenilor SUA să-şi predea aurul sau sa mearga la închisoare.Poate exista vreun exemplu mai clar al faptului că aurul își pierde valoarea doar cu o semnatura?

Aurul și „presa guvernamentala a monedei ”

În sfârşit, cel mai dăunător argument în favoarea unui standard de aur este afirmația falsă că guvernul „tipărește bani” și că asta provoacă inflația pe care se presupune că aurul o vindecă.

Trebuie pusă întrebarea: dacă guvernul „tipărește bani” – probabil pentru a-si plăti facturile – cum poate fi atat de îndatorat? Dacă guvernul ar tiparii bani nu ar avea niciodata mai mult de 1000 de miliarde datorie nationala ca in prezent , si-ar printa banii pentru cheltuielile bugetare si nu ar fi nevoit sa imprumute nici un ban de la nimeni.

Proprietarul unei ,,tipografii de bani”nu poate nu fi niciodată în datorii. Cei 1.000.000.000.000 USD datoria națională este dovada necesară pentru a arăta în mod concludent că „tipografia guvernamentală” este un mit.Stim că guvernul a făcut multe prostii și a comis multe greșeli grave, dar a pretinde că guvernul „conduce o tipografie” care creaza bani este una dintre cele mai amagitoare minciuni publicate vreodată.Efectul acestei minciuni este de a submina și mai mult încrederea oamenilor în guvernarea democratică.Capitolele anterioare din această carte explică natura creatiei banilor în Statele Unite şi arată că Imprimeria de bani-datorie este de fapt condusă de Sistemul Rezervei Federale și de sistem bancar comercial. Nu este condus de guvern.Învinovățind guvernul că „tipărește bani” și apoi concluzionam că aurul este soluția, deoarece va impune disciplină „imprimeriei”, îi face pe oameni confuzi și împiedică recunoașterea adevăratei naturi a problemei și a soluţia corecte. În mod pervers, și într-adevăr ironic, cel mai important si necesar lucru pentru a proteja economiade inflație sunt bani emiși fără datorii de către guvern. Acest lucru, totuși, este perceput pe scară largă ca detestabila cauza a inflației. Acest greseala este exact opusul adevarului. Nici această țară, nici altă țară din lumea occidentală în vremurile moderne nu a avut vreodată o „presa guvernamentală” pentru a tipari monedă sub o adevărata autoritate monetară guvernamentală. Toate țările occidentale au sisteme de bani-datorii, credite emise atât guvernelor cât și persoanelor fizice de către instituțiile bancare private. În Lumea occidentală, banii sunt creați de banci fiat (prin comanda sau decret)

nu prin hotărâre guvernamentală. Stabilitatea monetară va fi atinsă atunci când banii fara datorii vor fi creați de guvern conform legii. Aurul este frumos, dar pentru a stabiliza sistemul monetar , integritatea este mai bună. Integrand integritate in legea monetara este cel mai bun lucru dintre toate .

ANEXA 12

Legile Matematice ale Sistemului de Credite Publice Monetare

Definiția termenilor:

e - Rata fluxului în circulație a cheltuielilor bugetare naționale

cheltuieli bugetare,

E - Fondurile de cheltuieli ale bugetului național în circulaţie

d - Rata fluxului în circulație a împrumuturilor către sectorul privat bănci, state și guverne locale(sistemul administrativ american cuprinde 3 niveluri: federal, statal și local ,50 de state conduse teritorial de guvernatori) și direct către industrie în cazuri speciale)

D - Fonduri împrumutate în circulație (datoria totală către Trezoreria SUA)

M - Masa monetară totală (= E + D)

r - Rata dobânzii la împrumuturile Trezoreriei SUA

r_C - Rata maximă a dobânzii percepută de S.U.A.

Trezorerie

t - Rata fluxului de impozite federale scoase din circulaţie

Dr - Rata fluxului de plăți ale dobânzii din circulaţie

Masa monetară, M, este suma tuturor cheltuielile guvernamentale fără datorii plus toate intrările platilor la imprumuturile acordate de Trezorerie, mai puțin suma tuturor ieșirilor de dobânzi, impozite și principal.

Obiectivul de proiectare al sistemului este de a oferi un echilibru între fluxurile de cheltuieli guvernamentale și dobânzile dupa creditele acordate plus toate taxele ,accizele,impozitele fiscale colectate de stat.

e = Dr + t

Prin acest echilibru, dobânzile, impozitele și principalul datoriei trebuie să fie întotdeauna plătibil fără dependența de supraexpansiunea datoriilor(alte credite), așa cum se întâmplă în sistemul actual de extindere a depozitelor de rezerve fractionare al Fed. Datoria către Trezorerie,D,se poate extinde pentru a satisface cererea de masa monetara pentru creșterea economică, dar nu se poate extinde excesiv la a depăși masa monetară.

D" și „e" sunt cunoscute în fiecare moment, dar cum e cu taxele **t**?

În sistemul Fed, scopul Fed este să finanțeze cheltuielile guvernamentale (e = t cu un buget echilibrat). În Sistemul de Credite Publice, atât taxele cât și dobânda servește la echilibrarea bugetului. Cu toate acestea, scopul nu este de a finanța cheltuielile guvernamentale, ci mai degrabă pentru a scoate din circulație fondurile cheltuite de guvern ,fonduri care și-au îndeplinit scopul.

Sistemul de Credite Publice Monetare

Fig.29

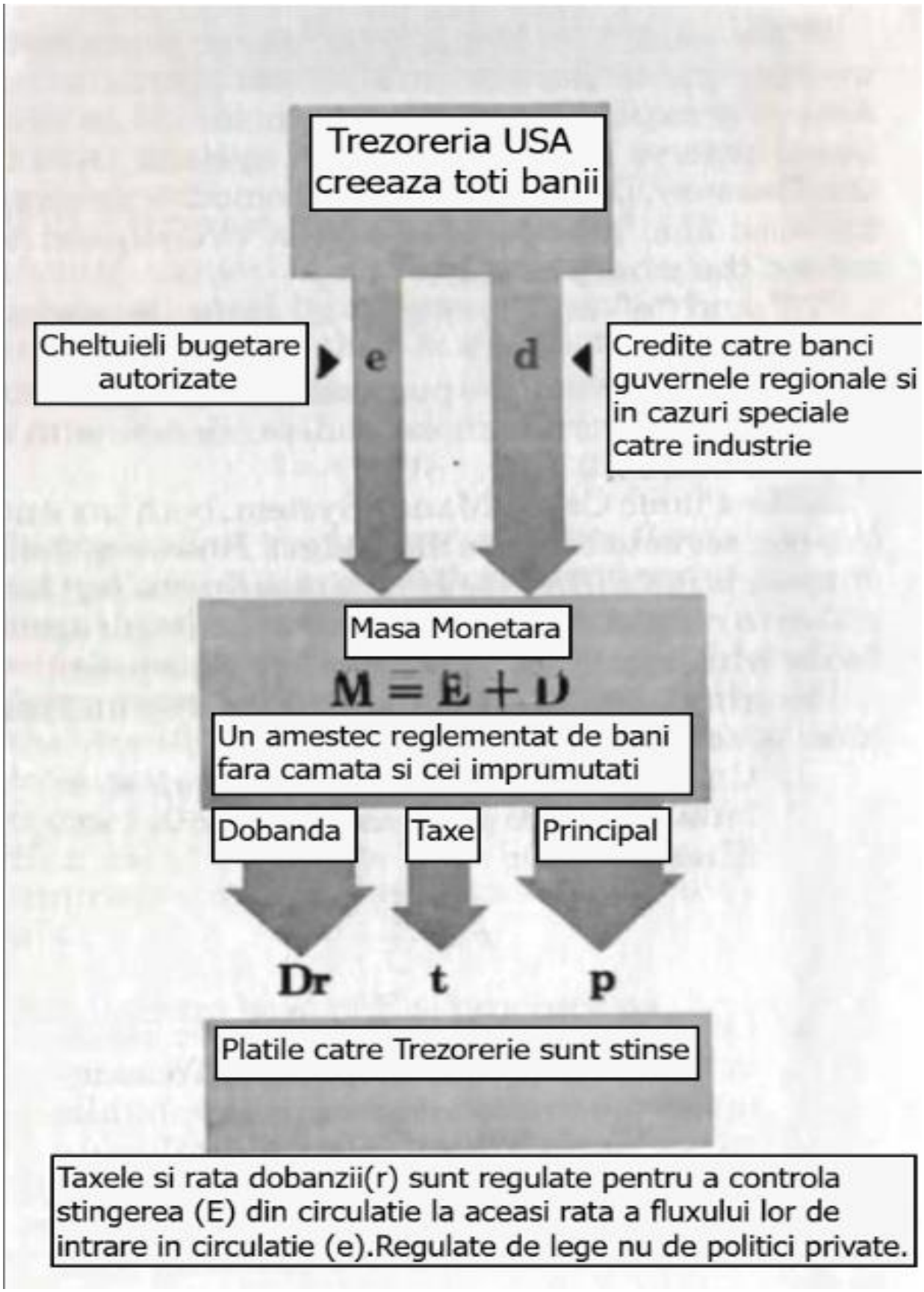

Criteriile de determinare atât a dobânzilor, cât și a impozitului
sunt după cum urmează:
1. Calculați rata dobânzii necesară pentru a echilibra fluxul de cheltuieli cu t-0. Astfel

$$e = Dr + 0$$

$$r = \frac{e}{D}$$

2. Sa fie stabilită o rată a dobânzii plafon, r_C prevăzute de lege, care se aplică numai împrumuturilor Trezoreriei. (Împrumuturile către bănci ar fi competitive fiind un nivel profitabil ele acordand credite la o rata r mai mare pentru a avea un profit)O rată plafon de 10% ar fi probabil din punct de vedere psihologic acceptabila pentru economie. De fapt,rate mari de dobanzi in SMCP nu sunt daunatoare pentru ca ele sunt platibile fara a extinde datoria detinuta de Trezorerie.
3. Dacă rata dobânzii $\frac{e}{D}$ ar depăși r_C, atunci Serviciul Federal de taxe ar trebui sa echilibreze aceasta balanta. În acest caz taxele sunt calculate prin formula:

$$t = r - D \cdot r_C$$

4. În regularea ratei fluxului de dobanzi si impozite este foarte important ca componenta fondurilor cheltuielilor a masei monetare, E, nu ar trebui niciodată eliminată complet din circulaţie , pentru că aceasta condiție obligă împrumuturile să plătească dobânzi, ceea ce determină supraexpansiunea datoriilor(depășirea masei monetară). Această conditie este cauza principală a inflației,depresiunii și a tuturor efectelor sociale negative care le însoțesc.
5. Se propune un nivel minim de E ca:

$$E_{min} = \frac{M}{3}$$

Dacă E ar ajunge la acest nivel în trend de scădere ,**r** ,ar trebui redus pentru a opri mai departe acest declin.
6. Nivelul maxim de E (fondurile de cheltuieli ale bugetului național în circulaţie) este propus ca :

$$E_{m_{ax}} = \frac{M}{2}$$

La acest nivel rc ar fi deja în vigoare iar veniturile fiscale, t, ar trebui crescute după cum este necesar pentru a opri creșterea în continuare a ofertei monetară fără datorii, E. De fapt nu ar exista niciun pericol la un nivel înalt de E la fel cum nu există într-un nivel scăzut de E(masa monetara).Efectul unui nivel ridicat al E ar fi de a aproviziona băncile cu fonduri de investiții mai mult sub formă de depozite de economii şi mai puţin sub formă de împrumuturi de la Trezorerie.
7. Din cauza stabilității inerente a Sistemul Monetar de Credit Public, regularea ratei dobânzii Trezoreriei, r, ar fi în trepte mici la rare intervale de timp.S-ar petrece practic automat. Evident, dobânda pe toată datoria deținută de Trezorerie fata de sectorul privat ar contribui enorm la reducerea impozitarii federală, așa cum am realizat. Dacă rata dobânzii calculată de Trezoreriei, $\frac{e}{D}$ este mai mica decât

r_c, băncile și clienții lor vor exercita presiuni asupra Congresului pentru a reduce cheltuielile si astfel se va reduce rata dobânzii Trezoreriei. Dacă $\frac{e}{D}$ depăşeşte r_c si Taxe Federale sunt necesare sa scoata din circulatie fonduri de cheltuieli bugetare ,contribuabilii se vor alătura lobby-ului de reducere a cheltuielilor guvernamentale.

Din nou, dacă veniturile din dobânzi ar fi suficiente pentru a echilibra cheltuielile , impunerea de impozitele federale ar fi inutila, iar de aici încolo, doar evenimente nationale neprevazute(razboaie,catastrofe naturale,etc) sau proiecte publice (avand un puternic sprijin popular) ar putea aduce dezechilibru unui buget si ar solicita o crestere a plafonului ratei dobânzii plus taxe federale.

În ciuda beneficiilor sale fenomenale, SMPC nu elimină nici moartea, nici impozitele. Taxele de stat și locale sunt necesare pentru stat și finantele publice locale. Cu toate acestea, proiecte publice ale statului sau locale cu aprobarea contribuabililor ar trebui în mod unic sa se califice pentru finanțare fără dobândă la Trezoreria S.U.A.Acest lucru ar oferi ca astfel de lucrări sa se faca la costul real, care ar fi mai puțin de jumătate din costul total al finanţarii tradiţională prin bani-datorii. Sistemul Monetar de Credit Public stabilizează calitatea banilor(puterea de cumpărare) prin echilibrarea fluxului de bani fără datorii către și dinspre circulație și prin menținerea unui nivel ridicat al banilor fara camata în circulație în orice moment.Teama tradițională de creșterea excesivă a masei monetare a prevalat de mult timp prin impunerea de politici monetare restrictive. Această frică nu este doar nejustificată, dar influența sa asupra administratiilor a cauzat de fapt necazul (inflația) pe care a căutat de fapt să o evite. Singurul criteriu necesar pentru cantitatea totală de bani este că ar trebui să fie SUFICIENȚI.

Datoria totală către Trezoreria, D, ar fi practic regulata de economie,pentru ca datoriile bancilor sau guvernului ar fi disponibile oricarei cereri unde garantiile si capacitatea de performanta exista.

Atâta timp cât banii sunt emiși (creați) pentru un scop constructiv viabil,, fie ca sunt folositi pentru cheltuieli în folosul public național fără dobândă,împrumuturi către state sau orașe sau ca împrumuturi purtătoare de dobândă către bănci pentru a finanța oportunități de investiții în mediul privat, nu există nici un motiv de îngrijorare referitor la creșterea sau scăderea masei monetare totala, M.

Un viitor mai bun

Fig.30

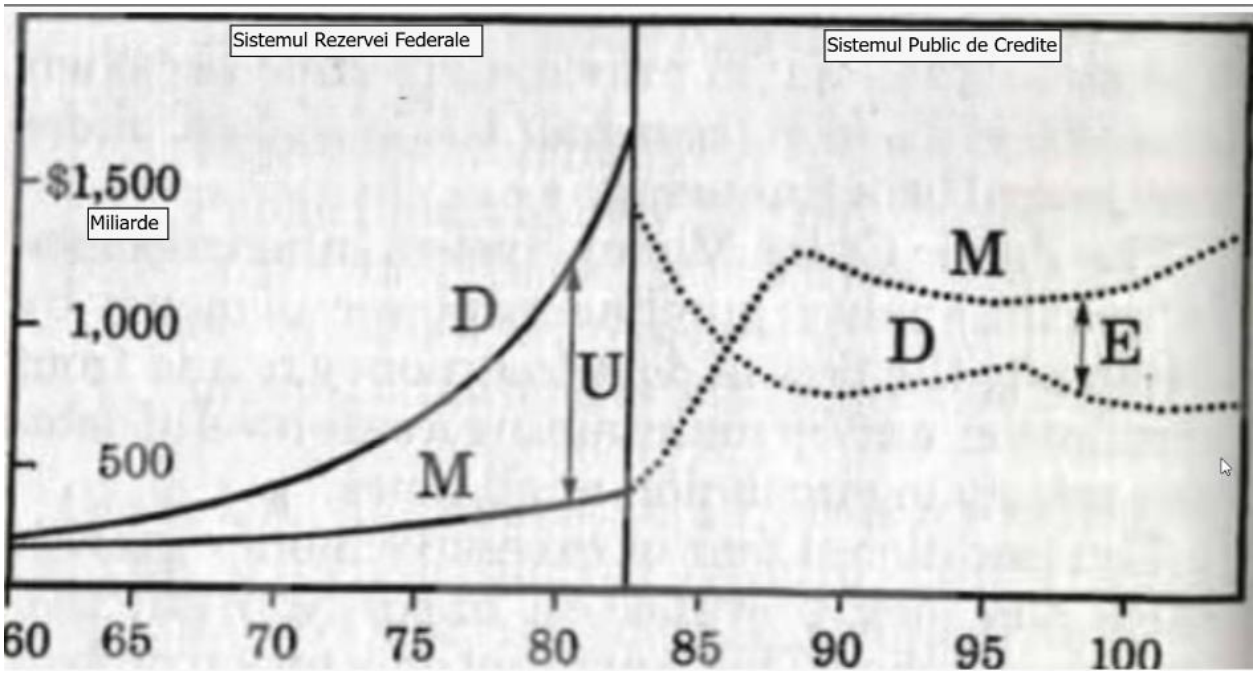

D-U+M **M=E+D**

D-Dat. totala catre Fed si bancile comerciale
U- Dat. Nemonetizata catre Fed si banc.com. (Imprumuturi cumulate cu camata)

D-Dat. Totala catre Trezorerie
E- cheltuieli monetizate ale Trez.

Glosar

Credite de depozit bancar (de asemenea, bani de credit bancar sau bani bancilor) numerele scrise fie in carnetul de economii sau in cel de cecuri. Creditele la depozitele bancare sunt creat inițial de o bancă când se face un împrumut care este „introdus" într-un cont curent al debitorului.
Miliard o mie de milioane; 1.000.000.000.
Obligatiune - emitentul de obligațiuni împrumută capital de la deținătorul de obligațiuni și îi face plăți fixe la o rată a dobânzii fixă (sau variabilă) pentru o perioadă specificată. Vânzătorul obligațiunii este împrumutatul în sensul că vânzătorul a primit suma de bani tipărită pe obligațiuni pe un timp specificat și trebuie să ramburseze în cele din urmă banii, plus dobânda; cumpărătorul obligațiunii este creditorul; cumpărătorul este de acord să împrumute banii după cum se specifică pe obligatiune și deține obligațiunea ca probă legală a împrumutului.(Punctul important este că vânzătorul ,debitorul obligațiunii este cel care datorează dobândă, iar cumpărătorul,creditorul— este cel care încasează dobânda.Gândiți-vă la o obligațiune din SUA. Când ea este cumpărata,creditorul împrumută guvernului bani. În cele din urmă, guvernul va rambursa banii, plus o sumă convenită de dobândă și anula obligațiunea.)

Numerar – banii in forma lor universal acceptabila, numerarul este fabricat (tipărit) în schimbul banilor în forma lor originală:adica numere in conturile deponentilor sau sub alte forme.
Active gaj - bunurile unui debitor acceptate ca si garanție pentru un împrumut și având cel puțin valoarea sumei de bani împrumutate.
Dobânda compusă - dobânda plătită atât la principal plus dobânda acumulată neplătită. (Astfel, un împrumut de 100 USD la 6% dobândă compusă anual devine un împrumut de 106 USD la sfârșitul primului an dacă dobânda acumulată — 6 USD — nu este plătită.In al doilea dobânda anuală va fi, prin urmare, calculată pe un principal de 106 USD în loc de cei 100 USD care au fost împrumuți inițial. Dobânda compusă poate fi plătită la bancă in conturile de economii. Consultați pagina 45 pentru formula dobânzii compusă.
Indicele prețurilor de consum IPC un număr exprimat in procente care indică prețurile cu amănuntul ale unui grup de bunuri și servicii în comparație cu valoarea lor (100%) într-un an de referință —pentru aceasta carte anul 1967. Dacă aceste articole aveau un indicele al prețurilor de consum de 200% pentru 1979 în comparație cu 100% pentru 1967, asta indică faptul că acele prețuri s-au dublat 12 ani. (Vezi capitolul III)
Credit - soldul din contul bancar al cuiva;
- încrederea în integritatea cuiva și capacitatea de a-si plăti obligația monetara;
- recunoașterea plății unei datorii prin înregistrare contabilă sau altă confirmare.

Moneda - numerarul.
Banii- datorii - bani care sunt creați de o bancă când creditează un împrumutat în schimbul colateralului gajat; banii-datorie reprezintă creanța unei bănci asupra activele împrumutatului. (Marea majoritatea a banilor în Statele Unite astăzi sunt bani sub forma de datorii creati de bancile comerciale si cele ale Rezervei Federale ca depozite în conturile debitorilor care pot fi guverne, corporații sau persoane fizice.
Bani fără datorii - bani, creați și cheltuiți sau pusi in circulatie, fara a provoca o creșterea a datoriilor în sistemul monetar.
Depozit un cuvânt care are un înțeles dublu în finanțe: un depozit nu este neapărat banii pe care cineva ii aduce la bancă și ii pune „într-un depozit" într-o sau cont de economii, deși acesta este un tip de depozit;
Depozit este, de asemenea, termenul aplicat oricărei sume de bani creaţi de o bancă atunci când face un împrumut care este creditat într-un cont curent, devenind astfel un depozit.
Depresiune economica - o stare acută de inactivitate economică cauzata de lipsa de bani sau credite exorbitant de scumpe.(rate mari ale dobanzilor in urma politicilor bancherilor privati de-a restrange masa monetara)
Reducere (de asemenea, redecontarea) a deduce plata dobânzii în momentul acordării unei prelungirii a împrumutului unui debitor.
Fereastra de reduceri facilitatea prin care o bancă comercială poate împrumuta bani de la o banca regională a Rezervei Federale la o rata competitiva

(Băncile comerciale împrumută sume relativ mici din fereastra de reduceri deoarece rata dobânzii unor astfel de împrumuturi le epuizează rezervele pe care altfel le pot multiplica exponential prin excrocheria denumita credite pe baza rezervelor fractionare.)
Exponenţial un termen matematic folosit în mod obișnuit in finante; exponențial se referă la un număr mic (exponent) cifra plasată deasupra și în dreapta altei cifră și care indică de câte ori această cifră trebuie înmulțită cu ea însăși: 5^3=5x5x5= 125.
(Numerele care sunt mărite cu exponenții sau „exponențial", fac o curbă caracteristică când sunt trasate pe un grafic. Cu cât numerele sunt mai mari cu atat curba se ridică mai repede. Acest grafic ilustrează ca atunci când numerele sunt înmulțite cu ele insasi suma rezultata escaladeaza repede.Pentru ca dobânda compusă se calculează folosind exponenți, curba care este folosita pentru a ilustra cresterea rapida a datoriei cu dobândă compusă este o curbă exponenţială).
Datoria federală (numită și datoria națională sau datorie publică) suma totală de bani pe care o datorează guvernul creditorilor săi.
Limita datoriei federale limita superioară a datoriei federala stabilită prin lege. (Din cauza inflației induse de datorii, Congresul este forțat să schimbe aceasta „limită" federala de mai multe ori pe an. Votul nu mai este înregistrat în Cameră din cauza unei proceduri de schimbare aprobat de parlamentari în 1979.)
Deficitul federal suma totală de împrumuturi guvernamentale pentru a compensa diferența între cheltuielile guvernului și încasările fiscale într-un an fiscal.
Politica fiscala acele linii care direcţionează operațiunile trezoreriei publice; politica fiscală va determina nivelurile de impozitare și cheltuielile guvernamentale. (Setarea politicii fiscale este responsabilitatea reprezentanților aleși.)
Responsabilitate fiscală responsabilitatea pentru finanțarea trezoreriei publice și a veniturilor. (Acest responsabilitatea revine reprezentanților aleși.)
Expansiunea depozitului de rezerve fracționare denumirea codificativă a sistemului bancar care opereaza în prezent în Statele Unite: termenul „fracționar" este derivat din faptul că „contul de rezervă" al unei bănci este doar o fracțiune din suma de bani pe care banca o poate crea, împrumuta sau cheltui; „rezerve" în acest context se referă la un fel de bani tehnici (așa-numitii „bani cu putere înalta") furnizati sistemului bancar de către Fed – rezervele sunt doar o mica parte a obligatiei de a fi pastrati in depozite din suma totala a lor , împrumuturi creat de bănci pe baza acestora; „extindere" identifică faptul că băncile extind cantitatea de credit disponibilă pentru public într-un mod unic pentru sistemul bancar, (o persoana fizica poate da imprumut numai ce poseda nu isi poate extinde posesia sau împrumuta mai mult decât are decât dacă el devine un bancher in sistemul de expansiune cu rezerve fracționare.)
Moneda guvernamentală bani creati de un guvern suveran ca serviciu public; moneda este fundamentul adevăratei întreprinderi libere prin care oferta și cererea se mențin in echilibru in activitate economică, nestingherita de manipularile artificiale ale masei monetare.
Inflația devalorizarea monedei indusă de datorii

Dobanda taxa perceputa unui debitor de către creditorul care deține banii in totalitate împrumutati.(In contrastul ci sitemul de cămătărie Fed si cel al bancilor comerciale.)
Purtător de dobândă un credit,finantare,etc ce incorporeaza o taxa .
Milion o mie de mii; 1.000.000.
Autoritate monetară puterea de a crea bani din nimic; în Statele Unite, Constituția acordă autoritatea monetară Congresului (articolul 1, Secțiunea 8, Clauza 5); fiind de asemenea organismul, singurul sistem care are responsabilitatea exclusivă de a crea bani.
Baza monetară un fel de bani tehnici creati de către băncile Rezervei Federale; acesti bani tehnici sunt folositi de bancile comerciale ca ,,seminte " pentru a crea bani din credite sau cheltuieli.
Echilibrul monetar conditia care exista când suma plățile de dobândă scoase din circulație este menţinute în echilibru cu cheltuielile din circulaţie de către autoritate monetara; condiţia în care datoria primară nu poate sa depășește niciodată masa monetară circulantă totală. (Vezi de asemenea, datoria primară.)
Stingerea monetară retragerea si distrugerea banilor din circulatie.
Dreptul monetar corpul de drept care guvernează crearea, fluxul și stingerea banilor în orice naţiune.
Politica monetară liniile care direcţionează cantitatea și calitatea banilor furnizați către economie. (În prezent, în Statele Unite, politica monetară este stabilită exclusiv de Sistemul Rezervei Federale- incluzand o serie de bănci comerciale—fără controlul oficialilor aleși, cum ar fi Congresmenii sau Președintele(Opusul cu politicii fiscale și responsabilitatii fiscale.)
Știința Monetară stiinta care studiaza banii **,**informatiile precise ale matematicii si mecanicii sistemului monetar.
Utilitate monetară ceea ce dă banilor necesitatea şi ii face universal acceptabili în orice moment dat in economie.
Datorie monetizată orice datorie care decurge din crearea banilor.
Banii orice este universal acceptat în plata datoriilor și impozitelor.(Nu este necesar pentru un element folosit ca bani să aibă vreo valoare intrinsecă sau să fie tangibil fizic. Astăzi, banii există sub formă de bancnote, monede, solduri din carnetele de cecuri sau economii, cifrele de pe ecranele calculatoarelor.)
Masa monetara suma de bani din economie;
masa monetară „Ml" este suma de bani disponibila imediat pentru tranzacții comerciale în economie. (Masa monetară așa cum este definită de economia națională conventionala este împărțită într-un număr de categorii diferite(Vezi Anexa 2.)
Sistem monetar un aranjament de funcții, autorități și responsabilități strâns legate dintr-o țară care reglementează creația, fluxul și stingerea banilor. (Un sistem monetar este distinct de economie prin faptul ca el servește economia prin asigurarea creației, circulatiei si stingerii banilor in scopul de a face posibilă creaţia şi distribuția de bunuri și servicii ordonata.)
Contract un document care semnifică existența unei datorii sau „o promisiune de a plăti"; o notă are același scop ca o obligațiune dar reprezintă de obicei o datorie

pe o perioada de timp mai scurta.
Bancnotă numerar tipărit sub forma de bilete de autoritatea unei bănci.
Notă a Rezervei Federală numerar reprezentând o parte
a bazei monetare;Notele Rezervei Federale sunt tipărite de Biroul de Gravura si Imprimerie la primirea comenzilor de la băncile regionale ale Rezervei Federale ca răspuns la nevoile băncilor comerciale din cadrul unei regiuni anume.
Notă a Trezorerie numerar tipărit de autoritatea Trezoreriei; de asemenea, o datorie de trezorerie pe termen scurt
Datoria primară bani care sunt creați de către creditor ca datorie (vezi datoria secundară.)
Rata principală a dobânzii o rată de împrumut stabilită de Băncile Fed din York în conformitate cu deciziile de politică ale managementului acestor bănci. (Nu este neapărat cea mai mica rata percepută de bănci celor mai solvabili clienţii dar în general cea mai mediatizata. Vezi „O analiză a practicilor ratei de creditare principale la cele mai mari zece bănci ale Statelor Unite” — un raport publicat de Comitetul bancar al Camerei, aprilie 1981.)
Principal valoarea datoriei asupra căreia dobândă sau camăta se calculează, după caz.
Datoria privată datoria datorată de sectorul privat al economiei, adică datoria de consum, datoria corporativă, împrumuturi personale etc.
Sistemul Monetar de Credit Public un sistem monetar în care guvernul suveran menţine controlul total al creării și stingerii banilor în conformitate cu legea matematică și întotdeauna ca răspuns la nevoile şi capacitatea productivă a economiei.
Puterea de cumpărare o calitate a banilor; o expresia a valorii banilor în raport cu bunurile şi serviciile; deoarece banii nu au practic o valoare intrinseca
, puterea lor de cumpărare ca mijloc de schimb este de o importanță capitală.
Recesiune o scădere a activității afacerilor cauzată de lipsa de bani.
Cont de rezerve contul unei bănci comerciale la banca locală a Rezervei Federale.
Rezerve (ale bancii) numerarul unei bănci comerciale plus depozitele de rezerve deținute la o banca regionala a Fed, numiti uneori „bani de mare putere”.
Exces de rezerve rezervele nefolosite de care dispune o bancă pentru a sustine noi credite sau investitii.
Rezerve, obligatorii există rezerve care sunt necesare prin lege ca să susțină depozitele din evidența băncilor.
Cerința de rezerve fracția prescrisă sau procentul rezervelor pe care băncile sunt obligate să le dețina în ceea ce privește depozitele lor înregistrate.
Datoria secundara datoria generată de împrumutul de bani care nu afectează masa monetară.
Dobânda simpla dobânda plătită numai la principalul împrumutat nu si pe dobânda acumulată anterior.
Datorie nemonetizată acea parte a datoriile restante care depășește întreaga ofertă de bani;datoria neplătită.
Camătă orice taxă impusa de către un creditor privat pentru folosirea banilor creati din eter intr-o datorie față de altcineva.

Viteza banilor

1. Rata cu care sunt tranzacționati dolarii in fluxurile de producție a bunurilor și serviciilor (productia nationala bruta) impartita la masa monetara.(De 8 ori in anul 1981)

2.Rata medie a fluxului banilor in circulatie dinspre sistemul bancar si stingerea lor la intrarea inapoi in sistem(creere si stingere).Aproximativ egala sau putin mai mare decat datoria primara(1448 miliarde dolari in 1981).

Bibliografie Selectiva

Următoarele cărți oferă informații, documentație și fundal înțelegerii banilor și sistemul bancar.

Aceste cărți și alte referințe utile sunt disponibil la:

Monetary Science Publishing
Box 86
Wickliffe, Ohio 44092

Adams, Silas W. - Sistemul Rezervei Federale: Scopuri si functionare cu comentarii incluse Hawthorne, California: Editura Omni , 1958

Coogan, Gertrude M.- Creatorii de bani: Cine creeaza banii? Cine ar trebui sa-I creeze?,prima editie 1935 Hawthorne,California:Editura Omni ,1971.

Cook, Peter. Declaratia de Independenta Financiara:. Wickliffe,Ohio: Publicatia Monetary Science , 1982.

Del Mar, Alexander.- Isotria banilor in America,(prima editie in 1899)a doua editie Hawthorne,California:Editura Omni , 1966.

Dwinell, Olive Cushing - Povestea Banilor Nostrii. Boston: Editura Forum , 1946.

Fisk, Harold. Dreptul Monetar in Societatea Libera. Wickliffe, Ohio:Editura Monetary Science, 1975.

Lindbergh, Charles Serviciile Bancare ,Moneda si increderea, (prima editie 1913) a doua editie Hawthorne, California:Editura Omni , 1971.

Furtul economic, (prima editie in 1923) reprintata Hawthorne,California:Editura Omni , 1968.

Robertson, Thomas. Ecologie Umana: Stiinta ajustarii sociale, (prima editie in Marea Britanie, 1947) reprintata, Hawthorne, California:Editura Omni, 1975.

Russell. Etta M. Principii de baza a banilor constitutionali. (prima editie 1940) reprintata, Hawthorne, California:Editura Omni , 1975.

R.E.Search – Martiriul Banilor Lincoln,(prima editura 1935) reprintata., Hawthorne, California:Editura Omni , 1977.

Vickers, Vincent C. Tribulatii Economice. Prima editie 1941. reprintata., Hawthorne, California: Editura Omni , 1960.

Urmatoarele brosuri sunt la dispozitie in sediile bancilor regionale ale Fed.

Banii in Economie. San Francisco: Banca Regionala Fed, 1981.

Friedman, David H. Pui pariu ca te-ai gandit ... a 2 a editie. New York: Banca Fed din New York, 1980.

Meek, Paul.Operatiuni pe piata libera.a 4 a editie. New York:

Banca Regionala Fed New York, 1978.
Nichols, Dorothy M. Mecanisme ale Banilor Moderni.a 5 a editie.
Chicago: Banca Regionala Fed Chicago, 1982.
Parnow, C.J. O zi in Sistemul Rezervei Federale. New York: Banca Regionala Fed New York, 1980.
Urmatoarele publicatii ale guvernului sunt relevante in studiul sitemului monetar bani -datorii:
Camera Congresului Comisia Monetara,
Subcomisia Finantelor Domestice. .Abecedarul Banilor
Sesiunea a II a . Washington, D.C.: Imprimeria Guvernului, 1964.
Camera Congresului Comisia Monetara,
Subcomisia Finantelor Domestice. Banii:
169 Intrebari si raspusuri privitor la bani — supliment al Abecedarului
Banilor. . Washington, D.C.: Imprimeria Guvernului, 1964
Camera Congresului Comisia Monetara,
Subcomisia Finantelor Domestice. Institutiile Financiare si Economia Nationala .A 94 a Sedinta a Congreslui ,Prima Sesiune, Washington, D.C Imprimeria Guvernului, 1975.
Camera Congresului Comitetul Economic Reunit. Studiu asupra Sistemului Rezervei Federale seful comitetului Wright Patman. A 94 a Intalnire, Sesiunea a 2 a, Washington,D.C.: Imprimeria Guvernului, 1976.
Camera Congresului Comisia Monetara, Finance si
Afaceri Urbane. O analiza a practicii ratei principale a dobanzii a celor mai mari zece banci. A 97 a Intalnire, Prima Sesiune. Washington, D.C.;
Imprimeria Guvernului, 1981.
Următoarele publicații britanice sunt de interes și indică caracterul internațional al sistemului monetar bazat pe datorii.
Consiliul de Cercetare Economică. Datoria guvernamentală și Crearea Creditului.
Consiliul de Cercetare Economica Londonez.1981. (Adresa: 55 Park Lene, Londra W1Y 3DH, Anglia)
Prof.Soddy Frederick. Bogăție, bogăția virtuală și datoria.
Londra: George Allen & Unwin Ltd., 1926
Bani vs Omenire.'New York: E.P. Dutton
& Co., Inc.1933.
Camera de Comerț Southampton. Raportul Comitetului Economic de criză cu introduceri de L.Dems Byrne și Sir Arthur Bryant, (publicat pentru prima dată 1933) retipărit.. Auckland: Editura New Age , 1980.
Stuart, James Gibb. Bomba Banilor. Glasgow: William MacLeDan (Embryo) Ltd., 1983.

Despre autori...

Theodore R. Thoren și Richard F.Warner aduc studiului sistemului monetar o combinație unică de matematică și aptitudini analitice.

Domnul Thoren deține diplome atât în mecanică, cât și în inginerie aeronautică de la Universitatea din Michigan, Master în inginerie mecanică de la Universitatea din Iowa

Iowa după care s-a alăturat companiei Thompson Products sau TRW (TRW Inc. a fost o corporație americană implicată într-o varietate de întreprinderi, în principal în aerospațial, automobile și birou de credit) unde a devenit director de cercetare și dezvoltare. Din 1959 până în 1968 a fost vicepreședinte al departamentului de inginerie și cercetare pentru Divizia Aero-Spațială a Borg Warner Corporation. Domnul Warner este absolvent al Institutului Case de Tehnologie Ohio unde a primit o licență în inginerie mecanică. El este fostul inginer șef al Diviziei Cleveland a PneumaticTool Co. (in prezent divizie a PneumoCorporation) și în prezent proprietar a 8 afaceri care deservesc educația. La începutul anilor 1970, ambii bărbați s-au convins în mod independent că problemele economice continue ale națiunii noastre au fost rezultatul unor greșeli fundamentale în proiectarea sistemului nostru monetar.Interesele lor comune i-au reunit în cele din urmă pentru a scrie Adevărul din spatele banilor. Pregatirea lor în matematică și inginerie le oferă un fundal unic. Abordarea lor a problemei inflaţiei este stiintifica cu intenția de a o rezolva așa cum ar rezolva orice problema de inginerie.

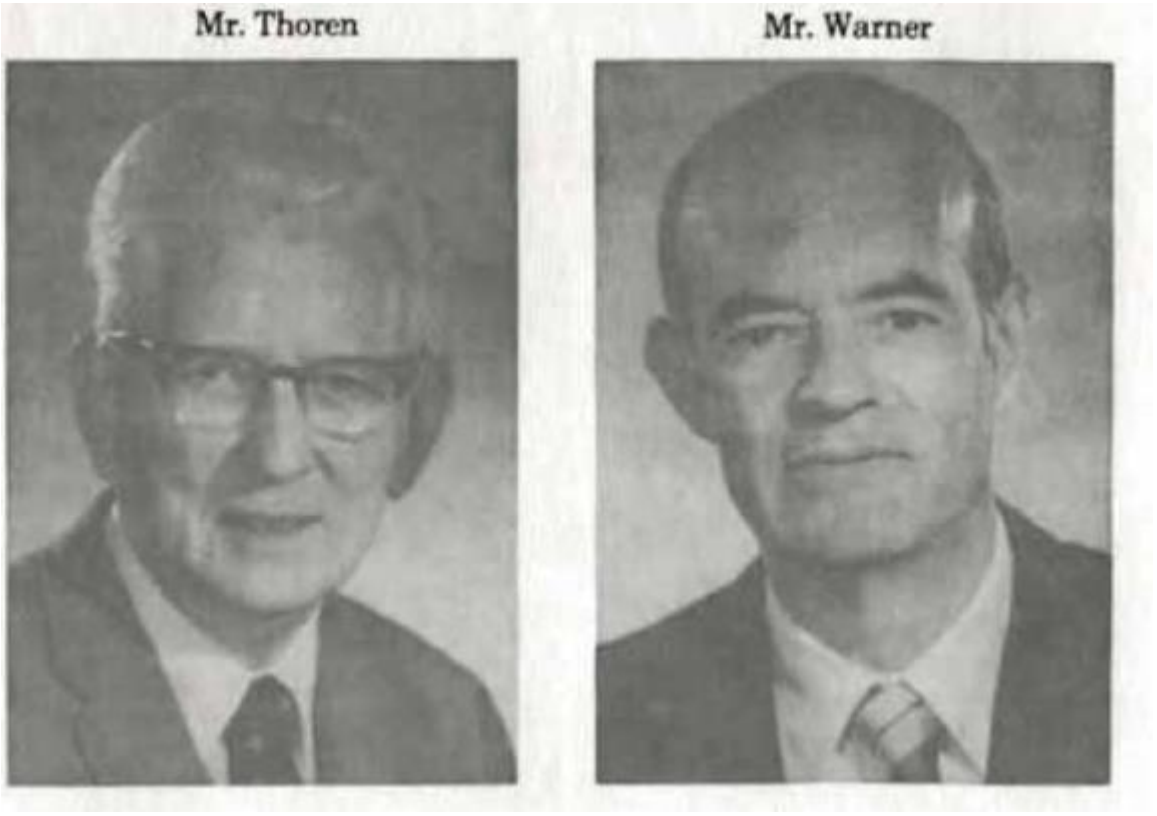

The first scientific explanation of the money system written for every one to understand

The Truth In Money Book was written to fill the need for a factual but easy-to-read book about money. In its first three years it was widely read in the United States and overseas. Here is what readers are saying about this important new book . . .

"I was deeply impressed by *The Truth In Money Book.*"
Sir Arthur Bryant, C.H., C.B.E.—Salisbury, England

"*The Truth In Money Book* seems to uncover such a basic truth that the significance of this truth is almost beyond comprehension. To call it 'revolutionary' is to underestimate this significance."
E.D.—LaHabra, California

"A friend gave his *Truth In Money Book* to me to read and it's great!"
Ron Garrison—Bringhurst, Indiana

"I was very impressed with *The Truth In Money Book.* It is the only book I have found which explains the flaws in our money system so clearly that the average person can understand them."
Mrs. J.H. Groenier—Madison, Wisconsin

"*The Truth In Money Book* makes more sense to me than all the theories propounded by the Nobel Prize winning economists. I have written my U.S. Senators and have asked them to read it."
P.T.—Las Vegas, Nevada

"Please know that I am deeply gratified to have *The Truth In Money Book* and to know that there are others besides myself who are hopeful we can bring America through its money system crisis."
Laurence A. Malone, J.D., D.Sc.—Goshen, Connecticut

"I received *The Truth In Money Book* yesterday and have enjoyed one of the most insightful moments of my life in going through it. Your concepts have such basic simplicity and accuracy of formulation, I just do not see why the people cannot be convinced in the wisdom of adopting it. Learning is a long, tedious, discouraging process; but when one lands upon a 'new' truth, what joy! You deserve much credit and praise for what you have done."
Ed Yorke, Editor of *Financial News Analysis*—Port Hueneme, California

Now here is the Second Edition of *The Truth In Money Book.* It is even better.

0-9606838-1-5

THE TRUTH IN MONEY BOOK

Thoren and Warner 0-9606838-1-5